Machine Translated by Google

Գաղափարախոսություն
Հատոր 1-4,

տառադարձված þ
Midwinter

2023 CE-ի կողմից

Machine Translated by Google

Խմբագրի նախաբան

Հետևյալ տեքստերը վերցված են Կարլ Համմերի «ՍՍ գաղափարախոսություն» հատոր 1 -ից 4-ի սկաններից , որոնք թվագրվում են 1988-1994 թվականներին: Սկանները ջրանիշով են նշված՝ WWW.THULE-ITALIA.ORG գրքով, ենթադրաբար՝ սկանների հեղինակների կողմից: Ֆիզիկական պատճեններ չեն հայտնաբերվել, ինչպես նաև բարձր որակի սկաններ չեն հայտնաբերվել:

Տեքստերը ներկայացված են հրատարակման ժամանակագրական կարգով, այլ ոչ թե Կարլ Համմերի կողմից հրապարակված հերթականությամբ: Բովանդակության աղյուսակում յուրաքանչյուր տեքստի համար հղում է տրված այն Կարլ Համմերի հատորին, որում այն հրատարակվել է: տառադարձված է, ինչպես նաև հղում է կատարվում այն գերմանական տեքստին, որից այն վերցված է Կառլ Համմերի կողմից (որտեղ հասանելի է):
Վերնագրեր են ավելացվել որոշ բաժիններին, որոնք եղել են
Հղման հեշտության համար այն բացակայում է: Ումլաուտները տրվում են տրված ձայնավորից հետո e տառով: Ակնհայտ ուղղագրական սխալները շտկվել են այնտեղ, որտեղ հայտնաբերվել են, և որոշ ենթադրություններ են արվել սկանավորված որոշ պիքսելային բառեր վերծանելու համար: Մեծ շնորհակալություն անանուն ընկերներին, որոնց աչքերը օգնեցին պիքսելները ծակել, երբ իմ աչքերը խափանվեցին: Մի քանի անհարմար արտահայտություններ փոքր-ինչ փոփոխվել են՝ առանց դրանց իմաստը փոխելու: «Weihnacht» (բառացիորեն սուրբ գիշեր) բառը վերաթարգմանվել է Կարլ Համմերի «Սուրբ Ծնունդ»-ից «Յուլ» բառի:

Գեղարվեստական աշխատանքներն ու նկարազարդումները լիովին բաց են թողնվել՝ թե՛ սկանավորման վատ որակի պատճառով, թե՛ փաստաթուղթն ավելի հեշտ տպելու համար:

Machine Translated by Google

Բովանդակության աղյուսակ

1941

Ներածություն...1 Hammer vol. 3;
From՝ Germanische Leithefte, հատոր 1, թողարկում 1, 1941 The Task of the
"Germanische Leithefte"... 3 Hammer vol. 3; From՝
Germanische Leithefte, հատոր 1, թողարկում 1, 1941 Our
Reichsfuehrer ....4 Hammer vol.
3; From՝ Germanische Leithefte, հատոր 1, թողարկում 1, 1941 Եվրոպան
կրկին կդառնա Առողջ... 6 Hammer vol. 3; From՝
Germanische Leithefte, հատոր 1, թողարկում 1, 1941 Ժառանգականության
հոսքը...14 Hammer vol. 3; From՝
Germanische Leithefte, հատոր 1, թողարկում 1, 1941 Aud and
Delilah...15 Hammer vol. 3; From՝
Germanische Leithefte, հատոր 1, թողարկում 1, 1941 Rieke
Gehrmann...18 Hammer vol. 3;
From՝ Germanische Leithefte, հատոր 1, թողարկում 1, 1941 A Hero of the
Battle of Jutland...21 Hammer vol. 3; From՝
Germanische Leithefte, հատոր 1, թողարկում 1, 1941 Ադոլֆ Հիտլերի
ղեկավարության ներքո..24 Hammer vol. 4; From՝
Germanische Leithefte, հատոր 1, թողարկում 2, 1941 Սեզոնի շրջադարձ,
Ճակատագրի շրջադարձ..33 Hammer vol. 4;
From՝ Germanische Leithefte, հատոր 1, թողարկում 2, 1941 Ամառային
արևադարձ 1941!...37 Hammer vol. 4;
From՝ Germanische Leithefte, հատոր 1, թողարկում 2, 1941 A Germanic
Mistress..45 Hammer vol. 4; From՝
Germanische Leithefte, հատոր 1, թողարկում 2, 1941 Երեխան և
ամուսնությունը.. 49 Hammer
vol. 4; From՝ Germanische Leithefte, հատոր 1, համար 2, 1941 Գերմանական
միտք...50 From: Germanische
Leithefet, հատոր 1, համար 2, 1941 A Father's
Request..51 Hammer vol. 4;
Germanische Leithefte-ից, հատոր 1, թողարկում 3, 1941 թ
Կորպուսի օրվա կարգադրությունից...52 Hammer
հատոր 4; Գերմանական Leithefte-ից, հատոր 1, թողարկում 3, 1941թ.
Չեզոքություն և գերմանական ջանքեր...54 Hammer
հատոր 3; Գերմանական Leithefte-ից, հատոր 1, թողարկում 3, 1941թ. Մինչև
Առաջինը.. 60
Hammer հատոր 3; Գերմանական Leithefte-ից, հատոր 1, թողարկում 3,
1941թ. Գերմանական կարոտ..
62 Hammer հատոր 4; Գերմանական Leithefte-ից, հատոր 1, թողարկում 3,
1941թ. Ավելի հեշտ ուղին...67
Hammer հատոր 4; Գերմանական Leithefte-ից, հատոր 1, թողարկում 3, 1941թ.

Machine Translated by Google

Շատ բաներ...71 Hammer
հատոր 4; ՍՍ Լեյթեֆթից, 1941 թվականի հունվարի 15,
«Եռակի կնիքը»:...72 Hammer
հատոր 2; ՍՍ Լեյթեֆթից, 1941 թվականի հունվարի 15,
« Նրա տղան»:...77
Hammer հատոր 2; ՍՍ Լեյթեֆթից, 1941 թվականի մարտի 15

1942

Հյուսթոն Ստյուարդ Չեմբերլեն...82 Hammer vol. 4;
From՝ Germanische Leithefte, հատոր 2, թողարկում 1, 1942 Ազատության
երկիր.. 84 Hammer vol. 4; From՝
Germanische Leithefte, հատոր 2, թողարկում 1, 1942 Ֆինլանդիայի
հավատարմություն...91 Hammer
vol. 4; From՝ Germanische Leithefte, հատոր 2, թողարկում 2, 1942 Ֆինլանդիա
1918/1919..97 Hammer vol. 4;
Germanische Leithefte-ից, հատոր 2, թողարկում 3/4, 1942 Գերմանական տան
ասպետները..99 Hammer vol. 4; Germanische Leithefte-
ից, հատոր 2, թողարկում 3/4, 1942 Վերին
Սիլեզիա...102 Hammer vol. 4;
Գերմանական Leithefte-ից, հատոր 2, թողարկում 3/4, 1942թ. Գերմանական
կյանքի կամք..106 Hammer
հատոր 2; Գերմանական Leithefte-ից, թողարկում 5, 1942թ.
Yamato..107 Hammer
հատոր 2; SS Leitheft-ից, մարտ 1942թ. Rather to the
Devil in Hell..116 Hammer հատոր 2; SS
Leitheft-ից, ապրիլ 1942թ.

1944

Եվրոպական ճակատ...124
Համմեր հատոր 2; ՍՍ Լեյթեֆթից, փետրվար 1944 Ո՞վ
կարող է ամուսնանալ երիտասարդի հետ:...131
Համմեր հատոր 2; ՍՍ Լեյթեֆթից, փետրվար 1944 Քո
կյանքը պատկանում է քո ժողովրդին:...140 Համմեր
հատոր 2; ՍՍ Լեյթեֆթից, մարտ 1944 Պետք է
հաղթահարել «մեռյալ կետը»:..144 Համմեր հատոր 2; ՍՍ
Լեյթեֆթից, մայիս 1944 Հավերժական
սիրտը...150 Համմեր հատոր 4; ՍՍ
Լեյթեֆթից, մայիս 1944 Կոտրված
ձեռքերը...153 Համմեր հատոր 3; ՍՍ
Լեյթեֆթից, մայիս 1944 Հոգի և
մարմին...162 Համմեր
հատոր 2; Ս.Ս. Լեյթեֆթ, 1944թ. հունիս Մայր Երկիր
- Հայրենիք...164 Համմեր հատոր 2; Ս.Ս.
Լեյթեֆթ, 1944թ. օգոստոս Նույն
տեսակի..166 Համմեր հատոր
3; Ս.Ս. Լեյթեֆթ, 1944թ. օգոստոս

Machine Translated by Google

Ոսկե մեդալ քաջության համար...175 Hammer հատոր 3; ՍՍ Լեյթեֆթից, սեպտեմբեր 1944թ. Մնալու մաքուր և հասուն դառնալու համար..181 Hammer հատոր 3; ՍՍ Լեյթեֆթից,
սեպտեմբեր 1944թ. Դա բավականին լավ տղա
էր..186 Hammer հատոր 3; ՍՍ Լեյթեֆթից, հոկտեմբեր 1944թ.

ԱՆՀԱՅՏ

Մեջբերումներ...191 Մուրճ հատոր 3 Սխալ
հասկացված ընկերակցություն...193 Մուրճ հատոր 2; ՍՍ դատարանի արձանագրություններից ՍՍ-ական
վերջին կտակը...195
Մուրճ հատոր 1
Զինվորի վարքագիծը 199
Մուրճ, հատոր 1,
Երեխայի մասին.. 204 Մուրճ, հատոր 1
Աստված ապրում է միայն հպարտ սրտերում.. 207 Համմեր, հատոր 1, Կյանքի
ծառ և աշխարհի ծառ... 213 Համմեր, հատոր 1

Կյանքի ուրախության համար քաջություն..219
Մուրճ հատոր 1
Օլաֆ թագավորի տարօրինակ հանդիպումը 224
Մուրճ, հատոր 1,
Լեռան ամրոց..235 Մուրճ, հատոր 1

Կալենբերգ 1683.. 236 Համմեր հատոր 1 Եղբայրների
արյունը ....236 Համմեր հատոր 1 Արքայազն

Եվգեն... 242
Մուրճ հատոր 1
Թագավորի դատաստանը..250
Մուրճ հատոր 1
Հավերժական բաները..259
Համմեր, հատոր
1, Պոմերանիա..268 Համմեր, հատոր 1

Machine Translated by Google

Հրատարակման տարեթիվ

1941թ.

Machine Translated by Google

Ներածություն

«Ինչպես Երկրի ուղեծրի մասին գիտելիքը
արևի շուրջը հանգեցրեց հիմնարար փոփոխությունների
աշխարհի ընդհանուր պատկերացումը, այդպես կլինի նաև Ազգայինը
Սոցիալիստական շարժում, որը հիմնված էր արյան ուսմունքի վրա
և ռասան, հանգեցնում են գիտելիքների վերափոխման և
հետևաբար՝ մարդու անցյալի պատմության տեսակետից և
ապագա:

- Ադոլֆ Հիտլեր

Այս ճակատագրական նշանակության գիտակցումը
արյան և ռասայի բնական օրենքները կազմում են հիմնական գաղափարը
ՍՍ: Դա նորդական տղամարդկանց ընտրյալ միաբանություն է՝ իրենց հետ միասին
կլաններ:

Իր ընտրած օրենքների օգնությամբ ՍՍ-ը ցանկանում է
Եվրոպայում արյան գաղափարի հաղթանակին կենդանի ներդրում
ունենալու համար: Այն ցանկանում է պահպանել և սահմանել որպես
օրինակ՝ բարձրագույն առաքինություններ, ինչպիսիք են հավատարմությունը, քաջությունը,
ընկերակցություն և ազնիվ միտք: Դա մի թիմ է, որը, հետևյալի գերմանական
հավատարմության մեջ, անվերապահորեն
նվիրված Ֆյուրերին:

ՍՍ-ը երկրի ներքին անվտանգության պահապանն է
Ռեյխը և արտաքինի դեմ ամենաուժեղ մարտական զորքը

Machine Translated by Google

թշնամի: Ներկայիս պայքարն ուղղված է միջազգային հրեականության կյանքին սպառնացող ուժերի՝ նրա դաշնակից Աշխարհի դեմ: Բոլշևիզմը և նաև հրեա-կախյալ, ագահ, անգլիական փողի և մասոնության տիրապետությունը:

Ներկայիս, աղմկոտ հակամարտության նպատակն է բնական և, հետևաբար, կայուն Նոր Կարգի ձևավորումը Եվրոպա: Այս նոր կարգը ստանձնել է Ռայխը, որը հիմնված է ավելի մեծ գերմանական զարգացման վրա, սերտ համագործակցություն քաջարի դաշնակիցների հետ:

Եվրոպան, սակայն, պետք է գտնի կայուն հիմքը ճակատագրի ակտիվ համայնքում հիանալի ապագայի համար գերմանական ժողովուրդը: ՍՍ-ը պայքարում է այս ազնիվ գործի համար: Եվ այսպես, Ֆյուրերի ՍՍ-ում հավաքվում են մարտի համար - Ռայխ-գերմանական ՍՍ-ի տղամարդկանց կողքին՝ բոլոր ազգերի էթնիկ գերմանացիներ աշխարհի տարբեր մասեր, մասնավորապես Ռումինիայից և մնացածից հարավարևելյան Եվրոպայի:

Առաջին անգամ կամավորներ Ֆլանդրիայից, Հոլանդիա, Շվեյցարիա, Դանիա, Նորվեգիա, Ֆինլանդիա և Շվեդիա նաև կռվում են Ռայխ-Գերմանական ՍՍ-ի զինվորների հետ միասին:

Machine Translated by Google

«Գերմանական հանգստի» խնդիրը

...պետք է լինի անընդհատ առաջարկել մեծը և
ՍՍ-ի ընդհանուր գիծը այս ընկերներին
հարևան գերմանական հողերը, և ավելին՝
հրապարակել ՍՍ-ի մեծ նպատակներն ու սկզբունքները
այս մարդկանց հայրենիքը: Այս հրատարակությունը պետք է
ներկայացնի բոլոր գերմանական ժողովուրդներին բնորոշ ՍՍ ոգու
հստակ արտահայտություն: Այսպիսով, այն կլինի մշտական կոչ բոլորի համար
ովքեր բավականաչափ վստահ են իրենց մեջ՝ հետևորդներ դառնալու համար
գերմանական պատմության ամենադժվար և ամենաուժեղ կարգերից մեկը:

Machine Translated by Google

Մեր Ռայխսֆյուրերը

Ռայխսֆյուրեր-ՍՍ Հայնրիխ Հիմլերի ելույթից

1935թ.

ՍՍ-ը ստեղծվել է Ֆյուրերի հրամանով
նոր հարություն առած գերմանացի ժողովուրդը:

Կազմակերպման, առաջադրանքի և ընդլայնման յուրաքանչյուր նկարագրություն ՍՍ-ն չի կարելի հասկանալ, եթե մեկը չփորձի ներքուստ ընկալել դրանք իր արյունով և սրտով: Այն չի կարելի բացատրել, թե ինչու մենք՝ այդքան քիչ թվով, սա ունենք ուժը մեր ներսում:

Տրամաբանությամբ չի կարելի վերլուծել, թե ինչու այսօր մեզանից յուրաքանչյուրը ով սև համազգեստ է կրում, անկախ նրանից, թե որտեղ է գտնվում, կրվում է մեր համայնքի ուժով՝ լինի դա որ նա նստում է մրցարշավային ձիու վրա կամ մենամարտում է մարզադաշտ, լինի դա այն, որ նա ծառայում է որպես պաշտոնյա, թե՝ որ նա կառավարում է բարձր պետական պաշտոններ կամ կատարում է իր պարտականությունները որպես զինվոր, թե՞ նա ուսումնասիրում է գերմանացու աշխատությունները մեր տեսակի ոգին - յուրաքանչյուրը, գուցե անտեսանելի, պետք է կանգնի իր գետնին՝ որպես մարդ:

Յուրաքանչյուրը գիտի , որ ինքը մենակ չէ, այլ որ Միասին երդված մի քանի հարյուր հազար տղամարդկանց այս աննախադեպ ուժը նրան անչափելի ուժ է հաղորդում, ինչպես նա գիտի, որ որպես

Machine Translated by Google

Որպես իր համայնքի այս սևամորթ կորպուսի ներկայացուցիչ, նա պետք է դա պատվի արժանացնի իր լավագույն նվաճումների միջոցով:

Այսպիսով, մենք հավաքվել և երթով շարժվում ենք անփոփոխ օրենքների համաձայն՝ որպես ընտրյալ տղամարդկանց ազգային-սոցիալիստական, ռազմական միաբանություն և որպես իրենց տոհմերի երդվյալ համայնք ճանապարհի երկայնքով հեռավոր ապագայում; մենք ցանկանում ենք և հավատում ենք, որ չենք ուզում են լինել միայն այն թոռները, ովքեր ավելի լավ են պայքարել, այլ ոչ թե դրանից այն կողմ՝ հեռավոր մարդկանց նախնիները սերունդներ, որոնք անհրաժեշտ են գերմանացիների հավերժական կյանքի համար,

Գերմանական ժողովուրդ:

Machine Translated by Google

Եվրոպան կրկին կդառնա առողջ

Մենք՝ մարդիկ, ապրում ենք մի աշխարհում, որտեղ ամեն ինչ դառնում է, ապրելը, հասունանալը և անցումը ընթանում են համաձայն բնության անսասան, աստվածային օրենքները: Նրանց են ենթարկվում աստղերը, երկինքն ու երկիրը, ծովն ու քարերը, ինչպես նաև բույսերի և կենդանիների կյանքը:

Նրա հինգ ունակություններին տիրապետող ոչ ոք չի կասկածում դրանում մարդկային կյանքը նույնպես ընթանում է նույն օրենքներով: Նույն կերպ, մարդկանց միջև եղած տարբերությունները որոշվում են ժառանգականության օրենքները :

Օրինակ՝ առողջ, բնական զգացողություններով լի համայնքում գյուղական կյանքում հիվանդը զրկվում է բեղմնավորելու հնարավորությունից, և առողջը կրկին կապվում է առողջի հետ: Միայն մեծ քաղաքային կյանքը՝ բնությունից օտարված կամ տնտեսական նկատառումները, ցավոք, շատերի մոտ առողջական խնդիրներ են առաջացնում մարդ, որը կարող է ամուսնանալ հիվանդ մարդու հետ:

Այնուհետև, սակայն, բնությունը վրեժ է լուծում դրա համար, դրա օրենքների չպահպանումը. սերունդը կարող է դառնալ հիվանդ են կամ իրենց մեջ հակվածություն ունեն հիվանդություն

Գյուղացին, որը դեռևս ապրում է բնությանը կապված, միշտ էլ հայտնի է, որ կենդանիների և բույսերի յուրաքանչյուր տեսակի մեջ գծերը և ռասաները պետք է տարբերակվեն, ինչը չի կարող լինել

Machine Translated by Google

անխտիր խաչասերվել: Դա կոչնչացներ ցեղատեսակը:

Մարդկանց մեջ նույնպես կան տարբեր ռասաներ:

Սկզբում մեր նախնիները հարգում էին այս արգելքները, ստեղծել

ստեղծողի կողմից: Հետագայում որոշակի հոգևոր և քաղաքական

միտումները աստիճանաբար ճնշեցին բնականության զգացումը

մարդկանց միջև եղած տարբերությունները: «Ամեն ինչ նույնն է

որը մարդկային դեմք ունի», սա է այն, ինչ նրանք ասացին

Ֆրանսիական հեղափոխության ժամանակաշրջանը: Լիբերալիզմ, մարքսիզմ-

Սոցիալիզմ և կոմունիզմ՝ սրանք են կարևորագույն նվաճումները

Եվրոպայի քայքայումը, որը մոլորեցվել է հրեաների կողմից: Բոլշևիկների համար

ռասայական տարբերությունները պարզապես նախապաշարմունքներ են, որոնք պետք է լինեն

հաղթահարել: Սակայն այդ ամենը մարդկային շեղում է

բնության աստվածային օրենքներից՝ անհավատարմություն սեփականի նկատմամբ

սեփական արյունը, որը պետք է ունենա ամենալուրջը

հետևանքները ժողովրդական առողջության և մշակույթի համար: Ֆիզիկական

վնասվածք, հոգեբանական խանգարում և բնավորության թերարժեքություն

հաճախ գիտականորեն ապացուցված հետևանքներն են

անցանկալի ռասաների խառնում:

Այս հոգևոր, կամ ավելի ճիշտ՝ հակահոգևոր միտումները

գալիս են ռասայականորեն օտար և այլասերված մտքերից: Սրանք

ուսմունքները բնավ չեն բխում բնության օրենքներից:

Նրանց դեմ, ազգային սոցիալիզմը չի ձգտում

կառուցել մեկ այլ մարդասիրական հավատամք, այլ ձգտում է

նախևառաջ հստակորեն ճանաչել ստեղծված բնական կարգը

Աստված: Միայն այս գիտելիքը հնարավորություն է տալիս կրկին առաջնորդել

Machine Translated by Google

մոլորված մարդը վերադառնում է բնականին և, հետևաբար, առողջին կյանքի ձև: Հետևաբար, ազգային սոցիալիզմը հարգում է բնության կողմից տրված տարբերությունները ռասաների միջև: Եվ դա ճանաչում է բնական խոչընդոտները:

Այսպիսով, ազգային սոցիալիստը նույնպես տեսնում է ապագա Եվրոպան բոլորովին այլ կերպ, քան լիբերալը: Ամեն Ազգային սոցիալիստը բնազդաբար կմերժեր համաեվրոպական գաղափարը ամերիկյան տեսակի: ԱՄՆ-ն մարդկանց խառնուրդ է և ռասաներ: Եվրոպայում տարբեր մարդիկ ունեն իրենց փորձը դրանց զարգացման վրա հիմնված բազմազան ժողովրդական կերպարներ, քանի որ այլ եվրոպական ռասաներ նույնպես խառնվել են միմյանց - տարբեր համամասնություններով Գերմանիայի տարբեր մասերում և նրա հարևանները: Սակայն նրանց բոլորն էլ ունեն ընդհանուր առանձնահատկություն՝ սկանդինավյան արյան ավելի կամ պակաս մեծ մասը:

Այս սկանդինավյան արյան բաղադրիչն է, որը կապվում է Եվրոպական ժողովուրդները: Գերմանական ժողովուրդների ավելի սերտ միություն հետևաբար, ոչ միայն հնարավոր է, այլև բնությունից տրված: ավելի կամ պակաս սկանդինավյան արյուն, որը առկա է մյուս եվրոպական երկրներում ժողովրդական լեզուն հիմնականում գերմանական ծագում ունի:

Եթե Եվրոպան այսպիսով չի ցանկանում կորցնել իր եզակիությունը, ապա, ամենից առաջ, սկանդինավյան ռասայի տիրապետությունը պետք է լինի ապահովված: Սակայն սկանդինավյան ռասան ամենաշատն է տուժել վերջին մի քանի տարիների ընթացքում քաղաքակրթության զարգացման շնորհիվ դարեր: Այսպիսով, սկանդինավյան ռասան մասամբ գրեթե դադարեց հավերժացնել իրեն մեծ քաղաքներում: Այս արժեքավոր մրցավազքը

Machine Translated by Google

ներկայացված է և ներկայացնում է ոչ միայն գերմանական, այլև բոլոր մյուս եվրոպական ժողովուրդների շրջանում առաջատար հատվածը: Այս փաստը հատկապես նշանակալից է, քանի որ նրա արյան մասը անընդհատ նվազում է:

Նախկին, այսպես կոչված, եվրոպական քաղաքակրթությունն ունի նաև վնասակար ազդեցություն ունեցավ մարդկանց առողջության վրա: Հիվանդները, թույլերը և անտաղանդները խրախուսվում են բոլոր ռեսուրսներով, մինչդեռ առողջները հաճախ ստիպված են եղել տառապում են ամենասարսափելի սոցիալական անարդարությունից: Բնության մեջ հիվանդներն ու թույլերը ավտոմատ կերպով մաքրվում են, և միայն ուժեղներն ու առողջներն են սկսում սերունդ տալ: Այսպես կոչված մշակութային մարդկանց շրջանում, ովքեր ստեղծել են անբնական միջավայրը իրենց քաղաքակրթության մեջ, այս «բնական ընտրությունը» բացակայում է:

Ահա թե որտեղից են գալիս ազգային սոցիալիզմի միջոցառումները խաղի մեջ: Վերջին ժամին նրանք կանխում են, որ սպիտակները ռասան կկործանվի մոտ ապագայում: Եկեք նշանակենք ժողովրդի ռասայական առումով լավ, ֆիզիկապես և հոգեպես առողջ մասը՝ «առողջ գերմանական արյուն» համապարփակ հասկացությամբ. այսպիսով, ազգայինի բոլոր չափանիշները Այս մասը խթանող սոցիալիզմները կոչվում են «Առողջ գերմանական մշակույթի խթանման միջոցառումներ» արյուն»: Ազգային-սոցիալիստական Գերմանիայում այս միջոցառումները երկու ուղղություն ունեն. նախ՝ դրանք կանխում են վնասակարը, և երկրորդ՝ նրանք խթանում են օգտակարը:

Machine Translated by Google

Ազգային սոցիալիստական ամուսնության մասին օրենքը նախատեսում է ամուսնության փաստաթղթերի ներկայացում ամուսնությունից առաջ: Այս կերպ, մարդկանց բարօրության համար, ամուսնությունը կարող է առողջը՝ բնածին հիվանդությամբ, թե՞ առողջը՝ կանխարգելել վարակիչ հիվանդություններ ունեցող մարդկանց: Մյուս կողմից, շատ բարենպաստ, անտոկոս ամուսնական վարկերի առաջարկը հեշտացնում է առողջ մարդկանց ամուսնությունը:

Ազգային կառավարության հենց նոր նշված միջոցառումները Սոցիալիստական պետություններ, սակայն, միշտ նախորդել են, հաճախ՝ երկար տարիներ, ՍՍ-ի նմանատիպ միջոցառումներով:

ՍՍ-ականը ընտրվում և կրթվում է այսպես որ նա չի շփվի ռասայական ծագում ունեցող այլմոլորակայինների կամ բնածին հիվանդների հետ արյուն նույնիսկ առանց այս օրենքների:

Բայց նաև այլ ոլորտներում ՍՍ-ը լավ օրինակ է ծառայում՝ նախապես նոր ուղիներով գնալով: ՍՍ-ը նպաստում է մարդու վերադարձին բնական կենսապայմաններին՝ անթիվ մանր միջոցառումներ, օրինակ՝ խթանում մեկ ընտանիքի համար նախատեսված տների կառուցում, ֆիզիկական դաստիարակություն և վարժություններ, արժեքավոր ընտանիքների վերադարձ հողին նոր գյուղացիության խթանում և այլն... ՍՍ-ը ցույց է տալիս, որ նրա կարգի օրենքները և նրա օրինակը, ճանապարհը որը կարող է լինել սկանդինավյան արյան մասի ամրապնդումը ձեռք բերված: Նմանատիպ կարգեր արդեն գոյություն են ունեցել, ցրված պատմության ընթացքում, օրինակ՝ Ջոմս Վիկինգները Բալթիկ ծով, գերմանական տևտոնական ասպետներ Արևելյան և

Machine Translated by Google

Արևմտյան Պրուսիա և այլն... Այս շքանշանները նույնպես ընդունում էին միայն արժեքավոր, մարտական մարդկանց, և նրանց նվաճումները համապատասխանաբար տպավորիչ էին: Սակայն նրանց թերությունն էր. նրանք իրենց օրենքները սահմանափակեցին միայն տղամարդկանց համար: Այսպիսով, նրանց արժեքավոր արյունը գիտակցաբար չէին հոգ տանում նրա մասին: Բայց վերջնական արդյունքում դա է պատճառը, որ ժողովուրդը, իր ապագայի համար, ոչ միայն պահպանում է իր արժեքավոր պաշարները արյուն, բայց նաև մեծացնում է այն:

Հետևաբար, Ռայխսֆյուրեր ՍՍ-ը արդեն իսկ ժամանակ 1931 թվականի պայքարի դժվարին ժամանակահատվածում ՍՍ-ին տվեց իր «Նշանադրության և ամուսնության կարգը» հուշատետրը: Այնտեղ ՍՍ-ի աշխատակցին տրվում է իր կնոջը ընտրելու պարտականությունը՝ համաձայն նույն ուղեցույցներով, որոնցով նա ընդունվեց ՍՍ: Այնուհետև կինը տարվում է ՍՍ-ի կլան: Այնտեղ նա գտնվում է պարտավորված էր հետևել նույն սկզբունքներին, ինչ իր ամուսինը: Հետևաբար, նա վայելում է նույն պատիվն ու նույն բարձրությունը հարգանք

Հետևաբար, ՍՍ-ը կանգնած է գերմանական արյան պահպանման և ամրապնդման համար պայքարում առաջնագծում և ցույց է տալիս առողջ ժողովրդի ապագայի ուղին: ուժ և մշակութային ծաղկում: Նախկինը՝ ստեղծագործական ՍՍ-ի աշխատանքը արյան այս գաղափարների համար եղել է ճանաչվել է Ֆյուրերի կողմից նրանով, որ նա վստահել է Ռայխսֆյուրեր ՍՍ-ը գերմանացի ժողովրդի համախմբումը:

Machine Translated by Google

Ազգային սոցիալիստական օրենքների այս պահպանումից

արյունն ու ռասան ստեղծում են մի կարգ, որը ընդմիշտ կապահովի ոչ միայն Ռայխի պաշտպանությունը, այլև կհարթի ճանապարհը մարդկության բոլոր կարևոր հարցերում:

կյանք: Այն դառնում է ճակատագրի եվրոպական համայնքի պահապանը: Բայց հատկապես գերմանական ժողովուրդը կապված է այս ՍՍ-ական կարգի հետ իրենց ընդհանուր արյան միջոցով: Մեր երեխաների երեխաները մի օր հպարտությամբ պետք է ասեն մեր մասին.

«Դուք դրեցիք մեր ռասայի Ռայխի հիմքը»:

Machine Translated by Google

Երբ ես այսօր ճանապարհորդում եմ Գերմանիայով և ամենուրեք

տեսնելով երեխաներին, մեր փոքրիկ շիկահեր երիտասարդին, ես այդ ժամանակ ճանաչում եմ

մեր շարժման նպատակը՝ հասնելը

ներկան դեպի գերմանական ապագան:

- Ադոլֆ Հիտլեր

Machine Translated by Google

Ժառանգականության հոսքը

Յոհան Սեբաստիան Բաքը՝ Լայպցիգի մեծ կոմպոզիտորը, մեծ վարպետությամբ նվագել է երգեհոն Գարնիսոնկիրխե Պոտսդամում՝ Ֆրիդրիխ Մեծի և իր հրավիրված հյուրերին: Բախը թափեց իր հոգին ինչպես անհասանելի ծով:

«Ի՞նչ է հավերժական, աստվածային երաժշտությունը, վարպետ: Ինչպե՞ս ես ձեռք բերեք շնորհը՞

«Իմ նախապապը վարպետ հացթուխ էր և երաժիշտ, իմ նախապապը գոբելենագործ և երաժիշտ էր, իմ պապը քաղաքի սրնգահարն էր…»

Վայմարում հայրս Այզենախ քաղաքի և արքունիքի երաժիշտ էր, իսկ հորեղբայրս՝ նույն քաղաքի քաղաքային երգեհոնահարը: Գրեթե 300 տարի այդ անունը կրող երաժիշտներ Բախը ապրել է Թյուրինգիայում և Սաքսոնիայում: Այսպիսով, այս հատկանիշը միշտ փոխանցվում էր:»

Machine Translated by Google

Աուդ և Դելիլա

Դա այն ժամանակ էր, երբ նորվեգացիները բնակություն հաստատեցին Իսլանդիայում և ապրեցին իրենց հերոսական դարաշրջանը: Դա մոտ մեկ էր հազար տարի առաջ: Կղզու հյուսիսարևմտյան մասում ապրում էր մի մարդ՝ Գիսլի անունով, որը հիացմունքի արժանի մարդ էր: Սակայն նրան արհամարհում էին հզորները:
մարդիկ, ովքեր նախանձում էին նրան, և այդ պատճառով նա թափառում էր շուրջը առանց խաղաղության: Նրա կինը՝ Օդը, մնաց նրա հետ նրա մեծ կարիքի մեջ և հոգ տարավ նրա մասին անսահման հավատարմությամբ: Սակայն Գիսլիի թշնամիները ցանկանում էին բռնել նրան, ուստի փորձեցին
խաբեության միջոցով:

Նրանց առաջնորդը գնաց Օդի մոտ և ասաց. «Ես ուզում եմ քեզ հետ գործ ունենամ: Աուդ, ասա ինձ, թե որտեղ է Գիսլին, և ես քեզ 300 մարկ արծաթ կտամ: Բացի այդ, ես կկազմակերպեմ
ամուսնություն քեզ համար, որն ավելի լավն է, քան քո ներկայիսը:

Նա այսպես պատասխանեց. «Ամենաանհավանական բանը ինձ թվում է՝ դու ինձ համար կազմակերպում ես նույնքան լավ ամուսնություն, որքան իմ ներկայիսը: Բայց դա ճիշտ է. ոսկին այրու համար է լավագույն հարմարավետությունը, ինչպես ասում են: Թույլ տվեք տեսնել, թե արդյոք ձեր փողը նույնքան լավն է, որքան առատ և այնքան լավ, որքան դու ասացիր:

Այսպիսով, նա փողը լցրեց նրա ծնկները: Նա խաղաց նրա հետ այն նրա ձեռքով, բայց նա հաշվեց այն և ցույց տվեց նրան:
Գուդրիդը՝ նրա խորթ դուստրը, սկսեց լաց լինել:

Machine Translated by Google

Գուդրիդը դուրս եկավ, վազեց Գիսլիի մոտ և ասաց նրան.

«Իմ խորթ մայրը հիմա կորցրել է իր բանականությունը և ուզում է «դավաճանեմ քեզ»: Գիսլին ասաց. «Հանգստացի՛ր, քանի դեռ Մահը սպառնում է ինձ միայն Աուդից, ես պետք չէ վախենամ իմ համար կյանք:

Հետո աղջիկը տուն գնաց և չասաց, թե որտեղ է նա եղել էր:

Էյոլֆը հաշվել էր փողը: Օդն ասաց. «Քո փողը ոչ մի կերպ պակաս կամ վատ չէ, քան դուք ասացիք: Հիմա թույլ կտա՞ս ինձ անել դրա հետ այն, ինչ ուզում եմ: Էյոլֆը ուրախությամբ ընդունեց դա և ասաց, որ կարող է դա անել: ինչպես նա կամենում էր:

Օդը վերցրեց փողը և դրեց մեծ պայուսակի մեջ: Ապա Նա վեր կացավ և պայուսակով հարվածեց Էյոլֆի քթին այնքան կարծր արծաթից, որ նա անմիջապես արյունով ծածկվեց: Նա ավելացրեց. «Վերցրեք դա ձեր դյուրահավատության համար: Եվ ամեն դժբախտություն նույնպես: Հավատո՞ւմ էիր, որ կվաճառեմ իմ ամուսին քեզ նման անբարոյականի համար: Վերցրու դա և վիրավորիր և ամոթ էլ: Դու պետք է ամբողջ կյանքում հիշիր, չարագործ, որ մի կին հարվածել է քեզ, և որ դու նույնիսկ չես հասել այն ամենին, ինչ ուզում էիր:»

...Եվ տղամարդիկ ստիպված էին նահանջել ամոթից... (Թուլե, հատոր VIII)

Machine Translated by Google

Եվ Իսրայելում կար մի մարդ՝ Սամսոն անունով, որը անհավանական ուժ: Փղշտացիները ատում էին նրան և փորձում էին նրան սպանելու համար: Քանի որ նրանք այդ կերպ հաջողության չհասան, նրանք փորձեց դա խորամանկությամբ: Նրանք գնացին նրա տիրուհու մոտ, անունը Դելիլա դարձրու և ասաց նրան. «Համոզիր նրան դավաճանել» ձեզ նրա մեծ ուժի գաղտնիքը: Այդ դեպքում մենք կտանք դուք՝ յուրաքանչյուրս, հազար և հարյուր արծաթե կտորներ:

Եվ Դելիլան գնաց իր տղամարդու մոտ և փորձեց բացել դուռը իր ուժի գաղտնիքը, քանի որ փողը նրան շատ էր գրավում շատ: Երեք անգամ նա խուսափեց նրանից, բայց վերջապես բացահայտեց ամեն ինչ նրան, որովհետև նա շատ էր սիրում նրան: Նա ասաց. «Իմ գլխի մազերը երբեք չեն կտրվել: Եթե դա կտրելով՝ ես կդառնայի նույնքան թույլ, որքան ցանկացած այլ տղամարդ:

Երբ նա իմացավ գաղտնիքը, նա այն մատնեց նրան թշնամիներ: Նրանք եկան գիշերը, երբ նա վստահորեն քնած էր: Նրանք կտրեցին նրա մազերը, բռնեցին նրան, հանեցին աչքերը, և տարան նրան բանտ:

Օդը և Դելիլան՝ երկու աշխարհներ:

Machine Translated by Google

Ռիկե Գերման

Հիմնված Ռութ Գիդի բանաստեղծության վրա

Երբ Ռիկե Գերմանն ամուսնացած էր, միայն մի վերնաշապիկ կար

ժամանակ, աշնան մի գիշեր նրա և իր ամուսնու

ախոռը այրվեց: Հրդեհը կարելի էր տեսնել երեք մղոն հեռավորությունից, բայց

երբ ֆերմայի կենդանիները գոռում էին, կարելի էր լսել Ռիկե Գերմանի միշտ

լավատեսական ձայնը նրան:

ընտանիք. «Ինչի՞ց եք բողոքում: Մեր տունը

դեռ կանգնած է, այնպես չէ՞:

Երբ մեկ տարի անց անասնապահական հիվանդությունը և դրա հետ

մեկտեղ մեծ աղետը հարվածեցին ամբողջ տարածաշրջանին, Ռիկե Գերմանը

իր առաջին որդուն: Նրա թանկարժեք կենդանիներից շատերը կորցրեցին իրենց կյանքը,

բայց նա դեռ կարողացավ մխիթարել ամուսնուն. «Դա է

իսկապես ծանր հարված էր, բայց, վերջիվերջո, մենք դեռ ունենք մեր որդուն:

Երբ Ռիկե Գերմանը տասներկու տարեկան էր, ամուսնացած էր

տարիներ շարունակ, միաժամանակ հարձակվելով նրա ֆերմայի աշխատանքի վրա

տարեցտարի նույն անսասան ոգով,

Քանի որ ախոռը վաղուց վերակառուցվել էր, նա ասաց իր քաղաքային

զարմիկներին. «Հանգստացե՞լ: Թոշակի՞ անցնել: Հանձնվե՞լ: Երբեք: Ես յոթն ունեմ»:

որդիներ, որոնք աղմկում են դաստիարակվելու համար:

Պատերազմը սկսվեց, երբ Ռիկե Գերմանը քառասուն տարեկան էր: Երեքը

նրա որդիները զոհ էին դարձել օտար մարտադաշտերում, բայց միշտ հպարտ

ու քաջ, նա բոլորին ասում էր. «Իմ

Machine Translated by Google

որդիները մահացան լավագույն մահով, որով ցանկացած մարդ կարող է մահանալ՝ կռվելով իրենց Ֆյուրերի և իրենց ժողովրդի համար»:

Երբ Ռիկե Գերմանը հիսուն տարեկան դարձավ, նրա ամուսինը մահացավ, որի հետ նա կիսել էր այդքան ուրախություն և տխրություն տարիների ընթացքում: Սակայն նա չափազանց ծեր ու հիվանդ էր դարձել աշխատելու համար, և նրա մահը նրան թվում էր տիեզերական ցիկլի նույնքան մաս, որքան կյանքի մյուս բոլոր իրադարձությունները, և նա իր միայնությունը կրեց տոկունությամբ և հավատով ապագա

Անխուսափելիորեն եկավ մի ժամանակ, երբ քաղաքն ու արդյունաբերությունը գործի դրեցին իրենց գայթակղիչ խորամանկությունները՝ ստիպելով երկրի շատ տղաների թողնել ֆերմաները և վարելագործությունը որպես կենսակերպ: Սակայն Ռիկե Գերմանը հաջողվեց պահպանել և վերստեղծելով իր տղաների համար մի տուն, որտեղ սիրված և զարգացած էին իրական արժեքները: Արդյունքում, նրա բոլոր կենդանի մնացած որդիները դարձան գյուղացիներ՝ ինչպես իրենց հայրը:

Նույնիսկ այն ժամանակ, երբ Ռիկե Գերմանի գեղարվեստական հատվածները սկսեցին կնճռոտվել և մարել ծանր, բայց հարուստ աշխատանքային կյանքից հետո ֆերմայում նա դեռևս ցուցադրում էր սրտի այն ուրախությունը, որը ցանկացած տատիկ զգում է լավ դաստիարակված և խոստումնալից երեխաներ: Եվ երբ նրանք բավականաչափ մեծացան օգնել տնային գործերում, Ռիկե Գերմանը կարողացավ ավելի ու ավելի շատ ժամանակ կգտնի իր իմաստությունը կիսելու համար աճող սերունդը նրա տանը:

Machine Translated by Google

Սակայն մի օր նույնիսկ Ռիկե Գերմանի կյանքն ավարտվեց, և մահանալիս նա ասաց իր որդիներին. «Ոսկի և արծաթ, տղաներ, դուք չեք ժառանգի, քանի որ իմ ողջ կյանքի ջանքերն ու ներդրումները ներդրվել են ձեզ և...»

«Ֆերմա: Շատ եմ ցավում...» Եվ երբ նրա ձայնը սկսեց մարել, նրա ավագ որդին մոտեցավ և, արցունքներով թրջելով նրա ձեռքը, հայտարարեց. «Մայրիկ, քո ամբողջ կյանքը մեզ համար էր, և մենք հպարտանում ենք քո արածով»:

Քո արյունը՝ սա մեր իրական ժառանգությունն է: Այսպիսով, մենք՝ քո հավատարիմ որդիներ, մենք նույնպես կկատարենք մեր պարտականությունը՝ շարունակելու ձեր անմահ գործ»: Այս խոսքերը Ռիեկ Գերմանինն էին

վերջին ուրախությունը:

Machine Translated by Google

Յուտլանդիայի ճակատամարտի հերոս

Մարտն ավարտվեց: Ջրի շատրվանները փլուզվում են, ծխի խիտ ամպերը սահում են ջրի մակերեսով:

25,000 տոննա զրահապատ կոլոսի վերջին ալիքները գլորվել ծովի միջով, որը ալեկոծվել է

կճեպներ

Տեսնում ենք ճակատամարտի ավերածությունները. «Լուցովը» ընկած է նավի քթամասի խորքում՝ ջրի մեջ: «Սեյդլիցը» ցուցակագրումը, ներկը այրվում է արտաքին մեքենայի վրա, և դրանից ծխնելույզի հսկայական, ուժեղ բոցերը անընդհատ վեր են թռչում կայմի պես բարձր: «Սեյդլիցի» վրա արկ էր պայթել հետևի աշտարակից զրահի մեծ շերտ հանեցին: Այս կարմիր-հարվածեց, փայլող մետաղը, ապա ընկավ աշտարակի մեջ փամփուշտներ, որոնք բռնկվեցին և բռնկվեցին: Ջերմությունը անհավանական է: Խորը աշտարակի ողջ թթվածինը սպառվել է այրվել է, և այնտեղ բոլորը մահացել են:

Կրակները այրվում են յոթերորդ տախտակամածից վեցերորդի մեջ: Փամփուշտները պահեստային սենյակներում

Վեցերորդ հարկը նույնպես այրվում է:

Ծխի խիտ սյուներ: Ամեն ինչ սպիտակի պես շիկացած է: պատվերը գալիս է ձայնային խողովակի և հեռախոսի միջոցով

հրամանատարական տախտակամած. հեղեղեք զինամթերքի սենյակները: Եթե կրակը

Machine Translated by Google

Հասնելով զինամթերքի սենյակներին, ամբողջ նավը կբարձրանա երկինք:

Պատասխան չկա: Բոլորը մահացած են: Հրդեհը հասնում է

հինգերորդ տախտակամած: Նույն բոցերը ստեղծում են այնպիսի ջերմություն, որ

պողպատե պատերը սկսում են փայլել: Կրկին հրամաններ են ուղարկվում ներքև.

«Ջրհեղեղ: Ջրհեղեղ»: Նավի վրա բոլորը գիտեն. եթե կրակը հասնի զինամթերքի

սենյակներին, «Սեյդլիցը» կտոր-կտոր կանի: Բոլորը հարցնում են. Արդյո՞ք

զինամթերքի սենյակները...

ջրհեղեղի՞ ենթարկված

«Ո՛չ, պատասխան չկա»: Հիմա 1400 տղամարդ կանգնած է:

փակ սենյակներ, որոնցից յուրաքանչյուրը սպասում է այն պահին, երբ

զինամթերքի սենյակները կպայթեն և դրանք կվերածվեն ատոմների: Ոչ ոք չի

համարձակվում լքել իր կայանը՝ սրանք են

վայրկյաններ ու րոպեներ ամենասարսափելի անհանգստության! Ապա

պոմպի վարպետ Մյուլլերը գալիս է: Նա գիտի, որ կա մի

պահեստային ջրհեղեղի փական հետևի զրահապատ տախտակամածի վրա:

Երբ նա կանգնած է զրահապատ տախտակամածի առջև, տեսնում է, որ

շոգ է: Նրա կողքին հինգ նավաստիներ են և

կաթսայագործներ, ովքեր ցանկանում են նույն քայլը անել. «Մենք չենք կարող

անցնել, զրահապատ տախտակամածը շիկանում է»: Եվ

Ջոմփորը տեսնում է, որ տախտակամածը իսկապես շիկանում է: Նա

գիտեն, որ իրենց ճակատագիրը կորոշվի վայրկյանների ընթացքում:

Նրա կողքին կաթսայագործն է՝ փայտե հողաթափերով:

«Տուր ինձ քո փայտե հողաթափերը»: Ջոմփոր Մյուլլերը քաշում է դրանք կոշիկների

վրայով և շտապում զրահապատի վրայով:

տախտակամած

Machine Translated by Google

Կոշիկները բռնկվում են: Նա կանգնած է ջրհեղեղի առջև փական: Նա ուզում է բացել վերջին փականը, որը կլցնի զինամթերքի սենյակները՝ նավի վերջնական փրկությունը՝ մեկ բռնում: 1400 մարդ սպասում է այս բռնմանը, որը կեանքն ու մահը որոշող գործ: Պոմպի վարպետ Մյուլլերը նայում է ջրհեղեղի փականին և տեսնում. այն շիկանում է:

Եվ նա ինքն իրեն ասում է. «Դու դեռ կանգնած ես «Սեյդլից», քո տակ դեռ կենդանի են 1400 ընկերներ, դու պետք է փրկես նրանց, պետք է ռիսկի դիմես՝ բռնվելով շիկացած կրակի վրա փական: Պոմպագործ Մյուլլերը՝ սկզբում նա գոռաց, ապա ամուր բռնեց և պտտեց, ապա նորից բռնեց այն և մի փոքր պտտեցրեց, մինչև նրա մերկ մատները բառացիորեն եփած:

Ջոմփոր Մյուլլերը փրկել էր «Սեյդլիցին» և 1400 գերմանացի ընկերներ:

Machine Translated by Google

Դանիայի ազգային սոցիալիստական աշխատավորական կուսակցության առաջնորդը.

Ադոլֆ Հիտլերի ղեկավարությամբ

Ֆրից Կլաուզենի կողմից

Երբ առաջին մեծ պատերազմից հետո խաղաղության զանգերը հնչեցին, կյանքի հզոր մղում, որը զսպվել էր այդքան պատերազմից շատ տարիներ անց, կրկին արթնացավ ժողովրդի մեջ:

Հիմա ամեն ինչ, որ բաց էր թողնվել դրա պատճառով, պատերազմը պետք է փոխհատուցվեր, հիմա ամեն ինչ որը այն ավերել էր, պետք է վերակառուցվեր: Երջանիկ ապագան պետք է հնարավորություն տար մոռացության մատնել դրա սարսափների հիշողությունը, իսկ կյանքի ուրախ հաստատումը պետք է չորացներ տառապանքի արցունքները: Բայց թվում էր, թե՝ հետ միասին շատ քաջարի և կարող մարդիկ, որոնց պատերազմը տարավ հեռու, և բազմաթիվ ուժեղ կանանց հետ, որոնց այն կոտրել էր՝ կորել էր նաև այն ողջ ուժը, որը պետք է ձևավորեր այս ապագան:

Երիտասարդը, որը երազում էր ցուցադրվելու թույլտվություն ստանալ իրենց ուժերը, այժմ փոխարենը ստիպված էին զգալ գործազրկության տառապանքը: Տղամարդիկ, ովքեր ձգտում էին ընդլայնել իրենց տունը և աշխատավայրը պետք է ճանաչեր, որ զբաղվածությունը և աշխատավարձն արդեն գրավադրված էր, և որ նրանք իրենք ստիպված էին վճարել այդ հիփոթեքը: Ծերերն ու հիվանդները, ովքեր հույսը դրել էին երիտասարդների աջակցության և օգնության վրա, ուժեղ տղամարդկանցից մեկը ստիպված էր մուրացկանություն անել՝ զրկանքներից ու կարիքից սովամահ լինելու համար:

Machine Translated by Google

Պատերազմի արյունահեղությունը շարունակվեց արյունալի ապստամբություններ և կռիվներ, որոնց դեմ գյուղացիները կանգնել են գյուղացի: Նոր ատելություն և նոր թշնամանք աճեց նրանց միջև ժողովուրդը: Մերժող և ոչնչացնող ուժերը, որոնք պատերազմի ժամանակ իրենց տեր էին դարձրել, չէին կորցնում են իրենց տիրապետությունը նույնիսկ դրա ավարտից հետո:

Երջանկության երազանքը վերածվեց անհանգիստ որսի շահույթի համար: Հզոր ապագայի կարոտը պետք է ստիպեր օրվա պահանջների համար միջոց: Անզգացմունքային, կյանքը ժխտող փողի իշխանությունը խեղդամահ էր արել մարդկանց և ստեղծվել կյանքի հաստատման, կյանքի հոգնածությունից, այնպես որ անընդհատ աճող թվով մարդիկ կամավոր կերպով ավարտեցին իրենց կյանքը: Անզգացմունքային փողի իշխանությունը ծնեց նմանապես անզգացմունքային և կյանքը ժխտող սերունդ, որը՝ փոխանակ իրենց հայացքը հառելու հավերժության խորը ծովին և անվերջություն՝ ամրագրելով այն աշխարհիկ սահմանափակի և երկրայինի վրա և այդպիսով կոտրելով կամուրջը, որը նրանց կապում էր սերունդների հավերժական շղթայի միջոցով հավերժության հետ :

Կույր անտարբերությամբ և անպատասխանատու անտարբերությամբ Եվրոպայի ժողովուրդները մոտեցան իրենց անկմանը և ոչնչացում: Դա տեղի ունեցավ ոչ միայն այդ երկրներում որը մասնակցել էր արյունալի հակամարտությանը, ոչ միայն տեղի է ունեցել պարտված մարդկանց շրջանում, այլ ոչ թե նաև նրանց շրջանում, ովքեր չէին մասնակցել ընդհանրապես պայքարել:

Machine Translated by Google

Պետությունների պատասխանատու ղեկավարներն ու առաջատար քաղաքական գործիչները չէր ուզում տեսնել և խզել զարգացումը որը ժխտող և ոչնչացնող ուժերը ամենուրեք տիրապետում էին գերիշխող ազդեցությանը: Նրանք բախվեցին բոլոր կյանքի դեմ ուղղված և քայքայիչ ջանքեր՝ առանց զգացմունքի կամ գործողության:

Կառավարիչները միայն ձգտում էին տպավորություն թողնել իրենց սեփական անփոխարինելիությունը՝ մասնակցելով բազմաթիվ միջազգային կոնգրեսներ և համաժողովներ, որոնք նշանավորեցին հետպատերազմյան շրջանը, կամ այցելելով բազմաթիվ անօգուտ վայրերը խորհրդարանական բանակցություններ: Եվ մինչ սրանք խորհրդարանական բանակցությունները դեռևս ընթացքի մեջ են ժխտող ուժերը իրենց դարձրին անսահմանափակ տերեր աշխարհի ամենամեծ և ամենահարուստ երկրներից մեկը: Դիակների լեռների և աննկարագրելի տառապանքի վրայով նրանք իրականություն դարձրեց Ֆրիդրիխ Էնգելսի խոսքերը, որ «Ընդհանուր ոչնչացումը աշխարհի գոյության առաջին նախապայմանն է» հեղափոխություն»:

Կայսրությունից, որի հիմնական ձևը մի ժամանակ եղել էր ստեղծված սկանդինավյան վիկինգների ոգու կողմից, նրանք կրկին ու կրկին որպես իրենց նպատակ հայտարարեցին ոչնչացնելը և ոչնչացնել այս ամբողջ ոգին և մյուս ձևավորող ուժերը աշխարհի ստեղծածը: Այստեղից նրանք ուղղորդեցին բոլոր երկրների կոմունիստական կուսակցությունների աճը, որոնք, ինչպես իրենք են տեղեկացրել աշխարհին իրենց համաշխարհային 1928 թվականի կոնգրեսը մեծ, համաշխարհային ընդգրկում ունեցող կոմունիստական կուսակցության միայն բաժիններ էին:

Machine Translated by Google

Այստեղ նրանք կազմակերպեցին Կարմիր բանակը, որի խնդիրն էր բռնի կերպով վերացնել ժողովրդի եզակիությունը և այն ամենը, ինչ ստեղծվել էր արժեքների տեսքով տարբեր երկրներում այդ եզակիության շնորհիվ:

Եվ մեկը նույնիսկ ընդունեց նրանց սուրհանդակներին այս երկրներում, և մեկը հնարավորություն տվեց պետությունների ղեկավարներին ցնցել այս սուրհանդակների ձեռքերը, որոնք դեռ կարմիր էին այս պետությունների ղեկավարների ամենամոտ ազգականների արյունը:

Բայց ինչպես Եվրոպայի առաջատար դեմքը կուրացած և անպատասխանատու կերպով բախվեց այս զարգացմանը, այնպես էլ բոլոր երկրներում առաջացան ուժեր, որոնք ապստամբեցին դրանց դեմ: Այս զարգացումը փոխել փորձողներից շատերի անունները մոռացվել են, և շատերը երբեք չեն մոռացվել:

գիտեն; ոչնչացման դեմ պայքարելու իրենց փորձերի համար շատ շուտ խրվեցին ճանապարհին կամ սխալ ճանապարհներ բռնեցին:

Այսպիսով, հաղթանակած գերմանական ազատ կորպուսին զրկեցին վերջնական հաղթանակից, քանի որ այն ժամանակվա դեմոկրատական-մարքսիստական Ռայխի կառավարությունը՝ տեղի տալով աշխարհի ժողովրդավարությունների ճնշմանը, ստիպեց նրանց հրաժարվել իրենց պայքարից:

Իտալիայում հզոր դիմադրություն առաջացավ, որտեղ կապրալը Բենիտո Մուսոլինին, որը ծանր վիրավորվել էր համաշխարհային պատերազմը, ստեղծեց ֆաշիստական շարժում պայքարի համար փլուզման դեմ:

Այն ժամանակ, երբ կոմունիստական Կարմիր Հանրապետությունն ուներ արդեն հայտարարվել էր հարավային Գերմանիայում և Հունգարիայում, և թվում էր, թե խորհրդային իշխանությունը լիովին ապահովված էր

Machine Translated by Google

Ռուսաստանը, նա հավաքեց իր ֆաշիստական մարտական կազմավորումները և գլխավորեց նրանց տեղափոխեցին Հռոմ, որտեղ նա նշանակվեց նախարար-նախագահ Իտալիայի թագավորի կողմից: Հզոր և էներգետիկ պետական իշխանության վերականգնման ընթացքում Մուսոլինին կարողացավ իր ժողովրդին հավաքել բազմաթիվ կուսակցություններից և անդունդներից, որոնք պատռեց այն: Նրա նպատակն էր կրկին արթնացնել ուժեղներին մեծ Հին Հռոմի պետականաշինության ուժերը: Նա տեսավ համաշխարհային կապիտալի և մարքսիզմի համագործակցությունը և դրա հետևանքները մասոնության մեծ գաղտնի օթյակներում:

Գերմանիայում Ադոլֆ Հիտլերը պայքարում էր նույն թշնամիների և նրանց ընդհանուր հրեական աղբյուրի դեմ: Նա շարունակեց այն մտքից, որ մարդկանց կյանքի բովանդակությունը պետք է լինի վերածնված:

Նա գերմանացի ժողովրդին հանձնարարեց խորհել դրա մասին բնօրինակ ուժը:

Նա արթնացրեց այս ուժը մի հասարակության մեջ, որի հիմնական ուժեղ կողմերն արդեն խորապես թաղված էին դիվերսիոն ուժերի կողմից… մի ժողովրդի մեջ, որտեղ բոլորը արդեն կանգնած էին բոլորի դեմ… մի պետության մեջ, որի հիմքերն արդեն ցնցվել էին անխուսափելի կոմունիստի կողմից:

հեղափոխություն: Նրա կողմից նոր արթնացած ժողովրդական ուժը այնքան ուժեղ էր, որ ոչ միայն հաղթեց դիվերսիոնիստական ուժերը իր սեփական ժողովրդի մեջ, այլ ոչ թե կարող էր նաև ոչնչացնել նրանց ամենուր, որտեղ նրանք սպառնում էին Գերմանիային և Եվրոպային այլ երկրներից:

Machine Translated by Google

Երբ գեներալ Ֆրանկոն արթնացրեց այս ուժերին

Իսպանացի ժողովուրդը 1936 թվականին՝ երկիրը պատուհասած

կոմունիստական քայքայումն ու կարմիր սպանդը դադարեցնելու

համար, Ադոլֆ Հիտլերի «Կոնդոր» լեգեոնն էր, որը, իսպանացի և

իտալացի դաշնակիցների հետ միասին, կարողացավ ապահովել

հաղթանակը: Ադոլֆ Հիտլերը ոչ միայն արթնացրեց իր ժողովրդին

գիտակցել խնդրի լուծման անհրաժեշտությունը

ժամանակի բազմաթիվ պահանջներին. նա այն հասցրեց կյանքի

հավերժական պահանջների ճանաչմանը: Նա կրկին իր ժողովրդի մեջ

արթնացրեց ժամանակի և տարածության միջով ձգտելու երազանքն ու

կարոտը. նա արթնացրեց կամքը՝ ձևավորելու այս կյանքի տեսանկյունը

ժամանակի և տարածության մեջ: Նա գիտեր, թե որքան մոտ է մարդը

կապված իր տոհմին, և թե ինչպես է այդ անկասկածը ճշգրիտ կայանում

այստեղ՝ ապագայի կամուրջ կառուցելու համար: Նա գիտեր

որ արյան մեծ հրաշքի այս ճանաչումը,

հարաբերությունը և ժառանգականությունը տանում են դեպի այն աստվածային

օրենքի ըմբռնումը, որը որոշում է կյանքը, և որը բարձրագույն արտահայտությունն է:

յուրաքանչյուր մարդկային համայնքի:

Այս ճանաչման միջոցով Ադոլֆ Հիտլերի կոչումը շատ ավելի մեծ է,

քան պարզապես գերմանական առաքելությունը.

ավելին, քան պարզապես եվրոպական հողերի պաշտպանը

ընդհանուր իմաստով: Նա մեծ հայտնագործողն ու ճարտարապետն է

եվրոպացի ժողովուրդները, և ոչ պակաս կարևորը այն ժողովուրդները,

որոնց արյունակցական սերտ կապը իր ժողովրդի հետ նա ինքը ուներ

այնքան հաճախ ուժեղ սթրեսի մեջ:

Machine Translated by Google

Այսպիսով, նրա առաքելությունը վավեր է նաև Դանիայի համար:

Դանիայի զարգացումը ոչնչով չի տարբերվում մյուս եվրոպական երկրներում, իսկ եթե Դանիան պատկանում է այն երկրներին, որոնք Առաջին համաշխարհային պատերազմի ժամանակ Պատերազմը փող բերեց, այդպես էր նաև հետպատերազմյան շրջանը այստեղ, իր դրոշմը տվել են գործազրկությունը, տնտեսական ճգնաժամը, նրանց սնանկացումներն ու հարկադիր աճուրդները, սոցիալական կարիքը, հանցագործությունների և ինքնասպանությունների աճ, ծնելիության անկում:

Այս երկրում նույնպես փորձե՞լ են սա արգելապատնեշել զարգացում: Մեկը փորձեց փոխել օրենքները այդ մեկում ստեղծել նոր քաղաքական կուսակցություններ, որոնց նպատակներն ու ուղիները, սակայն, մոռացվել են. մեկը փորձել է քանդել հինը երեկույթներ; բայց տղամարդիկ, ովքեր ձեռնարկեցին դա, մահացան աղքատության մեջ և մոռացված:

Մեկը ստեղծեց շարժումներ և պատրաստեց զանգվածային պետական փոխակերպումներ, սակայն չկարողանալով վերացնել ժխտող և ոչնչացնող ուժերը, և առանց կարողանալով կանխել նույն ավերածությունը Դանիան, որը նախատեսված էր եվրոպացիների համար, եթե Ադոլֆ Հիտլերը չջախջախեր այս ուժերը:

Եթե Դանիան, սակայն, կրկին ազգային զարթոնք, ապա դա չպետք է վերագրվի միայն դրան արտաքին պաշտպանություն, որը մեզ համար ստեղծել է Ադոլֆ Հիտլերը, նույնպես, ոչնչացման ուժերի դեմ, այլ ոչ թե այս մեծին առաքելությունն է նաև մեր ժողովրդին ցույց տալ հավաքածուի ուղին դրա սկզբնական արժեքներից:

Machine Translated by Google

Նա մեր ժամանակների համար էլ միակ հնարավոր ուժն է, որը կարող է Դանիայում Իմրի դիակից Օդինի կերպար ստեղծել, որպեսզի երկուսն էլ՝ ոգին և կամքը, կարողանան ընդհանուր արտահայտություն գտնել հասանելի կերպարում: Նա ոչ միայն մեզ՝ դանիացիներիս, ցույց է տվել հերոսական դարաշրջանի ենթագծային կյանքի տեսանկյուն վերադառնալու ուղին, այլև մեր երիտասարդությանը տարել է դեպի... նոր պայքար համաշխարհային թշնամու դեմ այդ պատերազմում թատրոն, որտեղ մեզ մի ժամանակ երկնքի հզոր ուժերի կողմից տրվել էր մեր ազգային խորհրդանիշը՝ Դաննեբրոգը: Նա նաև մեզ մեջ արթնացրեց հավատը, որ կրկին կարող են ի հայտ գալ արվեստի և ճարտարապետության գեղեցիկ ստեղծագործություններ, որոնք նման են նրանց, որոնք դեռևս վկայում են մեր ժողովրդի տիեզերքում մղվող պայքարի մասին: և իր երազին ժամանակի միջով՝ ի տարբերություն այդ կյանքի, մեր դատարկության մեջ ստեղծված ժխտող և մեռած հրեշներ ժամանակ

Միայն այս մեծ կյանքի ջանքերի շնորհիվ մենք կարող ենք կրկին դանիացիներ դառնալ հասնել այդ ուղիղ, ուրախ և ակտիվ կյանքին այստեղ՝ երկրի վրա, որը Գրունդտվիգը երգում է, և կրկին քայլել մեր ազնիվ հայրերի ուղիղ քայլերով, կրկին ապրել նույն արժեքով ամրոցում և խրճիթում, և կրկին տեսնել այնպիսի աչքերով, որոնք ստեղծված՝ երկինք նայելու, արթուն ամեն գեղեցիկի համար և հիանալի է այստեղ, և այնուամենայնիվ մտերիմ է խորը կարոտով և լցված հավերժության շքեղությամբ:

Machine Translated by Google

Նորվեգացի մեծ բանաստեղծ Հենրիկ Իբսենը գրել է իր...

ընկեր, Շլեզվիգ-Հոլշտեյնի գրող Ստրոդտմանը, Սկանդինավիայի ներքին

կապի մասին նորաստեղծ

Գերմանական Ռեյխ.

«Ես սկանդինավյան մարդկությունը դիտարկում եմ միայն որպես

միջանկյալ փուլ դեպի ամբողջ, մեծի միավորում

Գերմանական ցեղ»:

«Եթե ես մտածեի, որ մենք, վերջիվերջո, կանգ կառնենք...»

մեկուսացված սկանդինավյան հասարակություն, ապա ես այլևս երբեք չէի

գրիչս թանաքի վրա դրեցի՝ սա առաջ մղելու համար:

Machine Translated by Google

Եղանակի շրջադարձ, ճակատագրի շրջադարձ

Բոցը այրվում է բոցից բոց, մինչև որ այրվում է,

Կրակը կյանք է ստանում որպես կրակի սերմ -

Մարդը նույնպես կայծ է փոխանցում:

Ժողովրդական կրակը երբեք չի մարում:

- Էդդայից

Միլիոնավոր և միլիոնավոր տարիներ շարունակ մեր մոլորակը եղել է պտտվելով արևի շուրջը, ամբողջ կյանքի մոր շուրջը մեր երկիրը:

Բայց միայն տեսնելու, փնտրելու և Սկանդինավյան մարդու հասկացող ոգին արեց ազնիվ, հավերժական արեգակնային համակարգի կարգը մտնում է գիտակցության մեջ մարդկություն:

Ամառային և ձմեռային արևադարձերի ժամանակ նրանք ճանաչեցին «մեռնելու և դառնալու» անողոք օրենքը և հաստատեց այն անզիջում ընդունելությամբ:

Կիրակիները նրանց տոնական օրերն էին, բայց արևադարձը սուրբ էր նրանց: Ամառային արևադարձի գիշերներին նրանք բռնկվեցին բարձունքներում կրակներ՝ որպես կենսական կամքի և ստեղծագործության նշան, կամքը կհակադրվի գիշերվա և ժխտման ուժերին:

Նրանց համար ձմեռային արևադարձը՝ անընդհատ վերադարձով լույսը պայքարող կյանքի հավերժության խորհրդանիշն էր:

Machine Translated by Google

Այսպիսով, նրանք իրենց կյանքը կարգադրեցին դրա շրջանակներում աստվածային կարգ: Այս հավատքով նրանք կրում էին արևի նշանը՝ սվաստիկան՝ որպես նրանց սուրբ խորհրդանիշ:

Այս հավատքով և այս նշանի ներքո՝ հնդկագերմանական Մարդիկ պատմության լույսի ներքո են հայտնվել 5000 տարի առաջ:

Ուր էլ որ նրանք գնացին իրենց հեռավոր ճանապարհորդությունների ընթացքում, քաոս էր նահանջեց հրամանից առաջ, երկիրը ծաղկեց և պտղաբերությունն ու բերքահավաքը օրհնեցին նրանց ճանապարհը:

Արդյո՞ք նրանք թափանցել են հեռավոր տափաստաններ հյուսիսային Ռուսաստանը որպես մարդկային կարգի ջահակիրներ կամ կազմավորեցին պետություններ Ասիայում, թե արդյոք նրանք ամենաշատն էին երգում գեղեցիկ երգեր լույսի համար՝ որպես արիական պարսիկներ, կամ որպես Հելլենները վառեցին օլիմպիական կրակը, անկախ նրանից՝ տոնում էին Անպարտելի մարդու տոնը Հռոմեական Սենատում և այստեղից ստեղծել համաշխարհային կայսրություն, որտեղ նրանց այրվող կրակները ճակատագրի շրջադարձ էին մութ գիշերից դեպի պարզ օր:

«Մարդը նույնպես կայծ է փոխանցում: Ժողովրդական բոցը երբեք դուրս է գալիս:»

Երիտասարդները շարունակում էին հին սովորույթը արևադարձի կրակը նրանց ճանապարհին, սերնդեսերունդ, որպես սուրբ կարգի և մշակույթի լույսի կրողներ:

Գերմանական ժողովուրդը մտնում է պատմության մեջ:

Machine Translated by Google

Կիմբրիացիներ և տևտոններ, վանդալներ և շվաբացիներ, և շատ այլ գերմանական ցեղեր նոր հողերի ձեռքբերման ժամանակաշրջանում ներմուծում են նոր, փայլուն դարաշրջան:

Հազար տարուց ավելի տևած պայքարի ընթացքում, Գերմանական մարդը պայքարում է Եվրոպայում անկարգության և ավերածության ուժերի դեմ:

Նրա բնիկ գյուղացիական ուժը ճահճից և նախնադարյան անտառից ստեղծում է Եվրոպայի դաշտերի հարստությունը: Ստեղծագործ գերմանական մարդու հոգևոր ուժը աղբյուրներ է ամենից առաջ՝ եվրոպական մշակույթի բարձրությունը: Սակայն միայն գերմանական ռազմարվեստի հերոսական մեծությունն է պաշտպանում Եվրոպայի կենսական համայնքը վճռական մարտերում՝ դեմ Մերձավոր և հյուսիսային շրջանների անընդհատ հարձակվող քոչվոր ժողովրդական զանգվածները Կենտրոնական Ասիա:

Հավատարիմ այս ճակատագրական ավանդույթին, սկանդինավյան-գերմանական մարդկության ամենաուժեղ և ամենամիասնական դաշտային ուժը ՝ Ռեյխը այսօր ղեկավարում է գոյության անողոք պայքարը Եվրոպայի կյանքը:

Դուչեի ուժեղ ղեկավարության ներքո Իտալիան ծածկում է մայրցամաքի հարավային թևը համառ մարտում. այսօր խավարի ուժերը կրկին դեմ են կանգնել մարդկության մշակույթ-կամքի կրողները:

Կուրությամբ հարվածված անգլոսաքսոնական պլուտոկրատիան նրա պարը ոսկե հորթի շուրջը դավաճանում է նրա պատիվը սեփական գերմանական արյուն:

Machine Translated by Google

Հրեական բոլշևիզմի թույնով ապականված զանգվածները միլիոնավոր խորհրդային մարդիկ դառը պայքար են մղում աշխարհի համար հեղափոխություն՝ ցածրորակների ապստամբության համար:

Բնության օրենքների խստությամբ, ուժով լույսը կոչված է որոշման՝ ընդդեմ հավերժական սարսափների գիշեր

Օր թե՞ գիշեր -

Կյանք կամ մահ -

Մեր նախնիները բոցավառ կրակով հաստատեցին զորությունը լույսի, և կյանքի:

Եվ պետք է բոցավառվեն նաև մեր, նրանց բոցերը սերունդներ:

Machine Translated by Google

Ամառային արևադարձ 1941թ.

Պատմության մեջ երբեք այսքան հզոր բանակ չի եղել

ուժերը հավաքվել էին արևադարձի ժամանակ՝ ճակատագրական ճակատամարտի համար, ինչպես

1941 թվականի հունիսի 21/22-ի պարզ գիշերը:

Սուրբ լռությունը գրավեց բոլոր նրանց, ովքեր հասկացան, թե ինչ է դա

խոսքը վերաբերում էր արիական արյան գոյությանը կամ բացակայությանը,

հետևաբար՝ եվրոպական մշակույթի: Հյուսիսային Սառուցյալ ծովից մինչև

Սև ծովը, գերմանական և նրա դաշնակից զորքերի սյուները

բանակները ջախջախեցին թշնամու զանգվածները: Սարսափելի

մարդկանց սպառնացող մահացու վտանգի պատկերը

Եվրոպայի տեսարանը դարձավ տեսանելի՝

Անթիվ թշնամական զանգվածներ անթիվ խորհրդային բանակներում,

զենքի հսկայական զինանոցով, պատրաստ էին

նետվել Եվրոպայի սրտերը, երբ հարվածները

Գերմանական զինված ուժերը հարվածեցին նրանց:

Բիալիստոկի և Մինսկի առաջին հաղթական ճակատամարտերից հետո,

Սալլայի, Սմոլենսկի և Ուկրաինայի դեմ կռվեցին

ցնցող գիտելիքը պարզ էր, որ աշխարհը երբեք չէր

նման բան տեսած չէին նախկինում:

Ինչ էր զանգվածաբար հավաքվել Ռայխի և Եվրոպայի դեմ

արյունարբու և ստորադաս մարդկանց հսկայական ավազակախումբ էր, բայց

համառ - արարածներ:

Machine Translated by Google

Եթե Չինգիզ խանի հոներն ու հեծյալները լինեին մարդկության պատուհասը, որը տարածվեց ամբողջ Եվրոպայով մեկ, ապա այս պայքարը Եվրոպայի հերոսական երիտասարդությունը նայեց դրան համակարգված դաժանացվածի և կենդանականացված հրեշավորություն:

Ռուսաստան, դու բարի ու գեղեցիկ երկիր ես, այսպիսի ձեռքերում:

Պատմության մեջ չորս անգամ փորձ է արվել ինտեգրել այս մեծ երկիրը եվրոպական ոլորտին մշակույթ

Առաջին մշակույթը տարածողները հնդկա-գերմանականներն էին մարդիկ: Նրանց ստեղծագործական աշխատանքը վկայում են նույնիսկ այսօր նրանց սկանդինավյան շենքերը (քարե բլուրները), և նրանք գոյատևում են իրենց դամբարաններում՝ որպես հավերժական հուշարձան:

Սակայն նրանց ուժը բավարար չէր իրավիճակը կարգավորելու համար վայրի ժողովրդական զանգվածներ հսկայական տարածության մեջ:

Հազարավոր տարիներ անց՝ մ.թ.ա. երկրորդ դարում, Եվրոպական բարոյականության և մշակույթի նոր, նոր սուրհանդակներ ներթափանցել է Դիպրի և Դնեստրի միջև ընկած տարածքը:

Նրանք գերմանական ժողովուրդ էին ժողովրդական ընտանիքից Գոթեր:

Կրկին գերմանական հողատերերն ու զինվորները նվաճեց լայն երկրի անմշակույթը: Ջանք գործադրելով դարեր շարունակ նրանք ընդլայնեցին մեծ կայսրությունը Գոթերը Բալթիկ ծովից մինչև Սև ծովի ափերը

Machine Translated by Google

Կասպից ծովերը, իրենց լայնորեն տարածված, անկախ

բնակավայրերի կենտրոններ:

Թվում էր, թե հողը նվաճվել էր եվրոպացիների համար

կյանք-համայնք:

Այս ժամանակաշրջանում, սակայն, ռասաների խառնումը Հռոմեական կայսրությունում

համաշխարհային կայսրությունն արդեն սպառնալից ձևեր էր ստացել:

Եվ կրկին, գերմանական ժողովուրդը թվային առումով չէր

բավականաչափ ուժեղ է, բայց բավարար չափով չի գիտակցում

նրանց համատեղ ուժի հնարավորությունները՝

միաժամանակ առաջխաղացում Հռոմի դեմ և նրանց ծածկելու համար

արևելյան թևը՝ Ասիայի ժողովրդական զանգվածների դեմ:

Այսպիսով, այս գոթական կայսրությունը զոհ դարձավ

Հոները չորրորդ դարում:

Գիշերը և խոր լռությունը կրկին իջավ այս լայնարձակ երկրի վրա:

Դարեր անցան:

Այնուհետև, սակայն, սկանդինավյան կրակի ոգին նոր ցեղեր էր քշում

նշանակալի ստեղծագործության համար:

Նույնիսկ մեծ, գերմանական ժամանակի ավարտից առաջ

նոր հողերի ձեռքբերում, մոտ 860 թվականին, վիկինգները

հյուսիսը ներթափանցեց չփրկագնված հողի մեջ և ստեղծեց

Վիկինգների պետություն:

Նովգորոդը և Կիևը դարձան այս կայսրության մայրաքաղաքները

և ամենամեծ նշանակություն ունեցող տնտեսական կենտրոններ:

դաշտերը կրկին պտուղ տվեցին, ծաղկում ապրեցին գյուղատնտեսությունն ու առևտուրը:

Machine Translated by Google

Արևելքի և Մերձավոր Ասիայի հարուստ հողերը և

Եվրոպական հողերը լրացնում էին իրենց այս բնական կենսատարածքում

ինտենսիվ առևտրով:

Սակայն, նոր ավերածությունների փոթորիկ էր հասունանում

Ասիայի լայն տափաստանների հեռավոր մոխրագույնը:

Չինգիզ խանը ընդլայնեց իր հզոր մոնղոլական կայսրությունը

Խաղաղ օվկիանոսից մինչև Սիլեզիա: 1224 թվականին Կիևը

նվաճված: Եվ երբ նրա զորքերը շարժվեցին դեպի

հարավ և արևմուտք, այս խոստումնալից ստեղծագործության լույսը

Վիկինգները ոչնչացվեցին:

Նրա արյան մնացորդները կլանվեցին

Սլավոնական բնակչություն: Դարեր շարունակ հողը կրկին քնած էր

մշակութային անմահության մթնշաղը:

Մոտ 1700 թվականին ռուս ազնվականը, իսկ ավելի ուշ՝ ցարը,

Պետրոս Մեծը փորձեց կառավարել Ռուսաստանը եվրոպական ձևով:

Բայց թվային առումով չափազանց մեծ լինելով:

Բալթյան երկրներից գերմանացիների փոքր ստեղծագործական ուժը և

նաև Շվեդիայից, իհարկե, երկարաժամկետ հեռանկարում անհնար էր այս

հսկա երկրին ամուր առաջնորդություն տալ

պետություն

Փորձը տևեց երկու դար: Սակայն այս պետությունը

մնաց մեռած ճակատ: Դրա հետևում թաքնված էր

տասնյակ էթնիկ խմբերի անձնություն, որոնք խառնվել էին գունագեղ

խառնուրդի մեջ ժողովրդական ժամանակներում

թափառումներ Ասիայից դեպի Եվրոպա:

Machine Translated by Google

Այս ժողովրդական խառնուրդը, որը տառապել է վայրի բնությունից, տափաստանային ռասաները, իրենց ողջ պատմության ընթացքում պատռված էին մշակույթի և անմշակության միջև, կարգապահության և անկարգապահություն, և խոնարհ բարեպաշտության և անաստվածության միջև: Դա հավերժականի համար համապատասխան սպանության զենքն էր Հրեան Եվրոպայի արիա-սկանդինավյան մարդկության դեմ:

Ռուսական իշխող զորքի արյան զոհաբերության արդյունքում շերտերը Երկրորդ համաշխարհային պատերազմում, ենթամարդկության ուղին և հրեաները բաց էին, ուստի բոլշևիզմը կարող էր հաղթանակ տանել 1917թ.

Մնացած սկանդինավյան արյունը մորթվեց, և Եվրոպական մշակույթի սկզբնավորումները վերացվեցին:

Միլիոնավոր մարդիկ դարձան այս հրեական ոճրի զոհը, բոլշևիկ [1] թունավորում

Այն, ինչ տեղի ունեցավ Ռուսաստանում, կարելի է միայն պատկերացնել կենդանու օրինակով.

Մեր տնային կենդանիները հայտնվեցին՝ ավելի կամ պակաս շատ սերունդներ առաջ՝ վայրի կենդանիներից՝ բուծման միջոցառումներ:

Եթե մեկը թույլ տա, որ նրանք կրկին վայրիանան մի քանի անգամ սերունդներ, կամ նրանց վատ ձեռքերում է դնում, նրանք իրենց մեջ կլինեն վայրենությունը դառնում է ավելի պատռված և տարօրինակ, քան նրանք գտնվում էին իրենց բնական վայրիության մեջ:

[1] «Բոլշևիկ» և «հարբեցողություն» բառերի միջև կա կարճ, անընթեռնելի բառ: Կարլ Համմերի տեքստում:

Machine Translated by Google

Այս սկզբունքի համաձայն, հրեական առաջնորդության ներքո ռուս ժողովուրդը դիտավորյալ մտրակահարվեց ոհմակների վայրիություն:

Սա պատկերացրել էր հրեական դիվային դևը՝ մի Միլիոնավոր ասիացիների հզոր խումբը, որոնք վայրի բնության են վերածվել, պետք է պատռվի Եվրոպայի մարդկանցից զատ:

Միայն անհոգի աշխարհում, զուրկ սկանդինավյան-գերմանականից մարդիկ, Հրեաստանը հավատաց, որ հնարավոր է հասնել այս մութին համաշխարհային տիրապետություն:

Վերջին ժամանակներում մենք ունենք օրինակներ՝ սկսած բռնաբարված սահմանամերձ նահանգներ՝ Լիտվան, Լատվիան և Էստոնիան:

1940 թվականի հունիսից սկսած խորհրդային ուժերը ոչ միայն ոչնչացրին ամբողջ արիական իշխող շերտը՝ սպանելով տասնյակների հազարավորներ գործընթացում, բայց Լիտվայում և Սպիտակ Ռուսաստանը նույնպես սկսվեց, անմիջապես Գերմանիայի սահմանին Ռեյխը՝ բնակեցնելու կիրգիզներին, կալմուկներին, թաթարներին և անդամներին այլ քոչվոր ցեղերից:

Եվրոպան ենթադրաբար պետք է քոչվոր դառնար, և նրա հարուստ մշակութային լանդշաֆտը, թալանչիական հարձակումից հետո, կդառնար անապատ՝ զուրկ մարդկանցից:

Ավելի վճռականորեն, քան երբևէ, Եվրոպան դեմ կանգնեց ուժերին հետ մղելու հին առաջադրանքից առաջ կործանում:

Ինչպես Եվրոպայի ժողովուրդները մեծ պատմական ժամանակաշրջանում անցյալի որոշումները կայացվեցին նրա ղեկավարությամբ

Machine Translated by Google

Գերմանացի տղամարդիկ, որոնք վճռականորեն տրամադրված էին պաշտպանվելու դեմ ընդհանուր թշնամի, այնպես որ, այս օրերին նույնպես երթով եկեք լավագույնը Եվրոպայի երիտասարդության մի մասը Ռայխի կողմն էր դեպի հաղթանակ և ճակատագրի շրջադարձ:

Պատմության մեջ երբեք գերմանացի ժողովուրդը ուներ այնպիսի մեծ առաջնորդ, ինչպիսին մենք այսօր ունենք լավը ունենալու բախտ:

Այս պայքարի նպատակը, սակայն, վերջնական արևելքից եկող հավերժական վտանգի հաղթահարումը:

Ինչ էին հնդգերմանական ժողովուրդները, գոթերը և վիկինգները երկարաժամկետ հեռանկարում դա հնարավոր չէր, հիմա պետք է արվի որոշման է հանգեցվել և ապահովվել ընդմիշտ:

Ավելի քան հազար տարի առաջ վիկինգները ստեղծեցին նրանց կարգուկանոնով կայսրությունը Նովգորոդի շրջակայքում և Կիևը՝ հերոսաբար և ինքնուրույն:

Նույն տարածքում այսօր կռվում է՝ նույն քաջությամբ և Գերմանիայի զինված ուժերի շրջանակներում՝ ա Գերմանական ստորաբաժանում, որը կրում է Վիկինգ անունը հպարտություն՝ ճակատագրի եվրոպական շրջադարձի համար:

Machine Translated by Google

Քենթերբերիի արքեպիսկոպոսը, եկեղեցու առաջնորդը Անգլիայի եկեղեցին 1936 թվականի դեկտեմբերին ասել է.

«Ես զգուշացնում եմ անաստվածության վտանգի մասին: Դա միայն չափազանց հայտնի է, որ Խորհրդային Միությունում մեծ մարդ համայնքը կուլ է տալիս ագրեսիվ մի բանի անաստվածության և հակաքրիստոնեական ուսմունքների միջոցով դասակարգային պատերազմ: Պետք է զգոն լինել՝ կանխելու համար այս ոգին թափանցել է նաև անգլիական ժողովրդի մեջ:

1941 թվականի հուլիսի վերջին՝

«Սգալով զոհաբերության համար՝ ես խորապես հուզված եմ ռուս ժողովրդի հիանալի քաջությամբ և ուժով, որը բարձր է պահում քաղաքակրթության դրոշը ֆաշիզմի դեմ պայքարում: Ես համոզված եմ ձեր վերջնական հաղթանակում»:

Machine Translated by Google

Գերմանական տիրուհի

Գիսլասագայից

Այժմ Օդ Վեստայնշտոխտերը դարձավ Բուլի կինը և Ասգերդի հետ միասին հասավ ֆերմային: Վաթսուն գլուխ անասունների մի ամբողջ խմբաքանակ կանգնած էր ախոռում: Շատ չանցավ, մինչև մարդիկ նկատեցին, որ բոլոր իսլանդացի կանանցից նա անկասկած առաջինն էր հոգատարության և կարողությունների առումով: նրա վարքից կարելի էր ճանաչել նրա խելացիությունն ու աշխատասիրությունը և նրա փորձը շատ բաներում:

Բայց նաև ցույց տրվեց, որ նա երբեք ինքնահավան չդարձավ: Բոլոր մյուս կանանցից առավել նա արդար և բարյացակամ էր նրանց հանդեպ իր ենթականերին, և նա նաև առատաձեռն էր:

Գիսլի Թորբյորնսոնը հաճախ անգիտակցաբար ժպտում էր, երբ Նա տեսավ Օդին իր աշխատանքի վայրում: Նա ջերմացավ և ուրախացավ այն մտքով, որ նա դարձել էր իր կինը: Նրա ամուսնությունը նրա հետ միասին հանգիստ, տաք կյանք էր, փոխադարձ հոգատարություն և ստեղծելով կյանի ամրապնդման համար:

Արտաքուստ, այս խորը կապը շատ չէր նկատվում: քանզի Գիսլին ու Աուդը թե՛ խնայող էին, թե՛ զուսպ իրենց զգացմունքների արտահայտություններում, ինչպես սովորել էին իրենցից նախնիները՝ ըստ իսկական գերմանական ավանդույթի:

«Ձեռքերը ծնկներին դնելը նշանակում է դրանք սխալ տեղում դնել», - հաճախ ասում էր Օդը՝ ծիծաղելով իր երիտասարդ աղախինների վրա: Եվ երիտասարդ աղախինները կարմրում էին, եթե Օդը

Machine Translated by Google

բռնեցին նրանց երազում, ապա աշխատեցին

կրկնակի ոգևորություն: Սկզբում սա կամ այն, հավանաբար

տրտնջաց, բայց տրտնջոցը շուտով դադարեց:

Ինչպե՞ս կարելի է նաև չաշխատել, երբ կինն ինքը

լավ օրինակ ծառայել:

Աուդը լուսաբացից շատ առաջ արթնացավ՝ կաթնաշոռ պատրաստելու և

հաց թխել:

Բյուելում շատ այլ բնակիչներ կային. բոլորը ցանկանում էին

լիքը դառնալու համար:

Եվ որքան լավ գիտեր Օդ Վեստայնշտոխտերը, թե ինչպես

պատրաստել ուտելիք!

Փոքրիկ խոհանոցի աղախին Հրեֆնան կամավոր օգնում էր նրան:

Մյուս գործերը եկան վաղ աշխատանքից հետո:

Երբ տղամարդիկ հայտնվեցին դահլիճում, արդեն այնտեղ էր

սեղանին գոլորշու մեջ եփվող շիլա և դրա բույրը

թարմ թխված հացը լցված լայն սենյակով:

Օդը կոչ արեց նրանց միջամտել: Կատակները անընդհատ պտտվում էին:

Այո, այնտեղ տիրում էր փոխադարձ երջանկության լավ ոգի,

Բուել!

Մեկը ուրախությամբ սկսեց ամենօրյա աշխատանքը, և յուրաքանչյուրը ուրախությամբ

սկսված աշխատանքը լավ է ընթանում:

Արտաքին աշխատանքը բաժանվում էր գյուղացիական աշխատողների միջև,

բայց տանը Օդն ու Ասգերդը հսկում էին առաջադրանքները

աղախինների, լվացող և մաքրող, հաց թխող

և մեղրամոմի ու սննդի պատրաստուկներ:

Machine Translated by Google

Ամռանը հատապտուղները հավաքում էին, իսկ այգու բույսերը՝ խնամք - ձմռանը կանայք մանում և հյուսում էին:

Գեղեցիկ, գունագեղ հագուստ դուրս եկավ Օդի տակից հմուտ ձեռքեր: Զարմացած մյուսները տեսան, թե ինչպես է նա քաշում ոսկե թել ոսկե թելի հետևից՝ կարմիր մետաքսի միջով տոնական զգեստ: Երբեմն նա իր խոսքերն ուղղում էր դեպի աղախիններին և թող նրանք պատմեն նրան իրենց հայրենիքի մասին, ծնողների և քույրերի ու եղբայրների մասին:

Նրանք լավ էին լեզու գտնում՝ աղախիններն ու նրանց տիրուհին: Հաճախ Հրեֆնան, Թորգարդն ու Վիգդիսը խոսում էին, թե ինչպես տարբեր էր Բրյուլը, սկսած Օդ Վեստայնշտոխտերից կառավարել և կառավարվել է այնտեղ որպես կին:

Machine Translated by Google

«Ես ուժ եմ ակնկալում այդ մարդուց. նա պահպանում է

օրենքի արժանապատվությունը: Բայց միայն շնորհքով է կինը կառավարում:

- Ֆրիդրիխ Շիլլեր

Machine Translated by Google

Երեխա և ամուսնություն

Ֆրիդրիխ Նիցշեի կողմից

Դուք երիտասարդ եք և ցանկանում եք երեխա ունենալ և ամուսնանալ:

Բայց ես ասում եմ քեզ. դու այն մարդն ես, ով պետք է ցանկանա...

երեխա՞

Դուք հաղթող եք և ինքներդ ձեզ հաղթահարող,

Զգայարանների տերը, քո առաքինությունների տիրակալը՞

Այսպիսով, ես ձեզ հարցնում եմ:

Կամ գուցե կենդանին ու կիրքը խոսում են ցանկությունից:

Կամ միայնություն՞: Կամ դժգոհություն ինքդ քեզնից՞:

Ես կամենում եմ, որ քո հաղթանակն ու քո ազատությունը երեխա ցանկանան:

Դուք պետք է կենդանի հուշարձան կառուցեք ձեր հաղթանակի համար

և քո ազատագրումը:

Դու պետք է կառուցես քո սահմաններից այն կողմ: Բայց նախ՝ ինձ համար դու

դու պետք է կառուցված լինես՝ մարմնով և հոգով քառակուսի:

Դուք պետք է բազմանաք ոչ միայն առաջ, այլև վերև:

Թող ամուսնության այգին օգնի ձեզ դրանում:

Machine Translated by Google

[ՎԵՐՆԱԳԻՐԸ ՀԱՎԵԼՎԱԾ Է ԽՄԲԱԳՐԻ ԿՈՂՄԻՑ]

Գերմանական միտք

հեղինակ՝ Կուրտ Էգերս

Գերմանական միտքը չի ստեղծում անիրատեսական տեսություններ և հույսը հրաշքների վրա է, այլ այն գնահատում է մարդուն ըստ նրա կարևորությունը համայնքի համար:

Այն չափում է անհատի կյանքը՝ համեմատած... ժողովրդի ամբողջությունը:

Այն ներկան չափում է ապագայի չափանիշով ներկա

Այսպիսով, անհատի արժեքը փոքրանում է համայնքի մեծության առջև:

Այսպիսով, անհատականության արժեքը մեծ է դառնում հաշվի առնելով դրա օրինակելի ազդեցությունը համայնքի վրա:

Machine Translated by Google

Հոր խնդրանքը

ՍՍ-ի գրասենյակը հետևյալ նամակը ստացավ ծանր վիրավորված հոլանդացի ՍՍ-ականի հայրը.

«Միդդելբուրգ, 24 սեպտեմբերի, 1941 թ.

«Ես հաստատում եմ Ձեր ստացումը և շնորհակալություն եմ հայտնում Ձեզ՝ 15-ի նամակը -րդ այս ամսվա: Կարող եմ տեղեկացնել ձեզ, որ նամակ եմ ստացել որդուցս, որում նա ինձ տեղեկացնում է, որ իր ձախ աչքն այնքան է վնասվել, որ նա չի կարողանում ավելի երկար տեսնեմ դրանով:

«Սակայն նա ուրախ և կենսուրախ է: Նրա նամակներում ես անընդհատ կարդում եմ, որ այն գինը, որը նա վճարել է իր Ֆյուրերը, այդքան էլ բարձր չէ: Բայց ես նրա նամակներում նկատում եմ մեկ վախ և մեկ խնդրանք՝ վախը անպիտան ճանաչվելու պարտականություն: Նրա ցանկությունն է շարունակել պայքարել Եվրոպայի համար վերածնունդ:

«Իմ որդի Հանսը միայն մեկ ցանկություն ունի՝ չզորացրվել, այլ շարունակել իր պարտականությունը կատարել որևէ տեղ որպես զինվոր:

«Մեր ցանկությունն այն է, որ Հանսը այստեղ արձակուրդում լիներ» կարճ ժամանակ: Մեր Հանսի կտրվածքը ամենավատ բանն է ինչը կարող էր պատահել նրա հետ, կլիներ նրա ազատումը որպես ծառայության համար պիտանի չէ: Հետևաբար, խնդրում եմ ձեզ անել ամեն ինչ դա կանխելու համար»:

Machine Translated by Google

Կորպուսի օրվա կարգադրությունից

գլխավոր հրամանատարի կողմից

Հյուսիսարևելյան ճակատում տեղի ունեցած կատաղի մարտերից մեկից հետո Ելնյայի, 1./SS մոտոցիկլետի Ֆորստեր խումբը գումարտակ, որի առաքելությունն էր պահպանել վաշտը ձախ թևը - գտնվել է հետևյալ կերպ.

Խմբի ղեկավար՝ ՍՍ-Ունտերսշարֆյուրեր Ֆյորստերը , նրա ձեռքը վերջին ձեռքի նռնակի պայթեցման օղակի վրա, գլխին կրակոց է արձակվել:

Առաջին հրաձիգ, ՍՍ-Ռոտենֆյուրեր Կիալբերը , գնդացիրը դեռ ուսին է, իսկ փամփուշտը մեջը փող, կրակոց գլխին:

Երկրորդ հրաձիգ՝ ՍՍ-Շտուրման Բուշները, և երրորդը SS-Շուեցե Շիմա՝ հրաձիգ, մահացած իրենց աղվեսի բնում:

Միայնակ սուրհանդակ, SS-Sturmmann Oldeboershuis, ծնկի իջած իր սարքի առջև՝ ձեռքը դրած ղեկը, ընկնելով այն պահին, երբ նա պետք է ընդուներ վերջնական հաղորդագրությունը:

Վարորդը՝ SS-Շտուրման Շվենկը, մահացել է իր մեքենայում: աղվեսի բույն

Թշնամուց միայն մեկը տեսավ մեռած՝ կիսով չափ ընկած շրջան կազմեք խմբի դիրքի շուրջը՝ ձեռքի նռնակի ներսում տիրույթ

Machine Translated by Google

«Պաշտպանություն» հասկացության օրինակ: Հարգանքով

մենք կանգնած ենք նման հերոսության առջև:

Ես առաջարկել եմ, որ այս անունները հրապարակվեն

Գերմանական բանակի պատվո էջ:

Machine Translated by Google

Չեզոքություն և գերմանական ջանքեր

«...և սա ես հստակորեն հայտարարում եմ՝ ես ուզում եմ իմանալ և լսել ոչինչ չեզոքության մասին... եթե ես հասնեմ սահմանին, դու պետք է հայտարարիր, որ ցուրտ ես կամ տաք, որովհետև Աստված պայքարում է նրա դեմ սատանան այստեղ է: Եթե ուզում ես, որ ես Աստծուն կառչեմ, ապա արի ինձ համար: Բայց եթե նախընտրում ես կառչել սատանային, ապա դու պետք է անպայման պայքարել իմ դեմ: Tertium non-dabitur, երրորդ տարբերակ չկա, դա հաստատ է: Ի՞նչ տեսակի բան է: դա՞ է՝ չեզոքություն: Ես դա չեմ հասկանում:

- Շվեդիայի թագավոր Գուստավ II Ադոլֆը Գեորգ Վիլհելմին Բրանդենբուրգ, 1630 թվականին:

Այս շաբաթների և ամիսների ընթացքում որոշվում է Եվրոպայի ճակատագիրը բոլորի ապագայի համար: Մեր մայրցամաքի գերմանական հողերից առողջ բնազդով գերմանացի կամավորներ որոշել են կռվել Ռայխի կողմից: Անդին որ ամբողջ ժողովուրդը քաջաբար հավաքվել է Եվրոպայի համար պայքարի համար, նույնիսկ նրանք, ովքեր արյունակցական կապ չունեն գերմանացի ժողովրդի հետ, բայց սերտորեն կապված են... կապված են դրան որպես հարևաններ կամ ընդհանուր պատմության միջոցով:

Մյուս կողմից, կային և կան պետություններ, որոնց դիրքորոշումը սկզբում պարզ չէր: Նրանք զանգահարեցին ու զանգահարեցին իրենք «չեզոք» են:

Machine Translated by Google

Ժամանակի ընթացքում պարզ դարձավ, որ նույնիսկ այս մյուսների անգույն վերաբերմունքը ամբողջովին այդպիսին չէր չեզոք, ինչպես սկզբում թվում էր, քանի որ երբ ամեն ինչ լուրջ դարձավ, նրանք որոշեց մասամբ Անգլիայի և հրեաների համար , հետևաբար՝ դեմ Եվրոպան և նրա նոր կարգը: Իշխող պլուտոկրատական շերտերը այս «չեզոք» մարդկանցից երբեք իրականում չեն մտածել մնալով չեզոք: Նրանք արդեն շատ առաջ պատերազմի բռնկումը, հրաժարվեն իրենց ազգային ինքնիշխանությունից այն առումով, որ նրանք նախ իրենց տարածքները տրամադրեցին Ռայխի թշնամիների հոգևոր առաջխաղացումը, այսինքն՝ նրանք հրաժարվեցին իրենց լրատվական ծառայություններից, մամուլից և ռադիոյից և հանդուրժեցին դաշնակից լրտեսական կազմակերպությունների գոյությունը իրենց վրա: «չեզոք» հող:

Պատիվ, հպարտություն և անկախություն՝ ի՞նչ արեցին այս բաները վատ կլիներ նրանց համար, եթե միայն նրանց լիքը ամանները անվնաս մնային: Մյուս կողմից, որքան հպարտ կարող են լինել այդ տղամարդիկ և կանայք, ովքեր, բոլոր հալածանքներին հակառակ, արդեն այն ժամանակ հաստատեց նորի գաղափարները հազարամյակ այդ հողերում!

Բայց այն, ինչ նրանց այնտեղի գաղափարախոսական հակառակորդներն անվանում էին չեզոքությունը, լավագույն դեպքում, ինքնախաբեություն էր: Սակայն, սովորաբար, դա Ռայխին խորամանկորեն խաբելու փորձ էր և իրենց սեփական ժողովրդին: Նրանց մետաղալար քաշողներից ոչ մեկը չէր հավատում այս պատրանքային քաղաքականության երկարաժամկետ հաջողությունը: Շատ առաջ նրանք հավաքեցին իրենց համարձակությունը «դժվար որոշման» համար՝ «համար»

Machine Translated by Google

իրենց ժողովրդի համար» - երկիրը լքելու համար նրանց ինքնաթիռները կանգնած էին տանկերով լցված և պատրաստ: Այս խղճուկ թռիչքը պարզապես նրանց ամբողջ աշխատանքի տրամաբանական ավարտն էր, ինչպես գերմանական զինվորականների կողմից իրենց ունեցած հողերի օկուպացիան:

մոլորված: Այսպիսով, նրանց լքված ժողովուրդը, իրենց կարիքի մեջ, ստիպված էր առաջին քայլը կատարեցին իրենց իրավիճակը հասկանալու համար: Դա նշանակում է, որ նրանք պետք է գիտակցեին, որ իրենց օգնությամբ պլուտոկրատները, նրանք պարզապես ներքաշվել էին պատերազմի մեջ Մեծ Բրիտանիայի ծրագրերը որպես խաղաքարեր: Նրանք ստիպված էին շարունակել ճանաչել, որ Անգլիան հարգում էր միայն նրանց անկախությունը և հացը թողնում էր նրանց զամբյուղներում այնքան ժամանակ, քանի դեռ նրանք դեռ օգտակար էին որպես գրավ: Այս ճանաչումը պետք է դառը եղել է: Նույնքան դառը, որքան միշտ է լինում, երբ մարդ պետք է ընդունել մի հիմնարար սխալ, որի վրա փորձել էին կառուցել իր ամբողջ գոյությունը:

Գրավված «չեզոք» տարածքներում լայն շրջանակները դեռևս նույնիսկ մասամբ հակված չէ հասկանալու իրավիճակը:

Ինչո՞ւ և ինչո՞ւ այս անպտուղ համառ դյուրագրգռության վիճակի համար: Որովհետև մեր թշնամիները կարողացան՝ մի առումով՝ իսկապես «չեզոքացնել» այս մարդկանց: Այսինքն՝ նրանք խլեցին նրանց տեսլականը իրենց պատմական, գերմանական ծագման, իրենց սեփական արժանապատվության, քաղաքական իրականության և իսկական եվրոպական ուժերի հարաբերակցություն: Այն փաստով, որ նրանք վերջին տարիներին նրանց օգնել են հրեա գաղթականները Գերմանիայից: Նրանց հետ միության մեջ նրանք կարողացան

Machine Translated by Google

հասնել քաղաքական մտքի լիակատար կաթվածահարության գերմանական ծագում ունեցող փոքր ժողովրդավարություններում. քաղաքական յուրաքանչյուր անաչառ, անկախ զարգացում կարծիքը մարեց մինչև ամենափոքրը մնացորդներ: Ինքնին ունեցվածքի առողջ ցանկությունը, ձեռքբերման և բարգավաճման առողջ բնազդը այլևս չէին նշանակում միայն կյանքի պահպանում, այլ դրանք բարձրացվում էին մինչև կյանքի բովանդակությունն ու նպատակը:

Այսպիսով, պատիվն ու հպարտությունը պետք է խափանվեին: Ով էլ որ լինի այս երկրներում, որոնք հպարտանում էին «ազատությամբ և մարդու իրավունքներով», վերցրին համակարգից տարբերվող մտածելու և գործելու ազատությունը, քան «հասարակությունը» կամ քան զանգվածները, բոյկոտվեց և տնտեսապես ավերված: Այսպիսով, առևտրականի ոգին արթնացավ և խեղդեց հերոսական ծագման յուրաքանչյուր հիշողություն Գերմանացի ժողովուրդներ, ինչպես նաև հստակ որոշման կամք: Մեկը ապրեց միայն մեկ օրվա համար և գլուխը խրեց ավազի մեջ: Հետևաբար, մարդ նույնիսկ հեռավորությունից չէր հավատում, որ մի օր, և իսկապես մոտ ապագայում, որոշումներ կկայացվեն: պահանջում էր, որի հետ չէր կարելի խոսել կամ գնել փող

Որ այս անտարբերության և անպատվության ոգին չեղավ ժողովրդին լիովին վարակելը ապացուցվում է քաջարի տղամարդկանց և կանանց կողմից, ովքեր արդեն շատ վաղ առաջարկել են իրենց ունեցվածքը և նրանց արյունը a-ի հաղթանակի համար

Machine Translated by Google

Ազգային սոցիալիզմը իրենց հողերում: Ոչ պակաս կարևոր էին սրանք

գյուղացիական շրջանակներ, հետևաբար՝ մարդիկ, ովքեր չեն ապրում

միօրյա միջատների պես, այլ սովոր են նայել միմյանց

մի քանի սերունդ, լինի դա բույսերի հետ, լինի դա

կենդանիների բուծումը, թե՛ իրենց հետ՝ ժառանգական ֆերմայից

ժառանգական ֆերմա: Այս ազգային սոցիալիստները ոչ միայն խոսում

էին այն մասին, որ չեզոքությունը

երբեք իրականում գոյություն չի ունեցել այս հողերում, և որ այս հողերը

կապված էր Մեծ Բրիտանիայի հետ: Ոչ, այս ազգային

Սոցիալիստները ավելի հեռու գնացին. իրենց հողերի տարածական

կապերը, պատմական կապերի ավելի խորը ըմբռնումը և ուժի իրական

եվրոպական հարաբերակցությունը նրանց հասցրին

հետևյալ ճանաչումը. չեզոքությունը այդ պահին է

բառացիորեն անհնար է, երբ արյունակցական կապ ունեցող ժողովուրդը

պայքարում է իր և իր եղբայրների կյանքի համար: Այս ճանաչման

համաձայն՝ այս գերմանական ցեղերից հազարավոր կամավորներ

Ռայխին հարակից հողերը այնուհետև հոսեցին դեպի ռազմաճակատ:

Նրանց արյունը, որը հոսում է ընդհանուր պայքարի համար, մի օր

անխզելիորեն կկապի գերմանական պետությունները:

կրկին

Մենք՝ գերմանացիներս և «չեզոքները», պետք է, սակայն, խորհենք և

փորձեք պատկերացնել հետևյալը. ինչպե՞ս կվարվեր այն

այս «չեզոք» մարդկանց պատիվն ու հարգանքը, եթե սրանք

կամավորները չէին եկել նրանց շարքերից: Սրանք

կամավորները իրենց ջանքերի շնորհիվ և որպես առաջին

Machine Translated by Google

բացեցին իրենց հողերի դարպասները՝ նոր, մեծ ճակատագրի մուտքը թույլ

տալու համար: Ռայխը որպես մայրցամաքի կենսատու կենտրոն ներկայացնելու

իրենց հստակ դիրքորոշմամբ՝ նրանք ազատագրել են իրենց ժողովրդին

դարավոր վիճակից:

մեկուսացում և ֆեմինիզացիա: Այս կամավորները վերցրել են

հոգ են տանում, որ իրենց հողերի պատմությունը ապագայում կլինի ավելին,

քան կյանքի նյութական վայելքի պատմություն: «Չեզոք» ժողովրդի

ամբողջությունը մի օր, եթե նրանք

այս պատերազմը ճանաչել որպես իրենց կյանքի վճռորոշ շրջադարձային պահ

կյանքի պատմությունը նույնպես՝ անկեղծորեն խոստովանեն, որ իրենց

երիտասարդ որդիների հերոսությունն ու զոհաբերության զգացումը դարերի

ընթացքում իրենց պատմության մեծագույն սխրանքն էր:

Machine Translated by Google

Առաջինին

Այն ժամանակվա հրամանատարի առաջին ելույթից I./SS Nordland-ը առաջին դանիացի կամավորներին գումարտակը 1940 թվականի հունիսի 25-ին:

Դուք՝ դանիացի ազգային սոցիալիստներդ, տեսնում եք միմյանց և Գերմանիայում նույն արյունը: Արյունը, ռասան ավելի ուժեղ են քան լեզուն և էթնիկ պատկանելությունը:

Լեզուն և ազգությունը պետք է շարունակեն ապրել ազատ և անսահմանափակ, նոր գերմանացիների գլխավորությամբ Եվրոպայում, բայց նրանք երբեք այլևս չպետք է բաժանեն գերմանացի տղամարդկանց կամ նույնիսկ դարձնեն նրանց թշնամիների վերածել:

Սա նոր, մեծ դարաշրջանի սկիզբն է:

Դուք սա հասկացել եք:

Դուք ուզում եք կռվել մահացու թշնամիների դեմ սվաստիկան՝ ամբողջ աշխարհի հրեաների դեմ և դրանով մոլորված բազմաթիվ իշխանությունները:

Դուք Հյուսիսայինի ներկայացուցիչներից առաջինն եք Գերմանիան, որը՝ ձեր ժողովրդի պատվին, գտավ ճանապարհ դեպի Գերմանիա, պայքարի չեմպիոնը:

Դուք ունեք հպարտություն և պատիվ ծառայելու և պայքարելու իր պահակախմբի ներքո՝ բոլոր ժամանակների մեծագույն մարդու ներքո, Ադոլֆ Հիտլեր!

Machine Translated by Google

Մի օր երեխաներն ու թոռները քո մասին կասեն.

«Նրանք պատկանում էին այն սկզբնական շատ քչերին, ովքեր

հասկացել էին, թե ինչի համար էր մղվում այս համաշխարհային պայքարը, և

ով չի դավաճանել գերմանական եղբայրների արյունը

վախկոտ չեզոքություն:

Machine Translated by Google

Գերմանական կարոտ

Յուրաքանչյուր իսկական գերմանացի մարդու մեջ՝ հին վիկինգը կարոտը դեռ կենդանի է այսօր. մեծի որոնումը կյանքի արկած, պայքար՝ պայքարի համար: Արկածախնդրության այս ցանկությունը գերմանացի մարդուն մղում է իր կյանքի նավը վտանգավոր բարձունքների վրա ուղղորդել գոյությունը՝ այսպես կոչված ճակատագիրը մարտահրավեր նետելու համար մենամարտ: Ճակատագրի հետ պայքարում սիրտը ապացուցում է, թե ինչպես ուժեղ է այն, և գնացած մարտիկի հոգին պայքարելու համար, թե որքանով է այն սկանդինավյան արյունից:

Սեփական սիրտը, սեփական հոգին գտնելը, հետևաբար, այս գերմանական կարոտի վերջնական նպատակը: Այն, ինչը մենք տուն բերել մեծ ճանապարհորդությունից արկածախնդրություն է այն, ինչ մենք այսօր էլ մեր լեզվով անվանում ենք... փորձառություն!

Մեկը, ով երբեք չի մասնակցել մեծ պատերազմին, հետևաբար, երկիրը երբեք դրան չի տիրապետի փորձառություն, որը մարդուն դարձնում է ավելի խելացի, ավելի հասուն, և ավելի ուժեղ: Ահա թե ինչու է սկանդինավյան մարդը արհամարհում «Տղամարդը վառարանի ետևում», թե ինչու է կառչում կնոջ կիսաշրջազգեստից և ովքեր երբեք չեն կարող «վերադառնալ հեռվից»:

Արկածախնդրության իսկական ցանկությունը չպետք է շփոթել ավարի ցանկությամբ: Իսկական զինվորը չի

Machine Translated by Google

պղծեք նրա սիրտը ավարի համար. իհարկե, հաղթողին ընկնի պարտվածի ունեցվածքը:

Մեր սկանդինավյան ռասայի հերոսական երգերում ոչ մի տղամարդ չի նշվում որպես քաջարի կյանքի օրինակ, ովքեր հասնում են հարգանք իրենց ունեցվածքի հիման վրա, ավելի ճիշտ նրանց, ովքեր անտարբերությամբ ռիսկի դիմեցին դեպի անհայտը, ովքեր մարտնչեցին և ովքեր կարողացան կշռել նրանց սիրտը:

Այն դիրքը, որով նրանք տվեցին վճռական սուրը հարվածը, կամ եթե նրանք հանդիպեին ավելի ուժեղ թշնամու, կստանային այն մենակ հետաքրքրության արժանի էր:

Մարդկային սրտի մեծությունը ապացուցվեց անհնազանդության մեջ, ապստամբ «Այնուամենայնիվ» շրջակա միջավայրի դեմ: Եվ ով կարողացավ իր կամքի կնիքը դնել միջավայրը, նույնիսկ մահվան մեջ, «հերոս» էր: Այս իդեալը հնարավորություն տվեց Բեթհովենին, այն ժամանակ, երբ խլությունը (ամենավատը) ճակատագիր երաժշտի համար) նրան ավելի ու ավելի հաճախ էր պատահում խոսելու համար ապստամբ և հպարտ խոսքերը՝ Ես ուզում եմ հասնել ճակատագրի ծնոտներին:

Այն մարդը, ով հակահարված է տալիս, ով համարձակվում է ապստամբել այն պայմանը, որը ձգտում է նրան ծռել կամ կոտրել, տիրակալն է, ոչ թե ստեղծում, այլ նրա ճակատագրի:

Գերմանացիների փորձությունների կարոտը ծնել է արկածախնդրության ստեղծագործական ցանկություն, որից էլ վիկինգները

Machine Translated by Google

ձեռնարկեցին իրենց՝ ոչ թե կործանարար, այլ բոլորովին հակառակը՝ մշակույթ բերող և պետականաստեղծ պատերազմական արշավանքները:

Գիտելիքի համար պայքարում գերմանականը հետազոտողներն ու հայտնագործողները, արվեստագետներն ու գիտնականներն ունեն ստեղծեցին իրենց հիանալի ստեղծագործությունները, առանց որոնց այսօր չէր լինի ո՛չ մշակույթ, ո՛չ համայնքային կյանք, ո՛չ քաղաքակրթություն:

Հյուսիսի մարդը մղվում է գործի՝ ապացուցել իր էությունը՝ իր ուժեղ կողմերը զարգացնելու համար: Այս դեպքում իմաստ ունի՞ նա նվաճել իր «հավերժությունը»: Քանզի այդպես է գրված Էդդան , «միայն հավերժական են հայտնի գործերը» մեռած»! Առանց դատավարության հնարավոր չէ այնպիսի արարք, որը ապացուցում է արժեքը: Առանց վտանգավոր ջանքերի՝ հաստատում չկա կանչող կարոտի անկեղծության մասին:

Ով որ հաստատող գործով օրինակ է դառնում իր ընկերների համար, նա ապրում է նրանց հիշատակի մեջ, մնում է անմոռանալի, ունի գործի համբավ և է հետևաբար՝ «հավերժական»: Գերմանական կարոտը գագաթնակետին է հասնում այս աշխարհում «հավերժության» պահանջով, որը կապված է ռասայի ճակատագրի հետ: Նորդիկ մարդը կարող է պայքարել միայն իր ռասա, և այս մրցավազքում պայքարեք, սիրեք, մեռեք և հավերժ եղեք: Յուրաքանչյուր արկած, պատերազմի յուրաքանչյուր պատրաստություն, յուրաքանչյուր ռիսկ միայն իմաստ ունի, եթե այն ծառայում է ռասայի ուժի զարգացմանը, և, հետևաբար, վերջնական վերլուծության մեջ հետապնդում է

Machine Translated by Google

բեղմնավոր դառնալու նպատակը: Սա է դրականը ստեղծագործական, գերմանական անհանգստության իմաստը:

Կա նաև բնազդային, կործանարար անհանգստությունը քոչվորները՝ արկածախնդրության ցանկություն, որը չունի ստեղծագործական ուժեղ կողմեր. մենք նման որսորդներ ենք գտնում նրանց մեջ, Արևելցիներ, հիմնականում հրեաների շրջանում: Մենք արհամարհում ենք նրանց մեր ցեղի հպարտ ինքնագիտակցության պատճառով, որը սուր է օգտագործում առաջադրանքներ կատարելու համար:

Այս պատերազմը մեզ՝ գերմանացիներիս, մեծ նվաճումներ է պարգևել ստեղծագործական խնդիրներ: Մեր առջև ընկած է Եվրոպան, որը պետք է լինի ազատագրված իր բաժանումից, իր «կախարդական քնից»՝ դեպի որը այն խորտակվել է օկուլտ, միջազգային ուժերի կողմից, եթե այն մեզ համար նոր հայրենիք դառնալու է:

Մենք զզվանքով ծիծաղում ենք սխալ ընկալման վրա մարդիկ, որոնք երեկ մնացել են տանը և չեն կարողանում հասկանալ այս պայքարի իմաստը և ով գուցե ուզում են մեզ «խելագարներ» համարել:

Մենք գիտենք, որ ուժեղ ենք մեր հավատքի մեջ, որ մենք գալիք ժամանակը, որ վաղը և մյուս օրը կլինեն մեզ է պատկանում, որ ապագան մերն է: Մենք ողորմություն չենք ուզում, արդարություն: Ահա թե ինչու մենք զինվորներ ենք դարձել Ֆյուրերի, որը ստանձնում է Եվրոպայի նոր կարգը երիտասարդների իրավունքների տեսակետը:

Մեր նախնիների շրջանում այն արդեն համարվում էր պատիվ է մեզ թույլ տրվել կռվել հերոսական առաջնորդի ղեկավարությամբ: Մենք

Machine Translated by Google

երջանիկ են ոչ միայն այն պատճառով, որ իրենց թույլատրվում է ապրել մի ժամանակում, որը բնութագրվում է մեծագույն հերոսական ապստամբությամբ գերմանացի տղամարդիկ, այլ լինել Ֆյուրերի զինվորները, ովքեր սուրը տվել է գերմանական կարոտին:

Այն, ինչ երեկ դեռ երազ էր, այսօր դարձել է իրականություն: Եթե երեկ մենք դեռ կարոտում էինք փորձությունը և կրքոտ արարք, ապա այսօր Ֆյուրերը մեզ տվել է պատմական փորձության ժամ: Մենք գիտենք, որ գալիք Եվրոպան կլինի այնքան ուժեղ, որքան գերմանացիների իշխանության կամքը, Ֆյուրերի կողմից արթնացած, մնում է կենդանի և արթուն:

Եվ մեզանից է կախված կրկին ու կրկին պատճառ դառնալ մեր կարոտը, մեր արկածախնդրության ցանկությունը, մեր պատրաստակամությունը և մեր հաստատումը՝ կյանքի համար պայքարի մեջ հոսելու համար, մեր ցեղի իրավունքը:

Machine Translated by Google

Ավելի հեշտ ուղի

Մի փոքրիկ քաղաքում կար ՍՍ-ի մի ջոկատ, Շլեզվիգ-Հոլշտեյն: Այս մարդիկ կոփվել էին շատ մարտեր: Նրանք իրենց կանայքն ու երեխաներն են, որոնք գիտակցաբար ապրել են կարգի օրենքներին համապատասխան, որոնք նրանց տվել էր Ռեյխսֆյուրեր-ՍՍ-ը: Մեկը օրը Կրեցշմեր անունով մի երիտասարդ եկավ նրանց և խնդրեցին անդամագրվել զորամասին: Բայց ով ցանկանա ՍՍ-ում անդամագրվելու համար նախ պետք է ստուգվի՝ պարզելու համար, թե արդյոք նրա անհատականությունը համապատասխանում է կարգի պահանջներին: Կրեցշմերը խոստովանեց, որ դատական գործ է հարուցվել նրա դեմ: Բայց նա խորապես համոզված էր արդարացման մեջ: Այդ պատճառով ՍՍ-ի ստորաբաժանման ղեկավար Բրոդերսենը հետաձգեց խնդրանքի քննարկումը մինչև դատարանի որոշումը:

Մի քանի շաբաթ անց Կրեցշմերը կրկին զեկուցեց: Նա ներկայացրեց դատարանի որոշումը՝ միանշանակ արդարացում: սակայն, նույն ժամանակ, ՍՍ-ի անդամ Պետերսենը, որն ապրում էր նույն տարածքը, ինչ Կրետցշմերը, հայտնվեց ստորաբաժանման առջև առաջնորդ և ասաց. «Ջոկատի առաջնորդ, մենք պետք է մերժենք այս մարդուն. իմ աչքերում նա վախկոտ է»: Այս մեղադրանքը խիստ էր և ջոկատի ղեկավար Բրոդերսենը կտրուկ շրջվեց դեպի Պետերսենը և կտրուկ ասաց. «Նրա պատիվը կրկին հաստատված լինելու դեպքում դատարանը որոշում է կայացրել և արդարացրել նրան:

Machine Translated by Google

Ինչպե՞ս եք ուզում արդարացնել ձեր խիստ դատողությունը:

Պետերսենը տեսավ, որ ջոկատի ղեկավարը, որը հայտնի էր իր հատկապես արդար բնույթի համար, զայրացած էր իր համար առարկություն: Բայց նրա կեցվածքը հաստատուն էր, իսկ հայացքը՝ ազատ: ինչպես նա պատասխանեց. «Նահանգի օրենքների համաձայն՝ Կրեցշմերն արդարացվել է, բայց համաձայն...
ՍՍ-ի չգրված օրենքով, ես պետք է նրան մեղավոր ճանաչեմ:

Այնուհետև Պետերսենը պատմեց, թե ինչ էր իմացել Կրեցշմերը ընդամենը մի քանի ժամ առաջ.

«Գիտեք, որ մի քանի ամիս առաջ սա վտանգավոր էր» ընկեր Յոզեֆ Մամզակը տեղափոխվեց Նոյմյունստեր - որոնցից մեկը երբեք պարզ չէր՝ նա պատկանում էր կարմիրներին, թե՞ ռեակցիոներներին: Նույնիսկ եթե մենք այստեղ կես օր ենք ճանապարհորդություն Նոյմյունստերից հեռու, մենք բոլորս ունենք այնուամենայնիվ, լսել եմ այս Մամզակի հարձակման մասին Գերտրուդ Ջենսեն: Դատարանի ապացույցների համաձայն՝ Կրեցշմերը դեպքի վայրից 50 մետր հեռավորության վրա չէր: հանցագործությունը: Ահա թե ինչու դատախազը ենթադրեց, որ Կրեցշմերը մասնակցել էր հարձակմանը: Միևնույն ժամանակ, Կրեցշմերը կարողացավ ապացուցել իր անմեղությունը այս հարցում, և այդ պատճառով դատարանը նրան արդարացրեց: Պետության և լայն հանրության համար, սա հարցի ավարտն էր, բայց ոչ մեզ՝ ՍՍ-ականներիս համար: Որովհետև, որպես պարկեշտ մարդ, Կրեցշմերը պետք է որ օգնած լիներ աղջկան: Նա դա չարեց: Հետևաբար, նա վախկոտ է:

Machine Translated by Google

Ջոկատի ղեկավար Բրոդերսենի կառավարումը, հանգիստ և ամեն ինչի ներքո, հանգամանքներում՝ դատելուց առաջ նախ լսել մեղադրյալին: Հետևաբար, նա այժմ կանչել էր Կրեցշմերին: Նա ստիպված էր խոստովանել, որ նա խմել է կոպիտ Մամզակի հետ և կանանց մասին նողկալի պատմություններ պատմելով: Հեռանալուց հետո նա անմիջապես բաժանվեց նրանից: Իրոք, նա հետագայում լսեց աղջիկը ճչում էր, բայց քանի որ Մամզակը հայտնի էր որպես դանակով բռնի մարդ, նա իրեն նրա հետ հավասար չէր զգում: Հետևաբար, նա գնացել էր իր սեփական ճանապարհով:

Ջոկատի ղեկավարը արտաքուստ հանգիստ մնաց: Նրա պատասխանը հանգիստ էր և մերժող. «Կրեչմեր, ճակատագիրը քեզ դրեց այդ ժամին որոշման առջև՝ քայլել դժվարին ճանապարհով առանց մտահոգվելու ինքներդ ձեզ սպառնացող վտանգի և կանգնելու համար աղջկա կողմից, թե՞ ընտրել ավելի հեշտ ուղին՝ ձեր պաշտպանելու համար սեփական ոսկորները: Վերջերս Ռայխի ղեկավարության համաժողովում Ռայխսֆյուրերը մեզ կրկին ասաց, որ ՍՍ-ի մարդը պետք է միշտ ընտրիր ավելի դժվար ճանապարհը: Դու չէիր կարող արա դա, դրա համար էլ մենք քեզ մերժում ենք»:

Machine Translated by Google

Մարդը մեղանչում է ոչ միայն հավատարմության և պատվի դեմ, երբ մեկը, անգործության միջոցով, թույլ է տալիս արժանանալ իր կամ իր պատիվին ՍՍ-ին վնաս հասցնելը, առավել ևս՝ եթե մեկը դա չանի հարգում է ուրիշների պատիվը կամ ծաղրում է այն բաները, որոնք սուրբ է ուրիշների համար, կամ տղամարդկային և պարկեշտ կերպով չի կանգնում բացակաների, թույլերի և անպաշտպանների համար:

- Մեր Ռայխֆյուրերը, 1935թ.

Machine Translated by Google

Շատ բաներ

Ռայխսֆյուրեր ՍՍ-ի կողմից

Այս աշխարհում շատ բաներ կարելի է ներել, այդպես ենք մենք սովորեցնում ՍՍ-ականներին, բայց մեկ բան երբեք չի կարելի ներել՝ անհավատարմությունը: Նա, ով խախտում է հավատարմությունը, իրեն մեկուսացնում է մեր հասարակությունից:

Սա այդպես է, քանի որ հավատարմությունը սրտի գործառույթ է, այլ ոչ թե մտքի: Միտքը կարող է սխալվել, և դա երբեմն վնասակար է, բայց երբեք անդառնալի չէ: Մյուս կողմից, սիրտը պարտավոր է միշտ նույն ռիթմով բաբախել, և երբ այն կանգ է առնում, մարդը մահանում է այնպես, ինչպես մահանում է ժողովուրդը՝ երբ խախտում է հավատարմությունը:

Մենք այստեղ խոսում ենք ամեն տեսակի հավատարմության մասին՝ հավատարմություն Ֆյուրերին և, հետևաբար, գերմանացիներին և Գերմանական ժողովուրդը, նրանց իմաստությունն ու նրանց ապրելակերպը, հավատարմությունը արյանը, հետևաբար՝ մեր նախնիներին, հորեղբայրներին և մեր տոհմին կամ ազգությանը, հավատարմությունը մեր ընկերներին և, վերջապես, հավատարմությունը բարեկեցության՝ մաքրության և ասպետության անփոփոխ օրենքներին:

Մարդը մեղանչում է հավատարմության և պատվի դեմ ոչ միայն այն դեպքում, երբ պասիվորեն թույլ է տալիս, որ իր կամ Շուտշտաֆելի պատիվը խախտվի, այլև, ամենից առաջ, երբ չի հարգում ուրիշների պատիվը, երբ ծաղրում է այն բաները, որոնք ուրիշները սուրբ են համարում, կամ երբ անմարդկային և անպարկեշտ կերպով չի պաշտպանում թույլերին, անօգնականներին և նրանց, ովքեր ներկա չեն իրենց պաշտպանելու համար:

Machine Translated by Google

Եռակի կնիք

Դորոթեա Հոլատցի կողմից

Աշխատանքի մեծ ծավալի պատճառով մեկը ստիպված էր անտեսել է երիտասարդ կնոջը պատրաստել ամուսնու հայտնվելուն, որը ծանր վիրավորված տեղափոխվել էր հիվանդանոց Անգլիայի դեմ արշավանքի ժամանակ, կամ որպեսզի նրան բավարար կերպով բացատրի իր վերքերի բնույթը: Երբ բուժքույրը բացեց սենյակի դուռը, որը նա կիսվելով երկու այլ վիրավոր տղամարդկանց հետ, կինը կանգնած էր անօգնական մահճակալների մեջ, քանի որ երեք տղամարդիկ էլ վիրակապված էին գլուխներ, և նա չէր կարողանում տեսնել նրանց դեմքերը: Բուժքույրը օգնեց նրան՝ ցույց տալով պատուհանի կողմը և մատնացույց անելով յուրաքանչյուր մահճակալի գլխին գտնվող անվանական ցուցանակները, որտեղ կարելի էր կարդալ, թե ով էր թաքնված մումիֆիկացիայի հետևում: Եվ այսպես Կինը ստիպված էր հավատալ, վայրի անվան պատճառով, որ նրա առջև անշարժ կերպարանքը նրա ամուսինն էր, որին նա երկու գիշեր էր այցելելու համար: Նա խոնարհվեց նրա վրա, մեղմ կանչեց նրան և ձեռքը դրեց նրա աջ կողմում: ձեռքը: Շարժում եղավ, փակաղակը անցավ մարմինը, բայց նա լուռ մնաց: Նա վերցրեց իր երկրորդ ձեռքը վերմակի տակից: Երկուսն էլ անվնաս մնացին: Բուժքույրը աթոռակը մոտեցրեց կնոջ մահճակալին և խնդրեց նրան չանել դա: սենյակում մնալ տաս րոպեից ավելի:

Machine Translated by Google

Մինչ կինը բռնել էր ամուսնու երկու ձեռքերը,

չէր համարձակվում որևէ հարց տալ, որովհետև վախենում էր, որ

պատասխան չի ստանա, և գուցե ավելին՝ որովհետև ստիպված էր

ճանաչել իր կյանքի ընկերոջը և հորը:

միայն նրա ձեռքերով, ոչ թե աչքերով, բերանով կամ խոսքով, նրա

սրտում սարսափելի վախ առաջացավ, որ նա կարող է ընդմիշտ խլվել

իրենից, և գուցե արդեն լիովին չէր...

այնտեղ: Նա ուզում էր հարցնել մյուս տղամարդուն, մյուս կողմում

սենյակի, թե ինչ էր պատահել իր ամուսնուն, բայց սա

մյուս տղամարդը, ինչպես նաև երրորդը, բոլորը անշարժ պառկած էին

վիրակապված գլուխներ, և ոչինչ չէր ցույց տալիս, թե արդյոք նրանք՝

ծանր վիրակապերի տակ, կարող էին լսել կամ խոսել: Այսպիսով, նա

մի քիչ նստեց ու չգիտեր՝ ինչ աներ:

Վիրավոր ամուսինը, որը զգաց կարիքը և

կնոջ անօգնականության մեջ, բարձրացրեց ձեռքը և մատանով երեք

անգամ թակեց իր գիշերային ապակե ափսեի վրա:

սեղանը, որը, ինչպես անմիջապես պարզվեց, նույնն էր

որպես խնդրանք, մոտավորապես այսպիսի մի բան. «Օգնիր ինձ, ընկեր,

դու գիտես, որ ես դեռ չեմ կարող խոսել»:

Ամեն դեպքում, երեք թակոցներին հաջորդեց

մարդկային, նույնիսկ դժվար հասկանալի ձայն

հակառակ պատին, և սպիտակ փաթաթանների միջից դուրս եկավ մի

ձայնը՝ կարճ ու կարգապահ, կարծես հրաման էր կատարում.

«Ենթադրվում է, որ ձեզ տեղեկացնում եմ, որ մեզ բոլորիս կրակել են...»

Machine Translated by Google

դեմքը»: Եվ հազիվ լսելիորեն հետո այն մրմնջաց. «Հիմա մենք այլևս գեղեցիկ չենք»:

Միևնույն ժամանակ, կարծես այս ճակատագրական խոսքերի ուղեկցությամբ, ամուսնու ձեռքը զգաց, որ բարձրանում է նրա ձեռքի վրայով: կնոջ ձեռքը՝ ուսի վրայով դեպի գլուխը, և դեմքը քաշեց դեպի իր ձեռքը: Եվ այսպես, գրկախառնված վստահելի և պաշտպանող ափի մեջ, նրա սիրտը հանդարտվեց: կրկին, և նա սկսեց խոսել:

Նա պատահականորեն խոսում էր փոքրի, աննշանի մասին առօրյա կյանքի իրադարձություններից. նա չէր պլանավորել խոսել այս բաներից որևէ մեկի մասին, բացի, թերևս, այն լուրից, որ փոքրիկը լավ է զգում: Նա խոսեց խնձորենու մասին առջևի այգուց, դրսի եղանակից, նրա առողջությունից փոքրիկ կանարիկ թռչունը տանը և Գյոթեի վերջին հրատարակության կազմի մասին: Որ ընկերուհուց մի փոքրիկ դուստր էր ծնվել, և որ վարդերը ծաղկում էին այգի: Նա խոսում էր առանց դադարի, մեղմ, գրեթե երգի պես, և նույնիսկ չգիտեր՝ լսե՞լ է, թե՞ ոչ: Ամեն դեպքում, նրա ձեռքի վրա սեղմումը, կարծես, մատնում էր, որ նա կլանեց նրա խոսքերը:

Երբ նա տեսավ, որ ժամանակը սպառվել է, զգաց, որ ստիպված եմ վերջապես ասել նրան ամենակարևորը՝ անել նրան հասկանալու կարևորը, և նա շշնջաց նրան, որ հիմա նա իսկապես սիրում է նրան, որ նա չպետք է անհանգստանալ վերքերի կամ սպիների համար, որ իրական սպին է

Machine Translated by Google

հարմար էր թագավորական տղամարդու և այլնի համար: Նա իսկապես պետք է աներ
փորձ՝ սա ասելու մեղմ և գրեթե անտարբեր, բայց
նա գիտեր, թե որքան էր դա նրան դուր գալիս: Եվ երբ նրա ձեռքը
կրկին զգացի նրա ներկայությունը՝ որպես շնորհակալություն կամ ողջույն,
Նա շուրթերը դրեց բաց ափի մեջ և համբուրեց այն երեք անգամ
անգամներ, արագ և կարծես խաղի մեջ լիներ, որպեսզի նա չցանկանար
զգալով նրա ցնցումը: Մյուս ձեռքը նույնը զգաց,
և ապա նա երկու ձեռքերը միացրեց ու վեր կացավ:

***

Երբ նա հեռացավ, թողեց մի ուրիշ տղամարդու, ով
կրկին հույսով ու երջանկությամբ նայեց ապագային:
Կնոջ վարքագիծը տվեց տղամարդու զոհաբերությանը իր արժեքը
վերջնական և մեծ իմաստ: Դրանից աճեց նրա ուժն ու
ապաքինում: Կնոջ հավատարմությունը նրան վերադարձրել էր
ապրելու քաջություն:

Machine Translated by Google

Մարդու լավագույն ընկերը (կին) ընկերն է:

- Գորչ Ֆոկ

Machine Translated by Google

Պատերազմական պատմություն մեր մայրերի մեծ սիրո մասին

Նրա տղան

EK-ի կողմից

Գարուն էր, երբ նրան լուրը հասավ, որ իր տղան անհետ կորածների թվում էր:

Խոհանոցի պատուհանի տակ գտնվող շագանակենին չէր չգիտեմ տառապանքի և մահվան մասին: Այն ծաղկեց ուրախությամբ՝ չնայած մոր արցունքներին: Հարևանուհին փորձում էր մխիթարել որքան հնարավոր է հաճախ և շատ:

«Կորցնելը ամենևին էլ այնքան վատ չէ, որքան ընկնելը, տիկին»: Շրյոդեր: Միայն դու նայիր. մի օր քո Վիլլին կգա: տուն իր ուրախ սուլոցով: Դա հաճախ է պատահել: Պարզապես անցյալ շաբաթ տիկին Վենդլովսկու կողմից՝ նրա Մաքսը, որը նաև անհետ կորած էր, միայն ոտքից էր վիրավորվել և տարվել գերի, մինչև մեր քաջարի տղաները նրան կրկին ազատագրեցին...»

Տարեց կինը գլխով արեց:

«Նա խոստացավ ինձ, իմ Վիլլի: Նա կվերադառնա, նա ասաց: Եթե ոչ Զատկին, ապա Հոգեգալստին, և եթե ամեն ինչ դեռ այդ ժամանակ հանգիստ չեն, ապա անպայման, երբ շագանակները աշուն, որից նա միշտ նավեր էր քանդակում քո երեխաների համար: Հիշո՞ւմ եք, տիկին Ռիխտեր...

«Այո...» շշնջաց հարևանուհին, ապա փախավ: մոխրագույն մազերով փոքրիկ կնոջ կոշտ հանգստությունից:

Երեք ամիս անց տիկին Շրյոդերը դեռ սպասում էր իր տղայի համար: Նա չէր հավատում, որ նա կարող է մահացած լինել:

Machine Translated by Google

Նախկինում նա կայարան էր գնում միայն կիրակի օրերին

և նստեց հարթակի առջևի նստարանին

կեսօրվա ժամերին՝ ինչ-որ բանի սպասելու համար

կրկին ուրախություն կբերի նրա միայնակ կյանքին:

Վիլլին մի օր դեռ կժամաներ այստեղ, և նա կլիներ

շատ ուրախ եմ, որ ինձ վերցրին: Գուցե նա

երկար ժամանակ հիվանդ է եղել կամ վիրավորվել է:

Այսօր շփոթված կինը հագել էր իր կիրակնօրյա զգեստը

շաբաթվա կեսին: Այսօր նրա տղայի ծննդյան օրն էր:

Նրա սենյակում ծաղիկների ծաղկաման կար, նրա փոքրիկ սեղանը

և գրքերը կարգի էին բերվել, և թարմ սպիտակեղեն էր դրվել

մահճակալ

Ափսոս, որ կայարանի նստարանն արդեն

այսօր զբաղված էր: Մայր Շրյոդերը հետ էր քայլում և

հուզմունքով առաջ շարժվեց հարթակի առջև: Հենց այդ պահին գնացքը

ժամանել էր արևմուտքից: Նա նայում էր ճանապարհորդների հոսքին

ով մտավ դարպասով: Եթե նա տուն վերադառնար

այսօր՝ իր 25-ամյակի առթիվ[-րդ] ծննդյան օրը, նրա Վիլին, հետո ամեն ինչ

լավ կլիներ: Ամբողջ միայնություն, ամբողջ կարոտ, ամբողջ սպասում և

անհանգստանալով իր միակ երեխայի համար...

Ինչ-որ մեկը հարվածեց փոքրիկ, հյուծված կնոջը: Ծանր

ուղեբեռը դղրդաց և սկսեց սահել, ձեռնափայտը հարվածեց

ամուր գետնին ընկավ, և մի ձայն գոռաց. «Հաստատուն երիտասարդ,

մի՛ ընկիր:

Բայց մայր Շրյոդերը արդեն բռնել էր ձեռքը և

ամուր բռնված: Նրա կողքին դաշտային մոխրագույն զինվոր էր, նրա վերարկուն

Machine Translated by Google

կնճռոտված, գլխարկը գունաթափված, հյուծված ուսերից վերև մեջքի պայուսակը լիքը, շիկահեր շորը և երեխայի աչքերը՝ կապույտ, պարզ, հետազոտող, ձեռքը վիրակապված և դժվարությամբ մեկ ոտքը քարշ տալով:

«Վիլի՛», - անվստահ կակազեց մայր Շրյոդերը:

Զարմացած՝ նա գլուխը բարձրացրեց: Ամոթխած ժպիտ երևաց նրա նիհար դեմքին: «Որտեղի՞ց գիտես իմ անունը»:

Նա դեռ բռնել էր նրա ձեռքը: Ձայնը տարօրինակ էր: Բայց գլուխը, սիրելի գլուխը՝ փայլող աչքերով, սիրելի՛ երկինք, աչքերը իսկապես նրա տղայինն էին:

«Պե՞տք է... պե՞տք է օգնեմ քեզ ինչ-որ բան տանել»:

Հիմա նա իսկապես ծիծաղեց: «Եթե ուզում ես, փոքրիկ մայրիկ, շոգը մարդուն թուլացնում է, երբ մարդ գտնվում է... հիվանդանոցում երկար ժամանակ: Բայց դու ինձ կուրացնում ես, փոքրիկ մայրիկ, նույնիսկ եթե իմ անունը Վիլի է:

Նա ընդհանրապես չպատասխանեց: Նա քայլեց նրա կողքով և կրում էր մոխրագույն կտորից պատրաստված կապոցը: Նա միայն պատրաստեց դանդաղ առաջընթաց էր ապրում, և նա հաճախ ստիպված էր աջակցել նրան:

«Լավ է այսպես գրկել քեզ: Շնորհակալություն, փոքրիկ մայրիկ:» Եթե միայն այդքան բարի լինեիք և ասեիք, թե որ գնացքով եմ ես պետք է գնամ Կարլշորստ: Չգիտեմ՝ ինչպես շրջել: այստեղ: Կարլշորստում գտնվող իմ գծերի զարմիկը: Որտե՞ղ պետք է մեկ անգամ գնա, եթե մարդ այլևս տուն չունի, բայց արձակուրդ ունի, գուցե ընդմիշտ... իմ ձեռքի համար... նայիր դրան, փոքրիկ մայրիկ:

Machine Translated by Google

«Փոքրիկ մայրիկ» լսեց նա: Նրա մատները սահեցին կոշտ դաստակի վրայով, գուրգուրելով, զգուշորեն: «Եկ, եկ» տղա: Հենց փողոցի երկայնքով այստեղ, և մենք այնտեղ ենք:

Նա կասկածանքով վեր նայեց: «Մենք արդեն այնտեղ ենք» Կարլշորստ՞

«Ո՛չ, տղա՛ս, այնտեղ է իմ տունը»:

«Տուն՞»

Նա կրկնեց անհասկանալի բառը: Ի՞նչ էր կատարվում: տարօրինակ կնոջ հետ: Գուցե նա այդպիսին չէր գլխում լիովին ճիշտ էր՞: Բայց նրա խոսելաձևը և նայեց նրան, ոչ ոք երբեք նրան այդպես չէր տեսել իր ամբողջ աղքատ, որբացած կյանքը:

«Բայց ես իրականում ուրիշ մեկն եմ...»

«Եկ, մարդի՛կ», - պարզապես պնդեց նա, և նրա արցունքները հոսեցին: երկարատև թմրությունից հետո՝ առաջին անգամ հանգիստ վիճակում, փրկագնող գետ: «Իմ Վիլլին անհետ կորել է, իսկ այսօր նրա ծննդյան օրը: Ես նրա մահճակալին թարմ սպիտակեղեն եմ գցել և թխել եմ բալի տորթ: Եվ, լավ... լավ, ես մտածեցի, ես ուզում էի... արի՛, տղա՛ս, դու մայր չունես, ես էլ որդի չունեմ: Դա լավ է ստացվում միասին:

Այսպիսով, երիտասարդ, տարօրինակ, անտուն զինվորը գնաց նրա հետ: Նա քայլում էր հաղթողի պես՝ չնայած կաղ ոտքին:

Մայր Շրյոդերը հոգ տանելու բան ուներ և սերը, և դա կնոջ համար ամենաանհրաժեշտ բանն է:

Machine Translated by Google

Հրատարակման տարեթիվ

1942թ.

Machine Translated by Google

Հյուստոն Ստյուարդ Չեմբերլեն

Հյուստոն Ստյուարդ Չեմբերլենը ծնվել է սեպտեմբերին 1855 թվականի սեպտեմբերի 9-ին, Սաութսիում, Պորտսմութի մոտ, Անգլիա: Նրա երիտասարդությունը սկզբում անցկացրել է Վերսալում: Տարբեր երկրներում, մասնավորապես Շվեյցարիայում, փոխանակ մնալուց հետո նա 1885 թվականից ապրել է Գերմանիայում: 1908 թվականին Չեմբերլենը ամուսնացել է Եվա Վագների՝ Ռիչարդի կրտսեր դստեր հետ Վագներ: 1909 թվականին նա տեղափոխվեց Բայրոյթ, որտեղ ապրեց մինչև իր մահը՝ 1927 թվականի հունվարի 9-ը:

Կրթությամբ և մասնագիտությամբ Չեմբերլենը բնական գիտնական: Որպես այդպիսին, նա գրեց առաջին հիմնարար աշխատություններ մարդկային ցեղերի դերի մասին՝ ընթացքում պատմություն: Այս աշխատանքով նա նաև աննաչառ գնահատական տվեց գերմանական էությանը՝ նրա քաղաքական առաքելությանը աշխարհը: Այն փաստը, որ սա օտարականի ձայնն էր, հատկապես՝ մեկից մի ողջամիտ անգլիացու կղզու նշանավոր ընտանիքները մեծացրին նրա գրվածքների կշիռը: Դրանցով Չեմբերլենը առաջ անցավ իր ժամանակին, և նաև մնաց սխալ հասկացված Դարի սկզբի Գերմանիան: Ադոլֆ Հիտլերը գրել է 1924 թվականին «Իմ պայքարը» գրքում նշվում է, որ գերմանական կառավարության պաշտոնական գրասենյակները անտարբեր կերպով անտեսել են Հյուստոնի ոմն Ստյուարդ Չեմբերլենի իմացությունը:

Machine Translated by Google

Այդ փաստը չէր կարող ավելի ցնցել Չեմբերլենին, քան Գերմանիայի անհաջողությունը Երկրորդ համաշխարհային պատերազմում: Մինչև մահ նա համոզված մնաց Գերմանիայի մեծ առաքելության մեջ: Ռայխ: Նրա կարծիքով, միայն Ռայխում կարող էր իսկապես կհայտնվի համաշխարհային հրեականության դեմ մեծ, արդյունավետ հակառակորդ, և այդպիսով կսկսվի մնացած ժողովրդի փրկությունը:

Machine Translated by Google

Ազատության երկիր

Հյուստոն Ստյուարդ Չեմբերլենի կողմից

Առաջին համաշխարհային պատերազմի ժամանակ՝ ազատ մնացած անգլիացիներից մեկը,

Հյուստոն Ստյուարդ Չեմբերլենը գրել է հետևյալը.

«Գերմանական աշխարհայացք» վերնագրի ներքո ՝

Առավել նշանակալից է, որ ողջամիտ, լիովին Անգլիացի, լիբերալ հայացքների տեր անգլիացի, որը, սակայն, ուներ հսկայական, խորը գիտելիքներ՝ Ջոն Ստյուարտ Միլը նշել է մոտավորապես 19-րդ դարի կեսերին[րդ] դար:

«Միայն Գերմանիայում կարելի է իմանալ, թե ինչ է ազատությունը» «ոգին է»: Խնդրում եմ լավ նկատի ունենալ. «միայն Գերմանիայում»: Դա ազնիվ իմաստուն էր: Նա հաստատում է այն, ինչ բոլոր լավագույն գերմանացիներն էլ գիտեին և ասում էին, բայց այն, ինչ մեզանից շատերը՝ քաղաքական կրքով գայթակղված, մոլորված և մտքում գունային կուրացած - չգիտեմ, չեմ հասկանում և չեմ ուզում իմանալ խոստովանեք, որ երկրի վրա միակ Գերմանիան ապաստան է... իսկական ազատություն... Այս ազատությունը երկիր է բերվում որոշ մարդիկ այն համարում են հոգու սեփականություն: Այն չի կարող շնորհվել կամ խլվել:

Մարդն ազատ է, ազատ չի դառնում, եթե միայն... տեսակետները որպես սերմի զարգացումը «դառնալու» դեպի ծաղկում, որը, հնարավոր է, դանդաղում կամ ճնշվում է

Machine Translated by Google

արտաքին խոչընդոտներ: Ոչ ոք չի կարող ազատություն տալ մեկ ուրիշին, բայց կարող է նրան ցույց տալ դեպի այդ ազատությունը տանող ճանապարհը:

Մեր պատվարժան Կլոպշտոկը ճիշտ գերմաներեն է ասում հասկացության սահմանումը, երբ նա ասում է. «Ով էլ որ ինքն է մտածում է և հազվադեպ է ընդօրինակում, ազատ մարդ է»: Անսխալական ներքին, իրական ազատության այս գերմանական հայեցակարգի նշանն է անվերապահ հարգանք մյուսի ազատության նկատմամբ մարդ... Գյոթեն ասում է. «Ես կարող եմ ուրախանալ միայն այն մարդու մեջ, ով գիտի, թե ինչն է օգտակար իր և ուրիշների համար, և ով աշխատում է զսպել նրա քմահաճույքը»:

Սա է կարևորագույն կետը: Եթե Ջոն Ստյուարտ Միլն ասում է. որ միայն Գերմանիայում է մարդ հասկանում, թե ինչ ազատություն է ոգու է, ապա կարող ենք ավելացնել՝ որ դա այն պատճառով է, որ միայն Գերմանիան քմահաճույքը համարում է քմահաճույքի հակառակը ազատություն և քմահաճույքը ճանաչում է որպես դրա կործանիչ ազատություն

Ավելին, շատ նշանակալից է, որ Գյոթեն ասում է. «աշխատանքներ»՝ նրա քմահաճույքը զսպելու համար... Դրանք արժանի են լինել անվանվել են ազատ, որոնց տրվել է պայքարելու հակում իրենց սեփական քմահաճույքը՝ անհատի ամբողջական իրական ազատության համար ինչպես նաև ամբողջականության՝ հենվում է ինքնության ժայռոտ լանջի վրա վերահսկողություն և ինքնակառավարում: ... Գերմանական ազատությունը չի կարող լինել շնորհված, այն հոգու մեջ ընկած է որպես հատկանիշ և պետք է նվաճվի ներքին պայքար և ներքին հասունացում: Դա գործողություն է, տեւական կրող... դա ապրված աշխարհայացք է:

Այս գերմանական ազատության տարբերակումը ակնհայտ է,

Machine Translated by Google

որտեղ էլ որ կարելի է համեմատություն փնտրել. օրինակ ՝ ֆրանսիացին, քանի որ վռնդել է իր հուգենոտներին և սպանել իր ֆրանկ-գերմանական ազնվականությանը, ընդհանրապես չգիտի, թե ինչ է նշանակում «ազատություն» հասկացությունը. նա այն տեսնում է պարզապես որպես անհատի քմահաճույքի անսահմանություն, հետևաբար՝ իրական ազատության ճիշտ հակառակը:

Ով որ ճանապարհորդել է Ֆրանսիայում, այնտեղ գտել է ամեն ինչում տարածքներ, տարածելով անառակություն:

Բացի այդ՝ ով էլ որ հավասարություն է ուզում , իսկ դա ֆրանսիացիների գերիշխող կիրքն է, չի կարող ազատություն ցանկանալ, քանի որ հավասարությունը համր մեծամասնության հարթեցնող կամքի հարկադրական տիրապետությունն է՝ արգելքի տակ ամեն տարբերակող, հատուկ...

լինելը

Այնուամենայնիվ, համեմատությունն ավելի հետաքրքիր է հիմնականում արյունակցական կապ ունեցող անգլիացիների հետ, ովքեր մինչ օրս (1914), տարածված խառնաշփոթի մեջ, շատերի համար թվում են ազատ մարդկանց լավ օրինակ, և նրանք, ովքեր նույնպես իրենց համարում են այդպիսին: Լավ վերլուծությունը վերաբերում է այն ապացույցին, որ անգլիացիները շատ են հետ մնում գերմանացիներից և իրականում ունեն միայն քաղաքական խաբուսիկ տեսք:

ազատություն: Ինչպես բոլոր ծովագնացները՝ ինչպես բնակիչները գերմանական ափամերձ տարածքների՝ նաև իսկապես ձևավորված Անգլիացիները մեծ մասամբ օժտված են ինքնավստահության հատկանիշով. դա «ինքնուրույն ոտքերի վրա կանգնելու» և ինքնաբավության զգացողությունն է: Վերջին հաշվով, դա սկիզբ է առնում կործանարար ուժի դեմ ամենօրյա պայքարի սովորույթից:

Machine Translated by Google

տարրեր: Այդպես են դաստիարակվում քաջությունը, զգոնությունն ու համառությունը: Միայն հիմարը կարող է ժխտել, որ այս ժողովուրդն ունեցել է, ունի և կշարունակի ունենալ հիանալի մարդիկ, քանի որ տվյալ հանգամանքները անընդհատ կզարգացնեն նրանց:

14-րդ դարի շոտլանդացի բանաստեղծ -րդ դարը երգեց. «Ազատությունը նշանակում է գովաբանվի ավելի բարձր, քան երկրի վրա եղած ողջ ոսկին»: Այսպիսով կարելի է տեսնել, որ ազատության ամենաազնիվ հասկացությունը կարող է առաջացել են նման բնական միտումներից: Սակայն պատմությունը այլ կերպ էր կողմնորոշվել: Մինչ Գերմանիան անցավ ամենադժվար փորձությունների դպրոցը, որին երբևէ բախվել է ժողովուրդը և ուներ ավելի քան բավարար հնարավորություն սովորելու, թե ինչպես «սահմանափակել քմահաճույքը», Անգլիան, շրջապատված պաշտպանիչ ծովերը, զգացին ճիշտ հակառակը. հենց որ ներքին խաղաղություն դարձավ, ամբողջ աշխարհը բացվեց թալանման և ճնշման համար: Ուղղորդող սկզբունքն էր այդ պահից սկսած՝ անգլիացիները որպես ազատ ժողովուրդ, մյուս բոլոր ժողովուրդները՝ Աստծո կողմից տրված ավար՝ լինի դա այսօր, լինի դա վաղը: Այդ պահից սկսած՝ Անգլիայի քաղաքականությունը, ըստ էության, թալան էր: Սակայն մենք տեսանք, որ՝ գերմանական աշխարհայացքի համաձայն՝ ազատությունը նաև նախապայման է հանդիսանում ուրիշների ազատության հարգանքը. արդեն իսկ սրանից հաշվի առնելով, որ նման ավազակախումբը կարող է իրականում ազատ չլինել:

Նրա շատ գովաբանված խորհրդարանական կառավարումը միշտ ծառայել է փոքրամասնության կառավարմանը. խորհրդարանին երբեք թույլ չի տրվել կառավարել արտաքին գործերը, և այն ոչ էլ ունի...

Machine Translated by Google

վճռորոշ ձայն պատերազմի կամ խաղաղության պայմանագրերի հայտարարման հարցում. այսօր բռնապետորեն իշխում է ավելի կամ պակաս մռայլ պարոնայքից կազմված շատ փոքր խումբ՝ մարդիկ, որոնք սերտորեն կախված են փողային ուժերից և լիովին փտած, հանցավոր մամուլից:

Որքան էլ որ ամեն ինչ անավարտ լինի գերմանական նահանգում (...) 1914), այն լեռների պես կանգնած է անգլիացիների վրայով մարդկային հարգանքի, մարդկային արժանապատվության և մարդկային ազատության նկատմամբ: Սկզբից անգլիացին ազատություն ասելով հասկանում էր պետության նկատմամբ պարտականությունների բացակայությունը, ուրիշ ոչինչ: Արդեն մեծ անգլիական հեղափոխության ծաղկման շրջանում այդ հիմնական աշխատությունը՝ «Գերագույն իշխանությունը» ժողովրդական ժողովները» (Լիլբուրն, 1643) հայտարարեցին, որ պարտադիր զինվորական ծառայությունը երբեք չպետք է ներդրվի, քանի որ դա կկասեցներ ազատությունը: Ցանկացած բարոյական Հետևաբար, անհատի և ամբողջականության միջև կապը բացակայում է: Այդ հիմքի վրա ո՛չ անհատը, ո՛չ էլ ժողովուրդը չեն հասնում իրական ազատության: Ահա թե ինչու են անգլիացիները ուրախությամբ թույլ տալիս, որ իրենց մարտերը մղեն օտարերկրացիները՝ Եվրոպայում սովորաբար՝ գերմանացիները, Ասիայում՝ Հնդկացիներ, անգլիացին անտարբեր էր ամեն ինչի նկատմամբ, ինչպես քանի դեռ նա կարող էր վերադարձնել իր անչափելի գանձերը իր կղզու շուրջը գտնվող ալիքների պատի ետևում՝ անվտանգ վիճակում: Անգլիական կայսրության ընդարձակման պատմությունը, հավանաբար, համաշխարհային պատմության մեջ հայտնի ամենաանբարոյական պատմությունն է: Ամենանողկալի բանը երեսպաշտության պարտավորությունն է, որը

Machine Translated by Google

բարձրացվել է կյանքի օրենքի: Քանզի ինչպես ալիքներն են պաշտպանում նրա ոսկե ձուլակտորները, այնպես էլ այս պետությունը թալանելու կամքը փակվեց ստերի օվկիանոսի ետևում, մինչև նույնիսկ ազնիվ մարդկանց մեծ մասը այլևս չգիտի, թե ինչ է ճշմարտությունը:

Այն, ինչ մենք այս պատերազմում (1914) զարմանքով և ցնցումով ենք զգում՝ ստերի արշավը ընդդեմ Գերմանիան դարերի վերջին թունավորված պտուղն է միայն պրակտիկա: Իռլանդիայի, Հնդկաստանի, Աֆրիկայի, Չինաստանի և Եգիպտոսի մասին մենք լսել և լսում ենք ամեն ինչ՝ ամեն ինչ սուտ: Երբ ամբողջ պետական գոյությունը հիմնված է ստի վրա, որտեղ պետք է լինի ազատություն՝ լինի դա անհատի, թե ժողովրդի, որտեղի՞ց է գալիս: Անգլիացու անհատականությունը դեռևս բարձր է աստիճանի ճշմարտասեր, ազնիվ, բարի, բայց այնուամենայնիվ պարտավորված ստին: Հետևաբար, նա ծառա է, որը զրկված է ամեն ինչից հոգու իսկական ազատություն, որը միշտ պետք է մնա կրոնական բոլոր հասարակական հարցերում հրամանագրով և պետություն:

Որքա՜ն մեծ է գերմանական ազատությունը համեմատության մեջ: Ինչպես արդեն բազմիցս նշվել է, այն կարելի է ամփոփել որպես ազատություն, որպես ճշմարտություն: Ազատությունը ճշմարտացիություն է: Ով էլ որ լինի ... իսկապես, դա նշանակում է, որ լիովին համապատասխանում է նրա էությանը, լիովին ներդաշնակ իր բնույթի հետ, նա ազատ է:

Machine Translated by Google

Machine Translated by Google

Ֆինլանդական հավատարմություն

Իրյո ֆոն Գրունհագենի կողմից

Պատահական չէ, որ մեկը վերագրում է սկանդինավյան մարդուն հավատարմությունը որպես նրա հատուկ հատկանիշ: Ինչպես պարզ, լուրջ բնույթը, այնպես էլ նրա մարդիկ՝ պարզ, հստակ, գործով կողմնորոշված, դժվար ճակատագրի միջով մի փոքր դժվար և միտումնավոր, բայց միևնույն ժամանակ լի հումորով, և ամենից առաջ՝ հավատարիմ: Անսասան և անսխալ կերպով ճակատագրական է հավատարմությունը մեծ մարդուն և հայրենիքին:

Անձնական փորձը պետք է ցույց տա, թե որքան խորն է ավանդույթն ու հայրերի ոգին արմատավորված են Ֆինլանդացի գյուղացիներ:

Մեր տոհմը սեփականություն ուներ բերրի, գեղեցիկ տարածքում՝ հարավային Ֆինլանդիա: 1888 թվականին իմ պապը, որպես մեզանից վերջինը թաղվեց միջնադարյան եկեղեցու մոտ գյուղ: Որքան շատ բան է պատահել այդ ժամանակից մինչև մեր օրերը: Հայրենիքի համար ծանր մարտեր, ձմեռ պատերազմը 1939/1940 թվականների ձմռանը, իսկ հետո վերակառուցումը և նոր երկրի ծաղկումը, որը դարձավ անկախ: Այսպիսով, պատահեց, որ ես այլևս հազիվ էի հիշում պապիկիս ժամանակներն ու աշխարհը:

1942 թվականին, զինվորական ծառայության ընթացքում, իմ գունդը տեղակայված իմ նախնիների կալվածքից ոչ հեռու

Machine Translated by Google

նախնիներ: Այսպիսով, մի ազատ կեսօր ես հանկարծակի պատրաստեցի որոշում կայացնել այնտեղ գնալու: Երկու ընկեր ուզում էին ուղեկցեք ինձ: Գուցե նրանք դեռ կենդանի գյուղացիներ էին Ո՞վ էր ճանաչում իմ պապիկին: Ես հատկապես մտածեցի ծեր Սաարին, որի մասին հայրս գրել էր ինձ: Նրա կլանը մեր կալվածքներում ծառայել է բազմաթիվ սերունդներ: գյուղի մուտքի մոտ տեսա մի ծերունի, որը նստած էր կամուրջ, ծխամորճ ծխելով և մտախոհ նայելով դեպի հեռավորությունը: Նա արդեն 80 տարեկան էր, եթե ոչ ավելի, բայց նա այնքան ամուր էր, որքան ծառը, որն այդքան արմատներ էր խփել խորը հողի մեջ, որ ոչ մի փոթորիկ չկարողանա այն տապալել: Ես գնացի նրան և հարցրեց, թե արդյոք Սաարի անունով մի գյուղացի դեռ կենդանի, և եթե այո, որտեղ կարելի էր հանդիպել նրան: Նրա խորը սպիտակ հոնքերի տակ աչքերը դրած՝ մռմռացող հայացք նետելով ինձ վրա: Նրա դեմքը կարծրացավ այս անծանոթների առջև, և նա անվստահությամբ նայեց մեզ երեքիս:

«Ապա ի՞նչ ես ուզում նրանից»:

«Մենք պարզապես ուզում ենք այցելել և խոսել նրա հետ»:

«Ի՞նչի մասին», - մռթմռթաց կոպիտ ձայնը:

«Դե, եթե անպայման պետք է իմանաք: Իմ անունն է Գրյունհագենը և ես կցանկանայինք իմանալ, թե դեռ գյուղացիներ կան, թե ոչ: ահա, ով ճանաչում էր իմ պապիկին:

Ասես մութ վարագույրը ընկավ նրա դեմքից, նա ժպտաց, այո փայլեց ուրախությունից:

«Սիրելի՛ Աստված», - խոսքերը արագորեն դուրս թռան նրա բերանից: «Ես, ես

Machine Translated by Google

ես Սաարի եմ, և դու՝ դու Գրունհագենից ես: Որ ես

դեռ պետք է նման բան ապրեիք: Մենք կարծում էինք, որ դուք

բոլորը մահացել էին, որովհետև ձեզանից ոչ ոք այստեղ չէր եկել: Ինչպե՞ս

«Կինս ուրախ կլինի: Արի՛, արի՛»: Նա մեզ տուն տարավ,

գրեթե ուրախությունից ցատկոտում էր: Նրա կինը նույնպես լաց եղավ

ուրախության: Որքան երկար նա նայում էր ինձ, այնքան ավելի առատ էր

նրանք հոսում էին:

Մենք ստիպված էինք նստել և խոսել ծերունու հետ, մինչ

կինը տեղերը դասավորեց «պարոնների սենյակում»: Իմ

անակնկալի, ես սեղանի շուրջ տեսա միայն երեք տեղ՝ իմ համար

ընկերներս և ես:

«Իսկ դու՞: Դու էլ չե՞ս ուտի»:

«Օ՜, ոչ: Մենք միայն կդիտենք և կվայելենք մեզ, ինչպես

միայն թե դա քեզ համար համեղ լինի:

Մենք չսպասեցինք, որ մեզ կրկին խնդրեն, փոխարենը մենք միասին կերանք

բարի ախորժակ: Ծերունիները նստեցին կողք կողքի,

օրորվում էր առաջ-ետ և ուրախությամբ դիտում մեզ:

Մեր ժամանման լուրը տարածվեց անտառային հրդեհի պես

գյուղը՝ շնորհիվ ծեր կնոջ: Դա երկար չտևեց

մինչև մի քանի տասնյակ ծեր գյուղացիների գալը, ովքեր ձեռքը

ճանաչեցի իմ պապիկին: Ծեր գյուղացիների կոշտ ձեռքերը

ողջույնով և ուրախության մաքուր արցունքներով մեկնվեց դեպի ինձ

վազում էր ազնիվ, ջերմ սրտով ծերերի դեմքերով

մարդիկ: Նրանցից յուրաքանչյուրը իր հետ բերել էր որևէ հուշանվեր:

իմ նախնիների հիշատակը, որը նույնպես ուշադիր պահպանվել է

Machine Translated by Google

լուսանկարներ և նկարներ թերթերից,

ամսագրերում, որոնցում նրանք հպարտությամբ տեսնում էին «իրենցից» մեկին

Գրունհագենս:

Ծերունիները նստած էին շուրջս: Չնայած իմ խնդրանքներին, ես

չկարողացան համոզել նրանց զբաղեցնել նույն տեղը

սեղան: Հին սովորության համաձայն՝ նրանք ինձ ուտելիք և

խմիչք՝ ամենալավը, որ նրանք կերել էին: Ճաշը նման էր խնջույքի:

Ամեն ինչ հասանելի էր ինձ համար, որովհետև նույն արյունը

հոսում էր իմ մեջ ինչպես այն մարդու մեջ, որին նրանք սիրել էին, և

հարգված էին իրենց երիտասարդության տարիներին:

«Եվ հիմա, երիտասարդ, մենք կգնանք քո գերեզմանը»

պապիկ:

Իմ առջև մոռացված մարդու գերեզմանը չէր:

Գրանիտե քարը նորի պես հարթ էր և փայլուն

ծաղիկներ աճեցին դրա շուրջը: Ես չէի կարող թաքցնել, թե որքան հուզված էի

էր

«Բայց, Սաարի, ո՞վ է հոգացել գերեզմանի մասին»:

Ծերունին նայեց ինձ, և տեսա, որ նա

չհասկանալ հարցը: «Ու՞մ է դա հետաքրքրում: Մենք, իմ

ես և կինս, բնականաբար: Կինս լվանում և փայլեցնում է

քար ամեն գարուն, և ամեն կիրակի մենք նոր ենք բերում

ծաղիկներ:

Իմ պապիկը մահացել էր 1888 թվականին: Այդ ժամանակվանից ի վեր

դարի սկզբին ընտանիքից ոչ ոք չուներ

Machine Translated by Google

կարողացա հոգ տանել գերեզմանի մասին: Երեսուն տարի էր անցել, ես ամաչում էր:

Պե՞տք է շնորհակալություն հայտնեմ նրան: Սաարին չէր հասկանա: դա: Նրա արարքը նրան այնքան ակնհայտ էր թվում, որ դա

անիմաստ է քննարկել դա: Ես պարզապես լուռ ձեռքս մեկնեցի ծերունուն, նրան և նրա կնոջը, և խոստացա

վերադարձ

Մի քանի տարի անց հավատարիմ ծառան տուն գնաց այնտեղ մեծ բանակ: Պապիկիս գերեզմանի կողքին կանգնած է պարզ քար՝ հետևյալ գրությամբ.

Վեյկո Սաարի

Machine Translated by Google

Եվրոպայի վիճակը հաջորդ դարում կրկին կփոխվի

սերմանեք տղամարդկային առաքինությունները. որովհետև մարդ կապրի

մշտական վտանգ: «Համընդհանուր ռազմական պարտականությունն» արդեն իսկ

այսօր կանացիության դեմ յուրահատուկ հակաթույնը

ժողովրդավարական գաղափարներ՝ աճող պայքարից

ազգեր:

- Ֆրիդրիխ Նիցշե

Machine Translated by Google

Ֆինլանդիա 1918/1919

Բարձր՝ այն ժամանակ ավելի փոքրի ամենահեռավոր հյուսիս-արևելքում Եվրոպան, ֆինների փոքր ժողովուրդը, որը մինչ այդ ռուսական լծի տակ, ապստամբեց 1917 թվականին՝ դրանից հետո Բոլշևիզմի բռնկումը Ռուսաստանում:

Այսպիսով, այն հստակորեն հաստատեց Եվրոպան և դարձավ նրա ամենա... հյուսիսարևելյան բաստիոն Ասիայի դեմ:

1918 թվականին արդեն նվաճված ազատությունը, հատկապես Ֆինլանդիայի հարավարևմտյան ափը, որը սպառնում է հզոր Բոլշևիկների ներխուժումները:

Այս ժամանակահատվածում գերմանացիները տառապում էին... միջազգային-հրեական սովի շրջափակումը շատ էր պայքարում ծանր մարտեր Եվրոպայի արևմուտքում, արևելքում և հարավում, ինչպես նաև ինչպես նաև Մերձավոր Արևելքում և Աֆրիկայում:

Գերմանիան չէր կարող քաջաբար դիտել ֆինլանդացի ժողովրդին հաստատելով Եվրոպան, կրկին հանձնվելով նորացված ստրկություն:

Գերմանիան չէր կարող թույլ տալ բոլշևիկներին, արդեն հետ մղվեց Բալթիկ ծովի հարավ-արևելքից, որպեսզի այժմ ձեռք բերի պահեք Բալթիկ ծովի հյուսիսը:

Ավելին, խորհրդային զորքերի առաջխաղացումը դեպի հյուսիս Ֆինլանդիան հյուսիսային մասով կապ կհաստատեր Անգլիայի հետ Շվեդիա և Հյուսիսային Նորվեգիա՝ ապագա ժամանակների համար

Machine Translated by Google

այլ քաղաքական հանգամանքներ՝ ոլորտում

հնարավոր է։

Ինչ է դա նշանակում, մանրակրկիտ ուսումնասիրվել է

Վաֆեն-ՍՍ-ի զինվորներ, որոնք տեղակայված են հեռավոր հյուսիսում:

Ժամանակակից գերմանացու բոլոր հնարքներին հակառակ

Մարքսիստական կուսակցությունը և կառավարության գրասենյակները, Գերագույն

Գերմանական բանակի հրամանատարությունը որոշեց օգնել Ֆինլանդիային։

Գեներալ Լյուդենդորֆը ամփոփեց դրա պատճառները՝

Եվրոպայի ապագան այդքան վճռորոշ է՝ հետևյալ որոշումով բառեր՝ «Ես բոլոր որոշումներս կայացրել եմ մտքովս։» Ֆինլանդիային օգնելու որոշումը, որը ես կայացրել եմ գլխովս և իմ սրտով։»

Machine Translated by Google

Գերմանական տան ասպետները

Տևտոնական ասպետները ոչ միայն նվաճեցին հողերը Վիստուլա գետի ստորին հոսանքը, ներառյալ Արևելյան Պրուսիան: նրանք նաև ավելացրին հյուսիս-արևելքում գտնվող Բալթյան նահանգները, Պոմերանիան և արևմուտքում գտնվող նոր նահանգը նրանց ունեցվածքներ

Այս ասպետները սկզբում ռազմական ճանապարհով պաշտպանեցին իրենց տարածքը: Բայց այն մարդիկ, ովքեր գիտեին, թե ինչպես օգտագործել սուրը, նաև հմուտ կառավարիչներ և, ամենակարևորը, փորձագետներ գյուղատնտեսություն: Նրանք գիտեին, որ գութանը պետք է հետևի սուր, եթե նրանց պետական տարածքը նվաճվեր և պահպանվեր գերմանականության համար:

Որ Արևելյան Պրուսիան կարողանար մնալ գերմանական դարեր շարունակ նույնիսկ ամենադժվար պայմաններում, որ դա ամենից առաջ Վերսալի բռնապետական պայմանագրի ժամանակ իր էթնիկ պատկանելությունից ոչինչ չզիջեց, կարելի է շնորհակալ լինել այն գյուղացիների գաղութացման գործունեությունը, ովքեր իրենց ֆերմաները հիմնեցին պաշտպանության ներքո Տևտոնական ասպետներ:

Գերմանական արևելյան նավի առաջին բացումից 170 տարի անց նահանգներում միաբանության հողատարածքն արդեն տեղավորում էր 750,000 մարդ մարդիկ: Դա, համեմատած տրանսպորտի հետ

Machine Translated by Google

և այդ ժամանակի տնտեսական նախադրյալները,

աննախադեպ ձեռքբերում:

Նորի հիմնադրման և զարգացման ընթացքում

գյուղերում, միաբանությունն օգտագործում էր ձեռներեց տղամարդկանց, որոնք գլխավորում էին

գյուղացիները, իրենց ընտանիքների հետ միասին, Ռեյխից

տարածք

Իրենց ջանքերի համար այս տղամարդիկ ստացան խոշոր հողային դրամաշնորհներ

ինչպես նաև գյուղապետի պաշտոնը, որը

ժառանգել են իրենց սերունդները:

Հաճախ նրանք նաև ստանում էին այսպես կոչված օգտակար արտոնություններ,

ինչպիսիք են՝ թմրանյութերի վաճառքի լիցենզիան կամ գյուղի ջրաղացը:

Գյուղացիները ձեռք բերեցին երկու ֆլամանդական «հուֆեն» ֆերմաներ,

ինչը նշանակում է 30-ից 35 հեկտար: Սովորաբար գյուղը

բաղկացած էր տասը բնակավայրերից: Յուրաքանչյուրն ուներ

սեփականատեր; դրանք ժառանգական էին ըստ գերմանական օրենքի:

Սկզբում ֆերմաները ազատված էին հարկերից: Դրանց սեփականատերերը

պարտավոր չէին վճարել գումար կամ բնական արտադրանք

հրամանը: Գյուղացիները պարտավոր էին զինվորական ծառայություն անցնել

աշխարհազորում և ստիպված էր ներդրում ունենալ շինարարության մեջ

և ամրաշինությունների պահպանումը: Պատասխանատվությունը

ժամկետի ավարտից հետո առաքման ժամանակին կատարումը

ազատ տարիների համար՝ հանրային ծառայությունների կատարման համար,

և մասնագիտական պատրաստվածության և խնամքի համար

դաշտեր, հանգստացավ գյուղապետի մոտ:

Machine Translated by Google

Որքան էլ պարզ էին վարչական հարաբերությունների կարգավորումները, այնքան աննախադեպ էին այն խոչընդոտները, որոնց բախվում էր գերմանացի գյուղացին՝ առանց ներկա օգտակար միջոցների, հեռու լինելով...
հայրենիքում և ինքնուրույն՝ ստիպված էր հաղթահարել: Նա ոչ միայն պետք է մաքրեր անտառները, չորացներ ճահիճները և թթվայնացներ մարգագետինները, այլև դրանից այն կողմ տիրեր օտար երկրի անապահովությանը, անվստահությանը և
նրա բնակիչների թշնամանքը:

Այնուամենայնիվ, եթե տնտեսական և ժողովրդական համախմբումը այս տարածքի զարգացումը տեղի ունեցավ այդքան արագ, և եթե գագաթնակետին հիմնադրվեցին հինգ գյուղեր և տասը տարում զբաղեցվեցին գյուղացիների կողմից օրեր, ապա դա վկայում է ձեռնարկատիրական ոգու մասին
բոլոր գերմանական ցեղերի գյուղացիներին, ինչպես նաև Տևտոնական ասպետների շքանշանի կազմակերպչական և ռազմական իրականացմանը:

Machine Translated by Google

Աննբերգի համար պայքար

1921 թվականի մայիսի 21-ին

Վերին Սիլեզիա

Սիլեզիան երկու կողմից սպառնում է Փայլերին և չեխերին Երկրորդ համաշխարհային պատերազմից հետո տարածվեց դեպի արևելք:

Դա զուտ գերմանական երկիր է. նրա դաշտերը առատ բերք են տալիս: արտադրանքը, նրա ցինկի և ածխի հանքերը պատկանում են Եվրոպային ամենամեծը:

Գերմանացիների ձեռքում Սիլեզիան կխանգարեր լեհերին Արևելյան և Արևմտյան Պրուսիայի դեմ հարձակումները, ինչպես նաև հարձակումները Սաքսոնիայի դեմ՝ այն ժամանակ դաշնակիցների կողմից վերահսկվող չեխերի կողմից:

Այս գերմանական սեպը իր դիրքորոշմամբ արդեն իսկ վճռորոշ նշանակություն ունի գծի պաշտպանության համար Շտետինից մինչև Բեռլին, Լայպցիգ և Մյունխեն:

Բնականաբար, լեհերն ու չեխերը տեղյակ էին դրա մասին Սիլեզիայի ռազմավարական նշանակությունը:

Եվ այսպես, Գերմանիայի ամենամեծ հյուծվածության պահին Երկրորդ համաշխարհային պատերազմից հետո և պաշտպանության ներքո Այնտեղ տեղակայված դաշնակից զորքերը. Սիլեզիայի որոշ հատվածներ պատառոտված էին չեխերի և լեհերի կողմից հեռացված նույնիսկ ժողովրդականից առաջ հանրաքվե: Նույնիսկ պրուսական Պոզենի նահանգը՝ իր ուժով իր դիրքի և ամրոցի մեծ ընդլայնման շնորհիվ Գերմանական սեպը սլավոնական ջրհեղեղի մեջ - գողացվել է Ռայխը և հանձնվեց Լեհաստանին առանց հանրաքվեի:

Machine Translated by Google

Հակառակորդները հիասթափված էին արդյունքից

հանրաքվեն Վերին Սիլեզիայի արևելյան սահմանային շրջաններում:

Հանրաքվեից առաջ տեղի ունեցած ամենասարսափելի ահաբեկչությանը չնայած, անկասկած,

Բնակչության մեծ մասը որոշեց ընտրել Գերմանիայի օգտին:

Երիտասարդ և ծեր զինվորները, որոնք վերադարձել էին

համաշխարհային պատերազմը նոր էին սկսում նոր կյանք սկսել

հիմնադրամ որպես գյուղացիներ, գործարաններում կամ

համալսարաններ:

Այս խաղաղ աշխատանքի կեսին եկավ

լուրը, որ լեհ առաջնորդ Կորֆանտին՝ երրորդ անգամ, բայց այս անգամ իր

կառավարության և

լեհական բանակը հարձակում էր ձեռնարկել՝ դեռևս

Գերմանական - Սիլեզիա: Նրա նպատակն էր նվաճել ամբողջը

Սիլեզիան Լեհաստանի համար, որն այն ժամանակ՝ առանց որևէ ռազմական ուժի

պաշտպանություն - թվում էր անօգնական լեհերի դեմ

կողոպուտի ծարավ:

Դա կլիներ այսպես կոչվածի պահը:

Գերմանական Ռայխի կառավարությունը զենքի կոչ է անում: Բայց կարմիր

և Բեռլինի ռեակցիոն կառավարիչները կրունկները սեղմեցին

Ֆրանսիայի դեսպանի խոժոռված դեմքի առջև: Առանց

գործողություն, որը նրանք սկզբում թույլ տվեցին, որ իրերն իրենց հունով ընթանան:

«Վերին Սիլեզիա, այո՛, ամբողջ Սիլեզիան վտանգի մեջ է», - բացականչեց նա:

որպես ճիչ գերմանական հողերի միջով, չնայած լռությանը

կարմիր-ռեակցիոն մամուլը:

Մեզանից շատերը դեռ չէին տեսել այս հիասքանչ երկիրը:

Machine Translated by Google

Այս գերմանականի տնտեսական և ռազմավարական նշանակությունը ձեռքը, որը հասնում էր դեպի արևելք, սակայն արդեն բնազդաբար պարզ է մեզ համար: Երկրի մեծ հարստությունները և նրա տնտեսական դերը, մյուս կողմից, պակաս որոշիչ էր մեզ՝ երիտասարդ զինվորներիս համար:

Դա պատվի հարց էր:

Այսպիսով, Գերմանիայի բոլոր մասերից կամավորներ հոսեցին ներս, հատկապես Բավարիայից, Համբուրգից և հենց Սիլեզիայից:

Միևնույն ժամանակ, դաշնակիցների կողմից ճնշումը Բեռլինի կառավարությունը այնքան էր մեծացել, որ փորձեց կանխել կամավորական ջոկատների կազմավորումը:

Միայն ամենամեծ դժվարություններով և յուրաքանչյուրի օգտագործմամբ հնարքն այն ստորաբաժանումներն ու անհատներն էին, որոնք կարողացան հասնել վիճարկվող տարածք:

Նրանց սարքավորումները չափազանց թերի էին: Ամենից առաջ, ծանր հետևակային զենքը և հրետանին գրեթե ամբողջությամբ ոչնչացվել են բացակայում է: Երկրորդ համաշխարհային պատերազմից ծեր, փորձառու զինվորներ իրենց կողքին կային երիտասարդ, քիչ պատրաստված կամավորներ,

Բայց բոլորը տիրապետում էին մեկ կամքին, շատ ավելին քան պարզապես պաշտպանություն, ոչնչացնել թշնամուն, ով արդեն այնքան խորն էր թափանցել գերմանական հողի մեջ:

Չափազանց վախկոտների խիստ հրահանգների դեմ Բեռլինի համակարգի կառավարություն, կամավորական գումարտակներ գիշերը շարժվեցին դեպի իրենց դիրքերը Մայիսի 20-ից մինչև մայիսի 21-ը:

Machine Translated by Google

Աննաբերգը գրավվեց ծանր մարտերի ժամանակ: Դրանից տղամարդիկ տեսան հեռու երկրի մեջ, հարավում՝ դեպի Կոսել Օդեր գետը և արևելքում՝ դեպի ընդարձակ վերին

Սիլեզիայի արդյունաբերական տարածքներ

Գերիշխող բարձրությունը գերմանական ձեռքում էր, հինը

ամբողջ Սիլեզիայի տեսարժան վայրը:

Լեհերի վրա ազդեցությունը ջախջախիչ էր:

Ռեյխի տարածքների վրա լեհական ասպատակությունները դադարեցին:

Ամբողջ Գերմանիայի վրա, որը նախորդ տարիներին ուներ դեգրադացիա առ դեգրադացիա ապրեց, սակայն արևի լույսի առաջին քաղցր ճառագայթը փայլեց մթության մեջ ամպերի շերտ:

Machine Translated by Google

Գերմանական կյանքի կամքը

Յուրաքանչյուր պատերազմ լավագույն արյան արյունահեղություն է: Շատերը...
Զենքի հաղթանակը միաժամանակ ջախջախիչ պարտություն էր
ժողովրդի կենսական ուժի և արյան:

Այս առումով, ցավոք սրտի, անխուսափելի մահը
լավագույն տղամարդիկ, որքան էլ ցավալի լինի, ամենավատը չեն
մաս

Շատ ավելի վատ է չմեծացած երեխաների բացակայությունը
պատերազմի ընթացքում՝ փրկվածների կողմից, իսկ պատերազմից հետո՝
մեռած

Ամենամեծ նվերը ընկածի այրու համար միշտ է
այն տղամարդու զավակը, որին նա սիրել է:

Մենք երբեք չենք ուզում մոռանալ սրի հաղթանակի մասին
և մեր զինվորների թափած արյունը չէր ունենա
նպատակը, եթե երեխայի հաղթանակը և գաղութացումը
նոր երկիրը չհետևեց:

Ռայխսֆյուրեր ՍՍ-ի հրամանից

1939 թվականի հոկտեմբերի 28-ի հրամանագիրը՝ ամբողջ ՍՍ-ի և ոստիկանության համար

Machine Translated by Google

Յամատո

Կազուիչի Միուրայի կողմից

Յամատոն ճապոնական նահանգի անունն է: Որովհետև
բացառիկ ճապոնացի զինվորներ են ողջունել սա
տարածք, Յամատո անունը դարձել է խորհրդանիշ
քաջություն և պարտականության կատարում: Ոչինչ պարզապես չի կարող լինել
օտար ժողովրդից փոխանցվել է սեփական ժողովրդին: Բայց մենք
կարող է ճապոնական օրինակից սովորել, թե ինչպես են քաջությունն ու
քաջության արմատները կրոնական զգացմունքների մեջ են:

Արևմտյան ժամանակով 1932 թվականին տեղի ունեցավ, որ
Ճապոնացի մայոր, վիրավորվել է մարտերի ժամանակ
Շանհայը կորցրեց գիտակցությունը և դժբախտությունը
ընկնել թշնամու ձեռքը: Հետագայում նա
ազատագրվել է առաջխաղացող ճապոնական զորքերի կողմից և գրավվել
հետ: Մի օր մամուլը հայտնեց, որ մի մայոր ինքնասպան է եղել հենց այն
վայրում, որտեղ եղել էր:
գերի վերցված:

Ի՞նչ է մեզ ասում այս իրադարձությունը: Պարզապես որովհետև նա ուներ
վիրավորված և անգիտակից վիճակում գտնվող սպան եղել է
գերի ընկա՞վ. դա ամոթ էր զինվորի համար: Ինչո՞ւ նա վերջ դրեց իր
կյանքին, փոխանակ շարունակելու կռվել հայրենիքի համար,
և ծառայելով դրան իր գիտելիքներով, փորձով, քաջությամբ

Machine Translated by Google

և ոգի՞: Միայն Յամատոյի ոգուց, ճապոնացի մարդու այդ ոգուց, կարելի է բացատրել նրա վարքագիծը:

Արևմտյան Ճապոնիայի սագաներում ուժեղ ասպետի ոգու ավանդույթը հատկապես կենդանի է.

Սագա-ասպետի հոգևոր կրթության մասին կարելի է գտնել «Հագակուրե» գրքում, որը ասպետի կանոնագրքի մասին աշխատություն է, որտեղ գրված է. «Եթե դուք պետք է ընտրեք երկու ճանապարհի միջև՝ կյանք կամ մահ, ընտրեք վերջինս»: Մայորը,

ով այս ուսմունքը խորը կրում էր իր մեջ, գնաց

մահվան ճանապարհին: Բայց ինչո՞ւ պետք է մարդ մահ փնտրի:

Այսօրվա ճապոնացի զինվորների ասպետական կանոնագրքում, «Սենջինկում» կամ ռազմական ճամբարի ուսմունքները, դա է

գրված է՝ «Ապրելով՝ դու երբեք չպետք է կրես ամոթը

«Գերի. մահից հետո չպետք է թողնես մեղքի և աղետի վատ համբավը»: Հին ժամանակներից Ճապոնիայում մեծ ամոթ է համարվել գերության մեջ ապրելը:

մեկը պետք է նախ մեռնի:

Ժամանակակից պատերազմում՝ բացառությամբ հին ժամանակների, որոշակի հանգամանքները կարող են անխուսափելի լինել, որոնցում մարդը գերի է վերցվում: Կարելի է, անշուշտ, այն կարծիքին լինել, որ

պարտադիր չէ, որ մարդ մահանա իր գործն անելուց հետո

պարտականություն՝ բարձրակարգ ժամանակակից զենքերով - այո, կատարված է լավագույնը, և որ մարդ իր երկրին շատ ավելի լավ է ծառայում՝ կենդանի մնալով և իր կոչումը կատարելով՝ լինի դա

պատերազմի ժամանակ, թե խաղաղության ժամանակ: Նման տեսակետն ունի որոշակի արդարացում:

Machine Translated by Google

բայց ճապոնացի զինվորը այլ կերպ է մտածում. Եթե նա շարունակի ապրել գերության ամոթի մեջ, դա նշանակում է, որ նա չի կռվել մահը, որ նա դեռ հնարավորություն ուներ պայքարելու, և նա լի է խորը ափսոսանքով, որ դա չարեց Պայքար մինչև մահ Տեննոյի, հայրենիքի և ժողովրդի համար:

«Թե՛ ծովում, որտեղ ծովի ջուրը մկրտում է մարմինս,
լինի դա ցամաքում, որտեղ լեռներում մամուռը ծածկում է ոսկորներս,
միայն մեծ տիրակալի հետ եմ ես ուզում կռվել
առանց ինքս ինձ մասին մտածելու»:

Ճիշտ այս հին երգի պես, որը մենք կրկին երգում ենք և կրկին, արտահայտվում է, դա բոլորովին անհավանական է որ զինվորը կյանքի է վերադառնում: Լորդ Նելսոնն ասաց իր մահ. «Փառք Աստծո, ես կատարեցի իմ պարտքը»: Սակայն ճապոնացին չի պայքարում միայն պարտականության համար, այլ՝ որպեսզի զոհաբերի իր կյանքը: Էրվին Բաելզը, լավագույններից մեկը իշխանությունները Ճապոնիայի վերաբերյալ, պատմում են իր սեփական փորձից մեկի մասին ռուս-ճապոնական պատերազմի ժամանակաշրջանից. ճապոնացի ծանոթը այցելեց նրան որդու հետ, ով հաջորդը առավոտյան պետք է ներկայանար ռազմաճակատ: Հետո երիտասարդը հեռացել էր, դոկտոր Բաելզը զրուցում էր նրա հետ ծանոթ պատերազմի մասին; ծերունին նրան ասաց, որ նա կորցրել էր իր ավագ որդուն չորս տարի առաջ՝ այդ ժամանակ Բոնցքամարտիկի ապստամբությունը և այժմ իր երկրորդին ուղարկել էր պատերազմ: Նա շարունակեց ասելով, որ իր պատվավոր ընտանեկան զինանշանը այժմ

Machine Translated by Google

այլևս ոչ ոք չուներ շարունակելու այն, քանի որ այլևս որդիներ չուներ: Բաելզը մխիթարական ձայնով ասաց նրան. «Ոչ բոլոր նրանք, ովքեր գնում են ռազմաճակատ, դատապարտված են ընկնելու. ես հավատում եմ, որ քո որդին կվերադառնա մեծ ռազմական պատվով»: Ծեր հայրը

գլուխը թափ տվեց և պատասխանեց. «Ո՛չ, որդիս գնում է...»

մարտնչել հերոսի մահը գտնելու համար, այլ ոչ թե

«վերադառնալ կենդանի»: Էրվին Բաելզը նշել է. «Դրանք հանգիստ խոսքեր էին, որոնք վայել էին փիլիսոփային»:

Այս վերաբերմունքն է իրական պատճառը, որ Ճապոնիան... նախկինում ոչ մի պատերազմ չի պարտվել, իսկ ներկայիս պատերազմում՝ Մեծ Բրիտանիայում Արևելյան Ասիան նույնպես հասել է նման հրաշալի հաջողությունների: Այն ոչ այլ ինչ է, քան վճռական գործողություն՝ ամենափոքրում

հնարավոր սուզանավերը՝ հարձակվել և խորտակել ամենահզորը

ԱՄՆ նավատորմի ռազմանավերը: Ճապոնական թռչողների ինքնաոչնչացումը նպատակ ունի իրենց դիտարկել որպես ռումբի բեռի մաս և սուզվել թշնամու մեջ,

իրենց կոչումը կատարելու համար: Դեկտեմբերի 12-ին -րդ անցյալ տարվա, Կայսերական շտաբը հայտնեց, որ տասը ռազմածովային ինքնաթիռներից ինը հաջողությամբ ոչնչացվել են:

Այս հերոսական ոգին է, որ պաշտպանում է Ճապոնական կայսրությունը:

այս հերոսական ոգին հնարավորություն տվեց ճապոնական զինվորականներին արդեն 1274 և 1281 թվականներին՝ ընդամենը 50,000 տղամարդկանց դեմ

շատ ավելի գերազանց մոնղոլներին, որոնք կազմում էին մոտ 150,000 մարդ՝ նրանց ջախջախիչ հաղթանակ տանելու և նրանց հետ մղելու համար

սարսափելի հարձակում: 1894/1895 թվականների չին-ճապոնական պատերազմում

Machine Translated by Google

և 1904/1905 թվականների ռուս-ճապոնական պատերազմը, Ճապոնիայի փայլուն հաղթանակները ծնվեցին այս ոգու շնորհիվ: Եվ այն զինվորները, ովքեր այսօր կռվում են Խաղաղ օվկիանոսի անվերջ տարածություններում՝ ցամաքում, ծովում և օդում, բոլորը պատրաստ են:
մինչև վերջ պաշտպանել իրենց հայրենիքը և մտնել
աստվածների շարքերը:

Նրանք, ովքեր նման հոգևոր ճակատագրականություն են անվանում և այն համարում են թանկարժեք մարդկային կյանքի անիմաստ անտեսում, հեռու են դրանից: ճապոնացի զինվորի ոգու ըմբռնումը: Համարձակությունը Ճապոնացի զինվորների զինագործական գործերը այս հզոր ոգու դրսևորումներն են, որը գործում է Ռայխի շարունակականության և պատվի, արդարության և իրական խաղաղության համար:

Աններելի սխալ կլիներ նաև տեսնել, որ
այս ոգու մեջ պարզունակ դաժանության ամենափոքր հետքը: Ճապոնացի տղամարդու ծաղիկների հանդեպ սերը հայտնի է: Սակայն նրա գեղագիտությունը թույլ չի տալիս նրան փնտրել ծաղիկը:
միայնակ, այլ նա գնահատում է տերևների օրգանական միությունը և ճյուղերը, հետևաբար նա երբեք չի կտրում ծաղիկը, այլ թողնում է այն ճյուղի վրա: Ճապոնական քաղաքակրթությունը ոչ միայն իր ժողովրդին օժտել է զոհաբերության բարձր պատրաստակամությամբ, այլև զգայուն կարեկցանք: Այս կարեկցանքը դրսևորվում է ճապոնացի զինվորի վարքագիծը թշնամու նկատմամբ, հատկապես գրավվածը: Ահա մի համոզիչ օրինակ միջնադարից. 1184 թվականին, ընթացքում
դառը քաղաքացիական պատերազմ, որին հաղթեց փառահեղ զինվոր Կումագայը

Machine Translated by Google

թշնամու ճամբարից մի ասպետ՝ Ածումորիին, և, այդ ժամանակաշրջանի
պատերազմական սովորույթի համաձայն, վերցրեց նրա գլուխը: Ածումորին
հազիվ 20 տարեկան էր, և Կումագայը՝ խորապես անհանգստացած նրա
վաղաժամ մահից, մի կողմ դրեց սուրը, թողեց ասպետին
կաստա և դարձավ քահանա՝ իր կյանքն անցկացնելու համար՝ աղոթքներ անելով
հոգու բարօրության համար
ընկած մեկը:

Նախորդ համաշխարհային պատերազմի ժամանակ ճապոնացի կամավորները
Կանադական բանակում ծառայելը վնասվածք ստացավ ծառայության մեջ
արևմտյան ճակատում; նրանց թվում էր Իսոմուրա անունով մի կամավոր, որը
հարձակման ժամանակ հանդիպեց վիրավոր գերմանացու: Ժեստերի միջոցով
վիրավորը թույլ տվեց Իսոմուրային
գիտեի, որ նա սարսափելի ծարավ ուներ, և առանց վարանելու
Իսոմուրան նրան ջուր տվեց իր սեփական ջրամանից, որի մեջ դեռ կար մի փոքր
քանակությամբ թանկարժեք ջուր:
Մինչդեռ հայտնվել էր մի բրիտանացի զինվոր, որը հարձակվել էր
վիրավոր գերմանացին իր դաշույնով: Իզոմուրան նետեց
իրեն կանգնեցրեց նրանց միջև և բղավեց. «Չե՞ք տեսնում, որ մարդը լուրջ
վիրավոր է»: - «Հետո ի՞նչ», - պատասխանեց
Բրիտանացի, «վիրավոր լինի թե ոչ, յուրաքանչյուր սպանված թշնամի մերն է»
«շահույթ»: - «Որտե՞ղ է քո քրիստոնեական բարեգործությունը»: - «Ես այն թողեցի
«Տուն, երբ պատերազմ գնացի», - պատասխանեց բրիտանացին:

Նմանապես, Առաջին համաշխարհային պատերազմի ժամանակ ճապոնացի
կամավոր Մորուկան լսեց չափազանց երիտասարդ հակառակորդի մասին
- ում վրա նա հարձակվել էր դաշույնով - գոռալ

Machine Translated by Google

«Մայրի՛կ»: Երբ նա լսեց այս բառը, հասկացավ, որ կարող է

երկրորդ անգամ իր դաշույնը չմղեց այս թշնամու վրա, և այդպես էլ արեց

տղան, թեև վիրավոր էր,

փրկվել և հետագայում վերադառնալ հայրենիք:

Ճապոնացիները իսկապես համարում են, որ գերի ընկնելը իրենց արժանապատվությունից ցածր է, բայց այնուամենայնիվ, նրանք խորը կարեկցանք ունեն իրենց գերիների նկատմամբ: Ռուս-ճապոնական պատերազմի ընթացքում շատ ռուսներ

գերիները վերցվեցին Ճապոնիայի կողմից, և նրանցից ոչ մեկը չի վերցվի

Առանց երախտագիտության հիշում են Ճապոնիայում իրենց ցուցաբերած առատաձեռն վերաբերմունքը: Վիրավոր թշնամու նկատմամբ նման վարքագիծը միշտ էլ դիտվել է որպես առաքինություն:

Ճապոնիայում: Նրանց պատմությունից պարզ է դառնում, որ կորեացիները մոնղոլական ներխուժմանը մասնակցած և ճապոնացիների ձեռքը ընկածները հատուկ վերաբերմունքի չէին արժանանում, բայց միևնույն է, նրանք մարդկային ընդունելության էին արժանանում: Կայսրը

Կորան նույնիսկ հարմար համարեց իր երախտագիտությունը հայտնել նման բանի համար:

վերաբերմունքը ճապոնական կառավարությանը ուղղված նամակում:

Այստեղ պետք է հիշել, որ մոնղոլական ներխուժումը մահացու սպառնալիք էր Ճապոնիայի և նրա ժողովրդի համար: Ռուս-ճապոնական պատերազմում

Պատերազմ Առաջին դիվիզիայի և Երկրորդ ճապոնական բանակի դեմ

առաջին ռուս բանտարկյալների խնամքի խնդիրն ուներ:

հրամայվեց ստուգում անցկացնել՝ ճապոնացի զինվորներին համազգեստին, տարբերանշաններին և

հակառակորդի նշանները: Զորակոչիկներից շատերը

Machine Translated by Google

սակայն մեկ ընկերություն չի մասնակցել
ստուգում: Հետևյալ նկատառումը տրվեց որպես
Պատճառը՝ ամոթ էր զինվորի կարգավիճակում գերի ընկնելը,
և անտանելի էր դեմքը ցույց տալը
թշնամուն որպես գերի; սամուրայը հասկանում է
սամուրայի զգացմունքները և խնայում նրան այս նվաստացումը:
Ահա թե ինչու զինվորները չմասնակցեցին
ռուս գերիների ստուգումը: Թշնամին
սպաները, որոնք հրաման էին տվել սպանել բոլոր ճապոնացիներին, նույնիսկ
բանտարկյալները, հնարավոր է, չէին հասկանում այս վարքագիծը
ճապոնացի զինվորները:

Մեծ Արևելյան Ասիայի ներկայիս պատերազմի թատերաբեմներից մեկում,
Ֆիլիպիններում, հունվարի սկզբին մի շարք
ճապոնացի խաղաղ բնակիչները կոտորվել են ամերիկյան զորքերի կողմից:
Ճապոնիայի պատմության մեջ նման վայրագություններ չեն նկատվում:

Ճապոնացիներն այսօր պայքարում են հայրենիքի և բոլորի համար
Մեծ Արևելյան Ասիայի ժողովուրդները պայքարում են դժվարին, զոհաբերական պայքարի դեմ,
ծանր պայքար, որում նրանք ներկայացնում են ամենադժվար պահանջները
իրենց վրա; այնուամենայնիվ, նրանք խորը կարեկցանք ունեն
մարդկանց համար, և այս իրավիճակի պատճառով,
մարտերի ընթացքը, բազմաթիվ նշանակալի և հուզիչ իրադարձություններ
կհայտնվի, որը կմտնի պատմության մեջ
պատերազմը և այնտեղ վկայում են Ճապոնիայի ոգու մասին,
Յամատո Տամաշի.

Machine Translated by Google

Եվ եթե մենք ունենք նվիրվածություն,
և աշխարհում ուրիշ ոչինչ,
դա բավական է, և ոչ ոք
կանգնած է մեր առջև:

Մեզ ոչ ոք չի կարող հայհոյել,
ոչ մի թշնամի չի կարող հետ մնալ,
մահը չի կարող հնձել
իր կոշտ կտրվածքով:

Քո, իմ և բոլորի մեջ,
այն աճում է վաղ և ուշ,
և մեջտեղում, որտեղ մենք ընկնում ենք,
այնտեղ է այն ցանվում:

Եվ եթե մենք ունենք նվիրվածություն,
և աշխարհում ուրիշ ոչինչ,
դա բավական է, և ոչ ոք
կանգնած է մեր առջև:

- Հանս Բաուման

Machine Translated by Google

Ավելի շուտ՝ դժոխքի սատանային...

Գերհարթ Շինկեի կողմից

Աշնանային մի օր սահեց մշուշոտ տարածության մեջ Ծով: Վերջին լույսը ընկավ ծառերից, և խավարն արդեն սկսեց իր երթը երկրով մեկ: Երեկոն խոնավ ու ցուրտ էր: Իր թագավորական դահլիճի լայն բաց պատուհանի վրա կանգնած էր Ռատբոդը: Բուխարու մեջ կրակ էր վառվում: և իր լույսը սփռեց բարձրահասակ կազմվածքի վրա: Նրա անկյունավոր դեմքի լուրջ գծերը, որի հայացքը կորել էր անուրախ երեկոյի մշուշոտ մոխրագույնի մեջ:

Թագավորը մտքում կրկնեց բախտը և վերջին օրերի տառապանքը: Բեռը ծանր էր նրա վրա ուսերին: Միայնակ մարդը դատում էր իրեն և իր հողերը և ստիպված էր կրել դրա ծանրությունը դժբախտությունը մենակ գիշերների ընթացքում:

Ճակատամարտը Վիկ-դե-Դյուերստեդեում պարտվել էր: Գալիս սերունդները կխոսեն դրա մասին, ինչպես բոլոր ճակատամարտերի մասին, նկատի առեք իրադարձությունը, ինչպես յուրաքանչյուր իրադարձություն մարդկանց միջև պատերազմներում: Բայց նրանք երբեք չեն իմանա, թե ինչ մտքեր են այրվում մտքում այն մարդու մասին, ով տեսավ, թե ինչպես իր ժողովրդի ծաղիկը մեռավ նախքան դրա ժամանակ: Նրանք երբեք չեն իմանա, թե ինչպես կոտրվեց նրա սիրտը, երբ նա իր փայլուն սուրը ճոճեց շիկահերի գլուխների դեմ: թշնամու շարքերում կռվող զինվորներ:

Machine Translated by Google

Ֆրիգիայի թագավորը գլուխը շրջեց և նայեց

երկար ժամանակ կրակի մեջ: Նրա ձեռքը բարձրացրեց ճակատին:

Կրակների ծովից դուրս եկան կանգնած կերպարներ

նրա աչքերի առաջ: Դա իսկապես Ալդգիսլի պատկերն էր:

Մեռած թագավորը կանգնած էր նրա առջև, կարծես կենդանի լիներ: Զրույց

նրա հետ սկսեցին.

«Դու ուզում էիր թշնամությունը խզել բարեկամությամբ, երբ

դու թույլ տվեցիր Վիլիբրորդին՝ քահանային, մտնել երկիր: Դու

հույս ունեիր, որ նա կպահի իր խոստումը:

օտար հավատքի սուրհանդակը միայն խթանեց անկարգությունները և

ատելություն սերմանեց: Նա ոչնչացրել է Ֆրիզլանդը: Հետո ես վերցրի

սրին և կոչ արեց պատերազմի թշնամու դեմ, ով

սպառնում էր երկրի ազատությանը: Ֆրիզլանդը պետք է ազատ լինի

եղիր ազատ, ինչպես ծովի մաքուր ալիքները, ազատ, ինչպես

որոտ, երբ այն մռնչում է անտառների վրայով: Բայց չափազանց մեծ էր

թշնամու թիվը: Թշնամին հաղթանակ է տարել,

Լսե՛ք, մեռածը հաղթանակ տարավ:

Նրա խոսքերից հուսահատություն էր հնչում:

«Ցեղը արյունահոսում է: Ուժը նվազում է

տասնապատիկ ավելի ուժեղ, քանի որ Հռոմի տերը միշտ նվիրում է

նոր բանակներ իշխանության նվաճման համար, թշնամին

ներթափանցում է մեր երկիր՝ ոչնչացնելու ազատությունը

Հյուսիս:

Երկար ժամանակ սենյակում լռություն տիրեց:

Machine Translated by Google

Մեռած թագավորի պատկերն ավելի հստակ երևաց առջևում
ցավոտ աչքից:

«Ես պետք է պահպանեմ հողի ազատությունը, փրկեմ կյանքերը»
օտար ուժից ժողովրդին: Այո՛, այն պետք է ցանի և կառուցի,
սերմը ցանեք բերրի հողի մեջ և պաշտպանեք դաշտերը
ծովի ջրհեղեղներից: Ֆրիզլանդը պետք է մնա,
ամբարտակները չպետք է խորտակվեն:

«Այո՛, արքա, Ֆրիզլանդը պետք է ապրի: Քո նպատակն էր
նույնը, ինչ իմը: Դու փորձեցիր հաշտեցնել թշնամուն, երբ
դուք տեսաք, որ նա եկավ մեծ թվով: Ես անհնազանդորեն
նրան առաջարկեցի իմ սուրը: Մի՞թե մենք երկուսս էլ ծովի որդիները
չենք, նույն երկրի ծիլերը: Ո՞վ ցույց տվեց հայրենիքին իր
բնօրինակ բնույթ՞: Վիլիբրորդը երգ է երգում քեզ համար:
քահանաները անիծում են ինձ, որովհետև ես դիմադրություն ցույց տվեցի նրանց, երբ
նրանք եկան իմ ժողովրդին խաբելու: Այսպիսով, նրանք խռովեցին
Ֆրանկական բանակը մտավ երկիր և հիմա թաղեց բերքը
արյուն, որը հոսեց մեր սրերի միջով:

«Լսիր, Ալդգիսլ, ես ուզում եմ հետևել քո օրինակին... եթե կարող եմ»:
Սենսի եպիսկոպոսը պետք է մտնի Ֆրիզլանդ: Ես ինքս
ուզում եմ մկրտություն ընդունել: Որովհետև Ֆրիզլանդը պետք է ապրի:

Թագավորը սուրը պատյանից հանեց, քայլեց
բոցի լույսի մեջ և սայրը պահեց դեպի
լույս: Սուրը դեռ սուր էր, բայց չպետք է
կրկնվեց, որ անհնազանդ զինվորների մի փոքր խումբ դեմ է դուրս գալիս
գերազանց թշնամու ուժը զենքով: Կյանքի համար նա

Machine Translated by Google

վճռական էր խաղաղություն առաջարկել: Եվ այն զզվանքը, որով նա

արհամարհում էր խաչված աստծուն, խորտակվեց այս ժամին:

հուսահատություն:

***

Այն պետք է դառնար խաչի հաղթանակ, երբ ֆրիզացիների

թագավորը, որը դեմ էր եղել ուսմունքներին,

եկեղեցին այդքան երկար ժամանակ մկրտություն ստացավ նրա ձեռքից

եպիսկոպոսը: Քահանաների ձեռքերը՝ խորամանկ և հաշվենկատ, ամեն

ինչ շատ լավ էին պատրաստել: Այնտեղ էր այն վայրը, որը եպիսկոպոսը

ընտրել էր մկրտության համար (առանց աղոթքի)

տունը գտնվում էր Ֆրիզլանդիայում, որտեղ սուրբ արարքը կարող էր

կատարվել են); երկրի վրա պարզ առավոտ իջավ:

Տղամարդիկ և կանայք հավաքվել էին եկեղեցու առաջարկած տեսարանը

վայելելու համար: Փայտե խաչը, որը բարձրացված էր

եկեղեցու ծառաների կողմից, բարձր կանգնած էր: Վիլիբրորդը,

Ուտրեխտի եպիսկոպոսը իր դաշնակից Վուլֆրամ Սենսի և շքախմբի

հետ անցավ տարածքով: Հռոմի սուրհանդակը լուռ հաղթանակով քայլեց

դեպի բարձրադիր վայրը:

որտեղ պետք է տեղի ունենար թագավորի մկրտությունը: Առջևում

բոլորի աչքերի համար մկրտության ջուրը կթափվեր

թագավորի գլխավերևում, և ժողովուրդը կտեսներ, թե ինչպես նույնիսկ

ամենաըմբոստ թագավորն ընդունեց խաչի հավատքը:

Machine Translated by Google

Ձիերի խրխնջոցը և սմբակների թակոցը
հայտարարեց իր ժամանման մասին: Նրա կողքին նստած էր Գրիմոալդը՝ նրա
դստեր ամուսինը: Զինվորները նիզակներով և խոսքերով հետևեցին:
Երբ թագավորը ցատկեց ձիուց
և քայլեց դեպի եպիսկոպոսները, որոնք արդեն զբաղեցրել էին իրենց
դիրքերը բարձրացված խաչի կողմերին, հյուսիսի ողջ հպարտությունը
փայլում էր նրա աչքերում:
անկոտրում զինվորը ուզում էր գլուխը խոնարհել: Անսասան էր
նրա հայացքը հառած տղամարդկանց և կանանց վրա, որոնք լուռ կանգնած էին
շրջանագծով, երբ նա մոտեցավ խաչին:

Վուլֆրամը՝ Սենսի եպիսկոպոսը, սկսեց խոսել
բարձր, որպեսզի հեռվից լսվի:

«In nomine patris et filii et spiritus sancti!Տե՛ս, դա a
մեծ ժամանակ է մոտենում Աստծո ներկայացուցիչների միջոցով
երկրի վրա: Թագավորներն ու հզոր տերերը սկսում են լսել փրկության
լուրը:

Փոխարկիչի ոգևորությամբ նա կանչեց
բառեր՝

«Ֆրիզլանդիայի տղամարդիկ և կանայք, որպես ձեր թագավոր այսօր
ընդունում է Փրկչին և դառնում քրիստոնյա
մկրտություն, այնպես որ դուք նույնպես պետք է նետվեք ձեր ոտքերի տակ
Ամենակարող Աստծո, որն իր որդուն ուղարկեց երկիր
մաքրել նաև քո մեղքը և փրկել քեզ մեղքից ու
անեծք:

Machine Translated by Google

Այնտեղ կանգնածներից ոչ ոք չհասկացավ խոսքերի իմաստը: Քահանաները իրենց մազակալներով կանգնած էին խոսող եպիսկոպոսի ետևում՝ խոնարհ հայացքը հառած դեպի...
գետնին: Աջ կողմում պահակախումբ էին կանգնած զինված ֆրանկ զինվորներ: և ձախ կողմում: Խաչը բարձրանում էր ինչպես սարսափելի
սպառնալիք:

Ռատբոդի հայացքը թափառեց եպիսկոպոսի վրա, կանգ առավ գունագեղ զգեստի վրա, ապա բարձրացավ և հանդիպեց եպիսկոպոսի անորոշ հայացքին: Հռոմի պատվիրակը վերադարձավ և հաստատեց
նրան նորից ցույց տվեց, թե որքան է տարբերվում թագավորը քահանայից: Բարձր ճակատի ետևում հայտնվեց միտքը. Անհաղթահարելի պատնեշ է բաժանում Գերմանիայի թագավորներին:
Հռոմի քահանաներից:

Եպիսկոպոսը լատիներեն նախադասություններ խառնեց մկրտության խոսքին: Արարողության խոսքերը թռչում էին ինչպես շփոթված գիշերային թռչուններ տարածքի վրայով և ոչ մի տեղ չէին գտնում այն:
լսողների սրտերը: Այսպիսով, նրանց ազդեցությունը կորավ ինչպես
խունկի ծուխ: Թվում էր, թե արարողության գագաթնակետն անցել էր: Ռատբոդի հայացքը վստահորեն և վճռականորեն կենտրոնացավ իր ժողովրդի խմբի վրա, որը, ինչպես նա, զուրկ էր ակնածանքից:
ինքն իրեն:

Քահանան պատկերում էր մկրտվածների սրբությունը և նկարեց դժոխային տանջանքները այն անիծյալների, ովքեր չէին ուզում լսել Հռոմի քահանայապետի խոսքը: Հիմա
Սենսի Վուլֆրամը դիմեց Ռատբոդին.

Machine Translated by Google

«Վերցրու ուրեմն, Արքա, մկրտության ջուրը, որպեսզի դու, ազատված բոլոր մեղքերից, մի օր կարողանաս մտնել դրախտ՝ հավատացյալների բազմություն, նստելու ամենագետի աջ կողմում Աստված հավիտյանս հավիտենից հավիտենություն, մինչդեռ բոլորը գնում են դժոխք, ովքեր մահանում են չմկրտված»:

Ապա Ռատբոդի ձայնը ընդհատեց խոսող եպիսկոպոսին:

Նա իր նախնիների լեզվով հարցրեց. «Դուք ասացիք,

քահանա, որ ես կգնամ դրախտ, եթե ես...»

թույլ տամ ինձ մկրտվել: Հիմա ասա ինձ, քահանա, որտե՞ղ իմ ծնողներն են, ովքեր մահացել են և երբեք չեն եղել մկրտված՞

Ահաբեկչություն տարածվեց քահանաների խմբի շարքերում, քանի որ սուրբ արարքը այնքան անսպասելի էր ընդհատեց: Եպիսկոպոսը, լիովին ոգևորված դարձը, արտաբերեց հետևյալ խոսքերը.

«Նրանք բոլորը դժոխքում սատանայի հետ են, որովհետև նրանք մահացան որպես հեթանոսներ:»

Ապա Ռատբոդը հարվածեց սուրբ ջրով լի կավե ամանին այնպես որ այն ընկավ գետնին և կոտրվեց կտորների: Եվ Նա իր ազատ խոսքերը նետեց քահանայի դեմքին.

«Ապա ես ուզում եմ ասել ձեզ, քահանա, որ ես նախընտրում եմ գնալ իմ ծնողներն ու դևը դժոխքում, քան ձեզ՝ քահանաներիս հետ դրախտ:

Machine Translated by Google

Հրատարակման տարեթիվ

1944թ.

Machine Translated by Google

Եվրոպական ճակատ

Որքան ավելի ուժեղ է այս պատերազմը ազդում եվրոպացիների վրա, այնքան ավելի ավելի մեծ էներգիաներ, որոնք այն արթնացնում է այս մարդկանց մեջ և շարժման մեջ է դրվում: Կառավարման հնացած գաղափարները անհետանում են այս պատերազմի ազդեցության տակ, կարծես երբեք էլ գոյություն չեն ունեցել: Վերսալյան պայմանագրի պետությունների արհեստական համակարգը ջախջախված, և տառապանքի ու արցունքների տակ ծնվում է նոր դարաշրջան: Մենք ինքներս ընդամենը մի ալիք ենք այն ջրհեղեղի մեջ, որը շարժման մեջ է դնում Եվրոպայի ժողովուրդներին: Ռասայի և սոցիալիզմի գաղափարները ցնցում են Եվրոպայի ժողովուրդներին և մղում նրանց դեպի պետական կյանքի նոր ձևեր:

բոլշևիկյան էքսպանսիայի ձգտման և թշնամու ռմբակոծությունների ստորության ազդեցության տակ, ժողովուրդը

Եվրոպան անդիմադրելիորեն ավելի է մոտեցել միմյանց, և

ի հայտ է գալիս համայնքի զգացում, որը երբեք գոյություն չի ունեցել

նախկինում միակ ակնհայտ բարգավաճման անցյալ ժամանակներում

Եվրոպա: Սխալ կլիներ համեմատել Եվրոպայի վիճակը այն վիճակի հետ, որում այն հայտնվել էր, երբ ֆրանսիացիները

Հեղափոխությունը և Նապոլեոնը ցնցեցին նահանգներն ու ժողովուրդներին:

Այդ ժամանակ հեղափոխական ջրհեղեղի ալիքները հարվածեցին

Հնացած Եվրոպան, որը զուրկ էր գաղափարներից՝ ռեակցիոն կանցլեր

Մետերնիխի գլխավորությամբ, ոչնչացրեց եվրոպական պետական խառնաշփոթի անհիմն և դատարկ համակարգը:

Machine Translated by Google

Ավստրիայի ղեկավարության ներքո: Այսօրվա Եվրոպան չի գտնվում անցյալի սոսկ պահպանման և պաշտպանության վիճակում: Այն առումով, որ այն գիտակցել է իր

Գերմանական ավանդույթը խախտում է հնացած պետական սահմանները և վերամիավորում է մարդկանց: Հին աշխարհը ներկայացված է թշնամու կողմից՝ արևմուտքում և արևելքում: Կապիտալիզմն ու մարքսիզմը կյանքի նպատակի և մարդու արժեքի հնացած ընկալման միայն հիվանդ ծայրերն են:

Նոր Եվրոպան կրվում է էներգիայի կողմից

սոցիալիզմի և ռասայի հեղափոխական գաղափարը: Այսպիսով, այն միաժամանակ հայտնվում է պաշտպանության և հարձակման վիճակում՝ հարձակման, քանի որ այն հակադրվում է հիվանդ և հնացած աշխարհին, որը ավելի լավը: Սոցիալիզմը միայն ներքին

Ռայխի ծրագիրը, որը ձգտում է մարդկային կարգի՝ հիմնված ձեռքբերումների վրա, բայց նաև պարունակում է՝ պետությունից այն կողմ դիտարկվող՝ Նոր Կարգի ծրագիրը:

եվրոպացի ժողովուրդները՝ ազատ զարգացման հիման վրա իրենց ժողովրդական արժեքների և իրենց պատմական հիմքերի հիման վրա նվաճում

Ռայխի գաղափարի ուժը

Վաֆեն-ՍՍ-ի շարքերում այսօր կռվում են հոլանդացիները, ֆլամանդացիներ, վալոնացիներ, սկանդինավցիներ, էստոնացիներ և Լատվիացիները, և շուտով այլ մարդիկ կհագցնեն իրենց արթնացածներին երիտասարդությունը նույն համազգեստով և այդպիսով ձևավորելով եվրոպականը

Machine Translated by Google

Առջևի մասը՝ ՍՍ խորհրդանիշի տակ, որը ծնվել է

այս ժամի կարիքը և կազմում է դրա հիմքը

Եվրոպայում գալիք կարգը: Ով որ կասկածներ ուներ գաղափարի ուժեղ

կողմերի վերաբերյալ, ուղղվում է, երբ նա

այսօր Վաֆեն-ՍՍ-ում հանդիպում են հոլանդացիների կամ էստոնացիների,

ովքեր ավելի մոլեռանդ և վճռական պաշտպաններ են

Ռայխի գաղափարը, քան Ռայխի ներսում գտնվող շատ գերմանացիներ: Այսպիսով,

մենք հանդիպում ենք այն ճանաչմանը, որ այս մարդկանց ծառայությունը

արևելքը Ռեյխի գաղափարի պողպատե լոգարանն է: Մարդիկ, ովքեր

այնտեղ կռվել են գերմանական ՍՍ-ի հետ բոլշևիկների դեմ, մոռացել են ամեն

ինչ, բոլոր նախապաշարմունքները, որոնք դեռևս խանգարում են իրենց

ժամանակակիցներին, ովքեր

չեն կիսել ճակատային եզակի, դժվարին փորձը:

մեր ամենադժվարին հակառակորդի՝ Ռայխի գաղափարի դեմ պայքարը

վերածնվում է իր ողջ փայլուն գեղեցկությամբ: Ի հայտ է գալիս եվրոպական

համայնքի զգացում, որն այլևս չգիտի

հին պետությունում խրված քաղաքական գործիչների տատանումները

տեսություններ: Այս եվրոպացի կամավոր ՍՍ առաջնորդներն ու ՍՍ-ականները

եվրոպական ճակատի առաջամարտիկներն են: Նրանք սիրում են

իրենց հայրենիքը, և որովհետև նրանք սիրում են այս հայրենիքը

և խորքում հավատարիմ են դրան, նրանք ցանկանում են որպես մրցանակ

պատերազմը նոր աշխարհ է, որը կազմակերպվել է ուժեղ Ռայխի կողմից, որը

միայն նրանք կարող են փրկել իրենց հայրենիքը և պաշտպանել իրենց

ժողովրդի կենդանի մարմինը: Անշուշտ, այս մարդիկ

փոքրամասնություններ իրենց ժողովուրդների մեջ: Սակայն համաշխարհային պատմությունը

Machine Translated by Google

միշտ արվում են այն քիչ մարդկանց կողմից, ովքեր ունեն համարձակություն համարձակվել նորը անել: Տատանվողները հետևում են միայն ավելի ուշ: Պետք է թերթել նման կամավորներից մեկի ընտանեկան պատմությունը՝ զգալու համար, թե որքան հզոր է Ռայխի գաղափարը աց

այս երիտասարդը: Կա, օրինակ, մի Ֆլեմինգ: Նա կռվում է Waffen-SS-ի շարքերում: Նրա հայրը բարձրաստիճան բելգիական գաղութային ադմինիստրատոր է և այժմ ծառայում է անգլիական ծառայության մեջ. նրա պապը Բելգիայի անդամ էր: խորհրդարան, ֆրանսիական մշակույթի մոլի ներկայացուցիչ իր հայրենիքի ֆլամանդական ընդդիմության դեմ: Թոռը ընդունում է Ռայխին և Ադոլֆ Հիտլերին: Ինչպիսի դարաշրջանների ընդմիջում է սա հայտարարում: Ինչպիսի ուժեղ ձգողություն է Ֆյուրերի անհատականությամբ տարված: Ինչպե՞ս հզոր են խոսում արյունն ու Ռայխի գաղափարները, որ այս ժողովրդի երիտասարդ տղամարդիկ հայտարարում են, որ պատրաստ են մեռնել այս Ռայխի համար, որից ապրել են իրենց նախնիները առանձնացած տասնամյակներով, այո՛, դարերով:

ՍՍ-ի եվրոպական առաջադրանքը

Հետևաբար, SS-ը ավելի ու ավելի է ներգրավվում իր մեջ Եվրոպական խնդիր. Այն արթնացած եվրոպական երիտասարդությանը հավաքում է բոլշևիզմի և հրեական պլուտոկրատիայի դեմ պայքարի մեջ: Ով էլ որ մտածի, որ ՍՍ-ն, հետևաբար, կորցնում է իր սկզբնական բնույթը կամ շեղվում է խիստից Ռայխի սկզբունքները որևէ կերպ չեն հասկանում

Machine Translated by Google

Ազգային սոցիալիզմի հեղափոխական գաղափարը, որը տարածվում է ազգային պետությունների սահմաններից այն կողմ: Այսօր Եվրոպայում ոչ ոք չի հավատում, անկախ նրանից, թե ինչպես կավարտվի պատերազմը, Վերսալի արհեստական պետական համակարգի վերադարձին, որը իր գոյությունը պարտական է բացառապես Անգլիայի միջամտությանը եվրոպական գործերին: Հասկանալի է, որ այս պատերազմի ազդեցության շնորհիվ վերանում է պատմական զարգացման այն շերտը, որը հաճախ տևել է ընդամենը մի քանի տասնամյակ:

և այժմ եվրոպական ընտանիքի ընդհանուր արմատները ժողովուրդը կրկին լույս է տեսնում: Գերմանական թափառումների և նախկին գերմանական բնակավայրի փաստը

Բալթիկ ծովից և Սև ծովից մինչև Ատլանտյան օվկիանոս

և Հյուսիսային Աֆրիկան կազմել է Եվրոպայի արյան միասնությունը

և ստեղծեց այս մարդկանց, որոնք առաջացան նույն հիմքի վրա:

Ամերիկան և Անգլիան իրական ծրագիր չունեն Եվրոպական մայրցամաքի քաղաքական նոր կարգը: Նրանք Եվրոպան այսօր արդեն դիտարկում են միայն որպես գաղութ, որը նրանք մտադիր են տնտեսապես շահագործել: Բոլշևիզմը Եվրոպային գաղափարների առումով նույնքան քիչ բան ունի առաջարկելու: Մարքսիզմը իրական ժողովուրդ չի ճանաչում, նույնքան քիչ կարող է ընդունել արյան հասկացությունը: իր բառարանում: Միայն ազգային սոցիալիզմը հաստատում է յուրաքանչյուր իսկական ժողովրդի արմատները: Այն գիտի, որ միայն նա, ով կա հայրենիքին հավատարիմ լինելը կարող է հավատարիմ լինել Ռայխին: Ադոլֆ Հիտլերի հեղափոխական սոցիալիզմը նշանակում է Եվրոպայի համար ոչ միայն եվրոպական հարաբերությունների կարգավորում

Machine Translated by Google

ժողովուրդները միմյանց հանդեպ՝ ներկայիս պայքարի հիման վրա: Միայն այս շարժման աշխարհայացքից է ի հայտ գալիս Եվրոպայի ժողովուրդների և ազգերի հնարավոր կապերի հարուստ լիարժեքության ստեղծագործական ուժը դեպի առաջնորդությունը: ուժեղ Ռայխ: Պետք է հստակ տեսնել, որ Եվրոպայի ներքին և արտաքին կարգը կարող է բխել միայն պատմության նկատմամբ ազգային-սոցիալիստական տեսանկյունից: ՍՍ-ն արդեն այսօր կազմում է այն մարդկանց երկաթե օղակը, ովքեր կարոտում են կրքոտ սրտեր Եվրոպայի նոր կարգի համար՝ ներքո ուժեղ գերմանական միջին խմբի ղեկավարություն: Առանց այս մարդկանց մասնակցության նորը չի կարող ի հայտ գալ: Կարծես մեր մայրցամաքը ցնցվում է բարձր ջերմությունից. դա նոր դարաշրջանի ծննդյան ցավը, որը ցանկանում է ծագել եվրոպական ժողովուրդների ընտանիքի արյան համայնքի և նրանց համատեղ կյանքի սոցիալիստական կարգի հիմքը:

Անկախ նրանից, թե ճակատագիրը ինչ ճանապարհով կտանի մեզ դեպի այս նպատակը,

և ինչպիսի անհաջողություններ էլ որ մեզ սպասեն, նպատակը մնում է անփոփոխ: Դա միակ նպատակն է, որի համար արժե ապրել և պայքարել: ՍՍ-ը գիտի, որ
ամեն ինչ պետք է օգտագործվի այնպես, որ ընկերները Եվրոպական Արևելքը դրա հետ միասին աճում է և վերածվում է պայքարի համայնք, ինչպես արևմուտքի ներկայացուցիչները: Խելացի վերաբերմունք, մեծ կարողություն պետք է լինի օգտագործվում է այս նպատակին հասնելու համար: SS-ը մնում է

Machine Translated by Google

անզիջում իր սկզբունքներում, ստեղծագործ և առատաձեռն իր գործնական խնդիրների կատարման մեջ: Այն պետք է բավականաչափ ճկուն լինի՝ յուրաքանչյուր ժողովրդին վերաբերվելու նրա բնույթին և պատմությանը համապատասխան: Մեր խնդիրը պետք է լինի ձևավորել Եվրոպական Երիտասարդությանը միավորեք կոշտ և վճռական ճակատում: Արևմտյան թշնամին պատրաստ չէ մեռնել ավելի բարձր աշխարհի համար, քանի որ չի ճանաչում այն: Արևելքում գտնվող թշնամին ժողովրդին բերել է միայն ճնշում և քայքայում:

Եթե կան անօտարելի մարդկային արժեքներ, ապա դրանք են՝ պաշտպանված գերմանական բանակի ճակատով: Մեր կողմից կանգնած է նոր գաղափար: Մեր կողմից, ի վերջո, պետք է թեքվի ճակատագրի կշեռքի նժարը, եթե մենք մնանք անդրդվելի և գիտակցող

այս պայքարի ողջ պատմական պատասխանատվությունը:

Machine Translated by Google

Ո՞վ կարող է ամուսնանալ երիտասարդի հետ:

Ջ. Մայերհոֆերի կողմից

Երբ սենյակում գտնվող երիտասարդ ՍՍ-ականները սկսեցին խոսել աղջիկների մասին, սովորաբար դա այնքան էլ տեղին չէր: Այսօր դա էր տարբեր: Դա լուրջ զրույց էր և այդպես էլ մնաց:

Դա պայմանավորված էր նրանով, որ տարեց սենյակակցին տրվել էր գիրք Յուլի համար, որը պարունակում էր կյանքի տարբեր լուրջ դեպքեր իմաստություններ, որոնցից մի քանիսը նա փոխանցեց երիտասարդներին՝ մտորելու համար: Դա 80-ամյա Լոուեր գրողի գիրքն էր Սաքսոն հեղինակ Գուստավ Ֆրենսենը վերնագրված է «Vorland»: Այն հեղինակը նկատի ուներ դեռևս չնվաճված հողը ամբարտակների առջև, «նոր հողը», բայց դրանից այն կողմ նաև ռասայական և բարոյական մեր ժողովրդի ապագան:

Հանսը՝ ավագ ընկերը, երիտասարդներին, որոնք հաճախ անլուրջ էին խոսում կանանց և սիրո մասին, բռնեց հարմար ժամի: Կիրակի էր՝ ճաշից հետո, «փոթորկից առաջ լռության» ժամանակը, նախքան նրանք քաղաք գնալը: Հանսը

նախ կարդացեք սա նրանց համար.

«Երիտասարդ Թ.-ն ուզում էր ամուսնանալ և ասաց իր ընկերոջը. ունի զարմիկ, որն ունի 3000 մարկ: Հետո նա գնաց և ամուսնացավ նրա հետ: Երիտասարդ Բ.-ն և նրա ընկերը տեսան երկու աղջիկների պարի գնալու ճանապարհին նրանց առջևից քայլելով: Նրանք որոշեց, որ իր ընկերը կընտրի կարճը պարելու համար և գինի, և նա կվերցներ բարձրահասակին, որին նա հետագայում

Machine Translated by Google

ամուսնացած: Երիտասարդ Ս.-ն կին էր ուզում: Մի օր նա տեսավ մի
բացեց պատուհանը և ամուսնացավ այն աղջկա հետ, ով ուներ
թողեց այն բաց: Երիտասարդ Ռ.-ն սկզբում կարոտում էր
ձախ կողմի հարևանուհուն, բայց երբ նա փախավ նրանից,
նա վերցրեց աջ կողմում գտնվողը: Այն, ինչը միանում է
այս կերպ կաթոլիկները այն անվանում են խորհուրդ
եկեղեցի - լավ գերմաներենով դա նշանակում է Աստծո գաղտնիքը
կամք: Բողոքականներն ասում են. «Այն, ինչ Աստված է միավորել...» Ես
կարծում եմ, որ սրանք պարզապես պատահականություններ են, և դրանց կեսը
դժբախտ դեպքեր, որոնք պատահում են երիտասարդների հետ, ովքեր
պատշաճ կերպով չեն դաստիարակվում ծնողների, ուսուցիչների կամ պետության կողմից,
և ովքեր իրենք, չնայած մեծացել են, դեռ չեն
բացեցին նրանց աչքերը:»

«Դուք բոլորդ ամեն կիրակի գնում եք գյուղ», - շրջվեց Հանսը:
և ասաց նրանց. «Եվ եթե սերժանտ-մայորը այնտեղ չլիներ, դուք ամեն օր
կփախչեիք կանանց մոտ, որոնց դուք
նույնիսկ առանձնապես հարգանք չցուցաբերելով, մի քանի բացառություններով: Պարզապես
հիշեք ձեր հանդիպման հանգամանքները, և եթե
դու կարող ես գյուղացիներից հանել
դատողություն. «ՍՍ-ի տղամարդիկ գիտեն, թե ինչ են ուզում աղջիկներից»:
Նրանք ոչ միայն ուզում են..., այլև ընտրողաբար են մոտենում
և ունեն ճաշակ և մաքրության զգացողություն, որը կեսն է
բնավորության: - Այս կամ այն որակը, հակառակ դեպքում՝ «Ոչ»
շնորհակալություն:

Հանսը դրանք փոքրացրել էր չափի: Բայց նա նաև
միաժամանակ ներքուստ հասունացրեց նրանց: Այնուհետև նրանք

Machine Translated by Google

քննադատություն էին անում՝ հիմնվելով միմյանց մասին իրենց իմացածի վրա: Նրանք, ովքեր ավելի կամ պակաս հաջողությամբ հաղթահարում էին թեստը, վայելում էին «բռնվածներին» կատակով թույլ տալը: «Մեղավորները» առանց դիմադրության թույլ էին տալիս, որ իրենց կիրակնօրյա մազերը փչանան կամ իրենց ականջները ամոթից ավելի կարմրեն: Հանսը գոհ էր երիտասարդների բարի սրտով, որի վրա կարող էին ազդել էներգետիկ խոսքերը:

«Հիմա լսիր այս հատվածը», - ասաց նա և կարդաց մեկ այլ բաժին՝

«Երիտասարդը, նույնիսկ ավելի խորը և լուրջ մեկը, 24-ից 28 տարեկան է, երբ նա ընտրում է նրա զուգընկերը իր կյանքի մնացած մասի համար՝ իր դեռևս չլինելով հասուն, դեռևս անտեղյակ իր սեփական էությունից, և դեռ անում է դա չգիտեն կյանքն ու աշխարհը: Բոլոր նրանք, ովքեր գիտեն ամբողջ մարդկային կյանքը գիտի, որ 37 տարեկան տղամարդը բացարձակապես տարբերվում է 27 տարեկան տղամարդուց:

«Քանի որ այդպես է՝ ըստ Ֆրենսենի՝ 27-ամյա կայացնում է իր կյանքի ամենակարևոր որոշումները՝ իր կյանքի ամենակարևոր որոշումը... գիտե՞ք՝ դա ինչ է: - և սովորաբար չի ճանաչում իսկապես արժեքավորը երիտասարդ կանայք, նրանք, ովքեր կանգնած են այնտեղ՝ պարզ գույներով, գեղեցիկ, ուժեղ, հանգիստ և խորը, ստեղծված բնության կողմից և ռասա, հատկապես մեր ռասայի մայրերն ու դաստիարակները լինելու համար: Փոխարենը, նրանք շատ ավելի հակված են, ըստ իրենց անհաս բնություն՝ դեպի գունագեղ փայլողները

Machine Translated by Google

փոքր տաղանդներով ու հնարքներով, ովքեր մոտենում են նրանց
փոքր մակերեսային հմայքներ:

«Երբ այս ամենաարժեքավոր մարդիկ ամուսնացան,
հասունանում են տարիների ընթացքում, նրանք ավելի շատ են ճանաչում
տարեցտարի հստակորեն այն տեսակի կանայք, ովքեր
արժեքավոր, կարոտում և ցանկանում են դրանք, կամ շուտով կունենան
գաղտնի սիրային կապեր: Եվ մյուս կողմից այս արժեքավոր աղջիկները
ձեռքով, քանի որ նրանք զգում են, որ չեն ընտրվում
երիտասարդների կողմից, և իրենք չեն կարող և չեն անում
ուզում են ապրել առանց սիրո և, ըստ իրենց
սեփական արժեքավոր բնույթը, որը գրավված է այս արժեքավորներով,
հասուն տղամարդիկ, համաձայն են իրենց սիրո ցանկության հետ: Եվ այսպես,
այս կերպ, մի կողմից, արեք այս արժեքավոր մարդկանց
ապրում են քանդված ամուսնություններում, ինչը մեծապես վնասում է նրանց
արտադրողականությունը, իսկ մյուս կողմից՝ այս արժեքավոր
կանայք կամ ապրում են առանց սիրո՝ մշտական դժգոհության մեջ,
կամ մնում են (նրանց մեծ մասը) ամբողջ ծաղկման ընթացքում և
իրենց կյանքի բեղմնավոր շրջանում՝ անզավակ սիրելիի: Սա
վիճակը լի է խնդիրներով՝ մարդկային տեսանկյունից,
և ժողովրդականից՝ մեծ վնաս պատճառողից:

«Մարդկային տեսանկյունից լի խնդիրներով, և
«մեծ վնասի ժողովրդականից», - կրկնեց Հանսը
շեշտադրում

Ավարտելուց հետո որոշ ժամանակ լռություն տիրեց:
Բայց հետո մեկը խոսեց. «Բայց մենք չե՞նք կարող այդքան երկար սպասել»:
Քանի՞ տարեկան ես, Հանս: Երեսունն անց՞: Դա գրեթե...

Machine Translated by Google

միջին տարիք: Սակայն ՍՍ-ի ռայխսֆյուրերը ցանկանում է, որ մենք երիտասարդ ամուսնանանք:

«Ես սպասում էի այս առարկությանը», - պատասխանեց Հանսը: «Հեղինակ Ֆրենսենը չէր նկատի ունենում, որ չպետք է ամուսնանալ մինչև 37 տարեկանը, այլ ուզում էր, որ երիտասարդը հնարավորինս շուտ ամեն ինչ անի՝ գիտակցելու իրական մարդկային արժեքները, ինչը, բնականաբար, զուգընթաց է ընթանում ձեր վրա աշխատանքի հետ: «Մարդ, դարձիր էական», - ասաց մի...

կարևոր մարդը մի անգամ ասաց.

«Կարծում եք՝ Ռայխսֆյուրերը ցանկացե՞լ է, որ դուք վաղ ամուսնանաք, որպեսզի կարողանաք հիմար ամուսնանալ: Եվ որպեսզի միայն հետո բացեք ձեր աչքերը: Կարծում եք՝ Ռայխսֆյուրերը ձեզ անլուրջության արտոնություն է տվել: Դուք ինքներդ ձեզ կխաբեիք: Սա վստահության նամակ է: Ռայխսֆյուրերը կարծում է, որ դուք՝ որպես ՍՍ-ականներ, արժանի և բավականաչափ հասուն եք Գերմանիայի համար կռվելու, իսկ անհրաժեշտության դեպքում՝ մեռնելու համար: Բայց եթե դա կարող է պահանջվել ձեզանից, ապա ձեզանից կարելի է նաև վստահել, որ դուք Գերմանիային նոր կյանք կտաք: Ռայխսֆյուրերը չի նկատի ունենում հավանություն տալ յուրաքանչյուր պարզունակ սիրային կապի: Նա կարծում է, որ երբ ձեզ վաղ ամուսնություն է մաղթում,

Գերմանիայի, երեխաների մասին, բայց նա նաև մտածում է վերևում այս երեխաների արժեքի մասին է: Եթե մենք այսօր ունենանք հարյուրավոր Oak Leaves մրցանակակիրներ, հազարավոր Knight's մրցանակակիրներ Խաչաձև ստացողներ և հարյուր հազարավոր այլ զարդարված զինվորներ՝ բացի հում նյութից, որը մենք նույնպես ունենք, ապա պարզապես մտածեք, թե որտեղ է այդ ամենը

Machine Translated by Google

գալիս է: Դուք այսօր այնպիսին եք, ինչպիսին ստեղծել են ձեզ ձեր ծնողները, և դա նշանակում է, որ այնպիսին են եղել ձեր ծնողները: Ապագա տղաները և աղջիկները՝ տղամարդիկ և կանայք, կլինեն այնպիսին, ինչպիսին դու նրանց դաստիարակես, այսինքն՝ այնպիսին, ինչպիսին կաս դու և այնպիսին, ինչպիսին են քո աղջիկները:

«Եվ քանի որ զինվորի ժամանակը պատերազմում թույլ չի տալիս վատնում, ուստի չպետք է վատնեք ձեր ժամանակը: - Կարո՞ղ եք լուրջ խոսիր աղջկադ հետ նման բաների մասին, ինչպես ես հիմա խոսե՞լ ձեզ հետ: Եթե ոչ, եթե նրանք չափազանց հիմար կամ մեղմ են դրա համար, ապա ուրախությամբ թողեք նրանց գնալ: - Բայց եթե նրանք լուրջանան և լուռ, երբ դու նրանց սա ասում ես, և եթե նրանք նայեն քո մեջ աչքերը, ապա ինչ-որ բան այնտեղ է: Բայց երբեք մի դադարեք փորձարկելուց նրանց և, հետևաբար, ինքներդ ձեզ՝ կրկին ու կրկին:

Երիտասարդներից մեկն ասաց. «Ինձ համար շատ դժվար է ճիշտ լուծել կյանքի այս ամենակարևոր որոշումը կնոջ ճիշտ ընտրություն: Եվ այսպես, ես կարծում եմ, որ Ֆրենսենի գաղափարը միայն «Ուշ ամուսնանալը շատ լավ է»: Ապա բերվեցին անցագրերը սենյակի մեջ:

«Պատրաստվեք, տղաներ», - բացականչեց Հանսը, - «մենք նույնն ունենք» ճանապարհ դեպի ճանապարհներ, որպեսզի կարողանանք ավարտել մեր զրույցը:

Նրանք զորանոցից դուրս եկան բաց երկնքի տակ: Թարմ ձյուն էր տեղացել, և հողը շատ մաքուր հոտ էր գալիս: Նրանք միասին իջնում էին մի բլուրից, որի վրա իրենց բնակարաններն էին տեղակայված էին, դրա առջև՝ հարուստ ինտեգրված լանդշաֆտ որի անմահ կյանքը պաշտպանված էր բյուրեղյա ձյան տակ վերմակ

Machine Translated by Google

«Կասկած չկա, որ հենց սկանդինավյան մարդն է
հասունանում է ավելի ուշ, քան արևելքի կամ հարավի մարդը,
Հատկապես, եթե հասունություն ասելով նկատի է առնվում նաև
բնավորության, ոգու և ամրության հասունությունը: Մեր համոզմունքի
համաձայն՝ մարմինն ու հոգին, ըստ էության, մեկն են և, հետևաբար,
պատկանում են միմյանց: Ինքնին ավելի ուշ ամուսնությունը բնական է
արժեքավոր սկանդինավյան մարդու համար: Բայց ես կարիք չունեմ ձեզ
ասելու, որ մենք այսօր կանգնած ենք մեր ազգի պատմության սկզբից ի վեր
մեր ռասայական գոյության համար ամենադժվար պայքարի մեջ: Մեր
ծնողներն ու տատիկներն ու պապիկները, ընդհանուր առմամբ, չափազանց քիչ էին:
երեխաները, մյուս կողմից՝ թշնամաբար տրամադրված մարդիկ ունեին չորս կամ հինգ
անգամ ավելի շատ: Եվ հիմա կես դարի ընթացքում երկրորդ պատերազմն
արդեն զոհաբերություններ է խլում մեր արյան հոսքից: Այսպիսով, մենք
պետք է կրճատենք սերունդների միջև ընկած ժամանակահատվածը: Մենք
այլընտրանք չունեն և ոչ մի այլ բան այդքան հասկանալի չէ
նկատառումները պետք է կանխեն դա: Մենք, ընդհակառակը, պետք է
ձգտենք, որ երիտասարդը, արդեն վաղուց, իմանա
և լուրջ վերաբերվել նրա պարտականությունին: Եվ մենք այն կատարում ենք
այս գործում փոխադարձ օգնության միջոցով: Նմանատիպ բնավորություն ունեցողները
ծերերի և երիտասարդների միջև պետք է միմյանց կողքին լինեն
խորհուրդներով և գործողություններով: Առաջինը, իհարկե,
ձեզ համար ամենակրքոտ հետաքրքրությունը, մասնավորապես՝
գիտակցելով, որ կնոջ ընտրության խնդիրը միակ բանն է
դա իսկապես կարևոր է, որպեսզի մնացած ամեն ինչ ճիշտ ընթանա
ինքնին: Կնոջ ընտրության հիմքը, սակայն,
ծնունդների հավասարություն, այսինքն՝ նույն ցեղին պատկանելություն,

Machine Translated by Google

և նույն ցեղի կամ ռասայի ներսում նաև համատեղելիություն բնավորության և ոգու ամենակարևոր գծերի մեջ:

«Երիտասարդությունն այսօր՝ 20 տարեկանում, բայց նաև ժամանակի պատճառով...» որոշված պատճառներով, այնքան անհասկանալի և անորոշ է «Սիրո և ամուսնության հարցեր», - շարունակեց Հանսը: «Բայց ինչպե՞ս կարող է դա տարբեր լինել, քանի դեռ լրատվամիջոցները այդքան երկար ժամանակ ողողված են եղել այս բաների մասին այդքան շատ անլուրջ գաղափարներով՝ անմիտ զանգվածների հետաքրքրասիրությունն ու կիրքը բավարարելու համար: Կարո՞ղ է դա տարբեր լինել, եթե մեր աղջիկները նկարում են իրենց և իրենց ցուցադրում կինոաստղերի օրինակով: Կարո՞ղ է դա տարբեր լինել, քանի դեռ գերմանացի տղան կարծում է, որ իր աղջիկը պետք է նման լինի այս կամ այն կինոաստղին, և հակառակը, եթե գերմանացի աղջիկն իր «տեսակը» ընտրում է կինոաստղերից: Կարո՞ղ է երիտասարդությունը հասկանալ, թե ինչ է սկանդինավյան զգացումը տղայի և աղջկա, տղամարդու և կնոջ միջև, եթե ամբողջ օրը միայն բամբասում և սուլում է հիմար հիթեր, մրմնջում և ծուռումուռումուռում, գերմանական սիրային և ժողովրդական երգեր երգելու, գերմաներեն պարելու և կենսուրախ գերմանական հասարակական կյանք սնուցելու փոխարեն: Միայն այն ժամանակ, երբ մենք կրկին ունենանք ընդհանուր, բնական ժողովրդական մշակույթ և բնական համայնքային կյանք՝ մաքրված օտարից՝...

կլաններ, գյուղեր և քաղաքներ, երբ ամեն ինչ աշխատում է միասին խթանելու և հսկելու ճիշտ սերը ժողովրդի երիտասարդությունը, երբ կրկին ամուսնական տոնակատարություններ են լինում դառնալ իմաստալից ժողովրդական տոնակատարություններ, ապա նույնիսկ 20 տարեկան երիտասարդները, հավանաբար, գրեթե գիտեն, թե ինչ են նրանք

Machine Translated by Google

պետք է սիրեն և ինչից պետք է խուսափեն, և նրանք նաև կիմանան, թե ինչ է նախնիների նկատմամբ պատասխանատվությունը, ծննդի հավասարությունը և դաստիարակությունը: Եվ նրանք նույն գաղափարները կգտնեն իրենց հարազատների և ծանոթների շրջանում, ինչպես մեր նախնիների հետ էր հազարամյակներ առաջ: Կարդացեք սագաներում, այնտեղ դուք ունեք «ավելի լավ ժամանակների պատկերներ», որոնց մասին երգում է մեր հավատարմության երգը: Դուք կոչված եք կրկին արթնացնելու այս խորտակված պատկերները նոր կյանքի համար, քանի որ դուք ծնում եք այդպիսի արժեքավոր երեխաներ, որոնց հետ միայն ի հայտ գալը
նման սկանդինավյան ձևավորված մշակույթի կարելի է հասնել: Եվ անել մի՛ մոռացեք, որ դրա համար ձեզ անհրաժեշտ են մայրեր, որոնք կարող են հաջողության հասնել երեխաներին նման մշակույթի ոգով դաստիարակելու և դրան պատկանող կենդանի ժողովրդական ավանդույթը պահպանելու գործում:

Հանսն ավարտեց իր կիրակնօրյա քարոզը: Նա կանգ առավ, և խումբը նույնպես նրա հետ: Նրանք նայեցին հեռուն և նկատեցին մոտակա ձյունը: Նրանց տաք ձեռքերը բռնեցին, և շուտով ձնագնդիկները...

թռչող

Թեժ ձնագնդի կռվից հետո նրանք հրաժեշտ տվեցին և գնացին իրենց տարբեր ճանապարհներով: Երիտասարդներից մեկը մնաց Հանսի հետ, և երկուսն էլ, հավանաբար, դիպչեցին
շատ ավելի հարցերի վերաբերյալ:

Machine Translated by Google

Քո կյանքը պատկանում է քո ժողովրդին!

Հ. Կլ.-ի կողմից

ՍՍ-ականի օրագրում և իրերում, ով սպանել է ինքն իրեն, հետևյալ նախադասությունը հաճախ կրկնվում է. «Իմ կյանքը այլևս արժեք չունի"։ Ի՞նչ էր նա նկատի ունենում դրանով և արեց դա։ նա իրավունք ունի՞ այդպես խոսելու։

ՍՍ-ականը 21 տարեկան էր։ Նրա սերը՝ որը նրան կապեց երկու տարբեր աղջիկների հետ՝ մեկը մյուսի հետևից, անլուրջ բնույթի չէր։ Նա արժանի էր փնտրում միություն, հավասար կին, որը նրան առողջություն կպարգևի երեխաներ երկարատև ամուսնության մեջ։ Նա հրաժարվեց առաջին աղջկանից երբ բժշկական զննումները հստակ ցույց տվեցին, որ աղջիկը կմնար անպտուղ։ Բայց հետո, երբ նոր սիրելի սերը նրան կապել էր մեկ այլ աղջկա հետ, նա իմացավ հիվանդանոցում որ ինքն էլ իր մեղքով անպտուղ էր դարձել։ Այդ ժամանակվանից ի վեր նրա աննպատակության մասին նախադասությունը կյանքը հաճախ կրկնվում էր նրա գրվածքներում, և որ նա ուներ կորցրեց այն ամենը, ինչ ապրել էր, սիրել և որի համար պայքարել էր. հավերժացում իր երեխաների մեջ։

Ինչի՞ է ՍՍ-ի մարդը ցանկանում հասնել իր միջոցով ինքնասպանություն։ Արդյո՞ք նա ուզում էր փոխհատուցել իր ինքնահրկիզված անպտղությո՞ւն, թե՞ նա ցանկանում էր խուսափել անզավակ գոյությունից, որը նրան թվում էր աղքատ ու դատարկ։

Machine Translated by Google

Մենք սիրով կթողնենք այս հարցերի քննարկումը հոգեբույժներին: Մեզ՝ ՍՍ-ականներիս համար, այս դեպքում, ինչպես ինքնասպանության բոլոր դեպքերում, միայն մեկ հարց է անհրաժեշտ և կարևոր. արարքը օգնե՞լ է, թե՞ վնասել ժողովրդին:

Ոչ ոք չի կարող ժխտել, որ այստեղ հիշատակված ՍՍ-ականի արարքը լուրջ վնաս է հասցրել ժողովրդին: Քանի որ դրա միջոցով ոչինչ չի քավել կամ չի վերականգնվել: Հակառակը. ՍՍ-ականը ոչ միայն զրկել է իր ժողովրդին...

սերունդ, բայց իր սեփական մահով նա նաև զրկեց նրան

իրենից և իր սեփական աշխատուժից ու մարտական ուժից: Հետևաբար, նա ավելացրեց իր մեղքը:

Կարող են լինել դեպքեր, երբ մեծ մեղքը կարող է լինել միայն քավվել է մահվան միջոցով: Ապա կա դեպք, երբ Մեղավոր անձի շարունակական կյանքը կարող է անտանելի բեռ լինել համայնքի համար: Մնացած բոլոր դեպքերում կա միայն մեկ քավություն և հաշտեցում, այն է՝

համայնքի համար ներդրված ողջ կենսական ջանքերը:

1939 թվականի մարտի 19-ի իր հրամանով ՍՍ-ի Ռայխսֆյուրերը

ակնհայտորեն ինքնասպանության դիրքորոշում էր ընդունել: Այն ասում է.

«Ինքնասպանությունների առավելագույնը 15%-ը կատարվում է պատճառներով»

որը կարելի է ընդունել, օրինակ՝ կյանքի ավարտը Հանցագործությունից հետո, որը վնասում է համայնքին և արատավորում պատվի համար: Ինքնասպանությունների 85%-ը, սակայն, կատարվում է պատճառներ, որոնք երբեք չեն կարող ընդունվել, ինչպիսիք են վախը պատիժ, փորձությունից վախ, նկատողությունից հետո վերադաս, ծնողների հետ վեճից հետո, այն բանից հետո, երբ

Machine Translated by Google

նշանադրության խզում, խանդի պատճառով, հետո

անհաջող սիրային կապ և այլն...

«Այս տեսակի ինքնասպանությունները հերոսության հետ որևէ կապ չունեն» կամ հերոսական ոգի: Մենք՝ ՍՍ-ի զինվորներս, նրանց դիտարկում ենք որպես փախուստը՝ որպես դասալքություն պայքարից և կյանքից:

«ՍՍ-ը երբեք հասկացողություն չի ունեցել այն մարդկանց նկատմամբ, ովքեր խուսափեք պայքարից: Հետևաբար, ես հրամայում եմ, որ բոլոր դեպքերում որտեղ և վերադասի կողմից նախաձեռնված հետաքննություն ինքնասպանության պատճառը հստակորեն որոշվում է չի կարելի ընդունել, որ մահվան մասին ծանուցում չտրվի մարդու, և որ ՍՍ-ը չի մասնակցում թաղում:

Քո կյանքը քեզ չի պատկանում, այլ քո ժողովրդին:

Machine Translated by Google

Այն, ինչի համար մենք պայքարում ենք, դրա պաշտպանությունն է
մեր ցեղի և մեր ժողովրդի գոյությունն ու տարածումը, նրա երեխաների
սնունդը և անարատությունը պահպանելը
արյունը, ազատությունն ու անկախությունը
հայրենիք, որպեսզի մեր ժողովուրդը հասունանա դեպի
ստեղծողի կողմից դրան տրված նպատակի իրականացումը նույնպես
տիեզերքը:

- Ադոլֆ Հիտլեր

Machine Translated by Google

Պետք է հաղթահարել «մեռյալ կետը»

Ընկերության կողմից ուղարկված հետևյալ նամակի տեքստը առաջնորդը պետք է հասկանալ բառացիորեն: Այն վերաբերում է դու, ես և մենք բոլորս շատ անհատապես:

...Չնայած այս դժվար օրերին մենք նայում ենք դեպի ապագան վստահությամբ: Բայց մեկ տանջալից միտք ինձ հաճախ անհանգստացնում է, այն է՝ շատ քչերն են եվրոպացիներ, որոնք լիովին պարզ են ամբողջի վերաբերյալ՝ վերջնական իմաստով այս պատերազմի բացարձակապես անվերապահ բնույթը: Անշուշտ, դա ավելի ու ավելի շատ տարածվելով: Սակայն պատերազմի ամբողջ ծանրությունը շատ քչերին է ընդգրկում:

Բոլշևիկը ցանկանում է գալ արևմուտք, և նա մահվան վրա է նստում՝ մեզ բոլորիս համար, առանց բացառության: Մենք պայքարում ենք գոյություն կամ գոյություն չունենալը՝ մենք բոլորս, մենք Ռայխում և բոլոր եվրոպական երկրներում: Արևելքից մեզ սպառնում է լիակատար ոչնչացումը. բոլշևիզմը՝ բացարձակ մեր կեցության ամեն ինչի պատմական ժխտումը, անկախ նրանից, թե ինչ են անվանում այն: Եվ ռուսը ուժեղ է, հատկապես այն մեկ բանում, որը նախկինում միշտ լուծել է կոնֆլիկտները՝ հոգու մեջ: Նա այնքան ֆանտաստիկ առողջ է: նույնիսկ բոլշևիկյան թույնը չի կարող վնասել նրան: Փոխարենը, այն ունի բակտերիայի ազդեցությունը, որը սահմանում է նախկինում

Machine Translated by Google

շարժման մեջ գտնվող քնած ուժեր, որոնք այնուհետև կուրորեն, բայց անդիմադրելիորեն հետևում են ներքին օրենքին:

Բոլշևիզմը իսկապես մեծ իրադարձություն է նախկինում աղքատների շրջանում Ռուսաստանի պատմությունը, որը պատմականորեն փոխվել է - և դեռ շարժում է - այս հսկա ժողովրդի լայն զանգվածին: Ռուսները մտնում են այս պատերազմի մեջ անարգել: Մենք մեզ հետ տանում ենք հարուստ ժառանգություն, որը մեզ ծանր բեռ է:

Ինչպես մի անգամ ասել է Ֆյուրերը՝ Վերջին գումարտակը հաղթանակ է տանում, այլ կերպ ասած՝ ով էլ որ վերջին կրակոցն արձակի հաղթում է՝ անկախ նրանից, թե ինչպես է ընթանում խաղը կամ որտեղ է արձակվում այս վերջին կրակոցը: Նա, ով իր զենքը պատրաստ է պահում կրակելու և ուղղված է հակառակորդի վրա հինգ րոպե անց:

տասներկուսը հաղթել է, նույնիսկ եթե նա մենակ է կանգնած մեկի դեմ հազար

Շատ դառը շաբաթներ մնացին ետևումս, սարսափելի փորձառություններով լի շաբաթներ: Բայց մենք՝ զինվորներս, այստեղ՝ արևելքում, ապրում ենք մի... հսկայական ինքնագիտակցություն և սթափություն

ինքներս մեզ: Մենք դառնում ենք ավելի մաքուր, ավելի լավ, ավելի կոփված և այստեղ ավելի առողջ են: Զինվորները, ովքեր արդեն երկու տարուց ավելի դիմացել են Ռուսաստանում, մեր ժողովրդի լավագույն մարդիկ են, անկասկած լավագույնը: Այդպես է. այլևս չպետք է մարզել գերմանական զորանոցներում նորակոչիկներ՝ ցնցուղարաններով, մահճակալներով, պահարաններ և այլն, բայց ռուսական կամ լեհական կեղտոտ բներում: Այլևս չպետք է ստորաբաժանումները հավաքել Արևմտյան Եվրոպայում, այլև Խորհրդային Ռուսաստանում և Լեհաստանում:

Machine Translated by Google

Վերջերս ես վերցրի երկու զինվորի, որոնք բաժանվել էին իրենց ստորաբաժանումներից: Տասը օր առաջ նրանք Հաագայում էին: Այստեղ լիովին պարզ է, որ սկզբում նման մարդկանցից շատ բան սպասել չի կարելի, անկախ նրանից, թե ինչ է կատարվում:

թե որքանով կարող են նրանք հագեցած լինել: Բայց դա ցավալի է ինչ է կորսվում առաջին մարտերում: Այս տեսակետը քննարկվում է ավելի ու ավելի շատ: Նույնիսկ այն միավորները, որոնք եղել են հայրենիքում ավելի երկար ժամանակահատվածով հանգստանալու կամ վերապատրաստման համար են այլևս այնքան լավը չէին լինի, որքան կլինեին, եթե երբեք չլինեին եղել է այնտեղ: Նախ պետք է հաղթահարել «մեռյալ կետը». պետք է մոռանալ հետ նայելու մասին, պետք է սովորել, որ իրական և ճշմարիտ կյանքի ճանապարհը տանում է միայն շրջանցիկ ճանապարհով:

թշնամու պարտությունը, որից վերադարձ չկա:

Հայրենիքը չափազանց գեղեցիկ է մեզ համար, այն մեզ հիվանդացնում է, անգործունակ և թույլ: Դա ոչ մի կապ չունի տանը տիրող մարտական ոգու հետ: Բայց անվտանգության և պատշաճության ազդեցության հետ մեր ամբողջ կյանքն ու մեր էությունը: Ահա թե ինչն է մեզ այդպիսին դարձնում հիվանդ ենք, երբ հետ ենք նայում ռուսական տառապանքին, միայնություն և ամայություն անողորմ պահանջմունքի, որը՝ այդքան բացարձակ, հավանաբար միայն արվել է Աթենացիները Սպարտայի կամ Կեսարի դեմ պայքարում ճակատամարտ Վերցինգետորիքսի հետ:

Պետք է հասկանալ, որ նույնիսկ ամբողջովին հուզականորեն, հակառակ դեպքում մարդը զիջում է հսկայական ճնշմանը:

որը հոգևորապես ընկնում է մարդու վրա: Եթե մարդը հասկանա սա,

Machine Translated by Google

ապա ճնշումը անմիջապես անհետանում է: Դրա փոխարեն գալիս է սառցե, ակտիվ կամք՝ թշնամու դեմ պայքարելու և նրան ցանկացած գնով հաղթելու համար: Իմ առաջադրանքների ընթացքում ես ծանոթանալ շատ տարբեր բաժինների հետ, որոնք 1940 թվականից ի վեր անխափան գործում են Ռուսաստանում, որոնք ձևավորվել են Գերմանիայում պատերազմի ժամանակ, և Ֆրանսիայում հավաքվածները: Վերջիններս ունեն ամենադժվար ժամանակահատվածը սովորելու ռուսական հողի անվերապահ բնույթը, որպեսզի ստանալ այս տարածքների հսկայական հնարավորությունների հստակ պատկերացում, որոնք այնտեղ սպասում են եվրոպական ստեղծագործականությանը:

Նրանց գլխում բզզում է. «Այն ժամանակ Ֆրանսիայում էր!», փոխարենը ասելու՝ «Ահա ես այստեղ եմ, այստեղ եմ մնում, և եթե դա լավ չէ այստեղ, այդ ժամանակ լավը կդառնա, դրա համար եմ ես, ով եմ ես:» Վերջինս, ցավոք, շատ քչերն են ասում: Եթե մենք կարողանայինք ամուր կծել ռուսական հողը... խորհրդայինները կ... երբեք մեզ չեն հեռացնում: Բայց, ցավոք, շատ քչերն են կծում ամուր այստեղ; նրանք երազում են պատերազմի ավարտի մասին տուն, բայց ոչ թե պատերազմի ավարտի մասին որպես ազատ մարդ արևելքը: Եվ դա մեծ ամոթ է: Պետք է դրան հասնել: այդ պահին ռուսը կարող է սկսել անել այն, ինչ ուզում է սիրում է; նա մի ոտք անգամ առաջ չի գնա...

Machine Translated by Google

Եթե տեսնենք, որ հին աշխարհը կործանվում է, ապա եկեք չանենք դա չափազանց շատ հարցրեք՝ արդյոք շատ բան արժեքավոր է, շատ բան, որ կա անփոխարինելի է, նաև ոչնչացվում է: Դա տխրեցնում է և թուլացնում է դիմադրության ուժը: Դրա փոխարեն թույլ տվեք մեզ հարցրեք ինքներս մեզ, թե արդյոք մենք դեռ զգում ենք դրա կայծը մեր մեջ ուժ, որը թույլ է տալիս մեզ վերականգնել Ռեյխը մեր մարմնից ու արյունից դուրս: Եթե դա այդպես է, և Ես գիտեմ, որ մեզանից լավագույններն ունեն այս անսասան հավատը, այդ դեպքում մենք նաև ուժ կունենանք վերակառուցելու մեծը աշխատում է այնտեղ, որտեղ ոչ մի հին պատ դեռևս չի խանգարում մեզ՝ արևելքի տարածքները և արևմուտքի ավերակների վրայով: տաճարները կործանվեցին, նրանց սուրբ միջոցառումը շարունակվում է անխորտակելի մեր արյան մեջ: Այսպիսով, մենք ազատ ենք պայքարի համար և հետագայում ազատ կլինեն՝ համաձայն հավերժական չափանիշի, կառուցել նոր ժամանակի նոր ամրոցները:

***

Պարզ և բնական լինելու համար

բարձրագույն և վերջնական նպատակն է:

- Նիցշե

Machine Translated by Google

Մարդը գերազանցում է նյութին, եթե նա դրան հակադրվում է...
մեծ կրողունակություն և զանգված կամ արտաքին մեծ զանգված չկա
հնարավոր է մի ուժ, որը հնարավոր չէ հաղթահարել հոգևորով
ուժ: Եվ դրանից յուրաքանչյուրը, ով ընդունակ է դրան, կարող է
եզրակացնել, որ տղամարդկանց՝ իրական տղամարդկանց մեջ արժեքներն են
կենդանի, որը չի կարող ոչնչացվել արկերով կամ
պայթուցիկների լեռներ:

- Էռնստ Յունգեր

Machine Translated by Google

Հավերժական սիրտը

Վերադարձի ճանապարհը՝ սա է այն, ինչ մենք անվանում էինք ճանապարհի ուղի
մայրեր և հայրեր, ծնողներ, ովքեր կորցրել էին որդի,
հաճախ նրանց միակը. այն ճանապարհը, որը պետք է նրանց դուրս բերի
հուսահատությունից և միայնությունից՝ վերադառնալով կյանքի: Սեյթինից
տիկին Մարիաննա Հարմիցը նկարագրում է հանդիպումը
առաջնագծի զինվոր, որը հաղորդում է նման մոր վերադարձի մասին.

Գնացքում էր: Ճանապարհորդների մեջ նստած էր մի երիտասարդ
զինվոր: Նրա մազերը մոխրագույն էին դարձել: Դեմքին սպիական վերքեր
ուներ և կնճիռներ, որոնք առաջանում են միայն մեծ ցնցումից:
Նա արձակուրդում էր, ինչպես ինքն ասաց, վեց շաբաթով, և
քանի որ մեկը հարցրեց նրան, թե ինչպես է հնարավոր այդքան երկարատև
արձակուրդը, նա աստիճանաբար սկսեց խոսել:

Ծանր վիրավորը Ստալինգրադից էր եկել...
որտեղ նա մասնակցել էր գրեթե դժվարին մարտին
վերջում՝ ինքնաթիռով հայրենիքից և հիվանդանոցից
Վիեննա: Ընդունելություն, որը նույնիսկ մեզ՝ կոփված տղամարդկանցս,
արցունքների հասցրեց: Անհավանական սեր, հոգատարություն, ծաղիկներ, համակրանք:
Հաջորդ մահճակալին իմ ընկերն ու ընկերն է: Նրա կողքին՝ լուռ ու
հերոսական, նստած է նրա մայրը, որը տեսնում է իր միակ զավակին, որը սկսում է
այդ լայն, անհայտ երկրի արահետով:
ինձանից՝ ընկեր Հ.-ն, որը կորցրել էր և՛ զենքը, և՛ երկուսն էլ
ոտքերը

Machine Translated by Google

Նա մենակ է: Երբեք չես տեսնի հարազատներին նրա մահճակալի մոտ:

Անհանգստացած և լուռ կարեկցանքով, նրա աչքերը կանգ են առնում

մոր դեմքը: Նա զգում է դա, և անտեսանելի խումբը

հասկացողությունը պարուրում է նրա սիրտը:

«Ո՞վ է այս երիտասարդը», - հանկարծ հարցրեց նա ինձ:

«Անբասիր մարդ և ընկեր», - պատասխանում եմ ես:

«Մենա՞կ»

«Ցավոք, այո, և աղքատ»:

Նա լռում է: Ես մտածում եմ, թե ինչ են այս հարցերը՝

այս ժամին, հավանաբար, չար է: Գիտեմ, որ նա մեծ ունի

ֆերմա, որ իր ամուսինը մահացել է, և որ այնտեղ, կողքին

նա, որդին, ժառանգորդը, անվանակիրը, պատրաստվում է մեկնել

իր վերջին ճանապարհորդության ժամանակ: Նրա կյանքը ավելի ու ավելի է մարում:

Նա բռնում է նրա ձեռքը, որը գնալով ավելի ծանր է դառնում:

Եվ զգում ես, որ նրա սրտի արյունը նահանջում է, որ նա

զգում է, որ իր կյանքը մարում է որդու կյանքի հետ միասին, ով էր

նրա կյանքի բովանդակությունը և նրա առաջին ու վերջնական իրականացումը:

Նա դեռևս լուռ բռնում է ձեռքը, երբ արդեն ցուրտ է:

մենք լուռ պառկում ենք և չենք համարձակվում շնչել:

Ապա նա վեր է կենում և քայլում դեպի մեր ընկերուհին, որը նայում է

լայն բացված աչքերով նրան: Նրանք ձեռքերը մեկնեցին: Նա զգում է

ինչ է նշանակում տաք ճնշումը՝ նրա ներքին

համակրանք

«Հիմա մի խնդրանք ունեմ քեզնից, սիրելի՛ս:

Դու իմ որդու ընկերն էիր, կարո՞ղ եմ քեզ իմը համարել:

Machine Translated by Google

որդի՞: Ամեն ինչ քեզ կպատկանի, ամեն ինչ...»: Դա է
ինչպես լաց:

Անհարմար կերպով նա փորձում է համբուրել նրա ձեռքը: Եվ կակազել նրա շնորհակալություն: «Դա», - այսպես է ավարտվում զինվորի զեկույցը, - «այն է, ինչ ես փորձառու, և ես գիտեմ, թե ինչի համար եմ վերադառնում ռազմաճակատ երբ իմ արձակուրդն ավարտվի»:

Նա տեսել էր Գերմանիայի հավերժական սիրտը. գերմանացին մայրը: Նա տեսավ, որ նա հաղթահարեց մահը իր ամենամեծ
պահ

Machine Translated by Google

Կոտրված ձեռքերը

Վարպետ Ռիմենշնայդերը մենակ էր իր արհեստանոցում:

Մթնշաղը մեղմորեն իջնում էր այն կերպարների վրա, որոնք, կարծես, մեղմորեն լցվեց կյանքով վերջին լուսաբացին: Թիլմանը պահպանեց իր անհանգիստ ձեռքերը անշարժ էին, և նրա աչքերը կրկին գրկեցին վերջին աշխատանքի համար: Նա վեր կացավ և մեծ քայլերով գնաց դեպի Մադոննայի արձանը և, ինչպես դա շատ հաճախ էր եղել նախկինում, այն նրան կրկին հայտնվեց, որ նա մեռածի դեմքով չէր փայտե իրեր, բայց խորհրդավոր կերպով բաբախող էակ: Նա մի անգամ կրկին զգաց հագուստի մեղմորեն իջնող վարագույրները, նկատեց, որ նրա մարմնով անցավ ծանոթ, յուրօրինակ դող, որը միշտ նրան պատում էր, երբ նա սկսում էր քանդակել սիրող և մտերիմ դեմք՝ փափուկ, բուրավետ փայտից հայրենի անտառներից: Աշխատանքի ժամանակ նա միշտ սիրում էր լինել մենակ էր, և նա կապված չէր ո՛չ ժամանակով, ո՛չ էլ ժամով: Ամեն ինչ, ինչ նա տեսել և սիրել կամ ատել է իր կյանքում, նա պարզապես վերցրեց իր ձեռքը, որպեսզի այն դառնա նորը լինել քարից կամ փայտից պատրաստված և ազատված առօրյայից ապրել: Նրա կանանց համար հեշտ չի եղել նրա կողքին ապրելը: Նա երեք անգամ ամուսնացել էր, բայց մահը...
ընդհանուր հյուր և շարունակում էր հասկանալ, թե ինչի էր նա հավատում լիովին տիրապետել: Երբեմն նրան թվում էր, թե նա մեղավոր, կարծես թե թողել էր իր կանանց կյանքը, որն այդքան

Machine Translated by Google

նրան հատուկ, չափազանց շատ է հոսում նրա ձեռքերով դեպի իրեն աշխատանք: Դրանք միշտ նրա համար շատրվանների պես էին եղել՝ սկսած որը նա կարող էր ուժ և ուրախություն ստանալ և երբեմն նաև մի փոքր խաղաղություն: Բայց նրանք իրականում չէին գնացել, և սա լավ և մխիթարական վստահություն էր տիրոջ համար: Գեղեցկությունն ու արիստոկրատիան ծագում էին նյութից: Նա ուներ կատարեց չգրված օրենքը. ոչնչից ծնվելով՝ նա ուներ արարչագործությունն ու կյանքի հանդեպ հավատը տեսանելի դարձրեց համր արարածների մեջ: Շատ հեռու է աշակերտի դժվար ժամանակներից իր աշխատանքի գագաթնակետին: Նա տեսել էր շատ մարդկանց և երկրներ: Ա՜խ, աշխարհը լայն էր, և կարոտը՝ այնքան ավելի էր նա խմում այն: Բայց աստիճանաբար խաղաղությունը նույնիսկ նրա վրայով անցավ: Վյուրցբուրգը շրջապատեց իր արյան անհանգստությունը: Այստեղ նա ապաստան գտավ:

Վարպետը հանգիստ մտորեց այդ ամենի մասին և ապա նա հասկացավ, որ գյուղացու անցյալ ժամանակները... արթնացումը նման էր մեծ գետի, որի մեջ նրա կարոտը կարող էր հոսել:

Նրա մտքերը կրկին անցան գանձերի միջով եկեղեցական գործավարների սրահներում՝ միջոցով բարձր տաճարների ձգտող սյունաձև պատերը՝ բոլորում էլ էին նրա քանդակները, հուշարձանները, խորանները, առաքյալ-արձանները: Կանգնած այս հզոր քարե անտառներում նա միշտ երջանիկ էր և հիանում էր վարպետ շինարարներով երկիրը, որը համառորեն կուտակեց նման կառույցներ

Machine Translated by Google

երկինք: Նրան նաև դուր էին գալիս լայնարձակ երկրի վրա հնչող զանգերը իրենց ծանր տոնով:

Բայց ինչ-որ տարօրինակ բան ակամա ապրում էր ներսում նրան և հիմա ճեղքեց: Ինչո՞ւ քահանաները կախեցին հեռախոսը Հոլանդական ոսկի և գունավոր զարդեր այնտեղ: Ինչո՞ւ էին նրանք օտարերկրացի աղոթքներ երգում Աստծուն: Ինչո՞ւ էր դրամարկղերի մեջ փողի զրնգոցը թվում ամենակարևորը:

եկեղեցիներ? Այնուհետև Ռիմենշնայդերը տիրեց վայրի անհանգստության:

Նա իր օրհնված ձեռքերը սեղմեց հզոր բռունցքների մեջ: Ինչպե՞ս հաճախ հոգևորականները նրան ստիպում էին ստեղծել այնպիսի բաներ, որոնք նրա ձեռքերը դժկամությամբ էին անում: Այնուամենայնիվ, ես գնացի այնպես, ինչպես ուզում էի, նրանք չկարողացան ինձ հաճեցնել, և մինչ նա մտածում էր, նրա աչքերում սառը փայլ ավելացավ: Նա օգտագործել էր մարդիկ, որոնք օրեցօր շրջապատում էին նրան՝ որպես նրա աշխատանքի օրինակներ: Գյուղացի կանայք, քաղաքից երեխաներ, արհեստանոցներից և գյուղական վայրերից տղամարդիկ՝ նա տեղադրել էր նրանց զոհասեղաններում, և Եկեղեցին նրանց տվել էր օտար անուններ:

Վյուրցբուրգի իշխան-եպիսկոպոսի առաջնորդը բերեց վարպետը նոր պատվեր. Ռիմենշնայդերի փնթի պատասխանը սրեց ականջները: Ապա այն պայթեց անհամբերությամբ և անզուսպ դուրս եկավ նրանից. «Քաղաքում լուր է տարածվում տարածվել, բայց չեմ ուզում հավատալ... Պարոն Ռիմենշնայդեր: Բոլոր ժամանակներում դժոխային ուժերը

Machine Translated by Google

իրենց տեղն ունեին քո մեջ: Ինչպե՞ս այլ կերպ կարող էիր տեղադրել
մարմնավորված Հակաքրիստոսը սուրբ զոհասեղանների ներսում՞

Ստիպված և խիստ զարմացած՝ վարպետը հարցրեց.
«Որտե՞ղ... որտե՞ղ է Հակաքրիստոսը, պարոն հարգարժան»:

Նա գունատ ձեռքերը խցկեց լայն թևքերի մեջ
սաուտանը և սառնորեն, մի փոքր արհամարհանքով ասաց.

«Ձեր խորանների անկյուններում նստած են գյուղացիներ
անպարկեշտ դեմքեր, և դուք փորագրել եք բավականին առանձնահատուկ
Հուդայի դեմքը Heiligenblutaltar-ում
Ռոտենբուրգ, որպեսզի այն լինի Սուրբ Հովհաննեսը: Եվ բոլորի վրա
խաչերը, գողերը կորել են, և», նրա աչքերը սողացին վերև
վարպետը և նա առաջ խոնարհվեց. «և բոլոր Աստծո մայրերը
դու քանդակում ես քո երիտասարդ կնոջ՝ Էլիզայի դեմքը:

Վարպետը թեթև ու սառը ժպիտ նետեց քահանային, մերժման նշանով
բարձրացրեց բարակ ձեռքերը և ասաց. «Այո՛, այո՛, ես...»
գիտեք, թե ինչ եք ուզում ասել. ...Եվ մինչ օրս ապրանքանիշը
անարգանքի, մերկ առաջին մարդիկ կանգնած են
ուրախ և անմեղ Մարիենկիրխեի դարպասի մոտ: Ես
գիտե՞ս, թե ինչ ես մտածում իմ աշխատանքի մասին, դու ասում ես, որ ես
չհետևեց Սուրբ Գրքին: Հիմա ես եկել եմ
գիտեք, որ ինքներդ ձեզ խորասուզելը նույնպես խիստ ռիսկային է
խորապես ներթափանցելով Սուրբ Գրքի մեջ: Ես պարզապես սայթաքեցի
կեղծ հագուստներ, որոնք դուք փաթաթել եք մարդկանց շուրջը
և հիմա սա ձեզ համար նյարդայնացնող է, որովհետև դուք տեսնում եք
ճշմարտություն:

Machine Translated by Google

«Զգուշացի՛ր, խորհրդական վարպետ, սուրբ և միակ եկեղեցու փայտագործ, նա ունի Տիրոջ խորհուրդը, նա անխոցելի կանգնած է բոլոր մարդկանցից վեր: Մնացի՛ր նրա ծառան»:

Մի՛ դառնա սատանայի և նրա ծառաների կամակատարը:

Տերը ոչինչ չպատասխանեց, այլ երկար ու արհամարհանքով նայեց պրելատին: Երբ ծանր կաղնե դուռը շրխկոցով փակվեց հեռացող եկեղեցականի ետևից, Ռիմենշնայդերը հասկացավ, որ եկեղեցու առաջին մեծ գերանը...

կամուրջը, որը նա անցել էր տասնամյակներ շարունակ, կոտրվել էր:

Թիլման Ռիմենշնայդերը մի քանի օր էր, ինչ երկրում էր: Նա այցելեց իր ընկերներին և ընկերներին, որոնց մասին գիտեր, որ նրանք կապված են գաղտնի ներգաղթյալների հետ:

գյուղացիների դիմադրության կազմակերպություն: Լուռ ապստամբությունը տարածվեց ինչպես կրակը: Գյուղացիների կարիքը մեծացավ: Բայց Թիլմանը Ռիմենշնայդերը նրանց կողմը բռնեց:

Վյուրցբուրգի քաղաքային պարսպի վրա գյուղացին...

Առաջնորդները ժամերով կանգնած սպասում էին գյուղացիական բանակներ, որոնք պետք է ժամանեին քաղաք: Մինչև ապստամբությունը նրանք թաքնվել էին: Երբ տագնապի զանգերը հնչեցին նրանք հանկարծակի դուրս եկան և լուռ դասավորեցին իրենց տղամարդկանց: Նրանց գործերը հիմա լավ վիճակում էին: Արքեպիսկոպոսն ուներ փախավ, նա պետք է որ հասկացավ, որ իր խաղն ավարտվել է: Շուտով գյուղացիները պետք է գային: Քամին նրանց դեմքերին խփում էր ինչպես սառը բռունցք: Գիշերը սողոսկում էր զով ու երկար: Բերմետտեր

Machine Translated by Google

տեղափոխվել է Ռիմենշնայդեր. «Դա անիծյալ երկար ժամանակ է պահանջում»

ժամանակը՝ բանակի երթը դեպի Վյուրցբուրգ:

Մթությունը, ցուրտը և սպասումը անընդհատ մեծանում էին

միասին ավելի ճնշող, ավելի ճնշող:

Մութ խավարի միջով ճիչ լսվեց: Սմբակների թխկթխկոց:

Շտապող հեծյալ: Դա Մերգենթայմի սուրհանդակն էր: Նրա

շնչահեղձ լինելով՝ նրանք քաշեցին բառեր, սկզբում ընդամենը երկուսը, որոնք

խելագարորեն պտտված շուրջը.

«Ամեն ինչ ավարտվեց... Ամեն ինչ ավարտվեց!... Ոչինչ չի մնացել»

գյուղացիական բանակների»: Կակազող զեկույցը մասին

Վերջին գյուղացիական բանակի անկումը նրանց սարսափը բորբոքեց:

Ոչինչ չէր շարժվում: Սարսափը տարածվում էր տղամարդկանց շուրջը:

կարծես շրջապատված լինեին անանցանելի պատով

բոցեր: Նրանք կարծում էին, թե խեղդվում են: Դա էր

անտանելի: Հետո ինչ-որ մեկը վայրի ճիչ արձակեց, կարծես միայն

ծեծված կենդանին կարող է լաց լինել:

Բայց հետո այն զայրույթով բռնկվեց: Գյուղացի-առաջնորդի

զանգը սուր գոռաց աղմուկի միջով

քայքայումը:

«Riemenschneider, Riemenschneider... Ահա, արագ, ա

ձի, մենք պետք է լքենք Վյուրցբուրգը: Երբ եպիսկոպոսը

վերադառնալիս հաղթողները կմտնեն քաղաք, իսկ հետո մերը

կյանքերը կավարտվեն: Մենք նրանց կոշիկների վրա ցեխ ենք: Մենք...

վերջինները՛՛

Machine Translated by Google

Եվ զարմացած նրա կոշտությունից. «Ի՞նչ կա,

«Ռիմենշնայդեր՞: Արի՛»: Շատ թույլ, բայց ապակու պես կարծր, հնչեց նրա

պատասխանը.

«Ես Վյուրցբուրգը դարձրել եմ մեծ... Ես կմնամ: Ես չեմ դառնա»:

պոչ, և... և... ո՞ւր... պիտի... ես... գնայի՞:

Լռություն!

Միայն գիշերվա սև փոթորիկն էր մոլեգնում: Աստղեր չկային

փայլում էր, հույսի ոչ մի լույս չէր տաքացնում:

Գյուղացի առաջնորդները ավելի լավ մտածեցին դրա մասին: Նրանք հասկացան

որ ցանկացած փախուստ ավելորդ կլիներ: Շուտով կամ շուտ

ավելի ուշ դրանք կհայտնաբերվեին, կամ նրանք կհայտնաբերվեին

ստիպված են եղել թաքնվել անտառներում, բայց հետո նրանք հնարավոր է

կարող էր սովից մահանալ:

Վերջին գյուղացի-առաջնորդները կարողացան թաքնվել երեք

օրեր, ապա նրանք հայտնաբերվեցին և գերի ընկան

եպիսկոպոսի արյունարբու որսաշները:

Նրանք շղթայված կուչ եկան ամենախորը զնդաններում

Մարիենբուրգ ամրոցը, որի վրա կենտրոնացած էին նրանց այրվող աչքերը

թանձր խավարը: Նրանցից ոչ ոք չգիտեր մյուսների մասին:

Զնդանում օդը կեղտոտ էր ու խոնավ:

Թիլման Ռիմենշնայդերը գրեթե խեղդվեց

զնդանի մթությունը: Օր օրի անցնում էր, քայլ առ քայլ

քայլ, և շատ գիշերներ անցան աննկատ: Վաղը

անցավ, և անցյալը փլուզվեց:

Machine Translated by Google

Հանկարծ նրա քարե զնդանի առջև քայլերի ձայն լսվեց, կամ գուցե նաև

շղթաներ: Լուսնի լույսը կուրացրեց

Ռիմենշնայդեր: Նրան կոպտորեն առաջ մղեցին:

դահիճների բաճկոնների փայլուն կարմիրը, որոնք այրվել էին նրա մեջ

աչքերը: Նա մտավ դատարանի դահլիճ:

Նրա խոնարհությունից վեր գահ բարձրացավ դատարանը:

Սև, հեռավոր և մի այլ աշխարհի պատկանող: Այդ պահին

ժամանակին նա գիտեր. Ահա գալիս է իմ բերքը... կարմիրը

բերքահավաք

Մեղադրանքը կարդաց քաղաքային դատական կատարածուն:

հոգևորականները տիրոջը հանձնել էին աշխարհիկ արքունիքին:

նա մաքուր ձեռքեր ուներ, քանզի ինչպե՞ս կարող էր

արյունոտ ձեռքերը գրկում են Սրբոցների Սրբությունը:

Եկեղեցին անարատ էր: Նա աշխարհիկից վեր էր կանգնած:

պետություն, որը պետք է ծառայի նրան, և աշխարհիկ պետությունը պետք է

փոխանցեք նախադասությունը՝

«Թիլման Ռիմենշնայդեր, քանդակագործ, փայտփորագրիչ, քաղ.

խորհրդական և Վյուրցբուրգ քաղաքի նախկին քաղաքապետ,

մեղադրվում էր իր միապետի և ֆեոդալի նկատմամբ դավաճանության մեջ

տեր, Վյուրցբուրգի ազնիվ արքայազն-եպիսկոպոսը: Պատճառով

անհնազանդություն և քանի որ նա մտադիր էր բացել քաղաքը

զզվելի գյուղացի-հերետիկոսներին, նրան դատապարտում են

մահը... Բայց եկեղեցին...»

Ռիմենշնայդերը հազիվ լսեց: Նա նայեց միջով

ամեն ինչ, և դրսում նա լսեց մի թռչնի երգ: Փոքրիկ թռչուն,

Machine Translated by Google

Նա մտածեց, որ ես կարող էի օգտագործել քո երգը երեկ

և բոլոր օրերը բանտում, բայց դատավարությունը և

դատաստանը բառ առ բառ կատարվեց, մոտեցավ նրան, դիպավ նրան,

բռնեց նրա սիրտը ինչպես երկաթե մատներ և

կոտրեց այն:

«Եկեղեցին ողորմած է Տիրոջ անունով,

Ռիմենշնայդերը կզրկվի միայն իր մի մասից

ունեցվածքը կզրկվի, և դրա միջոցով

տանջանք... նրա ձեռքերը... կկոտրվեն...

Կարո՞ղ էր արևը շողալ... քամին փչել: Ծառերը փչե՞լ են:

իրավունք ունեն շրշալու, իսկ թռչունները՝ երգելու

երբ այս տանջալից ցավը պատճառվում էր: Չպե՞տք է

ամեն ինչ սառչում է անանուն սարսափից:

Եվ դա արվեց:

Մարդիկ իրականացրին մարդկային դատավճիռ: Երբ

տանջողները սկսեցին իրենց սարսափելի արարքը, տերը փորեց իր

ատամները շուրթերին խրեց: Նա ձայն չհանեց: Հետո ընկավ

կարմիր փայլուն շրջանակների պտույտի մեջ:

Որպեսզի երբեք այլևս մերը չլինի, ինչպես միջնադարում

Ստեղծագործ մարդիկ տանջվում են՝ դրա համար ենք մենք պայքարում:

Machine Translated by Google

Հոգի և մարմին

LE-ի կողմից

Ուշ դասական քրիստոնեական հայեցակարգը պնդում է, որ կա մարմնի և հոգու միջև էության խորը տարբերություն: Երկուսն էլ ունեն տարբեր ծագում. մարմինը հողային-նյութական ծագում ունի, հոգին՝ աստվածային-հոգևոր:

Երկուսն էլ ունեն տարբեր ճակատագիր՝ մարմինը մահանում է և քայքայվում, հոգին հավերժական է և շարունակում է ապրել մահից հետո: Երկուսն էլ կանգնած են Արժեքների ամենամեծ հակասությունը՝ մարմինը աղբյուրն է ստորության, հակաարժեքների և չարիքի մղումները. հոգին է բարձրի ու բարու, հետևաբար՝ անսահման արժեքի կրող:

Երկուսի՝ անդունդների և անանցանելի կիրճի միջև նրանք կանգնած են միմյանց հակառակ: Անսուրբ մարմինը շղթան է հոգու ազատ, աստվածային-հոգևոր բարձր թռիչքը. դա նրա անմաքուր, երկրային բանտ:

Մեր կյանքի զգացողությունը և մեր ցեղատեսակի բնական զգացողությունը չեն համընկնում համաձայն եմ մեռնող և փլուզվող աշխարհի այս դրույթների հետ.

Մենք գիտենք, որ երկուսն էլ՝ հոգին և մարմինը, վստահված են մեզ անմիջապես ստեղծողի կողմից: Երկուսն էլ հավասարապես հավերժական արարչագործության և հրաշալիորեն դրսևորումը գործելով աստվածային բնույթով:

Մենք գիտենք, որ երկուսն էլ ժառանգել ենք մեր նախնիների, և որ երկուսն էլ շարունակում են ապրել մեր երեխաների մեջ: Մենք գիտենք որ երկուսի շարունակական կյանքի կամ մահվան որոշումը

Machine Translated by Google

մեր ձեռքերում դրված՝ ինքնապատասխանատվությամբ: Մենք ապրում ենք այն երկյուղածությամբ, որ մեզ կոչված է օգնել պահպանել ստեղծագործողի աշխատանքը և տարածել այն դարաշրջանների ընթացքում:

Մենք գիտենք, որ մեր մարմնի ազնվությունն ու մաքրությունն է միաժամանակ մեր հոգու և հակառակը: Մենք գիտենք, որ ով փչացնում է իր մարմինը, փչացնում է նաև իր հոգին, որ ով փչացնում է իր հոգին, նշում է նաև իր մարմինը: Մենք գիտենք, որ մեր հոգին կարող ենք կրթել և ձևավորել միայն նրա հետ միասին:
մեր մարմինը և հակառակը:

Մենք գիտենք, որ էապես մենք նույնն ենք մեր մարմնով և մեր հոգով, և որ սրբացումը մեկը նաև մյուսի սրբացումն է:

Machine Translated by Google

Մայր Երկիր - Հայրենիք

Այնտեղ են թաքնված հույսն ու հավատը, զոհաբերությունն ու անթիվ սերունդների նվիրվածություն, գործ և աշխատանք: Որ ժառանգություն է, որը սրբագործված և սուրբ դարձած է միջոցով մեր նախնիների կյանքն ու մահը, որոնք մեզ տրվել են որպես ուժեղ և գեղեցիկ ժառանգություն: Քանի՞ մարդկային ձեռքեր են կառուցել, քաջաբար և հավատարմորեն, մեծ հայրենիքի տան վրա մեր սիրտը՝ Եվրոպան: Քանի՞սն են զոհաբերել, հոգացել, աշխատել է, քաղցել, մտածել և տառապել: Ամեն ձեռք- Մեր երկրի ողջ երկարությունը անխոնջ նվաճվել և մահվանը մարտահրավեր նետելով պաշտպանվել է կրկին ու կրկին: Այդպես էլ արեցին գերմանականները: մարդը դարերի ընթացքում դանդաղորեն ձևավորում է պարզը գյուղերի, քաղաքների, բերդաքաղաքների, տաճարների, ամրոցների, կամուրջների, փողոցների և եռուն արհեստանոցների առանձնահատկությունները ինտեգրել լանդշաֆտի մեջ: Դա մեր աչքերի առաջ է հայտնվում, երբ ասում ենք՝ Մայր Երկիր - Հայրենիք: Այս հողից ենք մենք մեծացել, այն շրջապատում է մեզ, հայրենիքը տալիս է կյանքի ուժը: Հաճախ գերմանացի տղամարդիկ դա չէին ճանաչում և չէին գիտակցելով դրա արժեքը: Բայց երբ նրանք շրջապատված էին օտարերկրացին, նրանց համար ցավալիորեն պարզ դարձավ, որ հայրենիքը լավն է և անփոփոխ՝ ինչպես մայրը, երբեք անցողիկ, միշտ պատրաստ՝ դրանք վերցնելու և սնուցելու ուժով և հավատով:

Machine Translated by Google

Դա դժվարին ճանապարհ էր, մինչև մի մարդ վեր կացավ և ասաց.
հստակ ձայնով, որ մենք պետք է աճեինք սիրուց այն կողմ
մեր անմիջական հայրենիքի հողը: Դա մի մարդ էր, ով
սովորեցրեց մեզ հասկանալ, որ հենց հրաշալիի մեջ
ցեղային բնավորությունների և լանդշաֆտների բազմազանությունը
Գերմանական հողերում է թաքնված մեր կյանքի հարստությունը, և
որ միայն արյունակցական և մշակութային կապ ունեցող բոլոր մարդկանց
հասկացողության, գնահատանքի, արժևորման և սիրո մեջ
Եվրոպա՞, մենք մեր սեփականին մատուցո՞ւմ ենք ամենաբարձր ծառայությունը:
հայրենիք: Այն մեզ՝ գերմանացիներիս համար մեծ, սուրբ հայրենիք-տուն է, և
դրա յուրաքանչյուր լանդշաֆտ անկյունաքար է, ոչ մեկը չի կարող բացակայել,
և միայն բոլորը միասին են տեղավորվում:
միասին մեր մեծ Սկանդինավյան կղզիների հավերժական գեղեցկության մեջ,
որոշված բնակելի տարածք:

Machine Translated by Google

Նույն տեսակի

Տրոնդհայմի հետևից գնացող երկաթուղին ավերվեց, ուստի

ընկերությունը ստիպված էր երթ անել:

«Մարշ Նորվեգիայում», մտածեցին հրաձիգները, մինչ նրանք հայհոյեցին և մեջքի վրա նետեցին իրենց մեջքի պայուսակները, «նման է ծովից ջուր հանելը. թվում է, թե այն երբեք չի ավարտվում:

Բայց երկիրը գեղեցիկ էր, ավելի գեղեցիկ, քան որևէ մեկը այլ տարածաշրջան, որը նրանք մինչ այժմ տեսել էին, և նրանք ստացել էին այս պատերազմի ընթացքում Եվրոպայում շատ շրջեցին: Փողոցը գնաց բլուրը վերև, ոչ թե հանկարծակի, այլ այնքան հեշտ և հմայիչ ձևով, որ երթի ժամանակ հազիվ թե նկատեիր դա: Լեռների միջև ընկած էին փոքրիկ մութ լճեր, և դաշտերն ու մարգագետինները այնքան կանաչ էին, ինչպես խոտի մեջ տանը Սուրբ Զատկի ժամանակ, չնայած Ութերորդ Սուրբ Ծնունդն ուներ վաղուց անցել է:

Ընկերությունը նորից քայլեց մինչև առավոտ, և կեսօրին կարճատև հանգստից հետո նրանք խորը երթով մտան գիշերը: Վերջապես առաջ շարժվող կետը տեսավ քաղաքը: Այս օրվա երթի նպատակը կոչվում էր Օգենդալ: Սակայն այս պահին ընկերությունը դառը հիասթափություն ապրեց, որովհետև ամբողջ քաղաքը, որն այդքան գեղեցիկ էր հովիտը այնքան հիմնովին ավերված էր, որ միայն ավերակները կարող էին տեսանելի լինել: Այլևս ոչ մի տուն չէր կանգուն, միայն

Machine Translated by Google

ժամանակ առ ժամանակ պատ, միայնակ ծխնելույզներ և պատեր:
Մնացորդների միջև ամենուր ծխում էր, և
ծխացող: Երբ ընկերությունը կանգ առավ
քաղաքից այն կողմ գտնվող մարգագետնում, հրացանակիրներից մեկը, ովքեր
ովքեր ճամբար էին խփել այստեղ՝ տարածաշրջանում, ասացին, որ երեկ
այստեղ ծանր մարտեր էին տեղի ունեցել: Նորվեգացիները
քաջաբար դիմադրություն ցույց տվեց՝ դա անելով քաղաքը կորցրեց
կրակի մեջ:

Բայց հրացանակիրները հոգնել էին երկար երթից և
կապիտանը կարճ խոսեց: Նա ձեռքով ցույց տվեց վերևում գտնվող
բարձունքները, որտեղ գտնվում էին ֆերմաները. «Յուրաքանչյուր դասակ
մեկ ֆերմա:»

Առաջին դասակը գլխավորող երիտասարդ շիկահեր լեյտենանտը
արագ նայեց շրջապատին. «Ես արդեն ունեմ իմը», - ասաց նա և դարձավ
իր հրաձիգներին. «Առաջին դասակը դեպի...
«Ֆերման աջ կողմում երեք ծառերն են»: Հրացանավորները շրջվեցին
գլուխները: Հենց ամենաբարձր ֆերման: Բայց նրանք տեսան
որ այս ֆերման ավելի գեղեցիկ և մեծ էր, քան
մյուսները: Ինչպես ամրոց, այն կանգնած էր բլրի վրա: Մուգ կարմիրը
ճառագայթները գեղեցիկ կերպով համապատասխանում էին սպիտակ շրջանակով պատուհաններին և
շուրջբոլորը տարածվում էր մարգագետինների, դաշտերի և
անտառ: Անշուշտ, լավ էր այնտեղ մնալը:

Լեյտենանտը հավաքեց իր դասակը: Հրաձիգները
կրկին բարձրացրեց մեջքի պայուսակները և բարձրացավ արահետով:
Կեչու անտառի միջով այն բարձրացավ վերև: Երբ

Machine Translated by Google

բացվեցին ծառերի թարմ կանաչը, ֆերմերային տունը

արդեն ընկած էր նրանց առջև: Մարգագետինները տարածված էին

շենքի շուրջը: Դաշտերը նոր էին ջարդված:

Ամեն ինչ այնքան մաքուր ու կոկիկ էր թվում: Իսկապես, ֆերմերը

ով այստեղ էր ապրում, իր կայսրության թագավորն էր: «Մենք

«երկրորդ վաշտի հրաձիգներ», - սուլեց լեյտենանտը

բարեբախտաբար, դա նրա սիրելի քայլերգի երգն էր՝ «մենք կռվում ենք և

«հաղթենք, բայց մենք երբեք չենք նահանջում»: Ապա նա թույլ տվեց իր դասակին կանգ առնել:

և դանդաղ քայլերով մոտեցավ ֆերմային:

Դա լայն և վեհաշուք տուն էր: Հսկայականի վրայով

մուտքը նախագծված էր բարակ տանիքով, որը կրում էին երկուսը

փայտե սյուներ: Սյուները նուրբ փայտի փորագրություն ունեին,

գրեթե չափազանց նուրբ է ծանր դարպասի համար: Հենց այդ պահին

լեյտենանտը պատրաստվում էր ձեռքը դնել դռանը

բռնակով, մի ծերունի դուրս եկավ ծածկի տակից:

Նրա հասակը մեծ էր, այնքան մեծ, որ նա մի փոքր ավելի բարձրահասակ էր

քան լեյտենանտը, ով իրականում բավականին մեծահասակ էր

ինքն իրեն:

Ծերունին տեսավ զինվորին և երկուսով էլ բռնեց նրան:

բռունցքով հարվածեց դռան շրջանակին, կանգնեց այնտեղ՝ ոտքերը ոտքի վրա կանգնած և

զայրացած գլուխը թափ տվեց: «Բարև», - ասաց լեյտենանտը:

Ծերունին մի քանի անգամ կուլ տվեց և շուտով

ասաց. «Ո՛չ»: Դա, հավանաբար, միակ բառն էր, որ նա կարողացավ ասել:

գերմաներեն՝ «Ո՛չ, ո՛չ»: Եվ նրա նիհար, քառակուսի դեմքը նման էր

անբարյացակամ էր, և նրա մոխրագույն աչքերում բոցավառ զայրույթ կար:

Machine Translated by Google

Լեյտենանտը կրկին ժպտաց և հեշտությամբ ասաց. «Դուք պետք է գիշերը այստեղ տեղավորեք իմ դասակին՝ քառասուն մարդ: Նրանք՝ տեղ գտիր տանը, այստեղ, մյուսները՝ գոմում:

Ծերունին մատները սեղմեց փայտի մեջ, դռան սյանը և ոտքերը գետնին խրեց, կարծես նա միայնակ ստիպված էր մերժել ամբողջ դասակի մուտքը, որը շարք կանգնեցին տան առջև: Նա զայրացած ասաց. «Ո՛չ»:

Լեյտենանտը կանչեց սերժանտին և ասաց նրան. տեսնի ախոռի հետևը և պատրաստի ծղոտը ճամբարի համար: Նա մենակ կհաղթահարեր այստեղի ծերունուն:

Հենց այն պահին, երբ լեյտենանտն ասաց սա, ծերունին Տղամարդը մի քանի քայլ առաջ եկավ և մտավ տուն լեյտենանտի առջև, կարծես նա միտքը փոխել էր:

Լեյտենանտը մի պահ կանգ առավ դռան շեմին: Նա իր առջև տեսավ լայն, ցածր դահլիճ, պատերը փայտով պատված, վերևում՝ ծանր սև գերաններ: Սենյակը լույս էր ստանում միայն դռնից և պառկած էր մասամբ մթության մեջ: Միայն աստիճանաբար կարողացավ լեյտենանտը տեսնել, որ այստեղ կանգնած էին տղամարդիկ՝ տասը, տասներկու տղամարդ, բոլորն էլ այնքան բարձրահասակ որ նրանք գրեթե գլուխներով հասան ցածր առաստաղին: Նրանք բոլորն էլ նույն անբարյացակամ դեմքն ունեին, ինչ ծերունին:

Հանկարծ լեյտենանտը տեսավ, որ տղամարդիկ կանգնած են պատգարակի շուրջը: Մեռած զինվորը պառկած էր պատգարակի վրա: Լեյտենանտը հանեց գլխարկը:

Machine Translated by Google

Շրջանակի մեջ գտնվող տղամարդիկ այլևս ուշադրություն չդարձրին նրան և լուռ նայեցին մեռած մարդուն: Նրանք չաղոթեցին, նույնիսկ շուրթերը չշարժեցին: Եվ տղամարդկանց դեմքերը կրկին կոշտացան, կարծես միայն միասին, բայց ոչ թե միմյանց ցույց տալու իրենց սուգը:

Լեյտենանտը տեսավ մեռածի նիհար դեմքը, որը մոմ էր, ինչպես գունատ: Աչքերը փակ էին: Ճակատին լայն, ծանր սպի էր անցնում: Բայց դեմքի արտահայտությունը դեմքին խաղաղ հանգստի զգացողություն էր: Մի մարդու բաճկոնը Նորվեգացի զինվորը փռված էր կրծքավանդակի վրա, իսկ գլխարկը դրված էր դրա վրա: Բայց պատգարակի ստորոտում կանգնած էր գութան: Ապա ծերունին մոտեցավ տղամարդկանցից մեկին և լուռ ձեռքը դրեց նրա ուսին: Մի պահ Տղամարդը վեր նայեց և գլուխը բարձրացրեց՝ որպես նշան ունենալու հասկացավ նրան: Ապա նա դիմեց լեյտենանտին:

«Ֆերմերը մեռած է», - ասաց նա լավ գերմաներենով:

Լեյտենանտը կարճ ժամանակով գլխով արեց՝ համաձայնության նշան անելով: «Մենք կմնանք ախոռում», - ասաց նա: Տղամարդը կրկնեց, որ պատասխանը նորվեգական է: Ծերունին լսեց և լուռ գլխով արեց:

Լեյտենանտը գնաց և իր դասակը տեղավորեց այնտեղ գոմը: «Ոչ ոք տուն չի մտնելու»: նա բացատրեց հրաձիգներին: «Ֆերմերը զոհվել է մարտում, հավանաբար երեկ առավոտյան տեղի ունեցած մարտում»:

Machine Translated by Google

Երբ որոշ ժամանակ անց լեյտենանտը կրկին մտավ տուն, նրան ուղեկցում էին երկու զինվորներ, որոնք կրում էին պողպատե սաղավարտ և ատրճանակ: Ծերունին

սկզբում զարմացան, և տղամարդիկ բարձրացրին գլուխները և դեմքերը լեյտենանտը: Մի պահ սենյակում լիակատար լռություն տիրեց: Բայց երկու զինվորները մոտեցան մեռածին, ողջունեցին, զգուշորեն կանգնեցին և ամուր բռնելով՝ զենքերը իջեցրին իրենց առջև ու կանգնեցին պահակախմբում:

Սկզբում տղամարդիկ հետ էին քաշվել պատին: Ոչ մինչև հիմա նրանք գիտակցում էին, թե սա ինչ է նշանակում: Լեյտենանտը դեմքով դեպի այն տղամարդը, որը բողոքարկել էր

նրան և ասաց. «Գյուղացին ընկել է որպես զինվոր: Ես նշանակեք նրան պահակ:» Տղամարդը դանդաղ թարգմանեց բառը խոսքով: Շուրջբոլոր տղամարդիկ գլուխները խոնարհեցին լռություն, և լեյտենանտին թվաց, որ նրանց դեմքերը

այնքան դաժան ու անբարյացակամ չէին, որքան նախկինում: Բայց հիմա մի երիտասարդ կին, որը նստած էր մեջտեղում, սեղանին, վեր կացավ: Նա ուներ բարձրահասակ, նիհար կազմվածք և ազատ բնություն: Լեյտենանտին թվում էր, թե նա երբեք չէր տեսավ ավելի գեղեցիկ և ավելի ազնիվ դեմք:

Կինը հայտնվեց դռան մեջ և փնտրեց...
մի պահ մահացած տղամարդու մոտ: Հետո նա տեսավ գերմանացուն զինվորներ, որոնք անշարժ կանգնած էին պատգարակի ստորոտում, զենքերը իրենց առջևում, մեկը ձախ կողմում, մյուսը՝ մեկը՝ գութանի աջ կողմում: Նրանք չէին կանգնում

Machine Translated by Google

որևէ այլ ձև մահացածի առջև, որը
այլ տղամարդիկ էլ այդպես էին անում, և նրանց դեմքերը նույն լուրջ ու
խիստ արտահայտություն, ինչպես մյուս տղամարդկանց դեմքերը: Հիացմունքը
մահը ամեն ինչից վեր էր:

Կինը տեսավ դա և վերադարձավ սենյակ:
Երբ նա կրկին մտավ դահլիճ, ձեռքին փայտե մի
խրամատագործ երկու ձեռքերում, որի վրա ընկած էր բարակներից մեկը
Նորվեգական հարթ հացեր և տվեց այն գերմանացուն
սպա: Լեյտենանտը գիտեր սովորույթը, խզեց
հացի կտորը վերցրեց և դանդաղ կերավ: Նա գիտեր, որ
այսպիսով նա դարձել էր հյուր այս ֆերմերային տանը:

Հաջորդ առավոտյան, երբ ջոկատը մեկնեց
ծերունին կրկին մոտեցավ լեյտենանտին:

«Շնորհակալություն», - ասաց նա, և լեյտենանտը ճանաչեց
որ նա այս գերմաներեն բառը սովորել էր միայն դրա համար
նպատակ: Ապա նա կանչեց այն մարդուն, ով կարող էր խոսել
Գերմանը և քաջալերական նշան արեց նրան:

«Գերմանացիները կրակեցին ֆերմերի վրա», - խստորեն ասաց տղամարդը,
շեշտելով յուրաքանչյուր բառը և տխուր նայելով:

«Պատերազմ է», - ասաց լեյտենանտը: «Պատերազմ է», - ասաց տղամարդը:
կրկնեց: Եվ ծերունին, որը, կարծես,
հասկացավ բառը, գլխով արեց համաձայնության ցուցմունքով: «Հնարավոր է, որ
«Ստիպված էի դրան հասնել», - կրկին ասաց տղամարդը, և նրա դեմքը
պայծառացավ, «բայց ես ուզում եմ ասել հետևյալը. ոչ մի ատելություն չի
մնալ''

Machine Translated by Google

Լեյտենանտը անխոս գլխով արեց: Նա իրականում ուզում էր ինչ-որ բան ասել, բայց մեծ խոսքերը նրա համար մեծ նշանակություն չունեին: Մի պահ նա փնտրեց

համապատասխան պատասխան:

Վերջապես նա գտավ այն խոսքերը, որոնք ուզում էր ասել: «Մենք նույն տեսակի», - ասաց նա:

«Ճիշտ է», - կրկնեց տղամարդը, և այժմ նաև ծերունին ձեռքը մեկնեց սպային, - «Մենք

նույն տեսակի:

Machine Translated by Google

Այսօր մենք գիտենք համայնքի զգացում, որը շատ հեռու է ավելի ուժեղ, քան քաղաքական կամ տնտեսական շահերը կարող են բացատրեք: Դա համայնքի զգացողությունն է, որը որոշվում է արյան միջոցով:

- Ադոլֆ Հիտլեր

Machine Translated by Google

Ոսկե մեդալ՝ քաջության համար

Երբ (Առաջին) համաշխարհային պատերազմից հետո ավստրիական դրոշները՝
որը քամու մեջ էր բացվել բոլոր ուղղություններով
ամբողջ Եվրոպայում՝ անթիվ հին ու նոր օրերին
կայսրության հաղթանակը պետք է իջեցվեր պատվով, ոչ մի կուրսանտ
չէր բարձրացնում դրանք և ձեռքով չէր անում ընդհանուրի մեջ
արժանապատիվ հիշողության տաճար: Ճիշտ այնպես, ինչպես մեծ ազգն էր արել
բաժանվեցին վեց կամ յոթ մասի, այնպես որ նրանք գտան իրենց
հանգստի վայրը այստեղ-այնտեղ, որտեղ նրանք կայսերականորեն շշնջում էին
հենց որ քամին փչի մարտադաշտից
Կալենբերգ (ճակատամարտ թուրքերի դեմ), մի քանիսը նաև
Հունգարիա, որոշ քաղաքներում, որոնք հանկարծակի պատկանում էին
այն երկրներին, որոնք նախկինում արտոնություն ունեին տեսնելու
մետաքսե, փամփուշտներով պատված դրոշները միայն հանձնվելուց հետո:
նրանց: Տարօրինակ է, որ չափանիշները կախված էին տարբեր տեղերում
դահլիճներ, և երբ լուռ գիշերվա որևէ հեռավոր ժամի
Վերջին գունավոր փշրանքները բևեռներից թռչում են ինչպես ցեցը
գետնին և ընկնում փոշու վերած, նրանց փառքը դեռ կմնա
հիանալի

Ճիշտ ինչպես դրոշները, որոնք դրված էին մթության մեջ,
այդպես էլ նրանցից ոչ մեկը, ովքեր երթով էին անցել իրենց
բանակի դաշտային մոխրագույն համազգեստը չորս տարի ժամկետով թույլատրվել
է ցուցադրել իրենց քաջության համար պարգևները, եթե նրանց բնակության վայրը

Machine Translated by Google

գտնվում էր նոր երկրներից մեկում: Վերադարձող զինվորները իրենց մեդալները, խաչերը և ժապավենները դնում էին սնդուկների մեջ կամ լվացքի ետևում: Այո, նրանք կարող էին քաջության համար նախատեսված պարգևները պահել միայն մթության մեջ: Եվ այսպես երբեմն ծեր զինվորը ձեռքը մեկնում էր

դեպի նրանց, երբ նա պատահաբար մի հայացք է բռնել նրանց վրա, որպեսզի շոշափի դրանք՝ կայսրության նվերները, նախքան զայրացած զրնգացող իրերը հետ սահեցնելը
մութ

Նույնը պատահեց նաև մի սերժանտի հետ, որը Սանում քաջության համար ոսկե մեդալ էր ստացել:
Կարպատներ՝ սկզբում փոքրը, իսկ շուտով՝ մեծը
արծաթե մեդալ քաջության համար, իսկ ավելի ուշ՝ Տիրոլում, բրոնզե մեդալ մեդալ, և ավելին՝ մահանալ «Կարլ-Տրուպեն-Խաչ»-ով: Նա զենքով հաճույք վայելող մարդ էր, որին ոչինչ չէր կարող ավելի շատ հաճեցնել, քան վաշտի հետ մնալը:
մինչև մահ, Գալիսիայում կամ Տրիենտում, Բոսնիայում կամ «Շմելց», նրան չէր հետաքրքրի, թե որտեղ: Բայց որպես Գերմանացի, որի հայրենի հողը գտնվում էր մեկ ուրիշի ստվերում ազգի պոռթկուն, հեռահար ագահությունը, նա պարզապես քայլ արեց ինչպես դրոշներն ու մեդալները մթության մեջ և դարձան ֆերմեր, և իսկապես վատը չէր... պարզապես նա հասավ ավելի հաճախ, քան մյուսները, լվացքի ետևում մտնում էին պահարան՝ հինգ մեդալները հանելու, որպեսզի դրանք շարունակեն զրնգալ նրա ափը:

Machine Translated by Google

Նա կին վերցրեց, դաշտեր մշակեց, երեխա ծնեց,
և երբ այն ծնվում էր, և նա տեսավ, թե որքան հուսահատորեն էր իր
կինը պայքարում երկունքի ցավերի դեմ, թե ինչպես էր մանկաբարձուհին
միջամտում կնոջ անունից, որը գոռում էր «մայրիկ», ինչպես
այնքան շատերին էր տեսել, որ մահանում էին մարտադաշտում, ապա՝
առանց գիտակցելու, կրունկները կոտրեց իրար,
նրա սիրտը ուժեղ էր բաբախում, և ճակատը քրտինքով լցվեց:
նա զգաց, որ այստեղ ոչինչ չէր կարող անել, բացի կանգնելուց
ուշադրության կենտրոնում... հակառակ դեպքում նա ստիպված կլիներ նստել ծալապատիկ...
անկյունում և տխուր լաց լինել:

Բայց ինչպես օրորոցում երեխան կռկռաց, իսկ կինը՝
ուրախությունից ժպտաց, երախտագիտությունից թեթևացած տղամարդն ուներ
հետաքրքրաշարժ ոգեշնչում, ոգեշնչում, որը նա երբեք չէր անելու
կունենար, եթե նրա բանակը դեռ երթով շարժվեր դրոշների և
թմբուկների ներքո, որովհետև ոչ մի սերժանտ երբեք իրավունք չի
ունեցել մեդալներ և պարգևներ շնորհել որևէ մեկին: Բայց հիմա, երբ
բանակն ու մեդալները անհետացել էին, և մթության մեջ նա ուներ
միտքը՝ գործել գերագույն հրամանատարի պես և պարգևատրել
մահամերձ պայքարին: Նա պտտեցրեց բեղերը, մոտեցավ պահարանին,
հանեց հինգ մեդալները և
երկար նայեց նրանց: Որովհետև նրա ծնկները անշարժ էին
դողալով՝ նա հակված էր տալ իր ամենաբարձր և ամենաուժեղ կողմը
շքեղ զարդարանք, բայց հետո նա մտածեց, որ երեխան ընդամենը
աղջիկ է. նա գլուխը թափ տվեց և ընտրեց
մեծ արծաթե մեդալ, որը փայլում էր սպիտակ և կարմիր մետաղադրամների վրա

Machine Translated by Google

գծավոր ժապավեն և ամրացրեց մոր գիշերանոցին:
Թող ծիծաղող մայրը հրաժարվի, թող մանկաբարձուհին ձեռքերը
հողային ոռնոցով սեղմի նրա որովայնին, մեդալը
այժմ պարգևատրվեց և պառկեց օրեցօր, մինչև կինը
մանկան մահճակալում, գիշերային սեղանին, ապաքինվել էր, և
բոլոր նրանք, ովքեր եկել էին այցելության, կարող էին տեսնել, որ
սերժանտը իր կնոջը պատվում էր այնպես, ինչպես ինքն էր պատվել:
անցյալում պատվավոր է ճանաչվել: Հետագայում նա մեդալը հետ չվերադարձրեց
պահարանի մեջ: Այն այլևս նրան չէր պատկանում, մի
զինվորը կանգնած էր ստվերում, այդպես էր նա զգում իր մասին.
այն այժմ իր կնոջ սեփականությունն էր, և նա գրեթե ափսոսում էր
նրան մեդալը ստանալու համար: Նա իրականում չէր
հասկանալ, այնուամենայնիվ, նա պետք է հոգ տաներ դրա մասին
պատվո պարգև այսուհետ ինքն իրեն, ոչ թե մթության մեջ
իհարկե, որից այն առաջ էր եկել՝ կլոր և
փայլում էր աստղի պես՝ նոր կյանքի շնորհիվ: Նա դրեց այն
բուֆետի վրա կտրված ապակուց պատրաստված ափսե, և այն կարող է լինել այնտեղ
փայլուն:

Շուտով ծնվեց երկրորդ երեխան, և հայրը պարգևատրեց նրան
նրա կինը՝ փոքր արծաթե մեդալով, իսկ մեկ տարի անց՝
բրոնզե մեդալը, քանի որ երկուսն էլ կրկին աղջիկներ էին: Նույնիսկ
չորրորդ տարում սա չփոխվեց, չնայած մայրը
գրեթե մահացավ ծննդաբերության ժամանակ, բայց սերժանտը,
որն արդեն իսկական գեներալի պես է, ով նույնպես հաճախ չի
ընկալեց իրական արժանիքը՝ երբեք չտվեց նրան

Machine Translated by Google

ոսկե մեդալ այս, բայց իր ամենափոքր պարգևի՝ «Կարլ-Տրուպպենի խաչի» համար:

Երբ դրանից հետո ծնվեցին հինգերորդ և վեցերորդ աղջիկները, նրա կնոջ քաջությունը, կարծես, ինչ-որ բանի վերածվեց:
սովորական տղամարդու համար, գնահատանքի արժանի չէ, ինչպես,
ինչպես նա նկատի ուներ, իր սեփական հերոսական սխրանքներից մի քանիսը նույնպես աննկատ մնացին, ուստի արդարությունը պահանջում էր, որ նա մեծ աղմուկ չբարձրացնի կանացի այդպիսի օրհնության շուրջ:
այլևս սերունդներ չունեին, և նրան նույնիսկ թույլատրվում էր ծովախեցգետին որսալ և տրտնջում էին դրա մասին, մինչև վերջապես ութ տարեկանում տղան ծնվեց՝ այնքան հեշտ ու անխոչընդոտ, այնքան արագ և գրեթե առանց ցավի մոր համար, որ արդարությունը պահանջում էր, որ
նրանից պետք էր վերցնել շքանշանը, այլ ոչ թե
նորը տալուն, բայց դա տղա էր, և հայրը կանգնած էր մահճակալի կողքին՝ արցունքն աչքերին, և նա ոսկե մեդալը, որը Ավստրիայի ամենաբարձր կոչումն էր, դրեց նրա վրա:
մանկան մահճակալին պառկած կնոջ կուրծքը, և նա, ով միշտ ծիծաղեց այս պատիվների վրա, լռջացավ և ուրախությունից լաց եղավ երեխայի համար, ինչպես նաև մի փոքր էլ՝ նրա համար
մեդալ

Խստորեն ասած, նա արժանի էր այս պարգևին
վաղուց ի վեր: Բայց հաշվի առնելով, որ դա պահանջել էր մեծ մասը բացառիկ հերոսական սխրանքներ այս մեդալը նվաճելու համար, և հաշվի առնելով, որ դրոշները շատերի վկաներն էին
պատմության մեջ մայրցամաք ձևավորող ժամեր, ճիշտ էր, որ

Machine Translated by Google

Քաջության համար ամենանուրբ պարգևը խավարից հանվել էր և դրվել մոր

թեթև կաթի և ապագա տվող կրծքի վրա՝ միայն տղայի համար... քանի որ

անցողիկ մարդու խաղը կլիներ փառք, դրոշներ, մեդալներ և

կայսրություններ, միշտ չէ, որ նոր կաթնակեր տղաների շուրթեր կլինեին

իրենց առաջին հերոսական սնունդը գտնում են այդպիսի լի կրծքերի մոտ:

Machine Translated by Google

Մաքուր մնալ և հասուն դառնալ

Արևելյան ճակատում գտնվող մի երիտասարդ ՍՍ-ականի կողմից

Վաղուց չէ, որ մենք մտածում էինք մաքրության և հասունությունը որպես տարօրինակ բան. մենք նույնիսկ ծիծաղում էինք այդ գաղափարների վրա: Մի՞թե մարտի խստությունը մեր առաջին հրամանատարությունն ու մաքրությունը չէին երիտասարդ աղջիկների համար: Բայց մենք փոխվել են այդ ժամանակվանից ի վեր: Հիմա մենք տեսնում ենք այլ աչքերով և այլևս մեր գործերի համար ուժ չենք ստանում միայն երիտասարդության փոթորիկներից: Պատերազմի երկարատևությունը մեզ ավելի խորը տոկունություն և խստություն է հաղորդել: Հիմա Մենք ուժ ենք ստեղծում այն բաներից, որոնց նախկինում երբեք մի մտածեք: Այսօր մենք կարող ենք տեսնել մեր տունը, դաշտային ծաղկի գեղեցկությունը և երեխայի ժպիտը, որի աչքերը իմաստուն են դարձել կորստի ցավի և վտանգի գիտակցություն:

Մի խոսքով, մենք մեծացել ենք: մեր շուրջը ամենուրեք ավերածություններ են, թվում է, թե մեր ամենամաքուր կարոտների և զոհաբերությունների էությունը միակ նպատակն է՝ Ռայխը: Եվ այս նպատակին տանող ճանապարհը տանում է մարտիկի ճանապարհով տղամարդկություն:

Որքան դժվար է մեր նպատակի համար պայքարը, այնքան ավելի անզիջելի է մեր կամքի մաքրության, մեր բնավորության ամբողջականության և մեր ինքնության միանշանակության պահանջը: վարքագիծ: Տղամարդկային բարձրագույն իդեալը պետք է մարմնավորվի, եթե

Machine Translated by Google

Ռայխը պետք է ձեռք բերվի, քանի որ Ռայխը ներկայացնում է Մարդկանց նոր կարգը՝ ընտանիքների, կլանների և անհատներ: Եվ պատերազմ է մղվում այս Նոր Կարգի համար:

Մենք առաջին անգամ զգացինք լիակատար ոչնչացման թելը այս պատերազմը մինչև ամենաբարձր մարդկային հայտարարը՝ արևելքում տեղի ունեցած ճակատամարտերի ընթացքում: Անկասկած, ռասայի պահպանման պահանջները միայն կենդանաբանական գործ են, եթե դրանց մեջ չի ներառվում արիական հոգևորականության և մշակույթի պահպանումը: Այնուամենայնիվ, մեր պատասխանը մարդու ոչնչացմանը աշխարհը ոչ միայն պատերազմ և դիմադրություն է, այլև մեր սեփական վերափոխված կյանքը, և տղամարդկությունն ու մաքրությունը այս պատերազմում ամենաուժեղ զենքերն են: Այո, մաքուր է ամենաբարձր իմաստը Լանգեմարկում խորտակված մեռյալներն էին ֆլամանդական հողի մեջ: Մաքուր էին ընկածները, ովքեր դեռևս հանգչում են արևելքում գտնվող անանուն գերեզմաններում: Եվ մաքուր էին նաև բոլոր նրանք, ովքեր Գերմանիայի ամենամեծ կարիքի ժամին ականջ դրեց այս պատերազմի առաջին տարիների կոչին:

Այդպես էլ մեր ազգային օրհներգը՝ «Գերմանիա, Գերմանիան ամեն ինչի վրա», պետք է հասկանալ ոչ թե որպես հաղթանակի մարտական կոչ, այլ որպես մարդկային ավելի բարձր կարգ կառուցելու խորագույն պարտավորություն: և որպես հպարտության մտածելակերպ՝ կոչման վեհությունը լինել այս Նոր Կարգի զինվորներ աշխարհում: Սա մտածելակերպը մեզ ազատում է անկման դրսևորումներից, որոնք մենք տեսնում ենք ամեն քայլափոխի՝ եսասիրությունից, շահարկում և քաղաքական շորթում: Սա հարց չէ

Machine Translated by Google

պարզապես սեփական էջը մաքուր պահել արտաքին տեսքի համար՝ լիովին բուրժուական նկատառում, բայց խոսքը մակերեսայնության՝ որպես ստորության, երկխոսության և անհավատարմության՝ որպես անարժանության նշան գիտակցաբար մերժելու մասին է: ամուսնությունը այնպես, ինչպես այն կա ընկերների միջև, և ամեն տեսակի անպարկեշտության ու անառակության՝ որպես զվարճանքի: Ինչո՞ւ: Որովհետև այդ ամենը բացում է թշնամու ճանապարհը՝ ներս մտնելու և հենարան ձեռք բերելու համար: Մաքուր մնալը նաև նշանակում է ունենալ խիղճ և հոգատարություն, և գործել բարությամբ և ընկերակցություն:

Հետևաբար, յուրաքանչյուրից պահանջվում է անդառնալի պատասխան մեզ՝ մեր գոյության յուրաքանչյուր կողմի վերաբերյալ: Որքան շատ մենք գիտակցում ենք, որ մենք աշխատում ենք սոցիալական և քաղաքական Նոր կարգ, և որքան ավելի մենք գիտակցենք, որ միայն մեր ազնվականությունն է ծառայում Ռայխին, այնքան ավելի պարզ կդառնա մեզ համար, որ միայն նրանք կարող են իրականացնել և պահպանել տիրապետությունը այս աշխարհում, ովքեր ունեն իրենց մաքուր պահեցին՝ նույնիսկ սխալի և անարգանքի առջև:

Մենք տեսել ենք, թե ինչպես են ընկերները ընկնում մեր կողքին, երիտասարդ և բավականին անավարտ: Դա լցրեց մեր սրտերը վիշտ և հուսահատություն: Սակայն այդ ժամանակ մենք զգացել է այն ճշմարտությունը, որ կյանքում բավարարվածությունը կախված չէ քանակից, այլ տարիների որակից, որը մեզ տրվել է: Սա այդպես է, քանի որ յուրաքանչյուր

Machine Translated by Google

կենդանի տղամարդը, կինը և երեխան կարող են ստանալ պսակը
կյանք՝ մեռնել հայրենիքի համար:

Կյանքն առանց մաքուր ցանկության անիմաստ է: Այդ պատճառով մենք խորապես ընդունում ենք Գյոթեի ասացվածքը. «Ապրել հաճույքի համար նշանակում է ստորություն; ազնվականները ապրում են օրենքի և կարգուկանոնի համար»: Մենք չենք կարող ճշգրիտ գիտենք, թե որտեղ ենք բարձրանում այս պայքարում և ինչպիսի ձև ու վիճակ է մեզ սպասում լեռան գագաթին վերևում, բայց Ռեյխը անմիջական առաքելություն է, որը մենք կարող է ներկայումս ճանաչել և կատարել: Եվ լինել ներքուստ Այս առաջադրանքի համար հագեցած լինելը պահանջում է մաքրություն և տղամարդկություն:

Ուշադրություն դարձրեք բուրժուական զինվորին, որը գահ է բարձրացնում յուրաքանչյուր կեղծ և անմաքուր աստծո: Հնարավոր է՝ այդպիսի մեկը անգիտակցաբար արհամարհում է մաքրություն և տղամարդկություն, որովհետև նա միշտ եղել է միայն ենթարկվում են այս առաքինությունների դատարկ ձևերին և երբեք դրանց ռասայական հոգևոր բովանդակությանը: Ամեն դեպքում, միայն նա է իսկական մարդ, ով իր հոգու թելերը ամրացնում է հիմքը; ծայրամասում, որը միայն սեր է ծնում ընտանիքի և հայրենիքի, իր ցեղի կյանքում գործող աստվածային օրենքի հավատքի և պատրաստակամության մեջ շարունակել հանգիստ քայլերով գնալ դեպի մահ, որովհետև նա գիտի այդ մահվան իմաստը որպես բարձրագույն զոհաբերություն Աստված:

Վարպետ լինել նշանակում է հասուն լինել, հոգևոր խորաթափանցություն ունենալ, արտաքին տեսքից այն կողմ նայել, անել անհրաժեշտը, և չկորցնել հավատը գործընթացի նկատմամբ: Ոչ թե որովհետև մենք

Machine Translated by Google

մեր ձեռքում իշխանություն և զենք ունե՞նք, թե՞ մենք վայելում ենք
որոշակի կոչում այս աշխարհում, բայց որովհետև մենք իրական ենք
Ռեյխի զինվորներ: Սա նշանակում է, որ մենք ընտրել ենք.
պատասխանատվություն, կարգապահություն, հաշվետվողականություն, հարգանք և
բարություն, այսինքն՝ դառնալ ավելի ուժեղ մարդ և նոր արարած, և
թույլ չտալ, որ աշխարհը սահմանի իր «օրենքը»
մեզ: Մենք տերեր ենք, որովհետև մենք կապված ենք
աշխարհը որպես ավելի բարձր կարգի ծառայության գործիքներ:
Այս ճանաչումը մեզ հասունացնում է՝ անկախ տարիքից:
Տասնութ տարեկանները այս կերպ և պատերազմի դաժանության
միջոցով վերածվել են մարդկանց: Փորձության ժամը նրանց պակաս
չգտավ, այլ վկայում է, որ նրանք
իսկապես հասունացել են:

Machine Translated by Google

Դա բավականին լավ ընկեր էր

Հենրիխ ֆոն Քլայնի կողմից

Ֆրանկֆուրտ կատարած իմ ճանապարհորդության ժամանակ՝ որպես գյուղի պանդոկապան

Ջենայի մոտ ինձ պատմեցին, թե ինչպես՝ մարտից մի քանի ժամ անց

երբ քաղաքն արդեն լիովին լքված էր Հոհենլոյի արքայազնի բանակի կողմից և

շրջապատված էր

ֆրանսիացիների կողմից, ովքեր կարծում էին, որ այն օկուպացված է

Քաղաքում հայտնվեց միայնակ պրուսական զինվոր: Հյուրանոցի տերը

վստահեցրեց ինձ, որ եթե մարտին մասնակցած բոլոր զինվորները այս մարդու

պես քաջ լինեին,

ֆրանսիացիները կպարտվեին, նույնիսկ եթե նրանք

երեք անգամ ավելի ուժեղ են եղել, քան իրականում էին:

Ահա հյուրանոցատիրոջ պատմությունը...

Ամբողջովին փոշու մեջ ծածկված՝ այս տղան ցատկում է իր

ձին իմ պանդոկիս առջևում է և գոռում է՝ «Պանդոկապան»:

Երբ հարցնում եմ՝ «Ի՞նչ կա», նա պատասխանում է՝ «Մեկ բաժակ...

«բրենդի՛կ»: Եվ սուրը պատյանը նետելով՝ ավելացնում է. «Ծարավ եմ»:

«Աստված երկնքում՛՛,- ասում եմ ես,- «Մի՞թե դու, բարեկամս, չես փախչի՞ր»:

Ֆրանսիացիները մոտ են քաղաքին:

«Հիմա, հիմա՛», - ասում է նա և սանձը ձիու պարանոցին դնելով՝ բացատրում.

«Ես ամբողջ օրը ոչինչ չեմ կերել»:

«Ես հավատում եմ, որ դու Սատանայի տիրապետության տակ ես», - ասում եմ նրան:

Machine Translated by Google

«Հեյ, Լիզե», - կանչում եմ ես, և նա նրան մի շիշ գինի է բերում:

«Դանցիգեր»:

«Ահա՛», և ես ուզում եմ նրան ամբողջ շիշը տալ, այնպես որ

որով նա կշարժվի:

«Թութ, թութ», - ասում է նա՝ սրբելով քրտինքը իր վրայից:

ճակատին, «Որովհետև ես ժամանակ չունեմ»:

«Դու Մահվան զավակն ես», - բացականչում եմ ես:

Եվ կրկին ասում եմ՝ «Ահա՛», երբ նրան ըմպելիք եմ լցնում, և ես

փորձիր նորից տալ նրան ամբողջ շիշը, որպեսզի նա կարողանա քշել

միացված: «Խմեք և շարունակեք քշել: Առողջություն ձեզ:»

«Մեկ էլ!», - ասում է այս տղան, երբ կրակոցներն արդեն հնչում են:

բոլոր կողմերից դուրս՝ քաղաքի մեջ:

«Եվս մեկը՞: Չե՞ս անհանգստանում», - հարցնում եմ ես:

«Մեկ էլ!», - պնդում է նա՝ սրբելով մորուքը և

փչում է քիթը ձիու վրա, «Որովհետև դա կլինի

վճարված է կանխիկով:»

Իմ հոգու խորքում ես ուզում էի, որ նա...

«Ահա՛», - ասում եմ ես՝ նրան երկրորդ բաժակը լցնելով, մինչ նա

ցանկություններ: Եվ երբ նա ավարտեց, ես նրան լցնում եմ երրորդ բաժակը

և հարցնել՝ «Հիմա գո՞հ ես»:

«Օ՜հ», - իրեն թափահարում է տղան, - «Կոնյակը լավն է»:

«Լավ», - ասում է նա՝ գլխարկը դնելով, - «Ի՞նչ պարտք ունեմ...

դու՞

«Ոչինչ: Ոչինչ», - պատասխանում եմ ես: «Հեռացե՛ք, ի անունից»:

Սատանա՛, ֆրանսիացիներն արդեն քաղաք են մտնում:

Machine Translated by Google

«Դե,- ասում է նա՝ ձեռքը մեկնելով կոշիկին,- ուրեմն Աստված «կպարգևատրի նրան»: Եվ նա հանում է կարճ ցողունով մի ծխամորճ: իր կոշիկից և ասում. «Կրակեք ինձ»:

«Կրա՞կ», հարցնում եմ ես, «չե՞ս անհանգստանում»:

«Կրակ, այո՛», - ասում է նա, - «Որովհետև ես ուզում եմ ծխամորճ վառել»: ծխախոտ:

«Դու լեգեոնների տիրապետության տակ ես», - բացականչում եմ ես:

«Հեյ, Լիզե՛», - կանչում եմ աղջկան, և մինչ տղան Խողովակը լցնելով՝ աղջիկը բռնում է կրակը:

«Դե՛հ», - ասում է նա՝ իր մեջ բռնած ծխամորճը, որը հենց նոր վառեց: բերանը, «Հիմա ֆրանսիացիները դժվարության մեջ են հայտնվելու»: Եվ գլխարկը աչքերին դնելիս և բռնելով այն սանձը, նա շրջում է ձին և հանում սուրը:

«Դու չար մարդ ես», - բացականչում եմ ես, - «անիծյալ, կախարդված ավազակ: Կասե՞ս դահճի անունով: հեռացիր այնտեղ, որտեղ քո տեղն է: Երեք զինվոր, այնպես չէ՞ Տեսնո՞ւմ եք նրանց: - արդեն կանգնում են դարպասի մոտ:

«Երազո՞ւմ ես», - մեկնաբանում է նա՝ թքելով ու նայելով: երեք զինվորները՝ փայլող աչքերով: «Եթե նրանք տասը լինեին, ես դեռ չէին վախենա նրանցից»: Եվ այս պահին երեքը Ֆրանսիացիները արդեն քաղաք են մտնում:

«Բասո Մանելկա՛», - գոռում է տղան՝ ամրացնելով իր խթանիչները: ձիուն և շտապում է նրանց մոտ, ցատկում է նրանց վրա, այնքան ճշմարիտ, որքան Աստված կենդանի է, և հարձակվում է նրանց վրա, կարծես նա ուներ Հոհենլոյի ամբողջ կորպուսը նրա ետևում, այնպես,

Machine Translated by Google

որ զինվորները, անորոշ լինելով, թե արդյոք քաղաքում կարող են լինել ավելի

շատ գերմանացիներ, իրենց սովորության հակառակ՝ զարմացած են: Եվ

նախքան մեկը կհասցներ շրջել ձեռքը, նա երեքը դուրս է շպրտում

նրանց թամբերը և բռնում նրանց ձիերին, և նրանց հետ

Հետո նա թռչկոտելով անցնում է իմ կողքով ու գոռում. «Բասսա Տերեմտեմտեմ:

Հիմա տեսնո՞ւմ եք, պարոն պանդոկապան: Ցտեսություն: Հաջողություն: Հոհո»:

Հոհո՜ Հո՜հո»:

Հյուրանոցի տերը զարմացած ասաց. «Ես երբեք նման բան չեմ տեսել»:

ընկեր իմ ամբողջ կյանքում:»

Machine Translated by Google

Հրատարակման տարեթիվ

ԱՆՀԱՅՏ

Machine Translated by Google

Մեջբերումներ

Այն, ինչ բնության կողմից տրված է անհատին, նա պետք է փոխանցել որպես իր ժողովրդին ներդրում: Կարելի է միայն լինել մեկը ճիշտ այս համայնքում. այն աճում է սեփական, վերապահված, բարձրագույն պարտականության կատարումը:

- Ադոլֆ Հիտլեր

***

Բոլոր այն ազգերը, որոնք մասնակցել են Երկրորդ համաշխարհային պատերազմին, պատիվ են տալիս «անհայտ զինվորը»: Փարիզում նա հանգչում է «Հաղթական կամար»: Լոնդոնում նա վերջին անգամ քնում է Վեստմինստերյան աբբայության սև մարմարի տակ: Բեռլինում նա բնակվում է Ռայխկանցլերի պալատում: Գերմանիան միակ երկիրը, որտեղ «անհայտ զինվորը» չի մահացել, բայց ապրում է:

- Ֆրեդերիկ Բոեկ

Շվեդական ակադեմիա, Ստոկհոլմ

Machine Translated by Google

Երբ պատերազմն ավարտվի, մենք տարօրինակ բաներ կզգանք

բաներ: Եվրոպայում կստեղծվի նոր կարգ և կաշխատի

կզբաղեցնի այն տեղը, որին արդարացիորեն արժանի է: Մեկը յուրահատուկներից

դրսևորումները կլինեն այնպիսին, որոնք այլևս չեն դիտվի

Ամերիկան որպես նոր աշխարհ, այլ ոչ թե Եվրոպան որպես նոր

աշխարհը և Ամերիկան՝ որպես հին:

Դանիական «Faedrelandet» թերթի հունիսի 22-ի համարի համաձայն ՝

1941, թողարկման 170 համարը, այս խոսքերը վերջերս ասվեցին

«Հըրսթ Փրես»-ի ամերիկացի լրագրող՝ Վինձորի դքսի կողմից,

անգլիացի նախկին թագավորը:

***

Ազգային սոցիալիզմը ձևավորում է ժողովրդական համայնք, որը

սկսվում է երեխայից և ավարտվում տարեց մարդու մոտ: Ոչ

Կարելի է լռեցնել գերմանական կյանքի այս հսկայական սիմֆոնիան:

- Ադոլֆ Հիտլեր

Machine Translated by Google

Սխալ հասկացված ընկերակցություն

Ընկերակցությունը նույնքան բազմաձև է, որքան կյանքը: Հազարապատիկ օրինակներն են, որոնք ցուցադրում են դա: Դա այն կապն է, որը միավորում է իսկական ընկերներին: Առանց իսկական ընկերակցության իսկական զինվորականությունը անհասկանալի է: Բայց այն միշտ ծառայում է ավելի բարձր նպատակի՝ ամբողջությանը, համայնքին: Դրա բարոյական Ուժը գալիս է ուժեղ սրտից, պատասխանատվությունից, ճակատագրականորեն կապված լինելու անսասան զգացումից ժողովուրդ և հայրենիք: Որտեղ այն շեղվում է այս բարոյականությունից հայեցակարգով այն ստանում է եսասիրական քող, այն բարոյապես թերի է և վնասակար է համայնքի համար:

Անշուշտ, SS-Obersturmfuhrer-ը ծառայում էր որպես պահեստ հրամանատարը զոհ գնաց նման թյուրըմբռնման ընկերակցություն: Երբ պարզվեց, որ նրա ներսում հրամայեց դրամարկղի աշխատողին մորթել մի քանի խոզ առանց թույլտվության և անարդարացիորեն բաշխված կամ առաքված մեծ քանակությամբ մսի դեպքում նա չստուգեց սխալը, այլ փորձեց ազդել քննության վրա պաշտոնյաներին զերծ մնալ հետագա հետաքննություններից: Ավելին, նա ներգրավված ՍՍ-ականներին դրդել են երդվյալ ցուցմունքներ տալ որ նրանք միս չէին ստացել:

Գանձապահը դատապարտվեց բանտարկության և պահեստի հրամանատար՝ հանցավոր գործողությունների մասին չհայտնելու համար

Machine Translated by Google

ենթակաները և կեղծ զեկույցներ հորինելով՝ բանտ

նախադասություն

Գանձապահի վարքագիծը լուրջ վնաս էր հասցրել

գերմանացի ժողովրդին: Պահեստի հրամանատարը՝ դուրս

սխալ հասկացված ընկերակցություն - փորձել էր թաքցնել

չարաշահումները՝ կարգուկանոն ապահովելու փոխարեն: Ով որ

թաքցնում է, վնասում է ամբողջ ժողովրդին և խաթարում իր սեփական հեղինակությունը

Machine Translated by Google

ՍՍ-ականի վերջին կամքը

ՍՍ-ի կապրալ Լեո Ռ., քաղաքացիական կյանքում՝ օգնական ուսուցիչը Սիլեզիայի մեծ քաղաքում մահացել է ռազմական գործողությունների ժամանակ հիվանդանոց՝ արևելյան ճակատում ստացած վերքերի հետևանքով Առջևում: Նա թողեց մի տեսակ «վերջին կտակ»՝ նամակ իր ընտանիքին, որը նա գրել էր Waffen SS-ին միանալու օրը: Այս նամակը ցույց է տալիս օրինակելի ազգային սոցիալիստի, մանկավարժի կյանքի նկատմամբ նրա խորը հայացքը: և զինվոր: Այն պատկանում է հավատքի հավերժական վկայություններին մեր ժամանակների, որոնք կունենան օրինակելի ազդեցություն ապագա սերունդներին ցույց տալ ու բացատրել նրանց իրենց հայրերի գործերը:

Եթե ես մնամ մարտի դաշտում, թե վերադառնամ այն պայմանը, երբ ես անկարող եմ բանականություն ունենալ, ապա կարող է սա Վերջին կտակը ծառայում է որպես ամփոփում իմ ընտանիքի և տոհմի համար:

Ես չեմ ուզում, որ կոնֆլիկտ առաջանա նյութականի պատճառով բաներ: Հետագայում կլինի գերմանական իրավունք, որտեղ սիրտը նույնպես ճիշտ բան է անում: Դա արդեն ուղեցույց է: Ես ուզում եմ, որ աշխարհայացքի կամ գաղափարախոսության բոլոր հարցերի վերաբերյալ, ամեն ինչ ընթանա այնպես, ինչպես ես և կինս համաձայնության եկանք: Ես հատկապես չեմ ցանկանում միջամտել գաղափարախոսությանը երեխաների կրթությունը: Մենք բոլորս մեծ ձեռքում ենք կանգնած

Machine Translated by Google

հավատքի այն տեսակը, որը մենք ունենք և կշարունակենք փորձել ձևավորել: Մեր ժողովրդի կյանքը սուրբ է մեզ համար: Մենք ուզում ենք հետևել հրաշալի կանոնին՝ լինել մեկ ժողովուրդ, դա կրոնն է:

մեր ժամանակը:

Ես ուզում եմ, որ իմ հարազատները հիշարժան մի բան ունենան ինձ կողմից: Մեր տոհմում սիրտն այնքան ուժեղ է, որ արդար չափանիշը, բնականաբար, կգտնվի:

Ամբողջ սրտով ցանկանում եմ, որ կինս նորից ամուսնանա, եթե... նա կարծում է, որ գտել է կյանքի նոր ընկեր: Ճանաչելով նրան՝ գիտեմ, որ երեխաները նույնպես լավ ճակատագիր կգտնեն:

Ես խնդրում եմ մեր տոհմի ընկերներին լինել երեխաների կնքահայրերը և ընտանիքի ընկերները... որ նրանք կատարեն իսկական բարեկամության օրենքը, որը մարդուն երջանիկ է դարձնում:

և տալով:

Ես կցանկանայի, որ իմ երեխաները ճանաչեին իրենց մորը որպես իրենց ամենաթանկարժեք գանձը, ով նրանց կյանք է տվել: Բացի դրանից, ժողովուրդը պետք է լինի օրենք և ուղեցույց: Նրանք միշտ պետք է լինեն պարզ, հավատարիմ և ճշմարիտ:

Շնորհակալ եմ կնոջս: Բառերը քիչ են: Նա գուցե գիտի, որ սիրտս հուզվում է, երբ մտածում եմ հրաշալիի մասին:

խորություն է նա տվել իմ կյանքին: Ես նաև հույս ունեմ, որ ճակատագիրը թույլ տվեք նրան ունենալ այն, ինչ ինձ մերժվել է: Մայիս

Անհանգստությունն ու ցավը արագ անցնում են: Թող նա մտածի իմ մասին: ուրախ հպարտությամբ: Նա ավելին տվեց:

Machine Translated by Google

Սիրելի՛ կին, խորհրդածե՛ք մեր միասին անցկացրած ժամանակի մասին և շարունակե՛ք ապրել լիարժեք ուժ դեպի ապագա: Եթե կա սուրբ փրկություն, ապա դա ապահովված է սրտիս արյունով:

Մեծարգո՛յք պահեք նախնիներին: Հավատարիմ մնացեք ժողովրդին: Թող մեր ժողովուրդը գտնի երջանիկ ապագա:

Ես նաև շնորհակալ եմ իմ ծնողներին, ովքեր հաճախ են տառապել իմ պատճառով: Թող նրանք իմանան, որ այս ամենը տեղի է ունեցել, մինչ ես դժվարանում էի պարզաբանել իմ ավելի խորը կողմերը գոյություն: Իմ սերը միշտ նրանց կպատկանի:

Թող բոլորդ զգաք, թե ինչպես եմ ձեզ իմ ձեռքը մեկնում, որպեսզի ձեր ուժը կաճի, և դու երջանիկ կլինես: Հավատա՛ ինձ, իմ Սրտի ցանկությունն է միշտ քեզ երջանիկ տեսնել, թող այդպես լինի:

Այն ճանապարհորդության նախօրեին, որին ինձ թույլատրվում է միանալ նրանց երկար շարասյուները, որոնց համար միայն արարքն է նշանակություն ունենում:

Լեո Ռ.

Machine Translated by Google

Մեկը գիշերը մենակ է կանգնած,

ծանր պարտականություններով ծանրաբեռնված,

նա մտածում է ժամացույցի մասին,

զոհված ընկերների մասին:

Նա զգում է, որ մեկը քայլում է դեպի իրեն,

զինվոր այլ օրերից,

ովքեր արդեն կրել են ամենադառն ճակատագիրը,

և նա լուռ լսում է, թե ինչպես է նա ասում.

Ընկեր՛:

Եվ միայն այս մեկ բառը:

Նրանք լուռ են և նայում են:

Երկրորդը գնում է՝ ստվերի պես, հեռու,

միայն վաղ առավոտյան լուսաբացին:

- Ճանապարհորդությունը

Հերիբերտ Մենզելի կողմից

Machine Translated by Google

Վերաբերում է

Զինվորի վարքագիծը

Օտարերկրյա կանանց նկատմամբ

Դուք ՍՍ-ական եք: Դա նշանակում է, որ դուք

վարձկան, որը հավաքագրվում է պարզապես ինչ-որ բանի համար կռվելու համար

աշխատավարձի համար, նույնիսկ եթե դա ձեզ համար այլ նշանակություն չունի: ՈՐՊԵՍ

ՍՍ մարդ, դու ներկայացնում ես ՍՍ-ը, մի համայնք, մի կարգ:

ձեր ժողովրդի մեջ, որի հատուկ խնդիրներն են արյան անարատությունը

պահպանելը, ցեղի արժեքի բարձրացումը:

Երբ դուք կանգնած եք օտար երկրում՝ զենքը ձեռքին, դուք կրկնակի

պարտականություն ունեք. դուք պետք է ներկայացնեք

քո ժողովուրդը և դու պետք է արժանի լինեք ՍՍ-ին:

Սակայն դուք անարժանորեն եք վարվում, երբ՝ կրում եք

Ֆյուրերի համազգեստը՝ Վաֆենի նշաններով

ՍՍ - վազվզել պանդոկներում և ռեստորաններում նրանց հետ

աղջիկներ և կանայք, ովքեր չեն կիսում իրենց ժողովրդի ցավն ու

մտահոգությունը, ովքեր չեն նկատում իրենց ժողովրդի ցավը, պարզապես

որովհետև զուրկ են որևէ զգացմունքից: Սրանք այս օտար ժողովրդի

պարկեշտ կանայք և աղջիկները չեն:

Դա մի բան է, որը կարող ես ի սկզբանե ընդունել: Այդ աղջիկների համար

որոնց եղբայրները և այն կանայք, որոնց ամուսինները ունեն

պարտված կլինեին դուք և ձեր ընկերները, անկասկած

չեն ուզում գրկախառնվել քեզ հետ: Դու նաև գիտես, թե ինչպիսի վնասներ

կարող են քեզ պատահել նման անփույթ վերաբերմունքից:

ասոցիացիա

Machine Translated by Google

Ինչպե՞ս կարող ես պահանջել անխուսափելի խստության իրավունքը, եթե թույլ

ես տալիս ինքդ քեզ: Ինչպե՞ս կարող ես պահպանել պարզ տեսանկյուն:

և պատշաճ վերաբերմունք, եթե կորցնեք ինքնահարգանքը: Շատերը

դուք հնարավորություն ունեցաք այս պատերազմում ավելին ստանձնելու

պատասխանատվություն, քան դուք երբևէ կարող էիք

խաղաղ ժամանակ: Դուք բոլորդ պետք է ապացուցեք, որ արժանի եք

այս պատասխանատվության: Մենք գիտենք, որ դուք քաջ եք պատերազմում:

Բայց դուք նաև պետք է սովորեք լինել հանգիստ, կարգապահ և

չափավոր, նույնիսկ երբ դուք կանգնած չեք դասավորության մեջ:

Ահա թե ինչի ենք մենք հույս ունենում մեր ժողովրդի ապագայի համար:

Ի՞նչ պետք է անել այս տողերը կարդալուց հետո:

Ես քեզ կասեմ: Դու պետք է ունենաս պարզ աչքեր և անկեղծ

սիրտ: Գիտես, թե ինչ եմ նկատի ունենում: Գիտես, թե ինչպես եմ սա նկատի ունենում:

Գուցե դուք նույնպես ճանաչում եք այս կամ այն ընկերոջը, ով չի

վարվեց այնպես, ինչպես պետք է վարվեր: Մինչև հիմա դու պարզապես նայում էիր

հեռացա և մտածեցի, որ դա քեզ չի վերաբերում: Հավատա՛ ինձ, դա

վերաբերում է ձեզ: Այն վերաբերում է մեզ բոլորիս: Նախ փորձեք ճանապարհը

իսկական ընկերակցության մասին՝ տար ընկերոջդ մի կողմ և

խոսեք նրա հետ հստակ և ողջամիտ: Ասեք նրան, թե ինչ է դա

նշանակում է: Պատմեք նրան մեր ժողովրդի համար ճակատագրական ժամի մասին

իրենց մեջ: Տպավորություն թողեք նրա վրա, որ Ֆյուրերը

չի կարելի հրաժարվել մեկ մարդուց:

Միշտ հիշեք, որ ամիսներն ու տարիները, որոնք դուք կրում եք

SS Runes-ի հետ համազգեստը կմնա անմոռանալի

ձեր կյանքի մնացած մասի համար: Գերմանացու համար սրանք ամենաշատն են

կյանքի վճռորոշ տարիներ: Ոչ միայն այն պատճառով, որ երիտասարդ ՍՍ-ն

Machine Translated by Google

կամավորը հասունանում է և դառնում տղամարդ, կամ որովհետև նրա կուրծքը

դառնում է ավելի լայն, կամ նրա քայլն ավելի հստակ, կամ նրա տեսողությունն

ավելի սուր: Նրա ոգին նույնպես ձևավորվում է: Եվ նա ՍՍ համայնքում սովորում է

մի բան, որը միշտ կմնա նրա հետ՝ կարգուկանոն, կարգապահություն,

բարեխղճություն, ճշտապահություն, զոհողություն և համայնքի նկատմամբ

պարտքի զգացում:

մի՛ փչացրու այս հիշողությունը՝ չկատարելով քո պարտականությունները այնպես, ինչպես

ձեր ժողովուրդը ակնկալում է ձեզանից: Եթե դուք անտեսեք սա, դուք

ինքներդ ձեզ ավելի շատ վնասեք, քան որևէ մեկին:

Կար մի ժամանակ, երբ հայտարարվում էր «իրավունքը»

սեփական մարմինը»: Դա այն ժամանակաշրջանն էր, որն իր օրհնությունն էր

տալիս, եթե սևամորթ տղամարդը ամուսնանում էր սպիտակամորթ կնոջ հետ, կամ եթե

Գերմանացին ամուսնացավ հրեայի հետ՝ այն ժամանակը, որը նաև պաշտպանեց

նրանք, ովքեր սպանեցին չծնված երեխային մոր մարմնում, եթե

դրա ժամանումը անհարմարություն կպատճառի ծնողներին:

Այդ ժամանակի չեմպիոնները, որոնց մենք արդեն հաղթել ենք Ֆյուրերի պայքարի

միջոցով Գերմանիայում, այժմ համառորեն կանգնած են բոլոր ճակատներում մեր

դեմ:

Եթե դուք հավատում եք, որ կարող եք ձեր սեփական մարմնով և ձեր սեփական

արյունով անել այն, ինչ ցանկանում եք, ապա դուք

օգնե՛ք մեր ժողովրդի և մեր աշխարհայացքի թշնամիներին:

Իրականում դու քո տերն ես միայն այն ժամանակ, երբ դու...

կարող է բավարար ուժ և հպարտություն բերել՝ ապրելու այն օրենքներով, որոնցով

ապրում են ձեր ժողովուրդը, ձեր ՍՍ-ը և դուք ինքներդ

հավաքվում են:

Machine Translated by Google

Ով որ իր արյունը փչացնի,

կործանում է իր ժողովրդին:

Machine Translated by Google

Անհատի ամենաանձնական բաները ամենաանհատականներն են

համայնքի հանրային բաները: Ամենակարևորի համար

նրանց մեջ որոշվում է մի բան՝ ֆիզիկական գոյությունը և

մեր ժողովրդի ապագան: - Վիլհելմ Պլեյեր

Machine Translated by Google

Երեխայի

Կա՞ արդյոք երեխա ունենալու ուրախությունից ավելի խորը ուրախություն: Գիտե՞ք մեկը: Ես չգիտեմ: Դա աչքի ուրախություն է: Ականջի ուրախություն: Քո շոյող ձեռքերի ուրախություն: Դա բարի զարկ է...

քո սիրտը: Այո, այն շարժում է քո ամբողջ գոյությունը, որպեսզի դուք դրա համար բառ չունեք: Անշուշտ, ավելի խորը բառ չկա:

մտահոգություն:

Մտահոգությունները շատ են:

Երեխան, որը ծնվում է ձեզ համար, և որը զարգանում ու մեծանում է իր ներքին ոգու կամքով, ձեր մի մասն է: Բայց այն դեռևս ընթանում է իր սեփական ճանապարհով: Դուք պատասխանատվություն եք զգում և դեռ կարող եք անել դա: ոչինչ: Ո՛չ օգնելու, ո՛չ էլ վնասելու համար: Դու շարունակում ես ինքներդ ձեզ երեխայի մեջ, բայց այն դեռ գործում է իր սեփականի համաձայն կամք: Ի՞նչ մտահոգություն կարող է ավելի մեծ լինել:

Եվ այն երբեք չի դադարում: Դուք մտահոգված եք դրա բնույթով և այն մասին, թե արդյոք այն լավը կլինի: Դուք մտահոգված եք դրա առողջություն: Դուք մտահոգված եք դրա սխալներով: Դուք մտահոգված է դրա նվաճումներով: Դուք մտահոգված եք նրա ընտրությունների մասին: Դուք ավելի շատ մտահոգված եք նրա կյանքով քան քո սեփականը: Դու նույնիսկ մտահոգված ես դրա հոգսերով: Այնքան խորը, այնքան անվերջ, այնքան համապարփակ է քո հոգսը, ձեր երեխային:

Machine Translated by Google

Բայց դուք ինքներդ էլ շատ ավելի խորն եք դառնում ձեր երեխայի միջոցով:

Երեխայի հանդեպ ձեր նվիրվածությունն ու հոգատարությունը ձեր գաղտնի

կյանքի արժեքն է: Այս արժեքը ձեր անանուն ուրախությունն է:

Այս ուրախությունը քո անանուն հաճույքն է: Եվ եթե քո մտահոգությունները

վերանում են այն իմաստով, որ դրանք անհրաժեշտ չեն, երբ դրանք անհրաժեշտ են

լռած, որովհետև այն, ինչ անհամբերությամբ ցանկալի է, գալիս է

անցնել: Եթե այն ապրի, հազար փոքրիկ ծիլեր կբացվեն հենց նոր

ինչպես գարնանային ծառի վրա, նրա բարի բնույթը նման է լավ օրվա

լուսաբացին: Ձեր անանուն հաճույքը պսակվում է ուրախությամբ, որը կարող

եք զգալ ձեր մարմնում: Ձեր ուրախությունը բարձրանում է

ձեր երեխայի արժեքի գիտակցության պարզ լույսի ներքո: Եվ սա անցնում է

փառահեղ ոլորտին

հպարտություն՝ ի՞նչ ուրախություն կարող է դրանից ավելի խորը լինել:

Դուք լսում եք այլ բաներ երեխայի մասին: Դուք լսում եք, որ դա

բեռ: Դուք լսում եք, որ դա պատասխանատվություն է: Դուք նաև

լսեք ավելի առողջ և արդար բաներ: Դուք լսում եք, որ դա համոզմունքների

հարց է: Եվ, ինչն, անշուշտ, ամենաանվիճելի է ձեր լսածներից՝ դա

պարտականություն է ժողովրդի նկատմամբ, դա պատասխանատվության

արարք է և վստահության ճանաչում:

Բայց ես ասում եմ ձեզ, որ իմաստուն է ձեզ համար երեխա ունենալ առանց որևէ պատճառի

սիրո համար ոչ այլ պատճառով: Եվ որ դուք սիրում եք ձեր երեխային

ուրախությունից բացի ուրիշ ոչ մի պատճառով:

Machine Translated by Google

Աշխատանքը պատվում է կնոջը, ինչպես պատվում է տղամարդուն: Երեխային, սակայն, ազնվացնում է մորը:

- Ադոլֆ Հիտլեր

Machine Translated by Google

Աստված ապրում է միայն հպարտ սրտերում

Մեր ժամանակների գրող, որի ստեղծագործությունները շատ բարձր են գնահատվել: ազգի կողմից գովաբանված, որպես իր համոզմունք գրել է անողորմը բառերը՝ «Միայն նրանք, ովքեր Աստծո կարիքն ունեն, Աստծուն են հետևում: Ով էլ որ Նրա կարիքը չունի, Նրան չի հետապնդում: Նույնիսկ նրանք, «ովքեր Աստծուն են համարում, նրա կարիքն ունեն»: Միայն նրանք, ովքեր կարիք ունեն Աստված հետապնդում է Աստծուն... այդպե՞ս է: Աստված է, անկախ նրանից, թե ինչպես է մեկը տեսնում: նրան՝ բեռնավորվածների և լցվածների Աստվածը Կյանքի խավար, խաբեությո՞ւն: Ինչ-որ բան, որը մենք հնարամտորեն հորինել ենք՝ աշխարհի հետ գլուխ հանելու համար, որից մենք գոհ չենք իր իրական տեսքով, ինչպես որ այն իրականում կա: Աղոթքը՞ միշտ խնդրանք, մեր անզորության մխիթարության ակտ՞ Շատերն աղոթում են խնդրելու համար, շատերն էլ աղոթում են տալու համար իրենց մխիթարում են, բայց մխիթարության Աստվածը մերը չէ Աստված:

Երբ մենք ընդունում ենք «Աստված ապրում է միայն հպարտ սրտերում» սկզբունքը, ապա մենք նկատի ունենք մխիթարողից տարբերվող Աստծու, կամ առնվազն մխիթարողից տարբերվող Աստծո: կապված նրա հետ: Որովհետև մենք հավատում ենք, որ Աստված և քաջությունը և ուժերը իսկապես միասին են, և որ այդ տղամարդիկ նաև հետապնդեք Աստծուն, ովքեր նրա կարիքը չունեն, գոնե որոշ ժամանակ անց վախ

Machine Translated by Google

Հնարավոր է, որ մի երիտասարդ, խմբին օգնելուց հետո, ընկերները հերոսաբար դիմադրում են թշնամու ուժերին և տառապանքներին կյանքի ու մահվան միջև կախված դառը ժամեր, որ նման մարդը, վտանգն անցնելուց հետո, արտահայտել իր զգացմունքները լացով, իսկապես որ նա կանիծի: Սակայն, ավելի հավանական է, որ նա կաղոթեր, և իսկապես, շատ կրքոտ և կրքոտ ձևով: Մենք հուզված ենք ոչ այնքան այն բանով, թե արդյոք և ինչ է այն անձը, ով ունի այնքան հուզված է ասում՝ մենք հուզված ենք, որ մի մարդ Կյանքի ամենալուրջ պահերը դեռևս հիացմունքով են դիտվում ինչ-որ ավելի մեծ բան, անհասկանալի ամբողջության վրա, և հաստատում է ամենազոր հավատը: Մարդը բարձրանում է այդպիսիներից վեր տեսանելի, հասկանալի, օգտակար բաներ: Նա բարձրացնում է իրեն բոլոր անհատական բաներից վեր և հասնում է գիտակցության աշխարհի, խորհրդավոր գիտելիքների անհասկանալի փորձառություն, որի մեջ մենք ծնվում ենք, և որից մենք մահից պոկվում ենք նշանակված ժամանակին ժամ առանց հարցնելու: Ուժն ու մեծությունը մարդը, սակայն, այն է, որ նա ծնվել է առանց կամքի իր սեփականը, և դեռևս չի ապրում կամայական գոյությունով: Նույնիսկ վաղ տարիքում նա ավելի ու ավելի համարձակ է դառնում, նա այս գոյությանը նայում է որպես որոնող՝ խնդրելով 30, 60 կամ 90 տարվա կյանքն իրականում նշանակում է: Եվ դա սա է՝ հավատարմություն, սեր, ընկերակցություն և քաջություն:

Դա մարդկության ողորմությունն ու անեծքն է, որ սրա համար օրը ոչ ոք չի գտել հարցի հեշտ պատասխանը կամ

Machine Translated by Google

նման մտքերին: Եվ որ ոչ ոք չկարողանա գտնել դրանք: Աստված «x» չէ, որը կարող է հաշվարկվել ճշգրիտ վստահությամբ՝ ցանկացած տեսակի հաշվարկներից: Նա մեզ՝ պարզապես մարդկանց համար, պարզ փաստ չէ, այլ հարց: Եվ կարողանալ կրկին ու կրկին տալ այս հարցը, գիտակցել մեր գոյության վստահությունը, մեր պայմանների մասին

գոյությունը՝ առանց այս մտքերից կոտրվելու,
և առանց դրանցով ուժասպառ լինելու... դա մեզ թվում է ոգու ամենագեղեցիկ և բեղմնավոր քաջությունը, որի մասին կարող ենք մտածել:

Միայն ապրելը մեծ նշանակություն չունի: Ամեն ինչ, որ ծնվում է, կարճ ժամանակով է անցնում մինչև մահ և պայքարում է սննդի, ապաստանի և խմելու համար: Այսպիսի քայլ այս շրջանից այն կողմ:
կյանքը՝ ազատորեն հաստատել այն, թե ժխտել այն, սա է հպարտությունը և մեր մարդկության կարողությունը: Մենք դառնում ենք իսկական տղամարդիկ՝ այս ազնվականության և այս հպարտության միջոցով: Չկա մի պահ, երբ միտքն ավարտվում է: Ամեն ոք, ով համարձակվում է իր սրտում ունենալ աշխարհի և Աստծո հանդեպ այդպիսի առողջ և ուրախ զգացողություն, իսկապես զարմանալիորեն խիստ և զգոն է: Ինչպե՞ս պետք է նա դառնա բուրժուա,

փոքր թե՞ ցածր: Կա բաների մի մակարդակ, որին նա պետք է
կրկին ու կրկին վեր կենալ և պայքարել իր ճանապարհով դեպի. Դա այդպես չէ նրան, բայց ամբողջ արարչագործությունը՝ այնքան լայն և խորը, որքան այն երևում է տղամարդկանց:

Մեզ նման ցնծություն է պետք և անկեղծորեն խոստովանում ենք, որ մեզ դա պետք է, այն է՝ վերելքը չափազանց-

Machine Translated by Google

համառ և չափազանց ամաչկոտ: Մենք ուզում ենք լինել

անհարմար և դժգոհ, կարծես մենք ի վերջո

հայտնաբերեք ամպերն ու ծովերը, բացահայտեք գաղտնիքը

կյանքը իր հարյուր հազարավոր և միլիոնավոր

դրսևորումներ: Մենք հարցնում ենք աստղերին, թե ո՞վ է նրանց դրել

իրենց հրաշալի խաղի մեջ՝ բարձրանալով և իջնելով: Եվ մենք հարցնում ենք

ջուր, որի հեռավորություններին ու խորություններին է ուզում մտնել

հոսք՞ Մենք բավականաչափ ուժեղ սրտով ենք, որ չենք փախչում

հավերժական «որտեղից» և «որտեղից» հարցից, և մենք

բնության նույնիսկ ամենաճշգրիտ նկարագրությունը մի՛ ընդունեք

որպես դրա պատճառների լիովին սպառված բացատրություն:

Աշխարհի խորության նկատմամբ մեր հիացմունքը չպետք է խլվի

փաստով, նույնիսկ մերկության համար պայքարով...

գոյություն: Մենք չենք ուզում դառնալ ո՛չ մեդիտատիվ, ո՛չ էլ

բնություններ, ոչ էլ բաժանված մարդիկ, այլ մենք ուզում ենք կյանք վերցնել

ազատ մտքով, առօրյայով և հաճախ այդքան դառը, ինչպես նաև այն,

ինչը լույս է սփռում և իմաստ է տալիս: Աստված, որին մենք վստահում

ենք, համապատասխանում է մեր սրտերին:

Նա մեր սիրտն է և ճանաչում է մերը, երբ այն բաց է և...

դրական աշխարհում:

Աստված ապրում է մեր մեջ, որովհետև մենք անընդհատ ուսումնասիրում ենք

իր աշխարհի ուժերի ոգին և ձգտել դրանք դարձնել

մեր սեփականը: Մի՞թե չի պահանջվում հրաշալի հպարտություն և

պատվավոր քաջություն՝ աշխարհի և Աստծո նման նվաճումը

ձեռնարկելու համար: Մի՞թե դա չի պահանջում նաև ազնիվ դիրքորոշում:

Machine Translated by Google

կայունություն և գիտակցություն՝ որպես տղամարդիկ մեզ դրսևորելու համար

հզոր Աստծո առաջ՞

Մենք ավելի հավատարմորեն գովաբանում ենք Աստծուն և նրա աշխարհային արարչագործությանը այնքան ավելի հպարտ ու վստահ ենք թվում դրանում: Ծիծաղող աչքը, ճկուն քայլը, ոգին, որն իսկապես ընդունակ է ուրախանալու և ինքն իրեն բարձրացնելու, իսկական երիտասարդությունը, իսկական տղամարդկություն, անսասանություն, սեր, ընկերություն՝ սրանք են Աստծո դրոշակակիրները: Եվ այստեղ մենք կրկին միանում ենք հեղինակի ոգուն, որին մենք հիշատակեցինք սկզբում, և ով իր բանաստեղծական հավատքի հաստատումն ավարտեց այս խոսքերով, որոնք մեզ բոլորիս պարտականությունն են ներկայացնում. «Աստծուն աշխարհ է բերում մարդը»:

Machine Translated by Google

Ամենակարողը կլինի արդար դատավորը:

Մեր խնդիրը, սակայն, մեր պարտականությունը կատարելն է,

Որպեսզի կարողանանք կանգնել նրա առջև

որպես բոլոր աշխարհների ստեղծող

ըստ նրա տված օրենքի,

գոյության համար պայքարի օրենքը:

- Ադոլֆ Հիտլեր

Machine Translated by Google

Կյանքի ծառ և Համաշխարհային ծառ

Արիական խորհրդանիշի փոխակերպումը

Գերմանիայում դեռ կան տարածքներ, որտեղ կարելի է տեսնել տապանաքարեր 17-րդ դարից-րդ դար, որի վրա մահը անձի կերպարը պատկերված է շատ յուրահատուկ, բայց լուսավորող ձևով:

Օրինակ՝ տապանաքարի վրա բարձրաքանդակում կարելի է տեսնել ծաղիկների փունջ, խիտ ու խիտ աճող թփեր: գեղեցիկ վարդեր: Մահը՝ կմախքի տեսքով, նստած է կողքին դրան և հեգնական արտահայտությամբ ընդհատում է ամենագեղեցիկ ծաղիկը: Ոչ ոք չի կարող չհասկանալ Այս նկարի իմաստը. ինչպես ծաղիկը արհամարհանքով կոտրվում է և հեռացվում կենսական հոսքից, որը կառավարում է և՛ իրեն, և՛ թփին, նույն կերպ մահացավ նաև այս մարդը, որի համար կանգնած է այս տապանաքարը:

Երբեմն դա քնքուշ մելամաղձություն է, նուրբ և գրեթե հաշտեցման դիրքորոշում, որը ներկայացված է սրանում նկար: Այլ տապանաքարերի վրա այն վայրի, գրեթե խարդախ է ցնցում: Մահը միշտ պատկերվում է որպես տգեղ կմախք, որը կտրում է ծառը: Ծառից արդեն կտրվել է մի խորը կտոր: Ավերիչ արդյունքն այն է, որ
պարզ

Այլ նկարներում երևում է, որ ծառն արդեն ընկած է: Ապա կայծակը ընկնում է ամպերի միջից: Ամեն դեպքում,

Machine Translated by Google

լսվում է հստակ ուղերձը. «Ինչպես ծառը ընկավ, այնպես էլ դու կընկնես, մարմնից ծնված որդի»: Անկասկած, ծառն այստեղ նախատեսված է մահացածի կյանքի ծառը ներկայացնելու համար, և որ այս խորհրդանիշի կյանքը ներկայացնում է անձի կյանքը, և որ դրա ոչնչացումը նշանակում է այն անձի մահը, որին այն պատկանում է:

Մարդն ու ծառը այստեղ պատկերված են խորը փոխհարաբերություն՝ խորը ներքին կապով: Ծառը իրականության պատկեր չէ, բնության պատկեր կամ գեղագիտական հաշվի առնելու համար մշակութային ստեղծագործություն չէ: Այն ունի իմաստ, որը, թերևս, ավելի կամ պակաս գիտակցաբար հասկացվում է մտքում: 17-hg [-րդ] դարի փայտահատ - իրականում վերադառնում է մինչև մեր համոզմունքների նախնադարյան խորքերը: Լայն տարածումը Այս «կյանքի ծառի» գաղափարը այստեղ կարելի է միայն կռահել: Առասպելաբանությունը սկիզբ է առնում վաղ շրջանի ակունքներից Հնդկա-արիական ավանդույթները, որոնք սկիզբ են առնում Իգդրասիլի համաշխարհային հացենուց: Ծառը շարունակում է ապրել տնային ծառի, պահապան ծառի և նորածնի համար տնկված ծառի սագաներում: Այն կարելի է կասկածել նույնիսկ հեքիաթներում, ինչպիսիք են գիհու մասին հաճելի հեքիաթը կամ կյանքի խնձորների հեքիաթը: Այն հանդիպում է երգերում և սովորույթներում՝ մայիսյան ծառից մինչև Ծննդյան ծառ, որը գամված է տան տանիքին և պահվում է տարվա ընթացքում: Յուրաքանչյուր դեպքում ընտանիքում մարդու կյանքը խորհրդավոր կերպով կապված է նման ծառի ծաղկման հետ: Հետևաբար, այն իրականում «կյանքի ծառ» է:

Machine Translated by Google

Կարող է թվալ, որ տխուր, տխուր 17-ը -րդ դար,

որը այդքան հաճախ և այդքան ցավոտ կերպով զգացել է չարագործությունը

մահվան ակտերը, թերևս, կարող են լինել սկզբնակետը

պատմություններ նման ընկած ծառերի մասին: Բայց դա այդպես չէ: Հայեցակարգը

կյանքի ծառը կտրելու մահվան պատմությունը շատ ավելի վաղ է սկսվել

ավելի վաղ: Սեբաստիան Բրանտի երգերում փայտի փորագրություն,

արտադրվել է 1500 թվականից կարճ ժամանակ անց, արդեն ցույց է տվել նման

նկար: Հետաքրքիր է այն փաստը, որ այս ծառը

չի ներկայացնում մեկ մարդու, այլ բազմաթիվ մարդկանց, ովքեր

նստում են ծառի վրա, և ովքե՞ր են դրանից ընկնում փոսի մեջ

նախքան արդեն կտրված ծառը կընկնի:

Նիկլաուս Մանուելի մահվան պարի վերջին նկարը

նույնիսկ ավելի պարզ: Շատ մարդիկ նստած են պաշարված ծառի վրա:

Նրանց նետերով Մահը նետահարում է: Այստեղ, ինչպես

արդեն նշվեց, որ երեքը չեն ներկայացնում կյանքը

մեկ անձի ծառ, այլ ամբողջ տոհմի: Սա նույնիսկ

ավելի պարզ՝ վարպետի տպագրության մեջ՝ մագաղաթներից

մոտ 1470 թվականին: Այստեղ կյանքի ծառը իսկապես համաշխարհային ծառ է,

դրա մեջ նստած են մարդիկ, զգուշորեն դասավորված եռաստիճան կարգով,

որն ինքնին ներկայացնում է լավ կարգավորված աշխարհը:

Վերևում մենք տեսնում ենք քահանայությունը, ապա դրա տակ՝

աշխարհիկ տերեր, կայսրեր և թագավորներ, տերեր և կոմսեր:

Նրանց տակ քաղաքացիներն ու գյուղացիներն են:

ուշ միջնադարում մենք տեսնում ենք դարավոր բաժանումը

մարդկային աշխարհը բաժանելով երեք հայտնի դասերի՝

Հնդգերմանական ժողովուրդների բանաստեղծություններն ու փիլիսոփայությունները:

Machine Translated by Google

Ծառը, սակայն, չի կտրվում: Այն կրծում են երկու կենդանիներ՝ ցերեկը և գիշերը, և կանգնած է ալիքների վրայով սլանող նավի մեջ՝ հավերժական հոսանքի խորհրդանիշ:
ժամանակ: Մահը բարձրացնում է իր աղեղը և մարդկանց նետում է ծառը՝ նետերով:

Այս ծառը շատ ավելին է, քան պարզապես կյանքի ծառ, և այն... նաև շատ ավելին, քան պարզապես «դասի ծառ», ինչպես դա եղել է անճշտորեն անվանված: Այն իրականում համաշխարհային ծառ է, որը բոլոր մարդկանց ընկալում է հստակ կարգով: Դրանից շատ հեռու չէ նաև սկանդինավյան աշխարհի հացենու մասին միտքը, որի ճյուղերում ապրում են աստվածներն ու մարդիկ, և այլ հնդգերմանական աշխարհի ծառերի մասին: Դրանք ոչ միայն բնակության վայր էին ապահովում, այլև բախտ ու օրհնություն էին բաժանում: Այսօր, իհարկե, մենք կարող է միայն մշուշոտ զգալ այն հիանալի առասպելը, որը շարունակվում է վերադառնալով մեր ցեղի նախնադարյան խորքերը, դեպի հեռավոր անցյալը: Դրա փոխակերպումները կարող են հստակ լինել հետևեց այստեղ մեր ունեցած մի քանի մասունքներին:

Ուշ միջնադարում դեռևս պահպանվում էր սկանդինավյան մեծության հետքը, սուրբ ծառի պատկերման մեջ դեռևս զգացվում էր առասպելական աշխարհայացքը: Ավելի պարզ՝
ավելի արտաքին, ավելի կոպիտ... բայց դեռևս լի են իմաստով
Սեբաստիան Բրանտի գրքում և
Բերների մահվան պարը: Այնուհետև իմաստը մեծապես փոխվում է: Կենսունակությունը նահանջում է: Անհատը, որը հազվադեպ է երևում միջնադարյան կյանքի ծառերի պատկերներում, հայտնվում է առաջին պլանում, և դրա հետ մեկտեղ

Machine Translated by Google

Անհատականությունը գալիս է ավելի պարզ, ավելի հեշտ հասկանալի պատկերներով. դրանք դառնում են հուզական կամ նույնիսկ սենտիմենտալ, արթնացնում են կարեկցանք, տխրություն և կարեկցանք:

Վերջապես, իմաստը ընդհանրապես կորչում է: Դիտողը գնահատում է նման պատկերումները պարզապես որպես այլաբանություններ, որոնց գեղեցկությունը և գեղագիտական ազդեցությունը, որը նա հիացնում է: Դրանով համաշխարհային ծառի այս հին խորհրդանիշի վերափոխումը և կյանքի ծառը ավարտվում է: Մեզ մնում է միայն զգալ մեր ճանապարհը դեպի հեռավոր անցյալ՝ օգտագործելով առկա արտեֆակտները և զգալու դրանց մեծությունը:

Machine Translated by Google

Մենք՝ որպես անհատներ, ոչ այլ ինչ ենք, քան տերևներ ծառի վրա: Այսօր դրանք կանաչ են: Մեկ տերևն ավելի մեծ է, մեկ ուրիշն ավելի փոքր է: Հետո մեկը չորանում է, ապա՝ մյուսը: Բայց դա կարևոր չէ, եթե միայն ծառը առողջ մնա:

- Ադոլֆ Հիտլեր

Machine Translated by Google

Քաջություն կյանքի ուրախության համար

Ով որ քայլում է ավերված փողոցներով,

ռմբակոծված քաղաքներ, ով նայում է և դողում դրանց վրա

ամրոցների և եկեղեցիների ավերակներ, որոնցում կյանքի զգացողությունը

մեծ ժամանակաշրջանները արտացոլվում են, ով նայում է անդունդը

սրտերը, որոնց մահը բացել է... նա կարող է

համարում եմ կյանքի ուրախության մասին խոսելը որպես անամոթություն

մարդկային հոգու անպարտելի ուժերից մեկը: Հնարավոր է՝ զինվորն

ունի ամենամեծ իրավունքը հենց դա անելու. ոչ միայն

հարմարավետության համար, այլև իրականության կենդանի

զգացողությունից, որից կյանքի ուրախությունը հակադրվում է

անհաշվելին և խավարը, այո, որոնք միայնակ են դարձնում

դրանք տանելի դարձնել: Նոր տարվա շաբաթներին կարելի էր

լսեք կառնավալի եռուզեռի ձայները

տոնակատարություններ մեր գեղեցիկ քաղաքներում: Փողոցները,

որոնք մի ժամանակ լի էին ուրախ ամբոխով, այժմ

ծածկված ավերված տների մոխրով: Զարդարանքների փոխարեն

մեր գլխավերևում երևում են ավերակներ:

Մարդիկ, ովքեր մի ժամանակ խմում էին կյանքի բաժակից, հիմա պառկած են

երկիրը կամ պայքարը իրենց մոխրագույնի և հիմա լուրջի հետ

դեմքեր գոյության համար պայքարի միայնության մեջ

Եվրոպական մշակույթ: Կանայք փախել են հեռու՝ դեպի

Machine Translated by Google

ագարակներ ու գյուղեր: Որտե՞ղ է մնում լույս, միտք, որը կարող է մեզ վերադարձնել կյանքի ուրախությանը:

Գուցե մենք պետք է քննարկենք, թե իրականում ինչ է կյանքի ուրախությունը: Ով որ այն փնտրում է միայն արտաքին արտահայտման մեջ, դժվար թե գտնի այն պատերազմում: Ով որ հետաքրքրվում է միայն որոշ չափով հումով, նյութական հաճույքները հիասթափված կլինեն նոսր մնացորդներ... և պնդում են, որ գրեթե ոչինչ չկա արժե՞ ապրել այլևս, կամ գովաբանել այս կյանքը, կամ սիրել: Կյանքի ավելի խորը ուրախությունը, սակայն, կախված չէ ժամանակից և ճակատագրից, ոչ էլ կարիքներից և դառնությունից: Դա այն լուռ հրաշքներից մեկն է, որը Աստված տալիս է նրանց, ովքեր գիտակցում են նրա գոյությունը: Այն չի կարող նետվել նրա վրա: մեզ դրսից: Այն ապրում է մեր էության և մեր էության մեջ: այն ապրում է մեր մեջ: Այն մարդը, ով այն ունի, հարուստ է, նույնիսկ եթե նա շրջում է շորերով և ապրում հողե քարանձավներում: Ով էլ որ ապրի պալատում գտնվող և կյանքի բոլոր թանկարժեք իրերն ունեցող մարդը, այնուամենայնիվ, այս երկրի վրա ամենաաղքատ հյուրն է, եթե չունի կյանքի այս իսկական ուրախությունը:

Այն սկսվում է գոյության պարզ գիտակցությունից: Կան տղամարդիկ, ովքեր լավ քնից հետո նայում են... նոր օր և բողոքում, որովհետև նրանք կանգնած են աշխատանքի առջև և առաջադրանքներ: Մյուսները առաջանում են մի քանի ժամ անհանգիստ քնից հետո դժվար հասկանալի բավարարվածության զգացումով, ուրախ են իրենց կյանքի իրականությամբ, և գուցե պարզապես այն պատճառով, որ այն նրանց շունչ, տեսողություն, զգացողություն, լսողություն և մտածողություն է տալիս: Պատերազմը զարմանալիորեն ցույց տվեց մեզ

Machine Translated by Google

որ կյանքի պարզ բաներից մեր հաճույքը կարող է շատ ավելի խորը և իմաստալից լինել, քան մի ժամանակ այդքան բարձր գովաբանված «հաճույքները»: Եվ սա ցույց է տալիս իսկական համեստություն և ուժեղ զգացմունքների ունակություն: Ո՞վ կարող էր զինվորին բացատրել, որ ոչինչ ավելին, քան...

մաքուր մահճակալ, բարակ ծածկով սեղան, այո, կարճատև քուն, մի բաժակ գինու, գեղեցիկ նկարի կամ անցնող գրավիչ աղջկա

կարող էր նրան լցնել այդպիսի ուրախությամբ: Եվ երբ մենք տանն էինք, մի փոքր ձանձրացած և կանգնած գրքերի լի դարակի առջև, փնտրում էինք մեկ գիրք՝ լռության ժամով... ո՞վ կարող էր մեզ ասել, որ մի օր կկարողանանք մոռանալ աշխարհը և մեզ, պատերազմը, կեղտը, տառապանքը:

և նույնիսկ մահ... որովհետև հաճելի պատահականություն է

արևելքում լքված տունը մեզ վատ հնարավորություն տվեց

Էլխենդորֆի գրքի պատռված օրինակը: Ո՞վ կարող էր

մեզ հավատացրեց, որ մի օր՝ մութ բունկերում, խոնավ, ցրտաշունչ և միջատներով լի, մենք կարող ենք թույլ լույսի ներքո լսել Մոցարտի «Կախարդական սրինգ» օպերայի մեղեդին և ընկղմվել աշխարհի հավերժական գեղեցկության երազի մեջ:

և մոռանանք մեր շուրջը եղած բոլոր սարսափները:

Նման պահերին կյանքի ուրախությունը լուսավորվում է շուրջը, կայծակ... կամ ինչպես ամառային մայրամուտի մեղմ լույսը:

Եթե մի ժամանակ մենք հաճույք փնտրելով անցնում էինք քաղաքի լուսավորված փողոցներով, հիմա գրեթե շունչներս կորցնում ենք՝ նայելով աստղազարդ գիշերվա փայլուն գեղեցկությանը, որը տարօրինակ կերպով արտացոլվում է լուսնի վրա, և սա մեզ տալիս է...

Machine Translated by Google

մեզ մոտ տիեզերքին պատկանելու ներքին զգացողություն է առաջանում: Ոչ ոք չի կարող լինել կյանքի ուրախության ավելի կրքոտ աշակերտ, քան պարզ զինվորը, որին մղում են մարտի անվերջ կրակի միջով, որին անցել է մահվան և սարսափի պատի միջով և որը հանկարծակի խոսքը կորցնում է, երբ կանգնում է երեկոյի լռության առջև և տեսնում բերքը:

մեղմ քամու կողմից նրբորեն շոյված: Նման պահերին նա զգում է իր սրտի բաբախյունի մեջ՝ իրեն տրված փառահեղ ու հրաշալի կյանքը: Այնուհետև նրա միջով հոսում է մի ուրախություն, որը չի կարող համեմատվել այս երկրի որևէ այլ հաճույքի հետ: Եվ այսպես, մենք թվում ենք բավականին համեստ, բայց միայն արտաքնապես, քանի որ նման համեստությունը միևնույն ժամանակ ամենաբարձր պահանջն է, որ կարող ենք պահանջել նրանից:

կյանք:Մատ այս ժամին, երբ պատերազմի ճակատագիրը ամենածանրն է փորձարկում է մեր սրտերը՝ թե՛ տանը, թե՛ ռազմաճակատում, այն թվում է անհույս ջանք՝ խոսել կյանքի ուրախության մասին: Սակայն քաջությունը ուրախությանը պատկանում է ոչ պակաս, քան պայքարին ու մահվանը: Մահը հաղթահարելը նշանակում է ուրախություն ձեռք բերել: Առանց դրա մեր հոգիները վաղուց կփլուզվեին իրենց դժվարությունների մեծ բեռը: Առանց դրա, տանտեր կանանց վաղուց կքշեին դեպի ամենամռայլ, անխուսափելի դեպրեսիան: Կյանքի այս ուրախությունը կանգնած է որպես փայլող «այնուամենայնիվ» մեր դժվարին վիճակում գտնվող ժողովրդի վերևում, որի դեմ ռումբերն ու ֆոսֆորը անօգուտ են: Մանկության մի կտոր է ապրում դրանում: Ինքնագոհ պարծենկոտություն և կույր

Նրան տարօրինակ են ամբիցիաները: Սերը բնության և մարդկանց, կենդանիների և ծաղիկների, երաժշտության և չափածո, քանի որ նկարները և քարի ու մետաղի արվեստը բոլորը դրա մասն են կազմում: Այն մեզ սովորեցնում է, որ երբ ինչ-որ բան կորցնում ենք, պետք է նայենք այն բանին, ինչը մնում է: Այն մեզ սովորեցնում է ճանաչել յուրաքանչյուր թեստի իմաստը:

Ո՞վ կհերքեր այն ուրախությունը, որ ամուսինն ու կինը գտնում են իրենց համատեղ արձակուրդային օրերի ընթացքում: Ո՞վ կարող է պնդել, որ՝ խաղաղության առատ օրերին՝ իր առօրյա հաճույքներով, նա կարողացել է այդքան խորը զգալ իր կնոջ սերը, երեխաներ ունենալու ուրախությունը և անվտանգության մի փոքր զգացողություն: Եվ նույնիսկ եթե ճակատագիրը մեզանից խլի այն, ինչ կա սիրելիս, կրկին օգնելու պատրաստակամությունը մեզ հետ է տանում կյանքի գիրկը:

Machine Translated by Google

Օլաֆ թագավորի տարօրինակ հանդիպումը

հեղինակ՝ Ուիլ Վեսպեր

Մի օր Օլաֆ Տրիգվասոն թագավորը և նրա մարդիկ նավարկեցին հարավ՝ Նորվեգիայի ափի երկայնքով՝ «Long» նավով «Վիշապ»: Երբ նրանք հասան Նիդարոսի ֆյորդ, տղամարդիկ ստիպված էին թիավարել, քանի որ քամին չափազանց ուժեղ էր թույլ էր առագաստները լցնելու համար: Բայց թագավորը չէր շտապում: Նա լավ տրամադրության մեջ էր և ամեն տեսակի հնարքներ էր անում իր համար տղամարդիկ: Նա կեղծ մենամարտ անցկացրեց իր դրոշակակիր Ուլֆի հետ: Կարմիրները: Սկզբում նրանք սովորական ձևով կռվեցին սուրը աջ ձեռքում: Ապա սուրը ձախ ձեռքում ձեռքը: Եվ վերջապես՝ սրերով յուրաքանչյուր ձեռքում: Ամեն անգամ թագավորը առաջ էր շարժվում մինչև տախտակը: Դրանք նշանակալի խաղեր էին: Դրանից հետո թագավոր Օլաֆը բարձրանում էր նավի ճաղաշարի վրա և քայլում դրա վրայով՝ ժոնգլյորություն անելով: երեք անպատյան դաշույններ: Ոչ ոք երբեք չի տեսել թագավորին վրիպել կամ դաշույնը ծովը ընկնել: Տղամարդիկ թիավարում էին ավելի շատ ոգևորություն և ծիծաղ:

Օլաֆ թագավորը նստած էր իր մարդկանց մեջ՝ նավի հետևի տախտակամածին, և խոսում էր այս ու այն մասին: Այնտեղ նստած էր Կոլբյորնը: Մարշալ և Թորշտեյն Օչսենֆուսներ, Առն Շաետցեն Յեմտլանդը և Բերսլ Ուժեղները. տղամարդիկ ամբողջ Նորվեգիայից, Իսլանդիայից և արևմուտքի կղզիներից, ընտրված թիմ, գեղեցիկ տղաներ՝ լի ուժով և համարձակությամբ: Մեկը

Machine Translated by Google

տեսա դա: Ոչ ոք վաթսուն տարեկանից բարձր չէր, բացի եպիսկոպոս

Սիգուրդից, և ոչ ոք քսան տարեկանից փոքր չէր, բացի Այներ

Բոգենսշուտլերից, որը ընդամենը տասնութ տարեկան էր, բայց լավագույն նետողը

ամբողջ երկրում:

«Հիմա ես ամբողջ Նորվեգիան պահում եմ իմ ձեռքում», - ասաց թագավորը,

և նա աջ ձեռքով երկինք մեկնեց, կարծես

բռնելով մի բան, որը մյուսները չէին կարող տեսնել: «Որովհետև

«Դուք այն ստացել եք Աստծո ձեռքից», - մեկնաբանեց նա:

Եպիսկոպոս Սիգուրդը լրջորեն:

«Այո՛,- համաձայնեց թագավորը,- Աստծո ձեռքից, և ոչ թե ձերից,

եպիսկոպոս: Ես բոլորին ստիպում եմ խոնարհվել Քրիստոսի առջև, բոլոր

նահանգների ժողովուրդներին՝ Ստրավանգերին և Հարդանգերին, Վիկին և Սոնեին,

Վուրե և Ռամսդալեն՝ ծովափնյա և ներսում գտնվող նահանգներ

լեռները, իսկ հիմա նաև Հելգելանդը և Վերգետնյա մասը:

Դրանք ամենադժվարն էին կոտրելը:

«Բայց դու նաև ամենասուր ատամներն ունես դրա համար», - միջամտեց

իսլանդացի Սկլադե Հալֆրեդը: «Շատերն են...

զգաց դրանք:»

«Դա կարող է ճիշտ լինել», - պատասխանեց Օլաֆը, - «բայց հիմա

Նորվեգիան մեկ Ռայխ է, և (եկեղեցու) զանգերը ղողանջում են ամբողջ...

Ռեյխ:

«Խոստովանում եմ», - համաձայնեց Հոլֆրեդը: Նա թեթևակի ծիծաղեց:

և ավելացրեց. «Ես նաև խոստովանում եմ, որ ինձ համար դժվար է

հարմարվել այդ զանգերին: Եվ շատ ուրիշներ նույնն են զգում, նույնիսկ եթե

դա չեն ասում»:

Machine Translated by Google

«Դու զգայուն ականջներ ունես, քանի որ սքյալդ ես», - հակադարձեց Քինգը: Օլաֆ:

Բայց Հալֆրեդը մատնացույց արեց իր սիրտը և ասաց. «Այստեղ, Օլաֆ թագավոր, նստած է մեկը, ով չի ուզում լսել դա: Քրիստոս»:

մեզ մոտ գալուց առաջ չափազանց շատ ժամանակ պահանջվեց: Մենք բոլորս մեր մայրերից էլի մի բան սովորեցինք:

Օլաֆ թագավորը երկար նայեց նրան: Ապա ասաց.

«Որտեղ զանգերն են ղողանջում... այնտեղ են գտնվում Ռեյխը և Թագավորը» տիրապետություն:

«Որը դուք Աստծուց ստացաք», - միջամտեց եպիսկոպոսը:

կրկին: «Մեկը տեր է: Նա, ով երկնքում է»:

«Եվ մեկը Նորվեգիայի թագավորն է, եպիսկոպոս», - հակադարձեց Օլաֆը: «Մարդ պետք է լինի տեր և մեկը պետք է լինի թագավոր, եթե միայն հողը պետք է դառնա օտար թագավորների ավարը: Միշտ հիշե՛ք դա:

«Նորվեգիայում պետք է լինի միայն մեկ թագավոր, և «Կղզիներ», - ասաց Հոլֆրեդը: «Եվ միայն մեկը պետք է լինի տիրակալը դրախտ: Բայց ես դեռ ցավում եմ բոլոր նրանց համար, ովքեր ստիպված էին «թող ամեն ինչ», - և նա դանդաղորեն ձեռքով ցույց տվեց դեպի լեռներ, ապա երկինք և վերջապես դեպի ծովը: Բոլորը գիտեին, թե ինչ նկատի ուներ նա:

Եպիսկոպոս Սիգուրդը զայրացած նայեց նրան: «Այդ ատամները կ «դեռ պետք է հաճախ կծել և շատ կծել», - մեկնաբանեց նա, «Մինչև այս կուռքերն ու կախարդները ստիպված լինեն հեռանալ ամբողջ Նորվեգիան»:

Machine Translated by Google

Բոլորը նայեցին Օլաֆի կողմը՝ տեսնելու նրա արձագանքը Հոլֆրեդի խոսքերին:

համարձակ խոսքեր: Բայց նրա սիրտը թեթև էր և բարի

այսօր այնպիսի տրամադրություն է, որը գրավում է բոլորին:

Ծիծաղելով՝ նա ատամները ցույց տվեց և գոռաց. «Նորվեգիա,

հայրենիք: Փառք նրան, ով այն մեզ տվեց կառավարելու»:

Մենք այն ամուր կպահենք ատամներով: Ոչ ոք չի պոկելու այն:

մեզանից՝ քանի դեռ մենք կենդանի ենք»:

«Կեցցե՛ Օլաֆ թագավորը», - գոռացին տղամարդիկ: Եվ Հալֆրեդը սկսեց

բանաստեղծություն այս ժամի մասին.

«Զգալով մարտական եղանակը՝

թագավորը ճանապարհորդեց դեպի հարավ...»

Նավը մոտեցավ ափին և մտավ ֆյորդ

հանդիպեց մի ժայռոտ ժայռի, որը դուրս էր ցցված խորքը

ջուր: Ափամերձ ափին թռչունները թռչեցին: Արծաթե

թռչկոտող թևերի ամպը փոշիի պես բարձրացավ երկինք: Ա

հազար թռչուն կանչեց:

Սոճիները, որոնք մեկը մյուսի հետևից կանգնած են վեր,

լեռան լանջին, արտացոլելով արևի լույսը, երբ նրանք

տատանվեց: Լույսը անդրադարձավ բոլոր ճյուղերից: Մեկը լսեց

կիրճերով աղմկոտ իջնող առվակները, և

ծովի թեթև շնչառությունը:

Հանկարծ նրանք բոլորը լսեցին հստակ, սուր ձայն:

Նավին մոտ, ժայռոտ եզրին, մի մարդ կանգնած էր:

Բոլորը նրան նայեցին: Ակնհայտ էր, որ նա ուզում էր միանալ

նրանց, և թույլտվություն էր խնդրում դա անելու համար:

Machine Translated by Google

Օլաֆ թագավորը նշան տվեց օդաչուին ավելի մոտենալ նավի եզրին: Տղամարդիկ բարձրացրին իրենց թիերը և տեղափոխեցին դրանք դեպի ցամաքի կողմը: Բայց նախքան նավը կհասներ այնտեղ, նրանք տեսան անծանոթին կանգնած քթի ծայրին՝ ոսկե վիշապի գլխին մոտ: Նա գլխով արեց թագավորի կողմը, որը նստած էր ետևի տախտակամածի բարձր մասում: Այն

թվում էր, թե նա թեթևակի տատանվում էր իր ցատկից, և

դեռ փորձում էր հավասարակշռությունը պահպանել: Ապա նա մոտեցավ նավի առջևի մասում նստած տղամարդկանց շարքին՝ տարածքից մի գյուղացու, որը, հավանաբար, պարզապես ուզում էր որոշ ժամանակ նրանց հետ ճանապարհորդել, միայն թե նրանք կարողանային հանդուրժել իր ընկերակցությունը նավի վրա: Նա վաճառական չէր, ինչպես սկզբում կարծում էին:

Նա շատ ամրակազմ տղամարդ էր՝ հագած հինաձև զգեստը, կանաչ ֆերմերային բեզ (կոպիտ բրդյա գործվածք): Հավանաբար մարդ լեռների խորքից: Նրա ազդրի շուրջը կար մի

լայն կաշվե գոտի՝ գեղեցիկ պղնձե ճարմանդով: Գոտու օղակներից մեկում նա կրում էր երկկողմանի մուրճ՝ հին գյուղացու զենքը՝ գեղեցիկ ձևավորված ձեռագործ իր: Բայց տղամարդու մեջ ամենաակնառու բանը նրա կարմիր մորուքն էր, որն այնքան խիտ ու երկար էր, որ նա այն բաժանեց և

խցկեց այն գոտու տակ՝ ձախ ու աջ:

Նա նստեց պարանի վրա և նայեց տղամարդկանց, ովքեր նստած կամ կանգնած էին նրա շուրջը՝ մեկը մյուսի հետևից... առանց ամաչելու: Նրանցից յուրաքանչյուրը մի փոքր նյարդայնանում էր նրա հայացքի կապույտ կրակից: Կարծես նա նայում էր նրանց և որևէ թերություն էր գտել նրանցից յուրաքանչյուրի մեջ:

Machine Translated by Google

«Դու վատ ցատկ չէիր անում նավի վրա»,

ճանաչեք Վակրին Գյոտեելֆից:

«Դա ավելի մեծ չէր,- պատասխանեց անծանոթը,- քան

մեկը, որ դու, Վաքր, ստեղծեցիր, երբ քրիստոնյա դարձրեցիր

Թորի ընկերը: Դուք բոլորդ լավ ցատկողներ եք դրանում:

հարգանք:

Տղամարդու ասածը մխիթարական չէր:

«Չգիտե՞ս, թե ում հետ ես ճանապարհորդում, ֆերմեր: Եղիր...»

Զգույշ եղեք: Իսկ որտե՞ղ ենք ծանոթացել ձեզ հետ, քանի որ կարծում եք,

որ մեր մասին ինչ-որ բան գիտեք:

«Հին ծանոթ,- պատասխանեց նա,- վերադարձել է քոնից...»

հայրեր: Բայց մոռացեք դա: Հիմա ես կցանկանայի ճանապարհորդել նրանց հետ միասին

քեզ համար՝ որոշ ժամանակով:

«Ու՞ր ես ուզում գնալ»:

«Արտերկրում», - տխուր պատասխանեց տղամարդը:

«Դուք, կարծես, ունակ եք ռազմական արշավանքի համար»:

«Ես նրանցից շատերն ունեմ իմ ետևում, բայց հիմա ես ուզում եմ

հանգիստ:

«Դու այդպիսին չես», - նկատեց Բերսլ Ուժեղը:

Իր սովորության համաձայն՝ կարծես թե չարժեր մեկի հետ խոսելը

մարդը, նախքան իր ուժը փորձարկելը, նա ձեռքը մեկնեց դեպի

անծանոթի ձեռքը և փորձեց պոկել նրան իր նստատեղից: Դա մի

կարճ և սուր պայքար, բայց հետո Բերսլը պառկած էր

գետնին, և լիովին պարզ էր, թե ով էր այստեղ

ավելի ուժեղ: Բերսլը դա չէր զգացել իր վաղ շրջանից ի վեր

երիտասարդություն: Այն բոլորին հարվածեց ինչպես կրակ և հարբեցողություն. յուրաքանչյուրը

Machine Translated by Google

ստիպված էր մրցույթում փորձարկել անծանոթին: Բայց ոչ ոք չէր կարող

համեմատվել նրա հետ: Ամբողջ նավը սևեռուն նայում էր այդ դիվային տղային:

Նրա խոսքերը նույնպես թռչում էին՝ սուր ու անվախ, և իրենց հետքը գտնում

էին նույնքան անսխալ, որքան նրա շարժումները: Յուրաքանչյուրն իրն ուներ:

Վերջապես նա քայլեց ճաղաշարի վրայով՝ թիերի վրայով, որը

երբեք չէր դադարում թիավարել, և նա ոչ միայն երեքով էր ժոնգլյորում

դաշույններ (ինչպես արել էր Օլաֆ թագավորը), բայց չորս դաշույն,

երկուսը օդում և մեկը՝ յուրաքանչյուր ձեռքում, միշտ: Դա մի

արագ խաղ, կարծես դաշույնները կրակի պես պարում էին նրա գլխավերևում:

Ամբողջ անձնակազմը նայում էր այս ֆերմերին, որը այդպես էր խաղում: Նա

անկասկած գիտեր ոչ միայն

եզներ

Վերջապես, Օլաֆ թագավորը կանչեց նրան, և նա բարձրացավ

նավի հետևի տախտակամածում, հանեց գլխարկը և կանգնեց առջևում

թագավորի: Մեկը տեսավ, որ նրա գլխի մազերը նույնպես

կարմիր, և թե ինչպես այն կրակի պես կանգնած էր նրա ճակատի վերևում:

«Եթե քեզ նման անծանոթը և ֆերմերը ներկայանում է Նորվեգիայի

թագավորի առջև, նա խոնարհվում է», - բարձրաձայն հրահանգեց Թորգրիմ

Թորշտեյնսոնը: Ֆերմերը դարձավ նրա կողմը և ասաց. «Դու նույնպես սերում

ես մարդկանցից, Թորգրիմ, որոնք չէին...

սովոր են մեջքը խոնարհել մյուս տղամարդկանց առջև՝ այլ

քան գուցե նրանից առաջ, որից հետո նրանք՝ ինչպես դու,

անվանակոչվեցին:

«Դուք լավ եք խոսում և տաղանդավոր մարդ եք», - ասաց Օլաֆ թագավորը՝

մյուսներին ժեստ անելով լռել: «Դուք...

տարածքից՞

Machine Translated by Google

Կարմիր մորուքը երկար նայեց Օլաֆ թագավորին: Ապա նա թեթևակի ծիծաղեց, ինչպես մեկը, ով հոգս ունի սրտում: «Այո՛,- պատասխանեց նա,- կարելի է ասել, որ ես այդ տարածքից եմ»:

— Ո՞ր նահանգից, — հարցրեց թագավորը:

Ապա տղամարդը նույն ժեստն արեց, ինչ Հոլֆրեդը Սկյալդն էր արել, երբ խոսել էր հին աստվածների մասին: Նա ձեռքով մատնացույց արեց լեռը, ապա երկնքով մեկ և վերջապես՝ դեպի ծով: Մեկում ակնթարթորեն բոլորը հասկացան, թե ով է նա: Քամին սուլեց լեռան վրայով ներքև և արևի տակ՝ ինչպես վարագույր, և ջուրը սկսեց բարձրանալ: Բայց ոչ ոք չկարողացավ մտածեք նավի մասին, որը հանկարծ սկսեց պարել մոտ ժայռոտ ժայռերին: Նրանք բոլորը նայում էին Կարմիր Մորուքին, որոնք այժմ կանգնած էին իրենց մեծ ու հզոր թագավորի առջև, և տեսավ սուրբ մուրճը նրա ձեռքում: Որոտի մռայլ ձայն եկան երկնքից, և նրանք բոլորը կանգնած էին ստվերների պես ծծմբի լույսը: Եվ հետո նրանք լսեցին տղամարդու ծանր ձայն:

«Այո՛, Օլաֆ թագավոր,- ասաց նա,- ես այս նահանգից եմ՝ Հելգելանդից, Դրոնտհայմից, Հարդանգերից»: և Ստավանգերը՝ ամբողջ Նորվեգիայից և կղզիներից, լեռներից ու հովիտներից, ամպերից և ծովից: Եվ դա իմ աշխատանքն է, որ կա այնպիսի երկիր, որը քեզ ուրախություն է պարգևում և որից դու կարող ես լինել թագավոր: Երբ ես առաջին անգամ եկա այստեղ, այն սառցե երկիր էր էթինների ոտքերը: Բայց ես սպանեցի էթիններին, որոնք նստած էին

Machine Translated by Google

լեռներ: Ծառեր աճեցին, և այնտեղ հոսեցին առվակներ: Ես խեղդեցի էթիններին, որոնք և՛ աստվածների, և՛ մարդկանց թշնամիներն են: Ծաղիկներ աճեցին մարգագետիններում, և այծերը բարձրացան լեռնային արահետներով: Եվ մարդիկ եկան, խրճիթներ կառուցեցին և վարեցին դաշտերը: Ես օրհնեցի նրանց բերքը: Նրանք հաց ունեին: Ես օրհնեցի ծովը նրանց համար: Նրանք ձուկ ունեին: Ես օրհնեցի նրանց սեղան: Երեխաները մեծացան: Ես և իմ տեսակը՝ Օլաֆ թագավորը, սա պատրաստեցինք մարդկանց զավակների համար բնակելի երկիր: Ահա թե ինչու նրանք պատվեցին ինձ՝ տղամարդկանց և կանանց: Եվ սա իմ ժողովուրդն էր՝ երկար ժամանակ:

Ապա եպիսկոպոս Սիգուրդը համարձակվեց և քաջություն ցուցաբերեց: Նա խաչը կրծքից բարձրացրեց և բռնեց դեպի

Կարմիր մորուք: «Զիջիր, կուռք», - պահանջեց նա:

Տղամարդը կրկին ծիծաղեց՝ մեղմ ու դառն: Դա նման էր լաց լինելով քամու մեջ:

«Այո՛,- ասաց նա,- և հիմա գալիս է մեկ ուրիշը: Իմ ժամն անցել է Ամենակալի կամքի համաձայն: Դժվար է իմ ընկերների համար: Եվ դու, Օլաֆ, հալածում ու սպանում ես նրանց և կատարում ճակատագիրը: Ի վերջո, դա բոլորիս հետ է պատահում: Բայց ես սպասում էի, որ այլ կերպ կլինի. գայլը, որը մեզ կուլ է տալիս, օձ, որը խեղդում է մեզ: Գալիս են հեզ և հաղթահարում է հզորներին: Բայց ոչ ոք չի խուսափում ճակատագրից, և ոչ ոք նախապես չգիտի: Կգա ժամը մարդը խաչի վրա նույնպես»:

«Զիջիր ճանապարհ, կուռք», - կրկին հրամայեց եպիսկոպոսը, երբ նա խաչը մոտեցրեց Կարմիրի աչքերին:

Machine Translated by Google

Ապա նա բարձրացրեց իր մուրճը, և կայծակի մի պայթյուն հարվածեց կայմի վրա՝ ինչպես ոսկե օձ: Այն նման էր եթե նա այն բռներ իր ձեռքով, նախքան այն կհասցներ որևէ վնաս հասցնել: Երրորդ անգամ լսվեց դառը ծիծաղը: Նրանք մինչև մահ չմոռացավ դա:

Նրանք տեսան, թե ինչպես տղամարդը իրեն ջուրը նետեց հզոր ցատկ, և, մուրճը գլխին պահելով, խորտակվեց ծովը և անհետացավ:

Այդ պահին ամեն ինչ փոխվեց: Հարավի լույսը քամին փչեց, լցրեց առագաստները և նավը մղեց դեպի ափ արևի լույսը մեղմ գլորվող ալիքների երկայնքով ավելի խորը մեջ ծոց: Թվում էր, թե նրանք բոլորը արթնացել էին երազից կամ թմրություն: Օլաֆ թագավորը երկու ձեռքերով քսեց դեմքին: Երբ եպիսկոպոս Սիգուրդը կոկորդը մաքրեց, կարծես խոսելու համար, թագավորը նշան արեց նրան լռել:

Նրանց առջև Նիդարոսի տներն էին, նավեր ափը, թագավորական տան հզոր տանիքը և նոր տաճար՝ իր սրածայր գագաթով և լայն աշտարակով: Երեկոն էր իջել: Արևը մայր մտավ ծովը: Զանգերը մեղմ զրնգաց ջրի վրայով: Բոլորը կանգնած էին ինչպես թագավորը և գլուխները մերկացրին:

«Մենք աղոթում ենք բոլոր նրանց համար, ովքեր գիտեն, թե ինչպես մեռնել ինչպես տղամարդիկ», - ասաց նա: Թագավորը:

Machine Translated by Google

Մեր մեջ կանոնով այրվում է բոցի պես,

և այն պետք է աստվածային լինի,

որովհետև այն հավերժական է և համընդհանուր,

սա է.

Կատարե՛ք ձեր պարտականությունը!

Այս կանոնը պարունակում է բոլոր կրոնների ուսմունքները:

- Հենրիխ ֆոն Կլայստ

Machine Translated by Google

[ՎԵՐՆԱԳԻՐԸ ՀԱՎԵԼՎԱԾ Է ԽՄԲԱԳՐԻ ԿՈՂՄԻՑ]

Լեռան ամրոց

[Խմբագրի նշում. «Կաստել դել Մոնտե»-ի նկարը բաց է թողնված]

Ամենագեղեցիկ և հզոր ամրոցները Գերմանական կայսերական շրջանը ստեղծվել է Հոհենշտաուֆենների դինաստիան, մասնավորապես Ֆրիդրիխ II-ը: Նրանք են զարգացման և ձևավորման տեսանելի նշաններ Եվրոպական տերություն: Ֆրիդրիխ II-ը միջնադարյան մեծագույն ամրոցաշինարարներից մեկն էր: Նա մեծ ազդեցություն ունեցավ իր ամրոցների ճարտարապետական նախագծման վրա: Նրա հնարամիտ կառույցները, որոնք նախապատվությունը տալիս էին ութանկյուն կառուցվածքին, մնացին օրինակ այլ ամրոցների և ամրոցների համար նույնիսկ մրցակից ազնվականների պայքարից հետո: վերացրեց Գերմանական կայսրությունը որպես ուժի գործոն Եվրոպա: Ապուլիայի «Կաստել դել Մոնտեն», հավանաբար նրա ամրոցներից ամենագեղեցիկը, իր կանոնավոր հատակագծով և տարերային հզորությամբ, մինչ օրս Հոհենշտաուֆեն-գերմանական ոգու արտահայտությունն է: Ֆրիդրիխ II-ը դեռևս այդ ժամանակ ստեղծեց եվրոպական ոճ, որը բեղմնավորեց բոլորին: ամրոցների կառուցում հարավում, արևմուտքում և արևելքում, և որտեղ գերիշխում էր գերմանական ձևը:

Machine Translated by Google

[ՎԵՐՆԱԳԻՐԸ ՀԱՎԵԼՎԱԾ Է ԽՄԲԱԳՐԻ ԿՈՂՄԻՑ]

Կալենբերգ 1683

Կալենբերգի ճակատամարտը Վիեննայի մոտ՝ սեպտեմբերի 12-ին: 1683 թվականը համարվում է[1] համաշխարհային մեծ իրադարձություններից մեկը, որը դարերով փոխում է երկրի դեմքը: Գերմանական զորքերը, միավորված Արևելքից, Ֆրանսիայից և գրեթե բոլոր եվրոպական երկրներից եկած կամավորների հետ, փայլուն պաշտպանական հաղթանակ տարան Մեծ Սուլթանի անթիվ հորդաների դեմ, որն այստեղ տեղակայել էր իր Արևմտյան Ասիական/Բալկանյան կայսրության կենտրոնացված ուժը՝

ուժով բացել դարպասը դեպի Կենտրոնական Եվրոպա: Եթե Վիեննան ընկներ Թուրքական ձեռքերը, ապա Գերմանիան և Իտալիան կլինեին ենթարկվեց մուսուլմանական մահիկի հարձակմանը: Ինը շաբաթ Վիեննան դիմադրեց գերագույնի հարձակմանը Թուրքական ուժերը, մինչև սեպտեմբերի սկիզբը մոտեցան օգնության բանակը և ազատեցին պաշտպաններին: Արքայազն Եվգենը գլխավորում էր իր դրագուններին և առաջիններից մեկն էր, որ կտրեց նրանց թուրքական զանգվածի միջով մինչև քաղաքի դարպասները: Սավոյից այս 20-ամյա երիտասարդի համարձակ քաջությունն էր պարգևատրվել է հեծելազորային գնդի հրամանատարությամբ, որը կրել է այս հերոսի անունը մինչև Առաջին համաշխարհային պատերազմը:

1 Նկարի նկարը բաց է թողնված: Տեքստը փոփոխված է՝ դա արտացոլելու համար: Սկզբնական բացումը հետևյալն էր. «Այս ժամանակակից նկարը պատկերում է Կալենբերգի ճակատամարտը Վիեննայի մոտ՝ 1683 թվականի սեպտեմբերի 12-ին: Այս ճակատամարտը համարվում է [...]»:

Machine Translated by Google

Եղբայրների արյունը
Կմնա հաղթողը

Դյուպելի տարեդարձը, որը այս տարվա տարեդարձին միշտ կծառայի որպես նշում է իր 80-ամյակը -րդ նախազգուշացնող նշան Շլեզվիգ-Հոլշտեյնի պատմության մեջ: Եթե 1848-1851 թվականների պայքարը ազատություն չբերեց, Վերջապես եկել էր ժամանակը, երբ այս դքսության ժողովուրդը այլևս երբեք չէր կարող կապված լինել Դանիայի հետ:

Բայց տոնակատարությունը շատ ավելի հեռու է գնում սահմաններից Շլեզվիգ-Հոլշտեյնը, քանի որ պրուսական իշխանության այս փորձությունը կարևոր քայլ ազգային միավորման ճանապարհին Գերմանիա: Բիսմարկը ցանկանում էր գերմանացի ժողովրդին տալ իր արժանի դիրքը և անհրաժեշտ կենսատարածքը: Պրուսական իշխանություն օգտագործվեց: Դյուպելի մոտ տարած հաղթանակը թույլ տվեց պրուսական ուժը, որը պետք է օգտագործվի գերմանական լեզվի ընդլայնումը խթանելու համար արյուն ու հող: Պրուսիայի հանդեպ հավատը մեծացավ: Նոր Գերմանիայի պատմության մեջ քաղաքական շրջանը սկսվեց այս ամսաթվով:

Երբ մենք մտածում ենք Դյուպելի նիզակակիրների մասին, մենք հավանաբար հիշատակել հաղթական օրը, որը, ի վերջո, հանգեցրեց Գերմանիայի միավորումը: Մեզ համար այլևս ճշմարիտ չեն այն խոսքերը, որոնք այն ժամանակ հռչակվել էին Գլխավոր ժողովը Ռենդսբուրգում 1864 թվականի մայիսի 8-ին. « Դյուպելի արյունը մեզ ավելի խորն է բաժանում դանիացիներից, քան «Գոտին և Քյոնիգսաունն»: Այնուամենայնիվ, մենք դեռ հիշում ենք, նույնիսկ պրուսական կողմից, թե որքան քաջ և

Machine Translated by Google

պատվավոր դանիացի պաշտպանները կռվեցին: Մոլտկեն գրեց 1864 թվականի ապրիլի 23-ին իր եղբորը՝ Լյուդվիգին.

«Այս փոքր ժողովրդի ոգևորությունը նրա համար, ինչ նրանք պայքարելու համար, այն տոկունության և զոհողության համար, որով նրանք բանակը հաստատվեց Դուպելի դիրքում, լավ են ճանաչվեցին նույնիսկ իրենց թշնամիների կողմից: Զորքերը դիմացան աննկարագրելիը՝ շատ ավելի, քան մերը, ով ուներ հարձակման նախաձեռնությունը մեծ թվով, ինչը հնարավորություն տվեց նրանց ազատել այս դժվարին առաջադրանքների ընթացքում:

Այս պայքարում դրսևորված ասպետության վերաբերյալ երկու ազգակից ժողովուրդների միջև, Մոլտկեն գրել է.

«Հավանաբար մեր զինվորներից լավ մարդիկ չկան»: Հենց որ վերջին կրակոցն է արձակվում, պատգարակը կրողները և՛ դանիացիներին, և՛ մեր վիրավորներին տարան հիվանդանոց՝ փոքրիկ աղջիկների ողջ նրբությամբ: Եվ բոլորը նույն կերպ էին վերաբերվում հիվանդանոցներում: Այս հիվանդանոցներում, ինչպիսիք են որպես Յոհանիտերի գերիշխող և շքեղ մեկը կարգի համաձայն, դանիացի սպաներն ու շարքայինները պառկած էին նույն սենյակներում ինչպես պրուսացիները: Պատերազմ, հավանաբար, երբեք չի մղվել ավելի շատ մարդկայնությամբ, քան սա:

Գերմանական կողմի տեսանելի ամրապնդման այս օրը դանիացիների համար այլ դեմք ուներ: Դա պարտության օր էր: Պայքարը մղվում էր շատ ավելի ուժեղի դեմ ուժ: Նույնիսկ եթե այն դիրքը, որի վրա մեկը դրել էր նաև մեծ հույս, չէր կարող իրականանալ, այդպես էլ արեցին դանիացիները

Machine Translated by Google

այնուամենայնիվ, լավ հաշիվ են տալիս իրենց համար, նույնիսկ պատվավոր նահանջի ժամանակ, ցույց տալով և՛ քաջություն, և՛ դանիացի զինվորների հավատարմությունը: Բրիգադի ճակատամարտը Շարֆենբերգը Դյուպելի ջրաղացի համար պրուսացիներին «մեջ դրեց» դժվարին նեղուցներ»: Հաղթանակին և ցավալի պարտություններին չնայած՝ բանակը կարողացավ վերադառնալ գլուխները բարձր պահած:

Մենք ունենք այս մասին այլ ժամանակակից վկաներ ասպետական վարքագիծ մարտից հետո. Ինչպես դանիացիները զինվորների մասին հոգ էին տանում գերմանացի գյուղացիները... և մյուս կողմից, թե ինչպես էին գերմանացի զինվորներին հոգ տանում Դանիացի գյուղացիները... շաբաթներով և նույնիսկ ամիսներով: Այդ ընթացքում ժամանակ՝ երկու հավասար, մշակութային առումով բարձր դիրք զբաղեցնող գերմանական ցեղեր դեմ առ դեմ կանգնեցին միմյանց դեմ:

Այսպիսով, գրեթե ակնհայտ էր, որ Համաշխարհային պատերազմից հետո, Դանիան նշեց Հյուսիսային Դանիայի միավորումը Շլեզվիգը Դանիայի հետ Դյուպելում, որտեղ թագավորն էր ներկա: Նրանց տոնակատարությունը միաժամանակ նշանակում էր Հյուսիսային Շլեզվիգի դառը բաժանումը գերմանականից Ռեյխ: Բայց արդեն այսօր այդ ամենը հաղթահարված է գերմանական ընդհանուր ապագայի հավատը:

Դյուպել անվան հնչյունը արթնանում է երկուսում էլ մարդկանց հպարտ հիշողությունները: Ատելության տոները, որոնք ավելի նկատելի է դանիական կողմում, դեռևս լիովին չեն խամրեց: Կարլ Լարսենը անհաջող պայքարել է վերացնել նրանց դանիացիների շրջանում: Գերմանացիների շրջանում,

Machine Translated by Google

Այս զգացմունքները փոխարինվեցին հաղթանակի ուրախությամբ:

Սակայն դառնությունը նվազեց անցնող տարիների ընթացքում:

Այնուամենայնիվ, քաջարի գործերի մասին միտքը մնում է անմոռանալի:

երկու կողմերն էլ: Ճիշտ այնպես, ինչպես երկու ժողովուրդների միջև պայքարը

ասպետականորեն կռվեց, այդպես էր նաև էթնիկական պայքարը

որոշումը նույնպես կայացվել է ազնվական ձևով:

Կգա այն օրը, երբ մենք՝ նույն ծագումով,

Գերմանական արմատներ և ընդհանուր հայրենիք, վերադարձ դեպի սա

կայքը, քանի որ այն խոսում է ասպետական պայքարի, հավատարմության և

գերմանացի տղամարդկանց անսասանությունը, ովքեր այդ ժամանակ

կանգնած էին միմյանց դեմ, բայց որոնց համար շատ ավելի բնական

կլիներ կողք կողքի կանգնելը:

Այսօր նրանք դեռ չեն անում դա, և դա նախ պետք է սովորել: Եվ

Մեր թշնամիները ամեն ինչ անում են մեզ միմյանցից հեռացնելու համար

մեկ այլ

Որքան էլ դառը լինի, շատերն այնուամենայնիվ սովորել են սա

արդեն: Եվ մենք վստահ ենք, որ դրանից դուրս

Այս պայքարի շրջանում Գերմանական Ռեյխը կհասունանա որպես

ուշացած, բայց շատ ավելի արժանի պտուղ: Մեր դանիացի կամավորները

Waffen SS-ում այս պայքարի առաջին մարտիկներն են:

Դանիական կողմում պայծառ գերմանական ապագա է սպասվում:

Որոշիչը և մնում է՝ վերաբերմունքը

լավ է, թե վատ, արդյոք մեկը ցանկանում է աշխատել շինարարության

վրա, թե քանդման, և արդյոք մեկը ցանկանում է

տեսնելու ընդհանուր կարիքներն ու նպատակները:

Machine Translated by Google

Եվրոպական ժողովուրդները միայն մեկ ընտրություն ունեն, եթե նրանք... ուզում են փրկել իրենց գոյությունը՝ տեսնել, թե ինչ ունեն իրենց մեջ տարածված և պաշտպանել այն:

Machine Translated by Google

Արքայազն Եվգեն

Ազնիվ ասպետը

Հազարավոր կամավորներ տարբեր երկրներից էին ներառված է դաշնակիցների գունագեղ տեսականիի մեջ, ովքեր այդ շոգ օգոստոսին հոսում էր դեպի Դոնաու գետը օրեր 1683 թվականին՝ սպառնալիքը կանխելու համար մուսուլմանական կիսալուսնի ներխուժումը:

Ֆրանսիական թագի բազմաթիվ կամավորների թվում էր նաև Սավոյի արքայազն Եվգենը, որը ծնվել էր Փարիզում, բայց ով մեջքը շրջել էր իր ծննդավայրից հետո բազմաթիվ հիասթափություններ: Կայզերը, որը փախել էր Պասաուն նրան տվել էր դրագունների գնդի հրամանատարություն որի գլխավորությամբ նա կարճ ժամանակում փայլուն կերպով ապացուցեց իր ռազմական հմտությունը:

Իր գոյության հենց սկզբում արքայազնը բախտ ունեցավ նշանակալից փորձառության. 1683 թվականի սեպտեմբերի 12-ին Վիեննայի մոտ գտնվող Կալենբերգի ազատագրական ճակատամարտում: Այս զարմանալի և հզոր հաղթանակը, որը տարվեց բոլոր գերմանական հողերի համատեղ ուժերով, ազատագրեց Արևմուտքը ոչ միայն թուրքական ներխուժման սպառնալիքից, այլև հնարավորություն տվեց գերմանական գծերով ամբողջ Հարավարևելյան Եվրոպայի նոր կազմավորման: Բացվել էր դարպաս, որի միջով նոր դարաշրջանի քամին կարող էր քշել բորբոսնածածկույթը:

Machine Translated by Google

հին կյանքի մթնոլորտը և արթնացնել այն մարդկանց, ովքեր
Երեսնամյա պատերազմից հետո քուն էին մտել՝ լցնելով նրանց նոր հույսով:
Սակայն սավոյան անծանոթը, ով առաջին անգամ ոտք դրեց գերմանական

հողը կդառնար այս հույսի կրողը և ամենաշատը
հերոսության նոր շրջանի հիանալի ներկայացուցիչ
Գերմանական պատմություն: Հետևելով մեծ կայսերականի օրինակին
ռազմական առաջնորդներ Լյուդվիգ ֆոն Բադենը և Կառլ ֆոնը
Լոտրինգենի արքայազնը մասնակցեց արշավին
Հունգարիան, որը կայսերական զորքերը հասցրեց մինչև
Զիբենբուրգենից և Բելգրադից առաջ: Արդեն առաջինում
մարտերում արքայազն Եվգենը ապացուցեց իր անձնական քաջությունը՝ a
կարճ ժամանակահատվածում նա երկու անգամ ծանր վիրավորվեց, և նա
ցուցաբերեց անսովոր ռազմական կարողություններ: Այնուամենայնիվ, դա պահանջեց
երկար ժամանակ՝ անկախ հրամանատարություն ստանալու համար: Միայն
իտալական թատրոնում մի քանի տարի ծառայելուց հետո
ենթակա դիրք ֆրանսիացիների դեմ, արդյո՞ք նա վերջապես
ստանալ այս ցանկալի անկախ հրամանատարությունը Հունգարիայում
1697թ.

Ավստրիացիները մի քանի անհաջողություններ կրեցին
այդ ընթացքում թուրքերը ապաքինվում էին առաջինից հետո
մեծ ցնցում: Եվգենը ստանձնեց վատ մատակարարված,
բարոյալքված բանակ և ուներ ուղղակի հրաման՝ չանել դա
այդ տարվա ընթացքում իրականացնել որևէ այլ արշավ:
Սակայն, հենց որ ամենավատ խնդիրները վերացվեցին,
նա մի քանի կայծակնային շարժումներ կատարեց առաջ ու ետ, որոնք

Machine Translated by Google

շփոթեցրեց թուրքերին և հաղթանակ տարավ մի բանակի նկատմամբ։
սուլթանը Զենտայում 1697 թվականին, չնայած դա երկու անգամ ավելի էր
իր չափի: Այդ հաղթանակով արքայազնը մտավ
իր ժամանակի մեծագույն ռազմական առաջնորդների առաջնագիծը:
Այժմ թուրքական տիրապետության կործանումը
Դոնաու շրջանը առաջ մղվեց: Շշուկները շատ հեռու գնացին:
Բալկաններ, երբ հասան առաջին կայսերական պարեկախմբերը
Բոսնիա և կտրվում է Բելգրադից հարավ:

Սակայն, իր հաղթանակների գագաթնակետին, սավոյանը
ստիպված էր դադարեցնել արշավը և հարմարվել դրան
խաղաղություն: Մեծ եվրոպական պատերազմ՝ հարցի շուրջ
իսպանական ժառանգություն, որը կհանգեցներ նորի
մայրցամաքում իշխանության բաշխումը անխուսափելի էր:
Անշուշտ, կայսրությունը շատ բան էր շահել այն խաղաղության մեջ, որը
Եվգենը կնքել էր թուրքերի հետ Կարլովիցում 1918 թվականին:
1699. Հունգարիան առանց Բանատի, Զիբենբուրգենի և Հունգարիայի
Սլովակիայի և Խորվաթիայի մեծ մասը:

Հաջորդ տարում Եվրոպայում պատերազմ սկսվեց թագի համար և
Իսպանական համաշխարհային կայսրության վերահսկողությունը սկսվեց: Մեկի վրա
կողքին կանգնած էր հզոր Ֆրանսիան, որը ցանկանում էր նվաճել
Իսպանիան՝ Եվրոպայում իր տիրապետությունն ավարտելու համար:
մյուս կողմը՝ Ավստրիան, Նիդեռլանդները և Անգլիան,
որը ցանկանում էր հետևել իր հին «չեզոքացման քաղաքականությանը»
մայրցամաքում որևէ գերիշխող տերության վերելքի դեմ:

Արքայազն Եվգենը ստիպված էր լքել իր հաղթանակների թատրոնը
և Դոնաուի վերաբերյալ հայեցակարգեր՝ ստանձնելու համար

Machine Translated by Google

Կայսրության պաշտպանությունը Արևմուտքում: Նա ավելի ու ավելի էր վերածվում կայսերական ռազմական առաջնորդի ընդհանուր դերի, որը ստանձնում էր ինչպես ռազմավարական, այնպես էլ դիվանագիտական պլանավորումը: Բնիկներից ոչ մեկը նրանից լավ չէր կարողանում հասկանալ քաղաքականության բարդ խնդիրները և հաղթահարել խիստ բաժանված քաղաքական իրավիճակի հազարապատիկ անհրաժեշտությունները: Մեր ժողովրդի երբևէ ունեցած մեծագույն պետական գործիչներից մեկը կարողացավ մի կողմից հասկանալ եվրոպական աշխարհը, իսկ մյուս կողմից՝
մյուս կողմից՝ հասկանալու ամենափոքր մանրամասներն ու կարիքները տարբեր տարածքների, թե՛ Ալպերում, թե՛
գերմանական գետերի ակունքները հյուսիսում: Սա պատահականություն չէ որ այս մարդը, որը ծնվել էր օտար երկրում, դարձավ մեր պատմության մեջ ամենագերմանացի մեծ մարդկանցից մեկը և շարունակում է ապրել ժողովրդի հիշողության մեջ՝ թե՛ երգերի, թե՛ սագաների միջոցով:

Չնայած նա երկար տարիներ անցկացրեց Իտալիայի հողում, Ֆլանդրիան և Հարավային Գերմանիան պայքարում էին Ֆրանսիայի թշնամի և Բուրբոնների իմպերիալիզմի հարձակումներից Ռայխը պաշտպանող արքայազն Եվգենը երբեք մի պահ չմոռացավ իր քաղաքականության սկզբունքները, այն է՝ որ կայզերը միշտ պաշտպանողական դիրքում կլինի արևմուտքում, քանի որ Ռայխի ապագան Արևելքում էր: Քանի որ «գերմանական կուսակցության» ղեկավարը դատարանում, նա արեց այն, ինչ կարող էր կանխել Կարլ VI-ի խճճվելը Իսպանական և իտալական հողեր՝ աշխատանքն ավարտելու փոխարեն Հարավարևելքում, որն արդեն սկսվել էր: Նրա միջև

Machine Translated by Google

հաղթանակներ ատելի ֆրանսիացիների նկատմամբ 1700-ից մինչև 1700 թվականները

1709 թվականին Հոխշտեդտում և Թուրինում, Ուդենարդեում և Մալպլակեն, արքայազնը, կրկին ու կրկին շտապում էր Վիեննա՝ զգուշացնելու չափազանց հավակնոտ նվաճողական ծրագրերի դեմ, որպեսզի կարողանար դիտարկել Հարավարևելքի վերջնական խաղաղեցումը և այդ տարածքում մեծ խնդիրը, որը մնում էր կատարել:

12 տարվա արյունալի պայքարից հետո առաջին իսպանական ժառանգությունը մոտեցավ ավարտին: Անգլիան, որը բավականաչափ թուլացել էր Սուն Կինի համար, սկսեց վախենալ գերմանական ազդեցության աճից և կոչ արեց Եվգենի դաշնակից և ընկեր Մարլբուրգի կոմսին դուրս գալ եվրոպական թատերաբեմից: Բանը հասավ նրան, որ անգլիական բանակը լքեց սավոյաններին դժվարին իրավիճակում և դավաճանեց նրան թշնամու աչքի առաջ: Զզվանքն ու զայրույթը տիրեցին արքայազնին, որի սովորաբար լավ տրամադրությունը նկատեցին նույնիսկ նրա թշնամիները, և նա մարգարեաբար զգուշացրեց անգլիացի գեներալին, որ նման խորամանկություններով նա կկորցնի իրեն և ամբողջ Եվրոպան:

Ֆրանսիայի հետ խաղաղության պայմանագիր կնքելուց հետո՝ 1714 թվականին Ռաստատը և Բադենը, արքայազն Եվգենը, որը մինչ այդ ուներ ստացել էր Ռեյխի ֆելդմարշալի կոչում, կրկին ազատ էր իրականացնել իր լայնածավալ ծրագրերը Հարավարևելքում: Սայովանը գերազանցեց իր բոլոր նախորդ հաղթանակները պատերազմ թուրքերի հետ 1716-1718 թվականներին: Դա ռազմական և քաղաքական առաջնորդության գլուխգործոց և

Machine Translated by Google

համարվում է գերմանական և եվրոպական պատմության ամենափայլուն գլուխներից մեկը: Ագրեսիվ հարձակումների ժամանակ ներխուժող թուրքերը բռնվեցին և ոչնչացվեցին Պետերվարդեյնում: Սակայն նրա ռազմական հանճարի գլուխգործոցը դրսևորվեց 1717 թվականին Բելգրադի մոտ տեղի ունեցած կրկնակի ճակատամարտում, որտեղ պաշարված ամրոցի և գերազանց թուրքական ուժերի միջև նա հարձակվեց և ոչնչացրեց նախ առաջխաղացող բանակը, ապա նվաճեց Բելգրադը, որը գտնվում էր իր թիկունքում:

1718 թվականին Պասարովիցի խաղաղության համաժողովից կարճ ժամանակ առաջ, որի հպարտ պտուղները նրա անմոռանալի արշավանքի արդյունքներն էին, Բելգրադի դիմաց գտնվող ռազմական ճամբարում գրվեց մի հուզիչ երգ: Այն ավելի լավ է նկարագրում, քան հազարավոր գովասանքի ճառերը, երբ խոսքը վերաբերում է թուրքերի նվաճողի և իր սեփական ժողովրդի միջև գոյություն ունեցող պատկանելության զգացողությանը:

Իր անմահ ձևով այն մտերիմի արտահայտություն է

Զգացմունքների միասնություն և պարզություն: Գերմանական երգը

Արքայազն Եվգենիոսը՝ ազնիվ ասպետը: Այդ ժամանակվանից ի վեր լսվում է, և չի կարող լռեցվել՝ թե՛ Բելգրադ քաղաքի և ամրոցի շուրջը, թե՛ լայն երկնքի տակ ամենուրեք:

հարավարևելյան հարթավայր, որի մեջ թափվում է Նիբելունգեն գետը

իր ճանապարհը:

Դոնաուի տարածքի նվաճումը, որը տեղի ունեցավ

բոլոր գերմանական ցեղերի արյունով ստեղծել է

պետական գործչի հիմնական նպատակի համար անհրաժեշտ նախապայման

Արքայազն Եվգեն. գաղութացումը և մշակութային ինտեգրումը

Machine Translated by Google

այս տարածքը: Պասարովիցի հաշտության համաձայն՝ Բանատը,

Փոքր Վալախիան և Սերբիան միացվեցին Ավստրիային

և, հետևաբար, Դոնաու գետի ավազանի գրեթե ամբողջ հունը նվաճվեց Ռայխի համար: Զարմանալիորեն կարճ ժամանակահատվածում մի ժամանակ ամայի քաղաքները կրկին ծաղկեցին: Մի ժամանակ անմշակ հողերը կրկին պտուղ տվեցին: Մի ժամանակ խցանված գետերը կրկին հոսեցին կարգավորված գետերի հուներով, և բազմաթիվ ճահիճները չորացան: Բերողները

Արևմտյան քաղաքակրթությունն այս տարածքում՝ ավելի լավի կրողները կարգուկանոնի և նոր բարգավաճման ստեղծողները գերմանացի գաղութարարներն էին, որոնց արքայազնը տասնյակ հազարներով բերեց՝ Դոնաուի երկայնքով մի ժամանակ ավերված հողերը գաղութացնելու համար: Սակայն, եթե այս գաղութացման աշխատանքը կրկին ու կրկին կանգ էր առնում, և Դոնաուի երկայնքով շարունակական գաղութացման փոխարեն, ինչպես արքայազնն էր պլանավորել, գաղութացնող գերմանացիները մնում էին բաժանված փոքր, մեկուսացված խմբերի... դա Հաբսբուրգների աննպատակ դինաստիական ամբիցիաների մեղքն էր, որոնք բաժանեցին և վատնեցին իրենց էներգիան իրենց թագավորության բոլոր անկյուններում:

Եվ արքայազն Եվգենի կյանքի վերջին օրերին, հետո նրա մեծ հաղթանակները թուրքական պատերազմներում, մութ նշաններ արեցին հայտնվում են: Այս հատուկ մարդու կյանքի ավարտը, ինչպես սկզբում շրջապատված էր ողբերգությամբ: Սակայն, ողբերգությունը նրա անձնական կյանքում չէր, այլ՝ տառապանքի մեջ մտահոգություն իր աշխատանքի ճակատագրի վերաբերյալ: Թվում էր, թե դա դարձել է արքայազնի համար իր վերջին տարիներին պարզ դարձավ, որ իր առաջնային

Machine Translated by Google

սկզբունքները և Հաբսբուրգների անուղղելի քաղաքականությունը

երբեք չէր հաշտվի, և որ նրա աշխատանքը

վերջապես ընկնում են այս հակասության պատճառով: Եվ շատերը

բաները հուշում էին, որ սավոյանը արդեն կասկածել էր

այդքան արագ անկման սկզբնական ստվերները

հաստատեց Դոնաուի միապետության իշխանությունը:

Բայց տառապանքն ու հուսահատությունը, որոնք անկասկած պետք է

դիպչել են այս հանճարին նրա համար պայքարի ընթացքում

ստեղծագործությունը և խորը ներթափանցումները, որոնք նրան հնարավորություն տվեցին

ընկալել նրա աշխատանքի ճակատագիրը, չեն բացահայտվել ուրիշներին:

Ահա թե ինչպիսին էր նա. ներդաշնակ, անդիմադրելի մարդ

բարի կամք և պարզ պարզություն, բայց դեռևս հանելուկ է

իր ժամանակակիցներին և հետագա սերունդներին: Նա չհեռացավ

կտակի կամ նույնիսկ մեկ անձնական բառի հետևում, որը հետաքրքրասեր

կենսագիրները կարող էին օգտագործել խնդիրը լուծելու համար

նրա անհատականության հանելուկը:

Նա իրեն միայն գործով ցույց տվեց: Եվ մենք կարող ենք

համեստորեն բավարարվելով այն խոսքերով, որոնցով

իր դարաշրջանի նույնքան մեծ ոգին՝ Ֆրիդրիխ Մեծը, վճարեց

պատվարժան արքայազնի հիշատակին.

«...Նա կառավարում էր ոչ միայն ավստրիական տարածքները, այլև

Ռայխը: Իրականում նա Կայզերն էր...»

Machine Translated by Google

Թագավորի դատաստանը

Հենրիխ թագավորը նստած էր՝ շրջապատված իր կայսերական դատավորներով, Ռոթվեյլի շուկայական քաղաքի մոտ գտնվող հին դատարանում:

բնակչությունը կիսաշրջան կազմեց նրանց շուրջը:

Այնտեղ էին նաև մի քանի եպիսկոպոսներ, քանի որ դա առաջին անգամ թագավորը կկառավարեր արքունիքը առանց իր իրավաբանական խորհրդատուներ:

Մի ազատ մարդ մեղադրել էր մի վանականի իր բռնաբարության մեջ դուստր

Տասներկու վկաներ կանգնած էին ազատ գյուղացու կողքին: Եվ տասներկու վկաներ՝ վանականներ, կանգնած էին կողքին մեղադրյալի:

Թագավորը վատ բաներ էր լսել տեղի ունեցողի մասին աբբայությունը: Թագավորը դատավորի աթոռից կարող էր տեսնել, որ բնակչությունը կողմ էր գյուղացիներին, և որ միայն նրանց նրա նկատմամբ հարգանքը նրանց թույլ չէր տալիս վիրավորանքներ հնչեցնել վանականները:

Գյուղացին կանգնած էր՝ բռնած դստեր ձեռքը, և պահանջեց արդարություն:

Նրա դիմաց կանգնած էին վանականները՝ գոռալով, որ աղջիկը պոռնիկ էր: Ամբոխից մի գռմռոց բարձրացավ հասարակ մարդիկ: Մեղադրյալը ծագումով նշանավոր մարդկանցից էր ընտանիքը: Նրա հարազատները փորձել էին ամեն ինչ լռեցնել

Machine Translated by Google

ազատ մարդ - նրանք նրան սպառնացել էին կրակով և սրով, եթե նա չհրաժարվեց իր մեղադրանքից: Բայց քաջ մարդը մնաց անսասան, նայեց թագավորի դեմքին և պահանջեց արդարություն:

Սակայն վանականը իջեցնում էր հայացքը, երբ թագավորը նայեց նրա աչքերի մեջ:

Հարազատները խնդրեցին աղջկան առաջ գալ: Երբ նա հաղթահարելով իր ամաչկոտությունը, Հենրիխ թագավորը նայեց նրա աչքերի մեջ և գիտեր, որ ճշմարտությունն էր ասում: (or)

Վանականը լսել էր նրա խոստովանությունը, ասաց աղջիկը, և ապա հրամայեց նրան գնալ գերեզմանատուն և ասել տասներկուսը աղոթքներ մոր գերեզմանի մոտ: Այնտեղից նա ստիպեց նրան խուց մտցրեց և բռնի ուժով բռնեց նրան: Նա գոռաց և դիմադրեցին, բայց աբբայությունում ոչ ոք ձեռք չբարձրացրեց օգնեք նրան: Հաջորդ առավոտյան վանահայրը նրան տարավ նրան: Նա առաջարկեց նրան մնալ աբբայությունում որպես աղախին:

Հայրը, սակայն, մի խումբ մարդկանց հետ գնաց աբբայություն: զինված մարդիկ, և նրան ազատ արձակեցին:

Ապա վանահայրը մոտեցավ և երդվեց այն ամենով, ինչ կա սուրբ է, որ աղջիկը ստում էր: Աստված կօգներ ճշմարտությանը հաղթանակ տանել, և Աստված պետք է դատավճիռ կայացնի: Մեղադրյալ եղբայրը պատրաստ էր կրակի փորձության ենթարկվել:

Երիտասարդ թագավորը զայրացած նկատեց. «Մինչև ե՞րբ... «Մարդիկ դեռ հավատում են նման կախարդանքին»:

Այս խոսքերը լսող բոլորը սարսափեցին, և Եպիսկոպոսները վախեցած նահանջեցին թագավորից:

Machine Translated by Google

Հենրիխ թագավորը տեսավ, որ չափն անցել էր, ուստի ասաց.

«Եթե հավատում ես, որ Աստված հրաշք կգործի, ապա թույլ տուր ինձ տեսնել այն»:

Տասներկու վանականները բերեցին երկաթե թիթեղներ, որոնք նրանք ունեին պատրաստ, գահի առաջ:

Նրանք զույգերով եկան, յուրաքանչյուրը ձեռքին մեկական ափսե, աղոթքի ժամանակ աչքերը դեպի երկինք հառած:

Մի վանական բերեց փայտե կրակարան և դրեց այն թագավորի գահի առջև:

Նրանք աղոթում էին Աստծուն, որ օգնի ճշմարտությանը հաղթանակ տանել և փրկել նրանց անմեղ եղբորը սատանայի ճանկերից:

Ուշադիր բնակչությունը անհանգստացավ, քանի որ թագավորը Հենրիխի անզգույշ խոսքերը նրանց սարսափելիորեն նյարդային

Եղբայրները նորից եկան, և յուրաքանչյուրը մեծ գերան էր կրում, աղոթելով՝ աչքերը դեպի երկինք: Եվ նրանք կույտ-կույտ արեցին փայտը և մեծ կրակ վառեցին, որը բարձր բոցավառվում էր:

Սակայն Հենրիխ թագավորը անշարժ նստած էր իր գահին և այնպես էր վարվում, կարծես չէր լսում տհաճ շշուկները եպիսկոպոսների և ժողովրդի հուզված տրտունջի:

Վանականները երկաթե թիթեղները դրեցին կրակի մեջ, և վանահայրը Ամենակարող Աստծուն որպես վկա կանչեց, որ եղբայրը անմեղ էր, և որ ամեն ինչ, ինչ մեկի մասին ասվել էր աբբայությունը կեղծ էր:

Նա մտածեց, որ մեկ քարով երկու նապաստակ կսպանի, այդպիսով կանխելով այն վտանգը, որը նա վախենում էր սպառնալ իրեն աբբայություն

Machine Translated by Google

Հենրիխ թագավորի աչքերը փայլեցին, որովհետև նա տեսնում էր միջով աբբայի ծրագիրը:

Հովիվը ավելի ու ավելի բարձր աղոթեց և վկայեց Աստծո առաջ իր աբբայական եղբոր անմեղության համար: Նա խնդրեց Ամենակարող Դատավորին ապացուցել բոլոր ներկաների առջև որ մեղադրողը և նրա դուստրը ստախոսներ էին, և որ դուստրը, հատկապես, արժանի էր խարույկի վրա այրվելու, քանի որ նա կեղծ մեղադրանք էր առաջադրել բարեպաշտ եղբորը:

Հենրիխ թագավորը կանչեց. «Ուզո՞ւմ ես նկարել թագավորի դատաստանը քեզ վրա՞ է, հովիվ: Աստված ստեղծեց «արքա դատավոր, և ոչ թե Ռոտվեյլի վանահայրը»: Մինչդեռ երկաթե թիթեղները շիկացած էին, և երկու վանականներ փչեցին մեջը: ածուխները փչովի զույգով, որպեսզի բոլորը տեսնեն այն իրական էր:

Մյուսները աթոռակ բերեցին: Նրանք մեղադրյալ վանականին նստեցրին այն և ոտքերը դրեց անագե տապակի մեջ՝ լիքը մինչև եզրը: վանահայրը բարձր ձայնով ասաց, որ դա անհրաժեշտ է վանականը՝ մաքուր ոտքերով ներկայանալու իր աստվածավախ դատավորի առաջ:

Սակայն Հենրիխ թագավորը նկատեց, որ հեղուկը թավան կապտավուն երանգ ուներ:

Վանականի ոտքերը լվանալուց հետո՝ առանց չորացրեց դրանք, նա վեր կացավ և բարձրացրեց երկու ձեռքերը՝ աղոթքի համար:

Վանականները երկար աքցաններ էին օգտագործում՝ փայլող ափսեները բռնելու համար և դրեց դրանք փայտե կրակարանի վրա, որը ընդամենը մեկ քայլ հեռավորության վրա ածուխներից: Դրանք այնքան տաք էին, որ գրիլը այրվում և ծխում էր:

Machine Translated by Google

Վանահայրը եղբոր ձեռքը բռնեց և տարավ նրան

փայլող թիթեղները:

«Հիմա վկայիր, հավիտենական Աստված,- գոռաց նա,- որ մեր

եղբայրը մեղավոր չէ:

Եվ մեղադրյալը քայլում էր փայլող թիթեղների վրայով, կարծես

դրանք սառը քարեր էին:

Ժողովուրդը գոռաց: Եվ աղջիկը գոռաց,

ամենաաղմկոտը: Ազատ մարդը վեր քաշեց իր դստերը, որն ուներ

ընկավ գետնին և գոռաց, որ նա պոռնիկ է:

Վանականները ծաղրում ու գոռում էին, որ նա մահվան է արժանի:

Եվ ժողովուրդը լռեց և չգիտեր՝ ինչ անել

հավատալ:

Հենրիխ թագավորը ուսերը թոթվեց՝ առանց մի մազ անգամ շարժելու, և

պարզապես լուռ նայեց աղջկան, որն իրեն նետել էր

նրա ոտքերի մոտ:

Ապա նա բարձր ձայնով կանչեց. «Տեսնենք, թե արդյոք Աստված

մնում է իր վճռին հավատարիմ:»

«Սրբապղծություն, Հենրիխ թագավոր», - բացականչեցին եպիսկոպոսները, և

Բնակչությունը սարսափած էր թագավորից և որոշներից

կանայք աղաղակեցին: Թագավորը հրամայեց.

«Կրկին տաքացրեք երկաթե թիթեղները»:

Ոչ ոք չշարժվեց:

Ապա մի քանի երիտասարդ ասպետներ, որոնք միշտ

շրջապատեց թագավորին, առաջ քայլեց, խլեց ափսեները

աքցանով, դրանք հետ նետեց ածուխի մեջ, ավելին դրեց

Machine Translated by Google

փայտը դրեց կրակի վրա և փչեց կրակի մեջ՝ օգտագործելով

փչակներ

Սակայն վանականները գոռում էին և բողոքում, որ

սա սրբապղծություն էր հավիտենական Աստծո դեմ:

Միայն վանահայրը հասկացավ, թե ինչ էր ուզում անել թագավորը,

և նա գունատվեց վախից:

«Չե՞ս զգում քեզ լավ, վանահայր», հարցրեց նրան թագավորը:

Նա չպատասխանեց:

Եպիսկոպոսները կոչ արեցին Հենրիխ թագավորին դադարեցնել իր սրբապղծությունը:

«Բարձրացրու կիսաշրջազգեստդ», - ասաց թագավորը աղջկան:

Երիտասարդ ասպետները աքցաններով դրեցին երկաթե թիթեղները,

որոնք նույնիսկ ավելի տաք էին, քան նախկինում, փայտե

կրակ-գրիլ: Դրանք այնքան տաք էին, որ փայտը պայթեց կապույտ գույնով

բոց

Երկու վանականներ շտապեցին մոտենալ և ցանկացան տանել աղջկան, բայց

թագավորը բարձր ձայնով հրամայեց. «Կանգնի՛ր: Դա այդպես չէ»:

քո առաջադրանքը:»

Նա իջավ իր գահից, բռնեց աղջկան ձեռքից

ձեռքը և ասաց. «Եթե անհրաժեշտ լիներ, որ վանականը գար

իր Աստծո առաջ մաքուր ոտքերով, ապա դա ոչ պակաս անհրաժեշտ է

որ աղջիկն էլ դա անի:»

Նա աղջկան ասաց նստել աթոռին, և նա

անձամբ ոտքերը դրեց թիթեղյա տապակի մեջ:

Նա տեսավ, որ պարունակությունը խիտ հեղուկ էր և

թափանցիկ՝ ինչպես մաքուր բյուրեղը:

Machine Translated by Google

Բայց մյուսները, ովքեր նայում էին, դողում էին անհանգստությունից և չգիտեին՝ ինչ ասեն:

Ապա թագավորը դողացող աղջկան ասաց, որ վեր կենա, և նա ինքը տարավ նրան դեպի փայլող երկաթը:

Եվ քանի որ նա վախից տատանվում էր մի պահ առաջ առաջին տեղը գրավելով՝ նա բարյացակամորեն ասաց. «Գիտեմ, որ դու մեղքի զգացում չունես, այնպես որ մի՛ անհանգստացիր:

Աղջիկը համարձակվեց և անցավ ճանապարհը փայլող թիթեղներ, կարծես դրանք սառը քարեր լինեին: Եվ հետո նրա ոտքերի վրա նույնիսկ ամենափոքր բշտիկը չէր երևում:

Բնակչությունը գոռաց: Եվ վանականներն էլ:

Բայց նրանք գիտեին, թե ինչու!

Գյուղացին դստերը քաշեց կրծքին և այնքան ամուր գրկեց նրան, որ նա գրեթե խեղդվեց:

Եպիսկոպոսները զարմացած էին և չէին կարողանում գլուխներ կամ պոչերը դուրս են գալիս դրանից: Մի քանի վանականներ փորձեցին ճեղքել ամբոխին հեռանալ: Թագավորը բարձր ձայնով հրամայեց ձայն՝ «Բռնե՛ք նրանց»:

Մի քանի ամրակազմ մարդիկ բռնեցին վանականներին և բերեցին նրանց վերադարձրեց թագավորի գահի առջև, որը կանչեց մի քանի ասպետներ՝ նրանց պահելու համար: Ապա նա հրամայեց. «Ստացե՛ք երկաթները նորից տաք են:

Բոլորը անշարժ էին զարմանքից, և ոչ ոք գիտեր, թե ինչ նպատակ էր հետապնդում թագավորը:

Եպիսկոպոսները այլևս ոչ մի բառ չասացին: Երիտասարդ ասպետները ափսեները տաքացրեց երրորդ անգամ: Եվ Հենրիխն ուներ

Machine Translated by Google

բերեցին մի նոր կաթսա՝ լի թարմ ջրով: Ապա նա ասաց բարձր ձայնով. «Հիմա Աստված պետք է մեզ ասի, թե արդյոք վանահայրը մեզ պատմել է ամբողջ ճշմարտությունը: Եվ մի վանահայրը պետք է ոտքերը լվանա սուրբ ջրով, որպեսզի նա մաքուր, երբ նա գնում է Աստծո գահի առաջ»:

Վանահայրը սարսափից գոռաց, հրաժարվեց և դիմադրեց ձեռքով ու ոտքով: Բայց նրանք նրան ստիպեցին նստեցնել աթոռին, և եպիսկոպոսներից մեկը լվաց նրա ոտքերը թարմ սուրբ օծանելիքով ջուր

Չնայած նա հարվածում էր ձեռքերով ու ոտքերով, նա բռնի կերպով տարավ դեպի փայլող երկաթները, և երբ նրա ոտքը դիպավ առաջինը, հոտած ծուխ բարձրացավ, և քամին այրվող մսի տհաճ հոտը տարածում էր ամբոխի մեջ:
Վանահայրը գոռաց և ընկավ գետնին: Ապա վանականները նետվեցին թագավորի ոտքերի առաջ և խոստովանեցին նրանց մեղքը: Եվ թագավորը աղջկան անմեղ հայտարարեց:

Նա վանահորը և վանականներին վտարեց այնտեղից

աբբայություն

Սակայն ապշած ժողովուրդը ծնկի իջավ և աղոթեց:

Եվ չնայած եպիսկոպոսները և հետագայում շատ ուրիշներ խնդրեց նրան պարզաբանել հարցը, թագավորը մնաց լուռ

Դատավճռի մասին լուրը, սակայն, տարածվեց ամբողջ աշխարհում ամբողջ Ռայխը՝ առաջացնելով սարսափ և զարմանք:

Machine Translated by Google

Աստված իրեն դրսևորում է ոչ թե գերբնական հրաշքներով, այլ բնության սուրբ կարգի մեջ:

Machine Translated by Google

Հավերժական բաները

Այնտեղ են, որտեղ մենք նրանց ենք ծառայում

Այս կարճ հատվածը Օտտո Գմելինի «The» վեպից «Կայզերի դեմքը» մեզ տանում է 1243 թվական և էջեր համաշխարհային պատմության մի գլխի միջով, որը լի է դաժան պայքար գերմանական կայզերների և Հռոմի պապերի աշխարհիկ իշխանության հավակնությունները: Ֆրիդրիխ II ֆոն Հոհենշտաուֆենը, ամենակարևոր կայզերը արևմուտք, Գերմանիայի թագավոր և Սիցիլիայի կառավարիչ և միևնույն ժամանակ Երուսաղեմը ավելի ընդլայնեց արևմուտքի զորությունը մինչև իր վերջնական և մեծագույն փառքը: Նա իր դարաշրջանի ամենաընդգրկուն ոգին էր և որպես Ռայխի գաղափարի ավետաբեր՝ մարմնավորում դար: Նրա գահակալության ընթացքում պապերը անվստահություն էին տածում նրա նկատմամբ, սակայն տարօրինակ կերպով հուզվեցին նրա փայլուն ինքնիշխանությամբ: 1239 թվականին նա երկրորդ անգամ արտաքսվեց եկեղեցուց: Այնուհետև դա 1243 թվականն էր: Հռոմի պապ Գրիգոր IX-ը մահացել էր: Շուտով նոր Հռոմի պապի՝ կարդինալ Ֆլեսկոյի ընտրությունից առաջ ավելի ուշ՝ Անմեղություն IV-ը, ներկայացավ կայզերի առջև Գրոսետո, և տեղի ունեցավ հետևյալ ճակատագրական զրույցը տեղ:

Machine Translated by Google

Կարդինալ Ֆլեսկոյին ընդունեցին բարձրաստիճան պաշտոնյաները և...
տանում էր դեպի երկրորդ սենյակը՝ լայն, գորգածածկ և գունագեղ
ներկված, որտեղ կայզերը նստած էր իր նրբագեղ գահին:

Դատավոր Պետրուս ֆոն Վինեան կանգնեց նրանից ձախ կողմում՝
առջևում: Ներածական խոսքերից և ողջույններից հետո,
Կայզերը հարցրեց, թե ինչու էր կարդինալը եկել: Նա լսել էր դա:
պապական խորհրդի անունից պաշտոնական այց չէր:
Կարդինալը, կարծես, մտորեց, սկսեց ժպտալ և
ասաց, որ, ինչպես գիտեր կայզերը, խորհուրդը կանգնած էր
նոր Հռոմի պապի ընտրությունը. ընտրությունները սկսելուց առաջ
կարևոր կլիներ պարզել կայզերի դիրքորոշումը որոշ հարցերի
վերաբերյալ: Ահա թե ինչու էր նա եկել: Այնուհետև կարդինալը
հիշեցրեց կայզերին նախորդների մասին
բանակցությունները և ընդգծեց, որ ինքը՝ որպես փոխկանցլեր
Գրեգորը ուրախությամբ ստանձնեց այս դժվարին առաջադրանքը, քանի որ նա
աշխարհի փրկությունը տեսնում էր հոգևոր և աշխարհիկ
իշխանության միասնության մեջ: Նա բավարարվում էր այն
համոզմամբ, որ Նորին Մեծություն Կայզերը հետևում էր նույն
նպատակին. Նորին Մեծության հայտնի համոզման ուժը նրան
այնքան խորը հուզել էր, որ պապական արքունիքը և Սուրբ Հայրը
գործնականում նրան համարում էին Կայզերի փաստաբան: Դա էր
գիտեր, որ իր դիրքը հեշտ չէր, և որ
Խաղաղությանը ծառայելու համար նա հաճախ էր կողմը դիրք բռնել կայզերին
և, թերևս, չափազանց բուռն կերպով պաշտպանել կայզերի առաջարկները:
Բայց նա սա արեց այն համոզմունքից ելնելով, որ Նորին Մեծությունը
ուզում էր լավը և չէր ուզում խախտել

Machine Translated by Google

Սուրբ Եկեղեցու օրինական իրավունքները: Հնարավոր է՝ սրա հետևում

կանգնած էր նաև անձնական հարգանքը Նորին Մեծության

նկատմամբ, որի հետ նա հաճախ պատիվ էր ունեցել լինել հյուր և ընկեր: Նա

այս ամենը հիմա հիշեց որպես ընտրություններ

Քրիստոսի ներկայացուցիչը մոտակայքում էր: Նա գիտեր, թե ինչպիսի

ազդեցություն ուներ քոլեջի կարդինալների վրա:

Ահա թե ինչու նա ինքն իրեն հարցրել էր Նորին Մեծությանը, թե ինչպես

նա պատկերացնում էր ապագա հարաբերությունների ձևավորումը

Պապական գահը: Ինչ էլ որ Նորին Մեծությունը հիմա արտահայտեր,

գաղտնի կպահվեր նրանց միջև: Նա խոստացավ, որ ոչ ոք իրենից

ոչինչ չի լսի քննարկումների կամ Նորին Մեծության

հայտարարությունների մասին: Քանզի նա

հույս ուներ ծառայել խաղաղությանը:

Կայզերը լուռ էր: Նա մի քանի պահ թողեց անցնելու:

նախքան նա պատասխանեց. Նա գնահատեց հարցումը: Նա

Կարդինալին գնահատում էր որպես միջնորդ, որը միշտ

հասկացողություն էր ցուցաբերել նրա դիրքորոշման նկատմամբ և որի

պարզ ոգին նա ճանաչում էր: Այսպիսով, նա ուրախությամբ պատասխանեց և

առանց վերապահման. արտաքսման հեռացումը

խաղաղության առաջին պահանջը:

Կարդինալը ժպտաց և գլխով արեց. Այն չիջավ:

այս բաներին, պայմաններին: Մարդ կհասներ մի

համաձայնություն այդ հարցում: Հնարավոր է՝ հնարավոր լիներ այնպես

ուղղորդել կարդինալի ընտրությունը՝ Աստծո օգնությամբ, որ Նորին

Մեծությունը և Սուրբ Եկեղեցին երկուսն էլ սպասարկվեին: Դա

տարրական հարց էր: Մարդ չէր կարող չնկատել, որ

Machine Translated by Google

կանգնած էր կարևոր խաչմերուկի առջև: Շատ բան կլիներ կախված է որոշումներից: Եկեղեցին ինքն էր վտանգված է, և հավատքը խիստ ցնցված:

Կայզերը, կարծես, աչքերը կիտեց: Նրա աչքերը ուղիղ նայեց կարդինալին: Նա ընդգծեց, որ ինքը ստորագրել էր պապական արքունիքի հերետիկոսության մասին օրենքները և ուներ հաճախ համապատասխանաբար էր գործում: Նա ինքն էր առաջինը հերետիկոսություն տարածել օրենքներ Ռայխին:

Կարդինալի աչքերը փայլեցին. Սրանք պետական հարցեր էին: Խորը մտորումներ և այն, ինչ միապետն ասում է տիրակալի առջև Մարդիկ երկու տարբեր բաներ են: Նույնիսկ Աստված ավելի խորն էր քան թվում էր մարդկանց հիմարությանը: Հայտնի էր որ կայզերի դատողությունն ավելի հեռուն էր գնացել, որ նա ուսումնասիրել էր հին ժամանակների գրվածքները: Նույնիսկ անհավատները կանգնած էին մոտ նրան: Եկեղեցին, և ոչ առանց պատճառի, մեղադրեց Նորին Մեծությանը հերետիկոսական վերաբերմունքի մեջ: Նա այստեղ չէր Եկեղեցու անունից: Սակայն հայտնի էր, որ Նրա Մեծության գործողությունները ապացույցների պակաս չունեին, որոնց հիման վրա կարելի էր եզրակացնել, որ նա կապված չէր Հավատքով:

Կայզերը ուշադիր լսում էր կարդինալի խոսքերը: ամենայն լրջությամբ:

Երբ նա կանգ առավ, պատասխանեց.

«Իմ գործողությունները բխում են իմ կայսերական պաշտոնից: Որտեղ նրանք անկատար են, դա այն պատճառով է, որ ես լիովին չեմ եղել հաջողությամբ ծառայելով այս պաշտոնում: Սակայն, միայն այս պաշտոնը հիմքն է»:

Machine Translated by Google

Կարդինալը գլխով արեց: Նա անկասկած հասկանում էր կայսերական դիրքորոշումը: Բայց հենց սա էր խնդիրը. Երկու ուժերը չեն կարող միասնություն դառնալ: Պատճառը աջակցությունն էր մարդ, բայց այս նույն պատճառին հաջորդում է կասկածը: Ոչինչ չէր պաշտպանված կասկածից: Աստված ինքն էր այն տվել պատճառաբանված: Այն կարող է նույնիսկ ոտնձգություն կատարել ինքնիշխան պետության վրա պաշտոն, որը հակառակ դեպքում կարող էր միայն ցնցել Սուրբին Եկեղեցու սյուները:

Կայզերը բարձրացրեց աչքերը. Գրասենյակը սրտում է, ինչպես մյուս վստահությունները: Կասկածը կարող է գալ, բայց այն կարող էր փոխել միայն հավերժական իրերի ձևը, ոչ թե ոչնչացնել նրանց:

Ֆիեսկոն լուռ էր և նայեց կայզերի դեմքին:

Այն ազատ էր և գրեթե փայլում էր մտքի լույսից: Զգուշորեն, դանդաղ, Ֆիեսկոն ասաց. «Ով որ մի անգամ ճանաչեց մարդկային գործերի անորոշությունը բանականությունից կընկներ նվիրվածությամբ ողորմության ոտքերի մոտ, որը Եկեղեցին առաջարկեց նրան, թե չէ նա կընկղմվեր օվկիանոսի մեջ ոչնչություն...»

Մի պահ անշարժ էր: Պետրուս ֆոն Վինեան նայեց գրեթե դողալով կայզերի մոտ: Կարդինալը վեր կացավ ուշադիր՝ փոքրիկ աչքերով:

Հանկարծ կայզերը վեր կացավ: Նրա փոքրիկ ժեստով ձեռքով, նա հաղթականորեն ասաց.

«Պարոն կարդինալ, ոչ մի մարդ չի կարող ապրել առանց հավատքի:» հավերժական բաները այնտեղ են, որտեղ մենք ծառայում ենք դրանց: Նայեք

Machine Translated by Google

այս աշխարհը, մի՞թե կարգ ու կանոն չունի ամեն ինչում: Մենք ուզում ենք փորձեք մեծացնել այս կարգը: Ահա թե ինչու է Կայզերն իր պաշտոն: Դա Աստծո կամքն է:

Հանդիսավոր լռություն տիրեց: Կայզերը հետ գնաց և սենյակի մյուս ծայրում կանգնած՝ մի քանի քայլ առաջ Կարդինալը և ասաց.

«Ես հիմնվում եմ ինքս ինձ վրա և իմ մեջ գտնվող Աստծո վրա: Ես չեմ կարող լինել ուրիշ բան, քան այն, ինչ կամ: Ես պետք է հնազանդվեմ ամենակարող հրաման: Աստված ընտրեց իմ անձին կառավարելու համար Ռայխի վրա: Իմ հոգին պետք է հսկի և պաշտպանի, որպեսզի կարգադրել և կառուցել: Իմ անձը իմ գրասենյակն է և իմ գրասենյակը իմ մարդն է:»

Կրկին լռություն տիրեց: Կայզերի խոսքերը արձագանքեցին նրանց սրտերը: Անկոտրում ուժ և անպարտադրելի բնական ազնվականությունը հնչում էր նրանց տոնից: Նրանք դա զգում էին որպես վստահություն, բայց նրանք չգիտեին դա : Ֆիեսկոն և Պետրոսը կանգնած էին գլուխները կախեցին և չհամարձակվեցին վեր նայել:

Կարդինալի գլուխը խրվեց ուսերի արանքում, որը քաշվեց, և մեջքը ծռվեց: Գրեթե առանց այսինքն՝ նա երկու անգամ հևասպառ ասաց. «Բայց որտեղի՞ց: Բայց որտեղի՞ց որտե՞ղ:

Նորին Մեծությունը կանգնած էր ազատ: Լույս, արտացոլանք դրսում արևոտ օրը փայլում էր նրա կարմիր մազերի վրա: Նրա աչքը խորաթափանց էր, բայց հստակ:

«Ինչո՞ւ ես անընդհատ հարցնում: Չգիտե՞ս, չե՞ս զգում: Ինչպե՞ս կարող ես ապրել և անել քո աշխատանքը:»

Machine Translated by Google

Վայ նրան, ով կորցնում է այն, եթե հավատքը չի բխում

կասկածի ետևում: Նա կանցնի և ոչինչ չի լինի նույնիսկ

մինչև նրա մահը:

Պետրոսը ամաչկոտ հայացք նետեց: Շփոթմունք էր տիրում:

հուսահատորեն նրա ներսում: Ֆիեսկոն չհասկացավ միապետի

նայիր: Նա ընկավ, ընկավ անիծյալի անկումը, անվերջ, տակ

նրան միայն անդունդ: Պետրոսը նրան տեսնում էր որպես պարտված մարդու,

ինչ-որ մեկը ընկնում է, դեմքը գունատ է, բերանը՝ աղավաղված

ցավ և ծաղր: Բայց նա այնպիսի տպավորություն էր թողնում, կարծես նրան տանում էին

միասին: Հանկարծ Ֆիեսկոն վեր նայեց և հանդիպեց

դատավորի հայացքը: Դա նման էր փոխըմբռնման, դաշինքի

արարածի՝ անհասկանալիի դեմ: Բայց հետո դա

կրկին մռնչաց նրանց վրա, որ նրանք սարսափելի միայնակ են:

«Այդ ժամանակը լցվի, Աստված ինձ տվել է իմը»

գրասենյակ:

Լռությունը կամարաձև պատեց երեք տղամարդկանց: Ժամանակը շտապում էր

նրանց վրայով ինչպես որոտ: Ճակատագիրը կանգնած էր նրանց առջև:

Կարդինալը նախ իրեն հավաքեց: Կարծես թե սրանից ոչինչ

ինչ-որ բան նշանակում էր, նա խոսում էր քաղաքականության մասին, սկսում էր նրանից, որ

Կայզերի խաղաղության պայմանները: Զրույցը

շարունակեց, հասավ թեմային և ոչինչ չտվեց

նոր: Կայզերը և Պետրոսը կրկին գրեցին այն, ինչ նրանք

պահանջեցին, ինչպես էին նրանք ընկալում խաղաղությունը, ինչ էին առաջարկում:

Ֆիեսկոն հաճախ շփոթվում էր և հաճախ հարցնում էր.

նույն բանը երկու անգամ: Մեկ ժամ անց նա կրկին իր վրա էր

Machine Translated by Google

ձի: Նրա ուղեղը կարծես եռում էր, սիրտը տենդով էր լցված,

նրա շուրջը աշխարհը խառնաշփոթ երազ էր:

Կայզերը նայեց Պետրոսին.

«Ի՞նչ էր նա ուզում»:

Պետրոսը փորձեց փոխհատուցել կայզերի ժպիտը.

«Ձերդ Մեծությանը փորձության ենթարկելու համար: Վախենում եմ, որ նա կդառնա

Ձերդ Մեծության թշնամի»:

Կայսրը գլխով արեց.

«Փոքր մարդիկ չեն կարողանում դիմանալ լույսին, նրանք փտում են դրա մեջ»:

Կարդինալին արդարացնելու ցանկության դեպքում Պետրոսն ասաց.

«Նա փորձում էր...»

Բայց կայզերը ընդհատեց նրան՝ ասելով.

«Ինչո՞ւ ինձ հետ: Ինչո՞ւ ուրիշների հետ: Ես պետք է պատրաստ լինեմ»:

Կայզերը հեռացավ:

Պետրոսը մենակ կանգնած էր, նստեց աթոռակի վրա, դրեց իր

գլուխը ձեռքերի մեջ առած և կրկին ու կրկին մրմնջաց. «Փոքրիկ

տղամարդիկ...»

Machine Translated by Google

Տղամարդկանց կյանքում ամենաարժեքավոր բանը անշարժությունն է, սուրբ ժամեր: Դրանք բոլոր առողջ բաների աղբյուրն են, ուժեղ, բյուրեղյա մաքուր մտքեր, խոսքեր և գործեր: այս մեծ խորություններն են ծնում ստեղծագործականը, բարին, ազնվականը:

- Գյոթե

Machine Translated by Google

Պոմերանիա

Հողը ծովի վրա

«Պոմերանիա» բառը ծագում է «պո» բառակապակցությունից: «մարջու», որը նշանակում է «ծովի վրա»: Ռայխի բոլոր նահանգներից հարյուր հազարավոր գերմանացիներ ամառային խաղաղ ժամեր են անցկացրել Պոմերանիայի բաց ոսկեգույն լողափերում՝ նայելով Բալթիկ ծովի ալեկոծ ալիքներին և դրանցից ուժ, առողջություն և ֆիզիկական գեղեցկություն քաղելով: Պոմերանիան դարձել է ծովի վրա գտնվող ցամաք, նույնիսկ եթե նրանք չգիտեն դրա անվան ծագման մասին: Պոմերանիայի հյուրերը ցամաքային շրջաններից

զարմացած են Գերմանիայի միակ զանգվածեղ, սպիտակ կավիճից ժայռեր: Նրանք իրենց սենյակներից նայում են ներքև՝ անվերջանալի ծովի լայնությունը, որը ծածկված է ալիքներով, բայց նրանք նաև տեսնում են ալիքները կոտրվում են ծառերի մեջ՝ փառահեղ երկայնքով Ստուբնիցի կեչու անտառը, որը գարնանը բռնկվում է միլիոնավոր փոքրիկ ծաղիկներ: Նրանք նաև թափառում են խորքում մենակություն զառիթափ ժայռերի կամ լայն լողափի երկայնքով թեքվում են Ուզեդոմից և Վոլինից խիտ թփերով. նրանք քուն՝ շրջապատված ճայերով, ձկնորսական նավակների միջև և ավազաբլուրների վրա, և դրանք միշտ շրջապատված են շքեղություն, խաղաղություն և հաճելիություն: Պոմերանյան Ամառային տեսարանը ուրախալի է և ծիծաղելիորեն գեղեցիկ, ծովում առանձնանում է Պոմերանիայի պայծառ գույներով,

Machine Translated by Google

սպիտակ և կապույտ. սպիտակ՝ ինչպես պայծառ կավճե ժայռերն ու ավազաբլուրները, խորը կապույտ՝ ինչպես ծովն ու երկինքը՝ ծանր սպիտակ ամպեր հորիզոնում:

Պոմերանիան նույնպես գեղեցիկ է լագունների երկայնքով նրանց բազմաթիվ ձկներով և ծաղիկներով ծածկված հողակտորով: Արևելյան Պոմերանիան գեղեցիկ է նաև դրանից այն կողմ հսկայական ավազաբլուրներ Բալթիկ ծովի ներքին տարածքում: Կան զառիթափ, քարքարոտ լեռներ՝ խորը խաչմերուկներով հեղեղատներ, կանաչ բծեր, մուգ ճահճուտներ և առատ տերևներ և անտառ: Ապակե թափանցիկ ծովային լճերը ցրված են ամենուրեք, իսկական թռչնային դրախտներ վայրի բադերի սկանդինավյան թռչնաշխարհի համար և վայրի կարապ, ճռճռան և ջրհավ: թիթեռը և ոսկե սերինոսը սավառնում են ջրային ծաղիկների վերևում և ճահճի փշեր: Գիշերը՝ մեծ ճայ-բուի ճիչը Հիասքանչ անտառում հնչում է մի ճիչ, որը այնքան հազվադեպ է լսվում լսեց: Եվ Պոմերանիայի անտառը, որտեղ մի ժամանակ շատ վաղուց Արջեր, հին եվրոպական բիզոններ, լուսաններ և վայրի կատուներ թափառում էին այսօր կրկին Դարս թերակղզում: Զիգնստը, որը Հերման Գյորինգի ամառանոցից ոչ հեռու է, գտնվում են ամերիկյան բիզոնը:

Վերջին սառցե դարաշրջանը ստեղծեց Պոմերանիայի տեղագրությունը: Այն ստեղծեց մեծ Բալթիկ մորենան՝ Բալթիկ ծովի խորքը: և Արևելյան Պոմերանիայում՝ Կլոր Մորենան: Սա տեղագրությունը Պոմերանիային տվեց այն շքեղությունն ու հաճելիությունը, որում մենք այսօր զգում ենք սահմանամերձ ժողովրդի կյանքի գիծը և ծովափնյա սահմանային նահանգում: Պոմերանյան հողերի բազմազանությունը միշտ վերադառնում է

Machine Translated by Google

շեշտը անվերջ ընդարձակվող հարթավայրի վրա: Նոսր խառը կաղնու անտառում մի ժամանակ ապրել են սկանդինավյան ժողովուրդները, որոնք հողը մշակել են քարե կացիններով և գութանով: Հսկայական բլուրները գալիս են ուշ քարե դարից՝ այդ գյուղացիների հարազատների գերեզմաններից: Բրոնզե դարի վերջում ամբողջ Պոմերանիան տպավորիչ երկիր է: Յուրաքանչյուր տեսարժան վայրում մենք մինչ օրս գտնում ենք բնակավայրերի մնացորդներ:

այս անգամ տեղի է ունենում ամենահին սվաստիկայի հայտնաբերումը Պոմերանիա: Սոֆլենհոֆի ճահճուտներից մեկը վերականգնվեց շքեղ բրոնզե ծաղկամանը՝ չորս պտույտներով բոցավառ արևի սկավառակ: Կարևոր գերմանական նախապատմությունը ցեղերը սկիզբ են առնում Պոմերանիայից: Սլավոնները ներխուժել են, բայց 12-րդ դարի գերմանացի գաղութարարները մեծ զանգվածներով վերադարձան: Նրանք կառուցեցին Ստորին Սաքսոնական տունը՝ քառակողմը բակում, Վարկիշի ձեղնահարկում և Պիրիցերում Վելցակերը՝ լանդշաֆտի իսկական ոսկու հանք, նրանք կառուցեցին «Վորլաուբեն տունը»: Եվ ճարտարապետության յուրաքանչյուր տեսակի մեջ հին պոմերանյան գյուղական տունը թվում էր գեղարվեստական և հանգստացնող: Պոմերանիան գյուղական հող է և, որպես այդպիսին, Ռայխի անբաժանելի լանդշաֆտ է: Նրա բերրի դաշտերը տարածվում են ինչպես մութ ծովեր լայն երկնքի տակ, որոնք կտրտված են դաշտերի ակոսների գծերով: Զարմանալի չէ, որ մտախոհ, միայնակ, այստեղ զարգացած ուժեղ և համառ ստեղծագործական տեսակ, համառորեն գործադրելով իր բոլոր ջանքերը՝ լռակյաց և փակ միասին՝ անծանոթների դեմ:

Դա ճիշտ է կոպիտ պոմերանյանների մասին, որոնց մասին մեկը այդքան շատ պատմություններ է պատմում Ռայխում: Պետք է որ լինեն որոշ

Machine Translated by Google

ճշմարտությունը դրա մեջ, նույնիսկ միջնադարյան պատմաբանի համար,

Թոմաս Կոնցովը զեկուցել է մարդկանց մասին

Պոմերանիա:

«Նրանք շատ ավելի քաղաքավարի և բարեպաշտ են, եթե ծախսում են

որոշ ժամանակ սլավոնների կողմից, բայց այնուամենայնիվ, նրանք դեռ ունեն

- թե՛ սլավոններից, թե՛ խիստ երկնքից

որում նրանք ապրում են՝ նրանց մեջ շատ կոպտություն կա»:

Նաև հայտնի է Ֆրիդրիխ Մեծի խոսքը,

Ո՞վ ասաց, որ եթե աշխարհի վերջը գա, նա

կգնայի Պոմերանիա, որովհետև դա կտևի 20 տարի

ավելի ուշ այնտեղ... Բայց մենք չենք կարող ժխտել, որ պետական գործիչները

Ֆրեդերիկ Վիլհելմ I-ը Ֆրեդերիկ Վիլհելմ III-ին վերցրեց

Պոմերանյանների համագործակցությունը շատ լուրջ է գործերում

պետության, որում նրանք առաջարկեցին այդքան շատ արժեքավոր քաղաքական

ուժեր: Ֆրիդրիխ Մեծը, որի հայրը՝ Ֆրիդրիխ Վիլհելմ I-ը, արդեն շատ էր

սիրում պոմերանյաններին՝ նրանց բացառիկ հուսալիության պատճառով,

նրանց համար գովեստի խոսքեր գտավ.

«Պոմերանյանները ունեն պարզամիտ, միամիտ ոգի:

Պոմերանիան բոլորի մի ժամանակվա նահանգն է, որը ծնում է

ուժերը՝ թե՛ պատերազմի, թե՛ մյուս կառավարության համար

ճյուղեր, միայն դիվանագիտության համար եմ նախընտրում չօգտագործել դրանք,

որովհետև հաճախ պետք է խաբեությունը խաբեության դեմ օգտագործել:

Եվ դա հնչում էր անկեղծորեն քնքուշ, երբ 1780 թվականին նա

օգնություն խնդրելով Պոմերանյան պատվիրակությանը ասաց.

«Ես շատ ուրախ եմ օգնել ձեզ՝ պոմերանիացիներ, որովհետև ես...»

սիրել պոմերանյան շներին ինչպես իմ եղբայրներին: Մարդ չի կարող սիրել

Machine Translated by Google

նրանց ավելի շատ եմ սիրում, քան ես նրանց սիրում եմ, որովհետև նրանք լավն են մարդիկ, ովքեր միշտ իմ կողքին են եղել՝ պաշտպանելու համար հայրենիքում՝ թե՛ մարտադաշտում, թե՛ մարտադաշտում տան ճակատում: Նրանք իմ կողքին են եղել իրենցով ունեցվածքը և նրանց արյունը: Ես չեմ կարող մարդ լինել կամ մարդկային սիրտ ունենալ, եթե ես նրանց չցույց տայի իմը երախտագիտություն հիմա:»

Պոմերանյանները շատ մեծ կորուստներ կրեցին Սիլեզյան պատերազմներ: Վաթսուն պոմերանյան բանակի հրամանատարներ կռվեցին և արյուն թափեցին իրենց թագավորի համար, և պարզ զինվորը դա արեց հրաշքներ: Քաջարի պոմերանցին, և ամենից առաջ Պոմերանյան նռնակաձուկը, ասացվածք էր: Հին Գեներալ-ֆելդմարշալ ֆոն Շվերինը կանգնած էր դրոշը ձեռքին նրա ձեռքում Պրահայից առաջ իր գնդով, առաջնորդելով այն երիտասարդի ոգևորությամբ մինչև ընկնելը: Երբ գեներալը ֆոն Վինտերֆելտը ընկավ, Ֆրիդրիխ Մեծը կորցրեց «ամենաշատը» պրուսական բանակի հիանալի դեմք:

Ռազմական և ռազմավարական տաղանդը, այո՛, հանճարները Պոմերանիայից բազմաթիվ են՝ գեներալ-ֆելդմարշալ Վրանգելից, Ալբրեխտ Գրաֆ ֆոն Ռունից, գեներալ Գեորգ ֆոն դեր Վարվիցը և գեներալ Բազելերը պոմերացիներ էին: Քրիստիան ֆոն Կլայստը, ով հերոսի մահով մահացավ Կուներսդորֆում, զինվոր և բանաստեղծ էր: Պոմերանիայից եկել էին բազմաթիվ մեծ կառավարիչներ և կազմակերպիչներ, որոնց թվում էր նաև գլխավոր փոստապետ Ստեֆանը, ով հայտնի է մինչ օրս: Առանձնահատուկ և բացառիկ դեմք էր Էռնստ Վորից Արնդտը, ով Պոմերանիայի մեծ առաջնորդներից մեկն էր:

Machine Translated by Google

ժողովրդական ապստամբություն ազատագրական պատերազմներում.
բանաստեղծ, հետազոտող և քաղաքական գործիչ: Մեկը մեծարում է
ժամանակակից թռիչքի նախահայր Անկլամեր Լիլենտալերին: Մեծ բժիշկները
Վիրխովը, Բիլրոթը և Շլեյխը ստեղծեցին անկյունաքարերը
ժամանակակից բժշկության: Պոմերանյան շան դեմքը
լանդշաֆտը, որը զգացվում է հյուսիսգերմանական խստությամբ, արտացոլվում է
նրա խորհրդածող մարդկանց ջերմության մեջ, և
արտացոլվում են այդ մեծ նկարիչների արվեստում
Գերմանական ռոմանտիզմի ժամանակաշրջան, Ֆիլիպ Օտտո Ռունգե և Կասպար
Դավիդ Ֆրիդրիխը, որոնք երկուսն էլ պոմերանյան ցեղատեսակի էին:

Օվկիանոսի սահմանային տարածքը հենց սկզբից էր
սկիզբ դնելով բազմաթիվ ճակատամարտերի թատերաբեմին: Միջին դարաշրջանում
Դարեր շարունակ Երեսնամյա պատերազմը այն այնքան ավերեց, որ
չճանաչումը և քայքայեց դրա քաղաքական միասնությունը:
Սակայն, պոմերանյանները ամբողջությամբ վերակառուցեցին այն:
Միջնադարը նույնպես հիանալի ժամանակաշրջան էր Պոմերանյանների համար:
ճարտարապետություն, որին մենք պարտական ենք Շտետինի, Ստարգարդի,
Շտրալսունդի, Գրայֆսվալդի և Կոլբերգի հսկայական գոթական տաճարները:
Նույնիսկ շատ բոլորովին անհայտ փոքրիկ քաղաքներում կան հին դարպասների
և պատերի մնացորդներ: Այս քառակողմանի ծանր քարե շենքերը բաղկացած են
կլոր լիսեռից, որը բարձրանում է ստորին կառույցից և արտացոլում է քաջարի
պոմերանցիին:
Միայն դարերի ընթացքում Պոմերանիան կրկին միավորվեց՝ Վեստֆալյան
պայմանագրով մասնատվելուց հետո: Պոմերանիայի մի մասը, ինչպես նաև
Ռյուգենը, վերամիավորվեցին միայն 1813 թվականի Վիեննայի կոնգրեսում:

Հետագա շատ զարգացումներ բացատրվում են այդ ժամանակաշրջանով:

Machine Translated by Google

Առաջին համաշխարհային պատերազմը, որը այն դարձրեց Լեհաստանի դիմաց գտնվող ճակատային տարածք, կրկին սահմանափակեց կամ դանդաղեցրեց նրա առաջընթացը: Սակայն հենց անկազմակերպության և անհույսություն, պոմերանյանը համառորեն և անսասան կերպով կատարեց իր պարտականությունը: Նոր ժամանակաշրջանը իր հզոր ազդակներով գտավ պոմերացիներին՝ այդ համառ, անհամբեր, դիմացկուն ուժի տեր մարդկանց, պատրաստված իրենց ոգով: Նրանց հակակրանքը կեղծ փայլի նկատմամբ և նրանց ուժն ու հավատը հեշտությամբ արմատներ գցեցին դրանց մեջ հիանալի ժամանակներ. նրանք ուրախ էին, որ իրենց թույլատրվեց աշխատել և հասնել: Եվ բոլոր ժամանակների բոլոր մարտադաշտերում Պոմերանյան զինվորը զինվորի պատիվն է եղել մարդիկ

Machine Translated by Google

Այսօր կարևոր է մեկ բան.

Հայրենիքը:

Եվ զոհաբերության բոցը

յուրաքանչյուր մարդուն նետում է իր տեղը:

- Հյոլդերլին